

Số 127 - Tháng 6 / 2012

Nguyệt San
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaodgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỹ

Cố Vấn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

M nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toàn, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,
Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao
Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát
Nguyễn Xuân, Phụ tá

Thủ Quỹ:

Nguyễn Thị Hiếu

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường,
Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Illusion Graphic

Trong Số Này

Thường Xuyên:

Thư Tòa Soạn ..... Diễn Đàn Giáo Dân... 2
Hộp Thư Độc Giả ..... Diễn Đàn Giáo Dân... 4

Chủ Đề:

Mẹ La Vang với dân tộc Việt Nam ..... ĐGM Nguyễn V. Long... 6
Bài giản của ĐGM Nguyễn Văn Long 9
Nhà Thờ Chánh Tòa GP Orange 11
Viết từ Canada ..... Mặc Giao... 12
Có tự do báo chí mới trung thực ..... XLBNSTDNL... 15
Lượm lật đố đây ..... Trần Phong Vũ... 17
Lá cờ & nhà thờ ..... Lê Thiên... 21
Tranh ăn, Hà Nội ngập lặn ..... Trần Nguyên Thao... 30
Buổi đệ trình Kiến Nghị Thư 37
Biểu tình chống OBAMACARE ..... Nguyễn Xuân Tùng... 63

Tôn Giáo:

Văn thư của TGM Vinh 43
Những thách đố và hiểm nguy ..... Lm Ngô Tôn Huấn... 59
Văn thư của TGM Kontum 66
Sống đạo giữa đời ..... Lê Thiên & Lê Tinh Thông... 71
Điều gì thuộc về Thiên Chúa ..... Lê Thiên & Lê Tinh Thông... 74
"Giving to God, Giving to Caesar" ..... Jerzy Popieluszko... 75
Tin mừng giữa dòng đời ..... Trần Việt Cường... 78
HY Phạm M. Mẫn & những người khác kể về Cha Bửu Diệp ... 92

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

ĐGM Nguyễn Văn Long thăm ĐGDG 20
Câu chuyện từ nước Đức ..... Phạm Hồng Lam... 24
S.T.T.D Thời đại bùng rêm ..... Tưởng Năng Tiến... 26
Thơ gió chướng: Làm tầu sướng hơn ..... Cuồng Phong... 29
Bộ trưởng Quốc Phòng Mỹ vào Cam Ranh ..... Lý Đ. Nguyên... 33
Thư của những người bạn trái đất 39
Đàn áp giáo dân tại giáo điểm Quỳnh Châu 40
Côn đồ đánh nông dân Văn Giang 49
Sự thật trần trụi ..... Nguyễn Thiệu Nhân... 51
Những tin đáng ghi nhận trong 30 ngày qua 56
Đồng tính luyến ái ..... Bs. Jos. Trần Văn Thịnh... 70
Gia Chánh ..... Bà Hương Bình... 80
Đan viện Xitô - Châu Sơn 81
Bán thân rồi còn gì bán nữa? ..... Thùy Linh... 89
Hãy chụp giùm tôi (thơ)..... Trần Văn Lương... 91
Cơ sở chính trị ở Paraguay 99
Bài viết về 30 tháng 4 của Huỳnh Thục Vy 101
Không gian xanh ở Âu Châu ..... Đoàn Thanh Liêm... 104

Hình Bìa: *Ngôi Thánh Đường mới, Nhà Thờ Chánh Tòa GP Orange:
Christ Cathedral*

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 45MK
Đọc giả ân nhân: 50MK trở lên
- Canada: 50MK
- Âu Châu: 70MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■ Các Đại Diện

La Puente, CA:

Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:

Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:

Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:

Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:

Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:

Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510) 363-8964

Stockton, CA:

Nguyễn Anh Quý
(209) 952-3914

Colorado:

Trần Công Huân
(719) 574-9818

Denver, CO:

Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khái
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đăng
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Vụ Bộ trưởng quốc Phòng Hoa Kỳ Leon Panetta đi thăm một vòng các nước Đông Nam Á, đặc biệt thăm cảng Cam Ranh và Hà Nội, đã được coi như một thông điệp Hoa Kỳ muốn nhắn gửi thế giới và đặc biệt Trung Quốc là Hoa Kỳ đã trở lại vùng này của châu Á một cách tích cực, Hoa Kỳ không chấp nhận cho Trung Quốc khống chế Biển Đông và các quốc gia trong vùng.

Riêng đối với Việt Nam, Hoa Kỳ tỏ mối quan tâm đặc biệt. Chỉ riêng việc ông Panetta đến thăm một tàu Mỹ đang được sửa chữa tại cảng Cam Ranh và việc đón tiếp long trọng mà Hà Nội dành cho ông đã nói lên ý muốn cộng tác chặt chẽ hơn của cả hai phía đối tác Hoa Kỳ và cộng sản Việt Nam. Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng còn cụ thể hơn khi đề nghị Hoa Kỳ bỏ lệnh cấm vận và bán vũ khí cho Việt Nam.

Sự kiện này chắc chắn làm cho Trung Quốc bức bối và cũng khiến họ phải thận trọng hơn trong lời nói và việc làm liên quan tới những vấn đề Biển Đông. Họ càng cao ngạo, càng tỏ lộ lòng tham, càng bị các quốc gia trong vùng cảm giận và xa cách. Nếu vận nhất họ gây chiến tranh, dù cục bộ, để thực hiện tham vọng của họ, họ sẽ bị kết án là kẻ xâm lăng và biến những nước bị tấn công thành những “anh hùng tử đạo”. Đó là lý do họ phải áp dụng chiến thuật bắt nạt từng nước nhỏ và đòi thảo luận tay đôi với từng nước, không muốn vấn đề Biển Đông được điều đình và giải quyết trên bình diện quốc tế. Họ muốn gạt Hoa Kỳ ra khỏi vòng thảo luận. Hoa Kỳ biết thế nên đang thi hành kế hoạch phản công.

Trong việc Hoa Kỳ và cộng sản VN muốn trở thành đối tác chiến lược chặt chẽ hơn để đối phó với những đe dọa của Trung Quốc, con đường thực hiện không giản dị vì hai bên vẫn còn nhiều nghi kỵ lẫn nhau. Trong khi Hoa Kỳ đòi hỏi VN phải cải thiện về nhân quyền thì, theo Giáo Sư Carlyle A. Thayer, trong bài nhận định phổ biến ngày 11-6-2012, “*Nội bộ Việt Nam chia rẽ về việc làm cách nào điều hòa được việc liên hệ với Trung Quốc và với Hoa Kỳ. Một số thành phần giáo điều trong đảng vẫn còn tin rằng Hoa Kỳ đang âm mưu thực hiện diễn biến hòa bình để lật đổ chế độ xã hội VN. Những âu lo có tính cách giáo điều này thỉnh thoảng lại xuất hiện qua những nhận định nhắm vào Đoàn Chí Nguyên Hòa bình và các trường đại học Mỹ muốn hoạt động tại VN...*”

Cuộc viếng thăm của ông Panetta chỉ được coi như thành công khi thực hiện được hai điều:

1/ *Việc gia tăng cộng tác quốc phòng Mỹ-VN không gây ra phản ứng bất lợi của phe bảo thủ. Phe này e sợ VN bị kéo vào chính sách bao vây Trung Quốc của Mỹ.*

2/ *Việc gia tăng cộng tác quốc phòng không được tạo sự hy vọng thiếu thực tế trong số các giới chức VN về việc liên kết hành động một cách tích cực giữa*

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenner, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trí
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871

Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Mỹ và VN”.

Nói chung, Hà Nội cũng có những khó khăn và những mối lo khi cộng tác với Hoa Kỳ. Nhưng nếu quá lo và chỉ muốn lợi dụng chính sách đi hàng hai, cộng sản VN sẽ đánh mất cơ hội. Cơ hội không đến nhiều lần. Chính sách của Mỹ cũng thay đổi theo tình thế và quyền lợi của Mỹ. Ngày hôm nay được Mỹ cần. Ngày mai chưa chắc còn được Mỹ ngó ngang. Dĩ nhiên vận mệnh của một quốc gia không thể được trao vào tay một cường quốc. Nhưng khi cơ hội đến, khi có sự trùng hợp trong mục tiêu chung, phải biết nắm ngay thời cơ. Về phương diện này, chúng ta thấy những “điểm cao trí tuệ” cộng sản thua xa những bộ óc quân phiệt độc tài của Miền Điện.

Thêm vào sự tối tăm và chậm chạp, cộng sản VN còn tiếp tục thi hành chính sách đàn áp và mượn tay côn đồ để hành hạ nhân dân. Giáo điểm Quỳnh Châu thuộc địa phạm Vinh, chỉ vì muốn tổ chức thánh lễ tại một tư gia, đã bị ngăn cản, bị công an giả danh nhân dân đến đánh đập đến bể đầu, gãy tay một số giáo dân, trong đó có phụ nữ, dù linh mục đã quyết định không cử hành thánh lễ nữa. Tại Văn Giang, nhà cầm quyền thuê côn đồ do công an chỉ huy đến phá phách, hành hung nông dân không chịu rời bỏ đất đã bị truat hữu.

Ác với dân nên bị dân oán ghét. Chơi với người mà đi hai hàng nên không được người tin. Một chính thể cô đơn bị ngoại thù đe dọa mà lại coi dân như kẻ thù thì chính thể đó có còn lý do tồn tại hay không?

Ngoài những tin tức chưa thể đem lại niềm vui như trên, tín hữu Công Giáo thuộc giáo phận Orange, California, trong đó có 14 cộng đoàn Công Giáo Việt Nam, có một tin vui rất lớn. Đó là Nhà Thờ Kiếng, Crystal Cathedral, rất nổi tiếng tại Garden Grove vì đặc tính mỹ lệ và đồ sộ, thu hút rất nhiều du khách, đã được một Hội Tin Lành bán lại cho giáo phận Công Giáo Orange. Thánh đường này được đổi tên thành Christ Cathedral và sẽ trở thành nhà thờ chính tòa của giáo phận Orange. Xin mời độc giả xem chi tiết về tin này ở trang trong. ■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phụng hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niênn
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Hoàng Chính Đan
0423085609

Bà BS Trần Văn Thịnh

618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
  - 1 trang bìa màu: \$300 MK
  - 1 trang trong: \$100 MK
  - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
  - 1 trang trong: \$120 MK
  - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

Ông Đinh Thành Chương, NJ

Kính thăm ông Chủ Nhiệm,

Đầu tiên ông cho phép tôi được gửi đến ông và toàn thể quý vị trong các ban, ngành của Tòa Báo Diễn Đàn Giáo Dân lời cầu chúc luôn được mạnh khỏe và tràn đầy ơn Chúa.

Nguyên tôi và gia đình là độc giả của quý báo nhưng vì sức khỏe của tôi thình lình thay đổi rất nhiều nên ngày về cùng Chúa cũng không còn xa. Tôi còn nợ của quý báo một số tiền vì mấy năm qua yếu quá không gửi được, nay tôi nhờ người bạn giúp tôi gửi tám Money order \$150.00 đến quý báo ... Xin cầu nguyện cho nhau.

Cám ơn những chia sẻ của ông và lệ phí ông đã gửi. Nguyên cầu cho sức khỏe của ông được khả quan và mình miễn để tiếp tục đồng hành cùng Diễn Đàn. Trong tinh thần phó thác chúng ta luôn sẵn sàng vâng theo Thánh ý Chúa nhưng nào ai biết được ngày giờ Chúa gọi? Xin cùng Hiệp Thông cầu nguyện cho nhau.

Bà Ngô Ngô, Canada

... Đã nhận được sách rồi. Sở dĩ kỳ này nhận sách chậm trễ hơn thường lệ là vì bưu điện giữ lại để kiểm soát kỹ lưỡng, nghe đâu bị khủng bố dọa. Bao thư đựng sách bị cắt hai góc hai bên để kiểm soát. ... Sách đóng bìa cứng kỹ lưỡng, chắc chắn quá, giữ được suốt đời. Hai cuốn sách nặng quá nên bác gửi thêm cước phí bưu điện... Chúc quý báo mạnh tiến, giữ vững lập trường Quốc Gia, để giúp đồng bào, đồng đạo bên nhà đang oằn oại, rên xiết...

Cám ơn những chia sẻ của bà trang

trái trong lá thư khá dài, kèm thêm cả tài liệu và mấy số báo. Tòa soạn đã nhận money order của bà ủng hộ và mua hai quyển sách.

Cám ơn lòng quảng đại cũng như nhiệt tâm của bà dành cho Diễn Đàn Giáo Dân..

Ông Phạm Công Lập, CA

Kính thưa ông Chủ nhiệm,

Tôi kính mong ông thông cảm hoàn cảnh khó khăn của gia đình tôi trong lúc này...

Sau cùng, tôi xin kính gửi ông chi phiếu \$100 để thanh toán số tiền tôi còn chưa thanh toán trong hai năm qua...

Xin chân thành chia sẻ những khó khăn của ông và gia đình. Tòa soạn cũng có những khó khăn về tài chánh nhưng đã cố gắng gửi báo đều đặn đến một số độc giả đã đảo hạn lệ phí vì tin rằng trong đó có không ít những độc giả đang gặp khó khăn về tài chánh. Ước mong rằng các độc giả có khả năng tài chánh và các cơ sở thương mại sẽ mở rộng vòng tay ngõ hầu Diễn Đàn có đủ phương tiện tiếp tục công việc Tông đồ trong tinh thần phục vụ vô vị lợi. Xin hãy cho đi để được nhận lại từ nơi Thiên Chúa công bằng và nhân từ vô cùng.

Cô Phạm L. Oanh, TX

Thưa bác Chủ nhiệm,

Thưa bác, tôi rất trân quý, yêu mến tờ báo này, một tờ báo giúp mọi người càng ngày càng “mến Chúa, yêu người”, một tờ báo giúp những con chiên lạc đàn mau về bên Chúa để được hưởng sự “Bình An”, “Hy Vọng” và “Đoàn Kết”. Thân chúc Bác và toàn thể cộng tác viên được tràn đầy Hồng Ân Chúa và sự yêu thương của Mẹ Maria...

Chân thành cảm ơn những nhận xét và chia sẻ của Cô. Mong rằng những tình cảm thân thương của cô được triển nở qua việc quảng bá và vận

động cho nhiều người biết và cùng đọc ĐGD

Ông Đỗ Minh Trân, LA

Kính thưa Ban Giám Đốc,

Lần thứ hai tôi biên thư này đến Ban Giám Đốc. Xin thú thực là bây giờ tôi không còn tiền để mua báo. Xin thông cảm cho. Mấy tháng vừa qua tôi có nhận được báo mà trên địa chỉ có ghi ngày hết hạn nhưng tôi vẫn không tiền để trả lại cho tòa báo. Xin Ban Giám Đốc thông cảm....

Xin ông yên tâm. Tòa soạn rất thông cảm hoàn cảnh của ông và sẽ tiếp tục gửi báo cho ông bao lâu ông còn muốn đồng hành với Diễn Đàn.

Ông Nguyễn Văn Khải, FL

... Cám ơn quý Tòa soạn đã gửi cho DVD về cổ TT. Ngô Đình Diệm, rất quý giá. Nếu có phần phụ đề tiếng Anh nữa thì rất hữu ích cho lớp trẻ không thạo tiếng Việt...

Cám ơn thư thăm hỏi của ông.

Về phần tiếng Anh cho DVD trên chúng tôi có nghe LIVIDO cũng có dự tính thực hiện nhưng chưa rõ khi nào sẽ “trình làng” vì việc thực hiện rất khó khăn cả về kỹ thuật lẫn tài chánh.

Bà Nguyễn Lệ Dung, KS

... Tôi đã nhận được báo ở địa chỉ mới của tôi. Cám ơn rất nhiều. Báo của tôi hết hạn tháng 9, nay tôi trả trước và tôi mua biểu cho bạn tôi một năm báo vì bà muốn biết tin tức về Việt Nam...

Chân thành cám ơn bà đã nâng đỡ và đồng hành với ĐGD, đã tích cực quảng bá và còn mua báo tặng cho bạn trở thành độc giả mới cho Diễn Đàn.

NHẮN TIN:

Bà Ngô Ngô, Canada

Cám ơn bà đã gửi các tài liệu và báo. Đã chuyển cho Ban Biên Tập.

Ông Lê Đình Quang, MD

Hy vọng ông đã nhận được hai cuốn “Tâm Sự Nước Non II của Minh Võ và hai cuốn “Một Thời Để Nhớ” của Nguyễn Văn Lục

Ông Phạm Văn Chấn, VA

Cám ơn những chia sẻ của ông đã viết trong ba rang thư viết tay. Tòa soạn đã làm theo ước muốn của ông.

Ông Phạm Ngọc Bích, CA

Tòa soạn đã nhận chi phiếu của ông bà và sẽ chuyển sự ủng hộ của ông bà theo yêu cầu.

Bà Lê Kim Dung, LA

Cám ơn bà đã gửi lệ phí cho hai năm qua và cho năm tới..

Bà Mary Thuy Vũ, NY

Tòa soạn đã nhận lệ phí kèm những lời khích lệ của bà. Mong bà tiếp tục quảng bá và giới thiệu thêm độc giả mới. ■

CHÚC MỪNG

**NGỌC KHÁNH LINH MỤC
(1952-2012)**

**THƯỢNG THỌ CỬU TUẦN
(1922-2012)**

LM. VINCENTÊ TRẦN QUANG ĐIỀM

**Thánh Lễ Tạ Ơn được cử hành chiều Chúa nhật 24 tháng 6 năm 2012
tại Thánh Đường St. Barbara, California, USA**

Nguyện chúc Lm. Vincentê TRẦN QUANG ĐIỀM

Tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa

Kính Chúc

NS. Diễn Đàn Giáo Dân

MẸ LA VANG VỚI DÂN TỘC VIỆT NAM

Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long Giám Mục Phụ Tá TGP Melbourne

Kính thưa quý ông bà anh chị em,
Hôm nay, tôi rất hân hạnh được đến Thủ Đô Hoa Thịnh Đồn để tham dự cuộc Hành Hương kính Đức Mẹ La Vang do Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ tổ chức. Lời đầu tiên, tôi xin được gửi đến toàn thể quý vị đó là lời chúc sức khoẻ, tình yêu và ân sủng của Thiên Chúa. Xin Ngài kiện toàn thánh ý nhiệm mầu của Ngài nơi chúng ta, những chứng nhân của tự do, công lý và nhân bản. Tôi cũng xin được chuyển lời chào thân thương của đồng bào chúng ta tại Úc Đại Lợi luôn hướng về khối người Việt tại Hoa Kỳ như là con chim đầu đàn của đàn chim Việt đang tản mác khắp bốn phương trời. Dù ở đâu, người Việt Nam chúng ta cũng cố gắng để làm rạng danh ‘con Rồng cháu Tiên’ và cùng tranh đấu cho một tương lai tươi sáng của quê hương dân tộc.

Chủ đề mà Ban Tổ Chức đã mời tôi đến để chia sẻ với quý vị tối nay là “*Mẹ La Vang với dân tộc Việt Nam.*” Tôi phải thú thật là khi nhìn vào một chủ đề như thế, tôi

không biết phải nói gì để khỏi phụ lòng mong đợi của quý vị. Nhiều người nghĩ rằng, giám mục thì có thể nói về bất cứ vấn đề gì. Thực tế thì không như thế. Ở lứa tuổi 50 và sống hai phần ba đời mình ở Úc, tôi cũng chỉ có một kiến thức giới hạn – nhất là về những vấn đề liên quan đến Việt Nam. Tôi không thể ‘xuất khẩu thành thơ’ và càng không thể ‘múa rìu qua mắt thợ’ trước một cử tọa ở cái nôi chính trị và văn hóa của Hiệp Chúng Quốc này. Ước mong của tôi là được chia sẻ và học hỏi hơn là được ‘thuyết giảng’ về mối liên quan giữa tôn giáo và dân tộc – nhất là trong hoàn cảnh đất nước chúng ta hôm nay. Tôi cũng đại diện cho một thế hệ trẻ được hấp thụ hai nền văn hoá khác nhau. Vì thế, ước mơ của tôi là làm một nhịp cầu giữa hai thế hệ, ngõ hầu ngọn đuốc của tự do và công lý được chuyển tiếp cho đến ngày quê hương mến yêu được phục hưng.

Đức Mẹ Việt Nam và Đức Mẹ Ba Lan:

Để tìm hiểu về sự tương quan của “*Mẹ La Vang với dân tộc Việt*

Nam,” chúng ta có thể nhìn vào một dân tộc mà lịch sử của họ cũng có nhiều điểm tương đồng với Việt Nam chúng ta, đó là Ba Lan, quê hương của Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II. Ba Lan, một quốc gia bị ngoại bang xâm chiếm nhiều lần và trong lịch sử cận đại đã chịu nhiều tang tóc hơn các dân tộc khác, với hơn sáu triệu người chết trong Đệ Nhị Thế Chiến. Hơn thế nữa, Ba Lan đã sống dưới bóng của tên khổng lồ không mấy tử tế là Liên Bang Xô Viết và chế độ Cộng Sản hơn bốn thập niên. Trong suốt những năm dài tăm tối đó, người dân Ba Lan đã hướng về một thánh địa tượng trưng cho tinh thần dân tộc và ý chí bất khuất của họ, đó là Jasna Gora – một địa danh có nghĩa là Núi Sáng (*Luminous Mount*) hoặc có thể tạm dịch là Minh Sơn. Nơi đây, Đức Trinh Nữ Maria dưới danh hiệu Đức Mẹ Czestochowa được sùng kính như là Đấng Bảo Vệ cho dân tộc Ba Lan qua bao thăng trầm của lịch sử.

Đức Mẹ Czestochowa có nghĩa là ‘Đức Mẹ Đồng Đen’ Tục truyền rằng, vào năm 1655, khi quân Thụy Điển chuẩn bị xâm chiếm Ba Lan,

những người lính trên đồi Jasna Gora đã cầu nguyện với ảnh Đức Mẹ Đồng Đen và họ dù yếu thế hơn đã đẩy lui được quân Thụy Điển. Từ đó, Đức Mẹ Czestochowa được mệnh danh là Nữ Vương nước Ba Lan và đồi Jasna Gora được coi như thánh đô của họ. Vào năm 1920, khi Hồng Quân Liên Xô ồ ạt đánh vào Warsava, một lần nữa người dân Ba Lan lại chạy đến với Đức Mẹ Czestochowa. Không ai có thể giải thích nổi, với một đạo quân hùng mạnh nhất Âu Châu thời đó, Hồng Quân Liên Xô đã bị đánh bại ở dòng sông Vistula – một chiến thắng không ngờ, như Ngô Quyền đánh bại quân Nam Hán trên sông Bạch Đằng năm xưa (năm 938).

Với lịch sử dân tộc gắn liền với đức tin Công Giáo và đặc biệt là lòng sùng kính Đức Mẹ, chúng ta không ngạc nhiên khi Jasna Gora trở thành một biểu tượng không thuần túy về tôn giáo mà là một biểu tượng cho tinh thần quốc gia và niềm tự hào dân tộc. Mỗi khi quốc gia bị mất chủ quyền và dân tộc bị đàn áp, người dân Ba Lan đã tìm đến Jasna Gora không phải chỉ nguyện xin mà còn tìm một lối thoát cho quốc gia và một tương lai mới cho dân tộc. Chính vì thế, trong những năm gọi là ‘chiến tranh lạnh,’ khi bạo quyền Cộng Sản Ba Lan, được sự chỉ đạo của Điện Cẩm Linh, dập tắt tất cả các ngọn lửa đấu tranh cho nhân quyền, Jasna Gora đã trở nên thành lũy đối kháng và linh hồn của phong trào chống cộng.

Vào ngày 26 tháng 8 năm 1982, tức ngày Lễ Kính Đức Mẹ Czestochowa, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolo II đã nói những lời tâm huyết với đồng bào mình còn đang sống sau cái gọi là ‘bức màn sắt’ và đang tranh đấu cho tự do.

Ngài nói như sau:

“Đồng bào thân mến. Dù đời sống của người Ba Lan khó khăn thế nào, xin cho chúng ta thêm tin rằng cuộc đời của chúng ta đã thuộc về Trái Tim Mẹ. Như Mẹ đã toàn thắng nơi Thánh Maximiliano Kolbe, người Hiệp sĩ của Đấng Khiết Trinh, xin Mẹ cũng toàn thắng nơi chúng ta. Xin Mẹ Jasna Gora toàn thắng nơi chúng ta và qua chúng ta. Xin Mẹ toàn thắng ngay cả qua những đau khổ và thất bại của chúng ta. Xin Mẹ cho chúng ta đừng nản lòng tranh đấu cho công lý và sự thật, cho tự do và nhân phẩm của con người. Chẳng phải lời của Mẹ ở tiệc cưới Cana ‘Hãy làm theo mệnh lệnh của Ngài’ có nghĩa như vậy sao? Anh chị em hãy nhớ rằng, sức mạnh được thể hiện qua sự yếu đuối. Tôi ở gần anh chị em. Tôi luôn nhớ tới anh chị em.”

Tôn giáo và chính trị:

Đọc những lời của Đức Thánh Cha, tôi không có cảm tưởng là tôn giáo và chính trị là hai thái cực mà người tín hữu không được lẫn lộn. Ngược lại, sự nhập thể của Thiên Chúa vào đời sống của con người đòi buộc chúng ta cũng phải ‘nhập thể’ dưới ánh sáng Tin Mừng. Như lời mở đầu Hiến chế *Gaudium et Spes* (Vui mừng và Hy vọng) của Công Đồng Vaticano II đã khẳng định *“Vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và những ai đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu sầu và lo lắng của các môn đệ Chúa Kitô,”* Chân phước Gioan Phaolô II đã cho chúng ta thấy rằng, tranh đấu cho công lý và sự thật, cho tự do và nhân phẩm không phải là việc làm của những kẻ muốn chính trị hóa tôn giáo mà là bổn phận

‘nhập thể hóa’ Tin Mừng và ‘Kitô hóa’ môi trường của chúng ta. Nếu chúng ta chỉ giữ đạo trong nhà thờ, nếu chúng ta chỉ đóng khung tôn giáo trong những vấn đề siêu nhiên mà hoàn toàn vô cảm với những vui mừng và hy vọng, những sợ hãi và lo âu của đồng loại, thì phải chăng tôn giáo chỉ là thứ thuốc phiện ru ngủ chúng ta như lời Karl Marx? Đây cũng là chiêu bài của cộng sản. Họ muốn tôn giáo chỉ là thứ thuốc phiện ru ngủ dân chúng. Họ muốn biến tôn giáo trở thành một công cụ của chế độ.

Cách đây không lâu, tôi có nghe một câu nói rất hùng hồn: *“Nếu ai không thích cộng sản, người ấy không nên yêu cầu chúng tôi khích bác họ.”* Đằng sau câu nói này là một khó khăn thực tế cho những ai phải sống dưới chế độ cộng sản. Trong bối cảnh đất nước và giáo hội Việt Nam hôm nay, sự liên quan giữa chính trị và tôn giáo quả thật là một đề tài hết sức tế nhị cho người tín hữu, nhất là các vị lãnh đạo. Làm sao để giữ được một lợi thế thực dụng cho giáo hội mà không thỏa hiệp các giá trị cơ bản của Phúc Âm? Làm sao thăng tiến đời sống đạo và lo cho các nhu cầu của các giáo xứ, các dòng tu, các chủng viện v.v... và đồng thời làm trách nhiệm ngôn sứ trong một xã hội độc tài đảng trị? Đó là một số những mệnh đề nan giải mà những ai sống với cộng sản mới biết những phức tạp của nó. Ở đây, tôi không có ý phê bình câu nói hùng hồn trên kia hay một thái độ nào đó của các vị lãnh đạo giáo hội trước tình hình chính trị của đất nước. Tuy nhiên, như Đức Cố Giáo Hoàng Phaolo II đã quảng diễn qua lời giảng dạy, thái độ và đời sống của ngài, Kitô hóa môi trường theo tôn chỉ Phúc Âm là nhiệm vụ của mọi tín hữu. Tranh

đấu cho công lý và sự thật, tự do và nhân phẩm là con đường tất yếu của những ai theo Đấng là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống. Vì thế, vấn đề ở đây không phải là chúng ta *‘không thích cộng sản’* hay *‘khích bác họ.’* Vấn đề ở đây là chọn lựa của chúng ta giữa hai thế lực tương phản: sự thật và sự giả dối, sự thánh thiện và sự gian ác, ánh sáng và bóng tối. Vâng, người tín hữu phải yêu thương cả kẻ thù, kể cả người cộng sản. Nhưng chúng ta không thể đồng lõa và vô cảm với sự giả dối, gian ác và phi nhân của họ. Chính tình yêu đối với Thiên Chúa và nhiệt tâm cho Vương Quốc của Ngài đòi hỏi thôi thúc chúng ta trong cuộc chiến cho công lý và sự thật, ánh sáng và sự sống – cuộc chiến mà chính Đức Kitô đã tranh đấu và khai hoàn qua sự chết và phục sinh của Ngài.

Vai trò của giáo hội với dân tộc:

Quý vị thân mến,

Nếu người dân Ba Lan đã coi Đức Mẹ Czestochowa như là biểu tượng niềm tin của họ, thì người Việt Nam chúng ta có thể coi Đức Mẹ La Vang như là biểu tượng niềm tin của chúng ta hay không? Hơn thế nữa, nếu Jasna Gora đã hun đúc tinh thần đấu tranh cho quê hương và cho giáo hội Ba Lan trong những chặng đường cam go nhất của lịch sử dân tộc Ba Lan, người Việt Nam Công Giáo chúng ta có thể đến với Mẹ La Vang trong nỗ lực tìm kiếm một tương lai tươi sáng cho đất nước và giáo hội hay không? Đối với tôi, những câu hỏi này thật thiết thực với bối cảnh của quê hương chúng ta hôm nay. Đối với tôi, đây không phải là ‘chính trị hóa’ La Vang mà là đem Phúc Âm vào lòng dân tộc và là thực thi vai trò ngôn sứ của chúng

ta trong một xã hội đang mất căn tính nhân bản. Nói một cách khác, nếu người tín hữu chúng ta phải như ‘thành phố xây trên núi’ hay như ‘muối men cho đời,’ thì vai trò phục hồi cho xã hội một căn tính nhân bản trên những giá trị Phúc Âm là vai trò thiết yếu của chúng ta. Câu Kinh Đức Mẹ La Vang *“Xin cho chúng con tâm lòng từ bi nhân hậu, đại lượng bao dung, cùng nhau bồi đắp nền văn minh tình thương và sự sống”* sẽ không có ý nghĩa khi người tín hữu chúng ta vô cảm trước hiện tình một xã hội băng hoại toàn diện đang diễn ra trên quê hương chúng ta.

Như quý vị đã biết, trong những ngày gần đây, giáo hội tại Hoa Kỳ đang tranh đấu cho quyền tự do tôn giáo qua những cuộc biểu tình rầm rộ, những kháng cáo trước tòa án cũng như qua các phương tiện truyền thông. Lý do là gì? Đó là việc chính phủ của Tổng thống Obama đã đề xướng ra một đạo luật về y tế mà theo đó, tất cả các tổ chức kể cả tổ chức Công Giáo phải cung cấp bảo hiểm phổ quát bao gồm ngừa thai cho các nhân viên của mình. Các giám mục Hoa Kỳ đã không ngần ngại đương đầu với chính sách ‘Obamacare’ mà họ cho rằng đi ngược lại với luân lý Công Giáo và hơn thế nữa giới hạn quyền tự do của giáo hội trong việc hành xử theo giáo luật. Giáo hội không thể làm ngược lại tôn chỉ của Phúc Âm nếu bị bắt buộc phải cung cấp dịch vụ phá thai hay ngừa thai – dù chỉ là gián tiếp – trong các bệnh viện của mình hay tài trợ các dịch vụ này cho các nhân viên của mình như tại trường học, giáo xứ, cơ sở xã hội v.v... Chính vì thế, các giám mục Hoa Kỳ đã không ngần ngại đứng lên bảo vệ những giá trị mà họ cho là không thể nhượng bộ dù là trong

một xã hội đa nguyên. Nhiều giáo dân và ngay cả một số giáo sĩ Hoa Kỳ không đồng quan điểm với Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ. Nhưng ít ra, không ai có thể chi trích là họ đã can thiệp vào chính sách của nhà nước hay là họ đã vượt qua giới hạn tôn giáo thuần túy. Phúc Âm và đời sống không thể tách lìa nhau; tôn giáo và chính trị không thể không liên hệ với nhau. Vai trò ngôn sứ của Giáo hội đòi buộc người tín hữu ở mỗi bậc và mỗi hoàn cảnh phải tranh đấu cho một xã hội phản ảnh Vương Quốc của Thiên Chúa, hay như Kinh Đức Mẹ La Vang, là xây dựng một *‘nền văn minh tình thương và sự sống.’*

Thực thế, truyền thống công lý xã hội trong Kinh Thánh là bằng chứng hùng hồn về sự nhập thể của các giá trị siêu nhiên vào đời sống tự nhiên của con người. Ôn cứu độ không chỉ có nghĩa là một sự giải thoát của linh hồn và đời sống vĩnh hằng trên Thiên Quốc mà là sự giải thoát con người toàn diện. Ngay trên cõi đời này và ngay trong xã hội này, con người được mời gọi để sống cuộc sống sung mãn với Thiên Chúa và tha nhân. Do đó, sống đức tin và sống thánh thiện không chỉ có một chiều dọc, tức là thờ phượng kính mến Chúa được quảng diễn qua xây nhà thờ, tu viện, trung tâm, lễ nghi, kinh kệ, rước sách, đình đám, hành hương, ăn chay hãm mình v.v... Sống đức tin và sống thánh thiện không thể tách lìa khỏi tiến trình công lý hóa xã hội và phong phú hóa đời sống con người. Tiên tri Isaiah đã định nghĩa cho chúng ta thế nào là giữ đạo, đó là *“phá vỡ xiềng xích của bạn ác nhân, cắt đi gánh nặng của kẻ làm than, giải thoát cho kẻ bị áp bức và phá tan mọi gông xiềng”*

(Xem tiếp trang 107)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Bài Giảng Của Đức Giám Mục Vincent Nguyễn Văn Long

*Trong Thánh Lễ Bê Mạc Hành Hương Kính Đức Mẹ La Vang
tại Washington DC, USA, ngày 16.6.2012*

Kính thưa quý Ông Bà, Anh Chị Em,
Hôm nay tôi rất vui mừng được đến Vương Cung Thánh Đường Mẹ Vô Nhiễm để dâng Thánh Lễ kết thúc ba ngày hành hương kính Đức Mẹ La Vang do Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ tổ chức. Trước hết, tôi xin cảm ơn quý Ông Bà, Anh Chị Em đã hiệp thông với tôi trong lời cầu nguyện và sự khích lệ để tôi mạnh dạn hiến thân hay nói theo châm ngôn của tôi chọn, là mạnh dạn “ra khơi” theo lời mời gọi của giáo hội. Sự kiện làm giám mục của tôi cũng như ba giám mục Việt Nam hải ngoại khác đánh dấu sự hội nhập và lớn mạnh của chúng ta. Tôi thâm tín rằng, Thiên Chúa đã quan phòng và tuyển chọn người Việt Công Giáo ly hương như Ngài đã quan phòng và tuyển chọn dân Do Thái lưu đày năm xưa, để thực hiện những kỳ công của Ngài. Để rồi như lời Thánh Vịnh nói: *“Phiến đá mà người thợ xây loại bỏ, lại trở nên tảng đá góc tường. Đó là việc kỳ diệu Thiên Chúa đã làm trước mặt chúng ta”*.

Quả thế thưa quý Ông Bà, Anh

Chị Em,

Làm sao chúng ta quên được cái quá khứ quá bi thương, đau khổ, tủi nhục, đắng cay của chúng ta những người tỵ nạn cộng sản. Lịch sử dân tộc Việt Nam đã trải qua bao giai đoạn nghiệt ngã. 1000 năm nô lệ giặc Tàu; 100 năm nô lệ giặc Tây; 20 năm nội chiến từng ngày. Thế nhưng chẳng bao giờ người Việt chúng ta lại phải bỏ nước ra đi trong những cuộc vượt biển vượt biên vô tiền khoáng hậu, vĩ đại nhất và bi thương nhất. Làm sao chúng ta có thể quên được cái quá khứ đầy tủi nhục, thương đau và nước mắt ấy. Khi xác định cái căn cước tỵ nạn, chúng ta mới không quên sứ mạng cao cả mà Thiên Chúa đã đặt để cho chúng ta. Sứ mạng đó là gì? Thứ nhất là làm nhân chứng sống động của tình yêu Thiên Chúa, vì Ngài đã yêu thương quan phòng cho chúng ta có ngày hôm nay. Thứ hai, chúng ta là chứng nhân của tự do công lý và của những giá trị nhân bản bất khả xâm phạm. Chúng ta có bổn phận với những nạn nhân của tự do, những người đã chết trên chiến trận, trong ngục tù, nơi biển cả, ở vùng

kinh tế mới và trên khắp nẻo đường đất nước; chúng ta có bổn phận với đồng bào quốc nội đang khao khát một xã hội nhân bản. Chúng ta có bổn phận với quá khứ, với hiện tại và với tương lai của dân tộc. Trách nhiệm ấy thôi thúc chúng ta góp phần vào ngày Chân Thiện Mỹ khai hoàn trên quê hương dầu yêu.

Tôi liên tưởng đến người dân Chúa chọn. Trên đất lưu đày, họ không quên nguồn gốc của họ và giao ước với Giavê. Họ thực hiện hai điều kỳ diệu là làm chứng cho dân ngoại biết về Thiên Chúa của họ và làm hạt nhân cho cuộc tái kiến thiết cơ đồ dân tộc sau ngày lưu đày. Phải chăng chúng ta, những người Việt Công Giáo lưu vong cũng đang được mời gọi để tham dự vào chương trình tình yêu của Thiên Chúa cho giáo hội và cho quê hương? Tôi nghiệm thấy rằng, sau hơn 37 năm từ ngày có dấu chân người Việt lưu vong trên thế giới, giáo hội đã được trẻ trung hoá nhờ vào sự hiện diện và đóng góp rất năng động của chúng ta. Có ai ngờ rằng cái lớp người tỵ nạn năm xưa với biết bao khổ nhục, kinh hoàng, đắng cay giờ đây đã trở thành rường cột hay ít nhất là luồng sinh khí mới cho giáo hội từ Úc Châu tới Mỹ Châu, từ Âu Châu tới Á Châu.

Nhưng thưa quý ông bà anh chị em, chúng ta không thể chỉ dừng lại ở đây. Chúng ta không thể quên căn cước tỵ nạn và bổn phận làm hạt nhân trong công cuộc phục hưng và công lý hóa đất nước. Đó là bổn phận không thể tách lìa khỏi căn cước Kitô hữu của chúng ta. Như Đức Kitô đến để đem cuộc sống sung mãn cho đồng loại, chúng ta cũng không thể vô cảm với những tiếng than khóc của đồng bào ruột thịt đang quằn quại dưới gông cùm cộng sản. Chúng ta không thể vô cảm với sự ác độc gian dối là chế độ vong nô

đang khổng chế toàn diện đời sống của người dân trong nước. Chúng ta không thể lặng yên khi Thái Hà, Cồn Giàu, Đồng Chiêm, Văn Giang, Tiên Lãng và dân oan khắp nơi tiếp tục bị đàn áp. Người Việt hải ngoại chúng ta đóng góp hàng chục tỷ Mỹ Kim mỗi năm cho thân nhân và giáo hội quê nhà. Nhưng trên hết mọi sự giúp đỡ, chúng ta hãy đóng góp vào tiến trình công lý hóa cho dân tộc. Một chính thể bất lương là nguyên cơ của sự bất công và sự bết tắc toàn diện. Một chính thể vong nô vong bản là nguyên cơ của những nỗi nhục quốc thể mà lịch sử 4.000 năm văn hiến dân tộc chúng ta chưa từng chứng kiến.

Thưa quý ông bà anh chị em,

Hôm nay, trong Vương Cung Thánh Đường tại Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn, chúng ta cùng quây quần bên Mẹ La Vang là Mẹ của dân tộc Việt Nam. Như người Công Giáo Ba Lan đã tìm đến Đức Mẹ tại linh địa Minh Sơn của họ, nhất là trong những năm tăm tối nhất của lịch sử, chúng ta cũng tìm đến Mẹ La Vang trong nỗ lực tìm kiếm một tương lai tươi sáng cho đất nước và giáo hội.

Lòng sùng kính Đức Mẹ không chỉ đưa chúng ta tới những hành động thuần túy tôn giáo và lễ nghi như đi hành hương, dâng hoa, rước kiệu, cung nghinh v.v... Với bốn phận ‘nhập thể hóa’ Tin Mừng và ‘Kitô hóa’ môi trường, lòng sùng

kính Đức Mẹ cũng như lòng yêu mến Chúa thôi thúc chúng ta tìm cuộc sống sung mãn cho tha nhân. Chính vì thế, chúng ta không thể chỉ đến với Mẹ qua những hành động thuần túy tôn giáo mà không noi gương đáng là nữ tì của Thiên Chúa. Maria là người lữ hành trong đức tin và là nữ tì trung tín của triều đại chính trực. Lòng sùng kính Mẹ thách thức chúng ta cũng phải làm đầy tớ và là chiến sĩ của công lý và sự thật trong cuộc chiến muôn thưở chống lại sự dữ và tà quyền.

Chúa nói với các môn đệ là “anh em phải tỉnh thức và sẵn sàng” (Mat 24:36). Trong cuộc chiến chống lại sự dữ và tà quyền, chúng ta cũng dễ dàng “ngủ quên” và thậm chí đầu hàng với chúng. Ở trong nước, chúng ta “ngủ quên” khi người Kitô hữu làm mất vai trò ngôn sứ, bị thuần hóa và trở thành công cụ của chế độ. Ở ngoài nước, chúng ta “ngủ quên” khi chúng ta vô cảm với bao tiếng kêu than của đồng bào ruột thịt; khi chúng ta quên sứ mạng là nhân chứng của tự do và các giá trị nhân bản. Một giáo hội “ngủ quên” khi không còn là tiếng kêu trong hoang địa nữa mà là tiếng chũm chọe kêu inh ỏi (1Cor 13:1). Lúc đó chúng ta sẽ như muối không còn mặn nữa mà chỉ còn chờ ném ra ngoài đường cho người ta đạp lên nó (Mat 5:13).

Nói tóm lại, lòng sùng kính Đức Mẹ La Vang không thể tách lia với

bốn phận xây dựng một xã hội theo giá trị của Phúc Âm. Sứ mạng của Đức Kitô là đem sự sống sung mãn cho con người. Người Kitô hữu chúng ta không thể chỉ dừng lại trong những hành động tôn giáo mà không kiếm tìm sự sung mãn của đồng loại và nhất là của đồng bào. Như Mẹ Maria là nữ tì trung tín, xin cho mọi người Công Giáo Việt Nam trong và ngoài nước cũng trở nên đầy tớ của Tin Mừng, của công lý, của sự thật trong cuộc chiến chống lại sự dữ và tà quyền. Tôi xin phỏng theo lời của Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolo II để kết thúc bài chia sẻ hôm nay:

Xin Mẹ La Vang toàn thắng nơi quê hương chúng ta.

Xin Mẹ toàn thắng ngay cả qua những đau khổ và thất bại của chúng ta.

Xin Mẹ cho chúng ta đừng nản lòng tranh đấu cho công lý và sự thật,

cho tự do và nhân phẩm của con người.

Xin Mẹ đem lại chiến thắng của ánh sáng trên tối tăm, sự lành trên sự dữ,

chí nhân trên cường bạo và đại nghĩa trên hung tàn.

Cùng Mẹ La Vang, chúng ta hãy tiến bước về tương lai tươi sáng cho dân tộc và cho đất nước. ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

NHÀ THỜ

“KIẾNG”

Chính Thức Trở Thành Nhà Thờ Chánh Tòa Giáo Phận Orange

Bên trong nhà thờ kiếng sẽ được sửa đổi thành nơi thờ phượng cho giáo dân Công Giáo

GARDEN GROVE, California (VMA): Vụ bán nhà thờ Crystal Cathedral của Tin Lành do vỡ nợ, kéo dài nhiều tháng qua, đã kết thúc.

Theo giới chức tòa giám mục giáo phận Orange County loan báo hôm Thứ Sáu, 3 tháng 2, 2012 vừa qua, giáo hội Công Giáo tại Orange County đã chính thức trở thành chủ nhân của nguyên khu nhà thờ, mà nhiều người Việt thường gọi là nhà thờ kiếng.

Vụ bán ngôi thánh đường, được chánh án Robert Kwan tòa phá sản

chấp thuận hồi tháng 11 vừa qua. Đức Giám Mục Brown nói rằng giáo phận đã hoàn tất mọi sự kịp thời hạn, và bước sắp tới là sẽ thiết lập tòa giám mục trên phần đất mới mua. Giáo phận Công Giáo Orange là nơi có 14 cộng đoàn giáo dân gốc Việt Nam.

Nhà thờ “kiếng” Crystal Cathedral, do Mục Sư Robert H. Schuller thành lập vào giữa thế kỷ 20, khai phá sản vào 18 tháng 10, 2010 với số nợ hơn \$50 triệu.

Giám Mục Brown cho biết thêm

rằng giáo phận sẽ tìm chuyên viên thượng thặng về tư vấn nghi lễ và kiến trúc lo giúp công việc chuyên đổi cấu trúc ngôi thánh đường thành nơi thờ phượng của tín hữu Công Giáo.

Tòa Giám Mục Orange vừa công bố quyết định của Tòa Thánh chấp thuận đặt tên cho ngôi Thánh đường mới tựu mãi, Nhà thờ Chính Tòa Giáo Phận Orange, là Christ Cathedral. ■

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

THẾ CỜ CỦA HOA KỲ TẠI ĐÔNG NAM Á ĐÃ SÁNG TỎ

Thời Tổng Thống Bill Clinton, chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ rất dễ thương. Ai muốn gì, Tổng Thống Bill cũng gật. Thiên hạ thái bình. Hoa Kỳ thịnh vượng. Tuy nhiên, dưới bề nổi yên tĩnh, những âm mưu chính trị và quân sự được âm thầm thành hình, những biến chuyển về kinh tế đang lặng lẽ đưa nước Mỹ và cả thế giới đến cơn khủng hoảng tài chính và suy trầm kinh tế. Chúng ta không nói ông Clinton là nguyên nhân của tất cả những tình trạng tệ hại này. Chúng ta chỉ khá khen cho ông có tài che đậy và kéo dài ngày xảy ra của những biến cố ông đã nhìn thấy nhưng không muốn chúng nổ ngay giữa nhiệm kỳ của ông. Khi Tổng Thống George W Bush ngồi chưa nóng chỗ ở tòa Bạch Ốc, biến cố 9/11 đã xảy ra. Bin Laden và tổ chức khủng bố al-Kaida từ căn cứ địa Afghanistan vênh vang đe dọa toàn thế nhân loại. Hoa Kỳ không thể chịu nhục để bọn này tự do tung hoành. TT Bush đã phải mở trận chiến tiêu diệt chế độ Taliban tại Afghanistan và lùng diệt bọn khủng bố. Không bao lâu sau, Mỹ lại mở một trận chiến khác để tiêu diệt chế độ Saddam Hussein tại Iraq, trước bao nhiêu lời khen, chê của dư luận. Những cuộc chiến tranh tốn của, tốn người đó đến bây giờ vẫn chưa giải

quyết xong. TT Bush còn tối tăm mặt mũi đối phó với cuộc khủng hoảng kinh tế bắt đầu bằng việc bẻ ngân hàng và thị trường chứng khoán do vụ subprime (cho vay tiền trối sự không bảo đảm khả năng hoàn trả) gây ra. Đến thời TT Barak Obama, ông phải dành quá nhiều thời giờ và tâm sức lo vấn đề kinh tế và tìm cách rút chân ra khỏi Afghanistan và Iraq. Mặt trận miền Trung Đông đã cầm chân thế lực Mỹ. Mặt trận Đông Nam Á bao quanh Biển Đông bị bỏ ngỏ. Trung Quốc đã lợi dụng thời cơ để tăng cường khả năng chiến tranh và thực hiện trò ăn hiếp các quốc gia trong vùng với mục tiêu chiếm hầu hết Biển Đông, làm bá chủ vùng này và khai thác tài nguyên. Khi Hoa Kỳ “bùng con mắt dậy” thì Trung Quốc đã đi khá xa trong tham vọng của họ rồi. Hoa Kỳ chỉ thực sự phản công từ năm ngoài nhân Hội Nghị ASEAN, trong đó Bà Ngoại Trưởng Hillary Clinton tuyên bố Hoa Kỳ cũng có quyền lợi tối quan trọng ở Biển Đông và lôi kéo các quốc gia Á Châu đứng vào hàng ngũ chống lại tham vọng của Trung Quốc.

Để chuẩn bị dàn thế trận đương đầu với Trung Quốc, Hoa Kỳ đã lôi kéo được Ấn Độ, Tân Tây Lan và Úc tham gia vòng cản Trung Quốc. Riêng Úc còn đồng ý cho Mỹ lập một căn cứ quân sự, dù nhỏ, để làm đầu

cầu tiền ra Thái Bình Dương. Mỹ cũng ve vãn Việt Nam cộng sản, vận động với khối ASEAN họp ở Pnom Penh, hứa bán máy bay chiến đấu tối tân cho Đài Loan, ủng hộ Nhật bản trong vụ tranh chấp đảo Điếu Ngư với Trung Quốc, công khai hỗ trợ Philippines trong vụ tranh dành bãi cạn Scarborough, TT Obama đi thuyết pháp tại Indonesia. Hoa Kỳ đã tích cực sửa soạn cho việc bày một thế cờ mới. Các nước Đông Nam Á, dù có những nước không mặn mòi lắm với Mỹ, trong đó có Việt Nam, cũng không thể chê trách Mỹ điều gì, nếu không nói còn yên tâm hơn khi có sự hiện diện của Mỹ trong vùng.

Ngày 2-6-2012, tại diễn đàn đối thoại Shangri-La, tên một khách sạn tại Singapore, nơi hàng năm có cuộc họp quy tụ các bộ trưởng quốc phòng của 28 nước châu Á, Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ Leon Panetta đã công bố thế bày binh bố trận mới của Hoa Kỳ. Ông tiết lộ một cách công khai, không cần bảo mật và không sợ chỉ trích, rằng lực lượng Hải Quân Hoa Kỳ sẽ tái phối trí để tạo sự quân bình theo tỷ lệ 60% và 40% giữa Thái Bình Dương và Đại Tây Dương, thay vì 50/50 như hiện nay. Điều này có nghĩa lực lượng tại Thái Bình Dương sẽ được tăng cường, 6 hàng không mẫu hạm trên tổng số 11 được đưa đến vùng này, dĩ nhiên chưa kể hàng loạt những chiến hạm đủ loại khác. Tất cả những nơi khác chỉ còn được 40% lực lượng hải quân bảo vệ. Chiến thuật mới của Mỹ là không thiết lập những căn cứ lớn, cố định, nhưng áp dụng kỹ thuật điều động nhanh chóng các hạm đội trong một cuộc hải chiến tương lai. Hải quân Hoa Kỳ không cần căn cứ nhưng cần bến đỗ nghỉ, để sửa chữa, để đổi phiên. Vì thế, Hoa Kỳ đã điều đình với Singapore và đạt thỏa thuận lúc nào cũng có

3 chiến hạm Mỹ thay nhau nằm ở cảng này. Cũng trong kế hoạch này, Hoa Kỳ đã làm ngơ trước lời Tổng Thống Phi Aquino mời Mỹ trở lại các căn cứ Clark và Subic Bay nằm trên lãnh thổ Phi. Trong khi đó, Bộ Trưởng Quốc Phòng Panetta lại đặc biệt chú ý tới cảng Cam Ranh của Việt Nam. Ông mở đầu cuộc viếng thăm VN 3 ngày bằng việc đến Cam Ranh ngày 3-6-2012 trước khi đến Hà Nội. Trên hải vận hạm USNS Richard E. Byrd của Hoa Kỳ đang sửa chữa tại Cam Ranh, ông Panetta nói việc các tàu của Mỹ có thể ra vào Cam Ranh là một yếu tố chủ chốt trong quan hệ Việt Nam-Hoa Kỳ. Đúng là ông ngỏ lời kiếm một bến đỗ thuận tiện cho hải quân Mỹ trong vùng.

Việc ông Panetta đến Cam Ranh không phải là chuyện ngẫu nhiên. Dù các tàu chiến của Mỹ chưa có thỏa thuận được vào Cam Ranh, nhưng một hải vận hạm của Mỹ đã được đưa đến đó sửa chữa đúng lúc Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ có mặt. Tình cờ chẳng khi trước đó 3 ngày (31-5), Thượng Tướng Trương Quang Khánh, Thứ Trưởng Quốc Phòng, đã chủ tọa lễ khởi công xây dựng nhà máy X52 Hải quân tại căn cứ quân sự Cam Ranh? Trong dịp này, Tướng Trương Quang Khánh đã tuyên bố: *“Với quy mô lớn sẽ không bị lạc hậu trong khoảng 100 năm, khi hoàn thành dự án, nhà máy X52 Hải quân sẽ làm nhiệm vụ sửa chữa, bảo trì kỹ thuật cho các loại tàu quân sự của quân đội và Hải quân VN, đồng thời làm dịch vụ sửa chữa cho các loại tàu trong và ngoài nước”* (VNExpress). Bộ Trưởng Panetta còn muốn gì hơn nếu các chiến hạm của Hoa Kỳ được đưa đến Cam Ranh để bảo trì và sửa chữa? Đó là bước đầu. Chuyện gì khác sẽ tính sau.

Ngày 4-6-2012, Bộ Trưởng

Panetta được Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng và Bộ Trưởng Quốc Phòng VN, tướng Phùng Quang Thanh, tiếp đón trọng thể với đủ lễ nghi quân cách tại Hà Nội. Dịp này, Thủ Tướng Dũng đã chính thức yêu cầu Hoa Kỳ hủy bỏ lệnh cấm vận đối với VN và bán vũ khí Mỹ cho VN. Dĩ nhiên ông Panetta chỉ cười và hứa sẽ trình thượng cấp.

Đúng là VN cộng sản và Hoa Kỳ đang ve vãn nhau. Mỗi bên đều muốn tỏ thiện chí để chài mồi bên kia, nhưng đường tình chưa rộng mở. Chàng Hoa Kỳ vẫn muốn nàng VN phải dứt bỏ bà chàng Trung

Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ Leon Panetta

Quốc và phải trở nên ngoan ngoãn, nhu mì trong việc tôn trọng quyền của dân, xứng đáng làm “First Girl Friend” của Mỹ. Nàng VN vừa liếc sang hướng Washington vừa ngoái cổ nhìn hướng Bắc Kinh, xem bà già chẳng có chạy theo để níu kéo, đe dọa. Và lại, chàng Mỹ muốn gì em cũng có thể chiều, nhưng bắt em ăn hiền ở lành với dân thì khó quá. Lỡ dân họ vùng lên bóp cổ em thì chết. Vì vậy, Giáo Sư Úc Carl Thayer, nhà nghiên cứu thời sự, đã nhận định rằng *“Chưa chắc Hoa Kỳ đã chịu bán vũ khí cho VN đâu, nếu chừng nào tình trạng nhân quyền tại VN chưa được cải thiện thì Mỹ vẫn còn duy trì lệnh cấm vận”* (New York Times).

Như vậy, sự có mặt của Bộ Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ tại VN là để tiếp tục công tác ve vãn, mồi chài, nhưng cũng đồng thời là một thông điệp gửi cho Trung Quốc. Hoa Kỳ muốn cho Trung Quốc thấy họ đã ôm hầu hết các nước châu Á. Họ đang tìm cách kéo VN ra khỏi vòng tay Trung Quốc. Không có nước nào ở châu Á ủng hộ chính sách xâm lấn của Trung Quốc. Hoa Kỳ sẽ đến và ở lại đây như lời tuyên bố của Tổng Thống Obama với Chủ tịch Hồ Cẩm Đào. Hoa Kỳ đã bày thế cờ ở Đông Nam Á để chống lại lối chơi gian của Trung Quốc.

Dĩ nhiên Trung Quốc đã phản ứng. Phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao Trung Quốc Lưu Vệ Dân tuyên bố ngày 5-5-2012 rằng chiến lược điều chuyển hải quân của Mỹ diễn ra không đúng lúc và bày tỏ hy vọng Washington sẽ tôn trọng lợi ích của Bắc Kinh trong khu vực. Báo Giải Phóng Quân e ngại: *“Sau khi quá trình triển khai và điều chỉnh quân sự mới hoàn tất, sự can thiệp của Mỹ vào các vấn đề của châu Á-Thái Bình Dương sẽ tăng lên”* (VNExpress). Nhìn chung, sự phản kháng có vẻ chừng mực, không hung hăng như những lần trước đây. Có phải Trung Quốc đã nhìn thấy thực tế: càng hung hăng thì càng bị ghét, càng bị cô độc, càng bị các nước khác lánh xa và dựa vào thế lực Hoa Kỳ để thù thân?

Hoa kỳ thì phân trần là họ chỉ muốn bảo đảm sự đi lại tự do trên Biển Đông, giúp các quốc gia trong vùng tự vệ và phát triển, không nhắm việc đương đầu với Trung Quốc. Nói là một chuyện, nhưng làm là chuyện khác. Ai cũng mừng khi thấy Hoa Kỳ gia tăng sự hiện diện và hành động trong vùng. Nhưng người ta vẫn e ngại là Hoa Kỳ chỉ tìm cách bảo đảm sự đi lại tự do của chính họ trên bất

cứ mặt biển nào của địa cầu, ngoài ra họ không quan tâm về những tranh chấp lãnh thổ và lãnh hải giữa Trung Quốc và các quốc gia khác. Người ta tự hỏi nếu Trung Quốc dùng võ lực để chiếm nốt những hải đảo của VN hay của Philippines trong quần đảo Trường Sa, chưa nói việc tấn công trên đất liền, liệu Hoa Kỳ có

trực tiếp can thiệp bằng quân sự để giúp VN hay Phi không, hay vẫn án binh bất động và chỉ phản đối bằng mồm? Phải ở cấp độ cam kết và thân thiết nào thì sự can thiệp bằng quân sự mới xảy ra? Như vậy hẳn ai người nấy lo, thân ai người nấy giữ. Người ta chỉ hao xương tổn máu cứu mình khi mình là đồng minh thật với

người ta và có quyền lợi chung để cùng bảo vệ. Nếu cứ đi hai hàng, vừa quay sang Sở, vừa ngoảnh sang Tề, thì khi hữu sự, sẽ chẳng có ma nào đến cứu.

*
* *

58 NĂM HIỆP ĐỊNH CHIA ĐÔI ĐẤT NƯỚC VÀ CUỘC DI CƯ TỪ BẮC VÀO NAM

Hiệp Định Genève chia đôi đất nước được ký ngày 20-7-1954 và liền sau đó là cuộc di cư chưa từng có của gần một triệu người từ Bắc vào Nam. Tính tới tháng 7 năm nay, 58 năm trời đã trôi qua. Trẻ thơ ngày ấy nay đã thành người già. Cả dân tộc vẫn trông ngóng an bình và hạnh phúc trên nửa thế kỷ. Nửa thế kỷ của chết chóc, tàn phá, chia ly. Nhân dịp này, chúng tôi xin kể hầu độc giả về Hiệp Định Genève và ký ức về cuộc hành trình tìm tự do của dân miền Bắc, trong đó có chúng tôi, để gọi là “*ôn cố tri tân*”.

HIỆP ĐỊNH GENÈVE 20-7-1954

Cuộc chiến tranh giữa Pháp (với quân đội Quốc Gia VN tiếp tay) và Việt Minh đã bước sang năm thứ 9 vào năm 1954. Lực lượng Việt Minh càng ngày càng lớn mạnh từ khi Mao Trạch Đông chiếm trọn Hoa Lục năm 1949. Mao đã giúp Hồ Chí Minh tổ chức và trang bị các đơn vị lớn đến cấp sư đoàn và đại đoàn. Trong khi đó tướng Henri Navarre, tư lệnh lực lượng viễn chinh Pháp tại Đông Dương, lại phạm lỗi lầm lớn về chiến lược. Ông đưa quân đến đóng tại lòng chảo Điện Biên Phủ với ý định chặn đường quân Việt Minh tiến sang Lào và nhử quân Việt Minh đến để tiêu diệt. Navarre

không ngờ Trung Cộng đã tiếp tế cho Việt Minh hàng ngàn đại bác và cao xạ phòng không, đồng thời gửi nhiều tướng lĩnh của Hồng Quân sang giúp việc tham mưu và chỉ huy. Đường tiếp tế cho Điện Biên Phủ bị cắt, chỉ còn trông vào không vận, trong khi không vận bị hạn chế khả năng hoạt động vì thời tiết và hệ thống phòng không của địch. Điện Biên Phủ thất thủ ngày 7-5-1954 là chuyện đương nhiên phải xảy ra.

Trước áp lực quân sự của Việt Minh, Pháp muốn điều đình để tìm lối thoát. Việt Minh cũng sẵn sàng nói chuyện vì quá mệt mỏi, bị tổn thất nặng về nhân sự và hy vọng có thể chiếm được nhiều lợi thế trên bàn điều đình. Các nước lớn cũng muốn giải quyết vấn đề Đông Dương cho xong sau khi đã dàn xếp chấm dứt chiến tranh Cao Ly. Vì thế, một hội nghị quốc tế về Đông Dương, trong đó vấn đề Việt Nam là chính, được triệu tập tại Genève, Thụy Sĩ, ngày 8-5-1954. Đồng Chủ tịch hội nghị là Anh và Liên Xô. Chu Ân Lai đại diện Trung Cộng. Phạm Văn Đồng đại diện Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa. Ngoại Trưởng Nguyễn Quốc Định cầm đầu phái đoàn Quốc Gia Việt Nam. Sau ngày 7-7-1954, Bác Sĩ Trần Văn Đỗ, tân Ngoại Trưởng, được Thủ Tướng Ngô Đình Diệm cử sang thay. Lào và Cao Miên cũng có đại diện tham dự.

Về phía chính phủ Pháp, vài ngày sau khi hội nghị khai diễn, Thủ Tướng Laniel bị lật đổ. Tân Thủ Tướng Mendès France thuộc đảng Xã Hội lên cầm quyền. Khi nhận chức, ông hứa với dân Pháp là ông sẽ đạt giải pháp cho vấn đề VN trong 100 ngày. Nếu không, ông sẽ từ chức. Đích thân Thủ Tướng Mendès France đi phó hội vì ông kiêm luôn chức bộ trưởng ngoại giao. Điều này chứng tỏ quyết tâm tìm hòa bình của ông, nhưng cũng cho thấy thế yếu của ông khiến đôi phương gia tăng đòi hỏi, gây thiệt hại cho quyền lợi của Pháp và của phe Quốc Gia VN.

Ngày 20-7-1954, **Hiệp Ước Ngưng Chiến Tại Việt Nam** được ký kết giữa Thiếu Tướng Delteil, đại diện Tổng Tư Lệnh Quân Đội Liên Hiệp Pháp tại Đông Dương và Thứ Trưởng Quốc Phòng Tạ Quang Bửu, thay mặt Tổng Tư Lệnh Quân Đội Nhân Dân của Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa. Hiệp Ước Ngưng Chiến có 47 điều với nội dung chính như sau:

- Giới tuyến quân sự được ấn định từ cửa sông Bến Hải theo lòng sông đến biên giới Lào-Việt (gần vĩ tuyến 17). Thiết lập khu phi quân sự rộng 5 cây số mỗi bên. Phía Bắc giới tuyến do VNDCCCH kiểm soát. Phía Nam do Pháp và chính phủ Quốc Gia VN.

- Việc rút quân, chuyển quân, vật liệu và dụng cụ quân sự của hai bên phải làm xong trong thời hạn 300 ngày.

(Xem tiếp trang 110)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Có Tự Do

Thì Báo Chí Mới Trung Thực!!!

■ Xã Luận Bán Nguyệt San Tự Do Ngôn Luận số 149

Ngày 21-06 tới đây được Cộng sản gọi là “Ngày Báo chí Cách mạng VN”. Nó phát xuất từ việc ông Hồ Chí Minh (lúc ấy mạo nhận là Nguyễn Ái Quốc) sáng lập báo “Thanh Niên” ngày 21-6-1925. Trong lịch sử báo chí đất Việt, từ những năm 60 thế kỷ 19 đã có “Gia Định báo” rồi một số báo khác lần lượt ra đời tại Sài Gòn, Hà Nội và vài địa phương khác nữa. Nhưng báo “Thanh Niên” đã mở ra một dòng báo chí mới do người CS chủ trương và gọi là “báo chí cách mạng”, nói là để đấu tranh “vì độc lập, tự do và chủ nghĩa xã hội”. Do ý nghĩa này, năm 1985, đảng CSVN đã ra Quyết định số 52 lấy 21-6 hằng năm làm “Ngày báo chí VN” và đến năm 2000 thì đổi thành “Ngày Báo chí Cách mạng VN”, nói là để “nâng cao vai trò và trách nhiệm xã hội của báo chí, thắt chặt mối quan hệ giữa báo chí với công chúng”, nhất là “tăng cường trên báo chí sự lãnh đạo của Đảng”.

Trước năm 1975, nền báo chí CS này -nhờ một mình một chợ- đã “thành công” trong việc xô cả nhân dân miền Bắc vào cuộc Cải cách Ruộng đất đẫm máu, giết hàng trăm ngàn nông gia vô tội, qua những bài

báo của HCM, Trường Chinh, Trần Huy Liệu... vu khống địa chủ và đề cao chuỗi tàn sát ấy như một cuộc cách mạng “long trời lở đất”; tiếp đó là vào trận chiến triệt hạ phong trào Nhân văn Giai phẩm, tiêu diệt giới trí thức miền Bắc, qua các bài báo của Tô Hữu, Phạm Huy Thông... khùng bỏ mạ ly vô vàn tinh hoa của đất nước. Ngồi một thời gian, công cụ truyền thông độc quyền của đảng tiếp tục huy động nhân dân miền Bắc xông vào cuộc chiến “giải phóng” miền Nam qua việc dôi trá trình bày VNCH như một địa ngục, nơi đó nhân dân đói khổ triền miên, Mỹ Ngụy kèm kẹp tứ bề, và chính quyền chỉ là tay sai Đế quốc; qua việc dựng lên những anh hùng “dỏm” như Lê Văn Tám, Nguyễn Văn Bé... để kích thích thanh niên (gần cả 3 triệu) lao mình vào chỗ chết (sinh Bắc từ Nam); rồi qua việc vẽ ra (trước mắt ngoại quốc) hình ảnh VNDCCH như chồn đầy phúc lạc (“Thiên đường của các con tôi” theo “Bài ca mùa xuân 1961” của Tô Hữu). Thứ báo chí tuyên truyền dôi trá này, khôn thay, lại được sự hỗ trợ của nhiều “trí thức thiên tả” ngay thơ ngoài nước thuộc phong trào phản chiến và nhiều “trí thức thiên cộng” khờ

khạo trong nước thuộc MTGPMN. Người ta còn nhớ chuyện mục sư Roger Casalis, một trong những lãnh đạo Tin lành cao cấp tại Pháp từng nói: “Xã hội tốt đẹp mà Đức Giê-su mong muốn xây dựng ở trần thế nay bắt đầu thực hiện tại Bắc Việt”. Linh mục quốc doanh Trương Bá Cần, năm 1974 từ Sài Gòn, cũng viết tập sách nâng bi tro trên nhan đề “20 năm xây dựng xã hội chủ nghĩa miền Bắc”. Đến khi từng đoàn dân miền Bắc vượt qua sông Bến Hải để vào Nam sau năm 1975 thì mới bắt đầu vì thấy mình đã bị báo của Đảng lừa gạt cách trắng trợn.

Thế là từ cuộc “sáng mắt” nhân dân này, báo chí cách mạng xem ra chuyển sang hướng ru ngủ và che giấu. Biết người miền Nam đa phần có tín ngưỡng, đảng truyền những tổ chức hay giáo hội quốc doanh cho ra đời các tờ báo “kết hợp tôn giáo với XHCN” để ru ngủ tín đồ. Điển hình như tờ “Công giáo và Dân tộc” của Ủy ban Đoàn kết CG, tờ “Giác Ngộ” của Giáo hội Phật giáo VN... Các công cụ đội lốt tôn giáo này là thứ thuốc độc bọc đường, dùng giáo lý để tô son trát phấn cho cái chế độ vốn coi niềm tin vào những thực thể thiêng liêng là kẻ thù số một, và để lôi kéo tín hữu tin vào “Thánh Hồ” hơn vào “Đức Chúa” và “Đức Phật”, hầu họ nhắm mắt trước những sai lầm lẫn tội ác của nhà cầm quyền và mù quáng tin tưởng vào đường lối chủ trương thâm độc của đảng. Việc che giấu thì nay được thực hiện đặc biệt với những sự kiện mang tầm quốc tế. Chẳng hạn khi VN -ngày 24-9-1982- tham gia hai Công ước Quốc tế Nhân quyền, thì chẳng tờ báo nào trong nước đăng nguyên vẹn hai văn kiện quan trọng này cho toàn dân được biết, và cho tới nay vẫn vậy. Sáng ngày 14-3-1988, để bảo vệ chủ quyền lãnh hải Tổ quốc trong một cuộc chiến bi hùng, 64

chiến sĩ Quân đội Nhân dân VN đã hy sinh trên bãi Gạc Ma thuộc quần đảo Trường Sa, thế mà chẳng có một giòng tin tức hay tuyên dương trên báo đài CS ngay lúc ấy lẫn sau này. Đến ngày giáp năm biến cố, nhiều báo chí cô công gọi lại kỷ niệm nhưng đa phần đều bị cấm cản. Hiệp định biên giới Việt Trung đã được ký kết ngày 30-12-1999 nhưng cho tới nay, đã có công báo hay đảng báo nào đăng đầy đủ văn bản cùng với đồ bản của Hiệp định này cho quốc dân được am tường?

Đầu thế kỷ 21, khi các phương tiện truyền thông hiện đại như điện thoại di động, mạng lưới toàn cầu, xa lộ thông tin được phổ biến tại đất Việt, thì hầu như chẳng còn mấy ai tin vào báo chí các loại (rất hùng hậu) của đảng. Dân có mua báo giấy nhà nước (khá rẻ) thì chủ yếu để gói hàng hoặc dùng trong nhà vệ sinh. Bên cạnh đảng báo nay xuất hiện dân báo. Đương đầu với báo lề phải (sống bằng tiền thuế của dân) là báo lề trái vốn ngày càng đông đảo, tự bỏ vốn (tiền bạc, công sức) nhưng chẳng chút kiếm lời, ngoài mỗi lợi là chiếm lĩnh diễn đàn dư luận và tâm trí độc giả. Thế là báo chí cách mạng chuyển sang kiểu “nói lấy nói được” hay “tặng lời im lặng” một cách trơ trẽn, vì biết đa phần dân chúng vẫn chưa tiếp cận được với nền thông tin tự do và đảng vẫn còn có thể dùng bạo lực hành chính (bắt đọc báo nhà nước, cấm coi “báo phản động”) để tiếp tục bưng bít tai mắt và đầu độc tâm trí học sinh viên lẫn viên chức trong bộ máy công quyền. Người ta còn nhớ trong vụ Tòa Khâm sứ và giáo xứ Thái Hà (2008), bắt chấp những thông tin đầy đủ rõ ràng từ phía các nạn nhân được từng ngày đưa lên mạng, báo đài CS (nhất là Hà Nội Mới và An ninh Thủ đô) vẫn xuyên tạc sự việc cách vô liêm sỉ. Nào cắt xén lời phát

biểu của Tổng giám mục Ngô Quang Kiệt, nào dàn dựng những video clip vu khống linh mục và giáo dân Thái Hà. Khi Ts Cù Huy Hà Vũ bị nhà nước ra tay trấn áp bịt miệng (2010), báo đảng “bê hội đồng” ông lập tức. Hàng loạt tờ từ VietnamNet tới Tuổi Trẻ, Dân Trí... đồng loạt đưa những bản tin bịa đặt như nhau (“Ông CHHV và bà HLNQ trong tư thế rất “riêng tư” với “Hai bao cao su đã qua sử dụng”). Khi xảy ra các cuộc biểu tình rầm rộ của dân chúng tại Sài Gòn và Hà Nội chống Tàu cộng xâm lược (khởi từ 05-06-2011), không bài viết, dòng tin nào của báo lề phải đã động đến sự kiện đáng tự hào này. Trong hai tờ báo lớn tại VN là Thanh Niên và Tuổi Trẻ, thì trên TN bài quan trọng nhất kỷ niệm 100 năm ngày HCM lần đầu xuất ngoại, trên TT bài quan trọng nhất là chuyện học sinh thi tốt nghiệp trung học. Những tờ khác như VNexpress hay Vietnamnet chỉ tràn ngập các bản tin giải trí. Đến ngày 21 và 22-8-2011, đài truyền hình Hà Nội lại chơi trò vu khống và xuyên tạc khi gọi những người biểu tình là “phản động”. Gần đây hơn, trong các vụ cướp đất ở Tiên Lãng, Văn Giang, Vụ Bản, Cần Thơ..., trong các vụ hành hung công dân tại nhà tù thiện Chương Mỹ, thư viện Hán Nôm, sở Thông tin Truyền thông Hà Nội... bất chấp vô vàn hình ảnh và lời nói của các chứng nhân/nạn nhân, báo chí cách mạng ta vẫn lừa bịp dư luận cách ngang tàng, vẫn thản nhiên đi đến tận cùng sự bi ối và đê tiện. Vụ Văn Giang với cuộc trấn áp nhân dân tàn bạo đã bị thu hình qua những video clip làm nổi tung các màn hình máy tính, thế nhưng báo Vietnamnet ngày 26-04 vẫn hào hứng đăng lại lời lẽ lếu láo của Bùi Huy Thanh, chánh văn phòng UBND tỉnh Hưng Yên : «*Quá trình tổ chức hỗ trợ thi công và cưỡng chế giải phóng mặt*

bằng bàn giao đất tại xã Xuân Quan đã thực hiện đúng tinh thần chỉ đạo của Chính phủ, đảm bảo tuyệt đối an toàn về người và phương tiện; được đông đảo cán bộ, đảng viên và nhân dân huyện Văn Giang nói chung, xã Xuân Quan nói riêng đồng tình ủng hộ..». Về vụ việc tại thư viện Hán Nôm ngày 18-05, thì “*Người ta phải rùng mình ớn lạnh trước việc những tờ báo mang cái tên đẹp đẽ như Quân đội Nhân dân, Cựu chiến binh VN lại đi làm những việc chuyên đánh phá nhân dân, bịa đặt không tiếc lời bất chấp tất cả mọi sự thật và lương tâm*” (Nguyễn Hữu Vinh)

Mới đây, sáng ngày 11-6, toàn văn “*Dự thảo Nghị định quản lý, cung cấp, sử dụng dịch vụ internet và nội dung thông tin trên mạng*” đã được công bố trên trang mạng của Bộ 4T. Văn bản dài 30 trang, 5 chương với rất nhiều điều cấm mà hàng chục triệu người Việt sẽ phải đối mặt. Nhân danh và lấy cớ “*đảm bảo an ninh quốc gia, trật tự an toàn xã hội và phòng chống tội phạm trên mạng, phòng ngừa, phát hiện, ngăn chặn, đấu tranh chống các hành vi sử dụng, lợi dụng Internet và cung cấp thông tin trên mạng để xâm phạm an ninh quốc gia, xâm phạm trật tự, an toàn xã hội và lợi ích của công dân; phòng, chống lộ, mất bí mật nhà nước qua mạng...*”, Nghị định quả là sự khai triển điều 88 bộ Luật Hình sự vào lĩnh vực Internet, và chỉ có một mục tiêu duy nhất: bịt mắt, bịt tai, bịt miệng người dân để chỉ còn đảng làm Thần Công lý và Thần Sự thật. Để khỏi xuất hiện trên mạng các video clip ném phao thi tại trường Đồi Ngô, Bắc Giang hôm 04-06..., các tin tức thuộc dạng thâm cung bí sử như “60.000 tỷ rót cho nông nghiệp và nông thôn vừa qua thì trên 10.000 tỷ đã đổ vào dự

(Xem tiếp trang 28)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Luộm Lặt Đó Đây

■ Trần Phong Vũ

Thiên Chúa Giáo: Niềm Hy Vọng Của Con Người Hôm Nay

Trong một ký sự với tiêu đề: “Người Thiên Chúa Giáo: trụ cột của xã hội công dân Trung Quốc” do Thụy Mi thực hiện trên đài phát thanh quốc tế Pháp (RFI) hôm 15-6-vừa qua, người ta đọc được những nhận định sau đây:

“Theo thông tin viên của báo *Le Figaro* tại Bắc Kinh, thì tuy chỉ chiếm có 5% dân số, nhưng cộng đồng Thiên Chúa giáo lại là những nhân tố rất tích cực trong việc hình thành xã hội công dân Trung Quốc. Trong một xã hội thiếu phương hướng, thiếu vắng những giá trị tinh thần, Thiên Chúa giáo đã thu hút được nhiều tín đồ cũng như trí thức, và được sự hỗ trợ từ bên ngoài.

Bài báo nhắc lại câu nói của Karl Marx cho rằng tôn giáo là “thuốc phiện của nhân dân”. Nhưng triết gia người Đức còn viết thêm là: “Tôn giáo là tiếng thở dài của con người bị áp bức, linh hồn của một thế giới không tìm, thần linh của những điều kiện xã hội ở những nơi mà thần linh bị cấm

Nhờ có sự giúp đỡ của các nhà hoạt động TCG ở TQ. LS TQ Thành gặp gỡ ông Gary Locke, đại sứ Mỹ tại Bắc Kinh hôm 02/05/2012,

cách hay bị loại trừ”. Tư duy này được người Thiên Chúa giáo Trung Quốc lĩnh hội đúng từng câu từng chữ.”

Bài ký sự ghi nhận tiếp:

Ngày nay tại Trung Quốc, làm một người Thiên Chúa giáo không chỉ là vấn đề đức tin, mà ngày càng đòi hỏi phải dân thân. Họ đang đứng ở tuyến đầu của xã hội công dân, đấu tranh cho một Nhà nước pháp quyền và tôn trọng con người.

Cụ thể là trong vụ luật sư khiếm thị Trần Quang Thành đào thoát,

làm rung chuyển quan hệ Mỹ-Trung. Câu chuyện càng thêm kịch tính khi ông Trần Quang Thành từ giường bệnh ở Bắc Kinh gọi điện thoại trực tiếp đến Quốc hội Mỹ. Ở Washington, một người cầm điện thoại di động dịch trực tiếp trước micro cho các dân biểu Mỹ. Đó là ông Bob Fu, một người Trung Quốc đến Mỹ định cư vào thập niên 90. Ông là người Thiên Chúa giáo, và tổ chức ChinaAid của ông đặt tại Texas, từ lâu vẫn hỗ trợ cho các “giáo hội hàm trú” ở Trung Quốc.

Mục sư Trương Minh Tuyên ở Hà Nam đã nói với tờ Wall Street Journal rằng: “Ông Trần Quang Thành không phải là tín đồ Thiên Chúa giáo, nhưng chúng tôi cầu nguyện cho tất cả những ai đi tìm sự thật”. Mục tiêu đấu tranh của vị luật sư khiếm thị là chống cưỡng bức phá thai, và hành vi can đảm này đã gây ảnh hưởng sâu rộng trong cộng đồng Thiên Chúa giáo, đặc biệt là ở Mỹ.

Đề đào thoát khỏi ngôi làng ở Sơn Đông nơi ông bị quản thúc, Trần Quang Thành đã được cả một hệ thống các nhà hoạt động Thiên Chúa giáo hỗ trợ. Cô Hà Bộ Dung ở Nam Kinh, biệt danh là Ngọc Trai, đã can đảm lái xe đến ngôi làng hẻo lánh để đón vị luật sư mù và đưa ông đến tận Bắc Kinh, cũng là tín đồ Thiên Chúa. Bản thân ông Trần Quang Thành cũng tin rằng Thượng đế đã giúp ông vượt được bằng ấy bức tường và chướng ngại vật, cho dù mù lòa. Ông nói : “Tôi không theo tôn giáo nào cả, nhưng tôi tin vào sự hiện hữu của năng lực siêu nhiên, năng lực thần linh”.

Hôm 01-6, cũng chính các tổ chức Thiên Chúa giáo tại Hồng Kông đã dẫn đầu một cuộc biểu tình khổng lồ để đòi công lý cho cái chết đáng ngờ của nhà ly khai Lý Vương Dương. Bị tổng giam suốt 21 năm sau vụ thảm sát Thiên An Môn, ông Lý được thả ra năm ngoài ở tuổi 62, gần như mù và điếc, và tuần rồi ông đã chết trong một phòng khách sạn ở Hồ Nam. Chính quyền địa phương nói là ông thất cổ tự tử, còn những người thân của đương sự thì không tin khi chứng kiến ông ở trạng thái treo cổ nhưng rất kỳ lạ là đôi chân lại chạm đất.

Báo Le Figaro cho biết tiếp: tại Trung Quốc, năm tôn giáo được chính thức công nhận đều được điều hành bởi một tổ chức cấp quốc gia, do các cán bộ cao cấp của đảng lãnh đạo để kiểm soát. Là tôn giáo bị Bắc Kinh xem là “ngoại nhập”, Thiên Chúa giáo đặc biệt nằm trong tầm ngắm của các nhà lãnh đạo cộng sản. Cựu giáo sư luật Vương Di, nay là mục sư ở Thành Đô, từng được ông George Bush tiếp tại Nhà Trắng năm 2006 đã nhận định: Từ một thể kỷ qua, Trung Quốc cố gắng trở thành một quốc gia hùng mạnh và hợp nhất, và yêu cầu này xâm phạm

nặng nề tới các quyền tự do cá nhân, trong khi đó Thiên Chúa giáo lại rao giảng cho hạnh phúc của những con người cá thể.

Cộng đồng Thiên Chúa giáo hiện chiếm ít nhất 5% dân số Trung Quốc, tức khoảng trên 50 triệu, trong đó riêng người Công Giáo theo số chính thức là 5,7 triệu, nhưng trên thực tế theo ước tính ít nhất có 12 triệu người Trung Quốc theo đạo Công giáo ; còn Tin Lành theo thống kê chính thức có 16 triệu tín hữu, nhưng thực tế có khoảng từ 35 đến 40 triệu.

Theo nhận định của các quan sát viên quốc tế thì các cộng đồng Thiên Chúa giáo ở Trung quốc càng ngày càng tỏ ra hữu hiệu vì đã đáp ứng được những mong đợi của người dân, trong khi các cán bộ cộng sản lại xa dần nhân dân.

Một câu hỏi được đặt ra là liệu người Thiên Chúa giáo có sẽ là nhân tố đưa tới sự sụp đổ của chế độ cộng sản ở Hoa Lục hay không (?). Giáo sư Dương Phụng Cương nhận xét:

“Sau thảm kịch Thiên An Môn, nhiều nhà hoạt động và trí thức đã tìm đến với đức tin Thiên Chúa giáo. Họ nhận ra rằng Đảng không mang lại những gì mà họ tìm kiếm, và Thiên Chúa giáo là một lựa chọn cho phần đông giới trẻ ở Hoa Lục ngày nay”.

Được biết, bản thân vị giáo sư này sau khi đến Mỹ cũng đã theo đạo. Ông cho biết:

“Sau biến cố Thiên An Môn, tôi rất bơ vơ về mặt tinh thần, đó là một giai đoạn đầy đau khổ (...) và tôi nhận ra rằng Thiên Chúa giáo mang lại nhiều ý nghĩa cho những ngày sống của tôi hơn”.

Bài ký sự của Thụy Mi trên đài RFI ghi nhận tiếp:

Kỷ niệm 23 năm vụ thảm sát Thiên An Môn vừa trôi qua, nhưng

sự trống vắng về tinh thần vẫn đè nặng lên người dân Trung Quốc. Mục sư Trần Kiếm Quang ở Hồng Kông giải thích : “Ngày nay, Đảng mang tính thực dụng hơn là lý tưởng. Đảng đem lại cho người dân khả năng làm giàu, nhưng không mang lại được ý nghĩa hay giá trị nào. Còn xã hội thì đã thay đổi rất nhiều. Từ hình mẫu công bằng theo kiểu cộng sản, giờ đã trở thành một xã hội phức tạp, nhiều tầng lớp, rất bất bình đẳng và không có một giá trị xã hội rõ ràng nào giúp cho người ta trong việc ứng xử với nhau hàng ngày. Và như vậy đức tin sẽ giúp những người mất phương hướng vượt qua những bất định trong tương lai”.

Theo một nhà nghiên cứu thì Người Thiên Chúa giáo không quan tâm nhiều đến chính trị, nhưng khi các quyền cá nhân của họ bị vi phạm, thì họ sẽ đấu tranh để chống lại. Họ cũng là những người đi đầu trong xã hội công dân. Hiện nay, một số lớn các luật sư tranh đấu là người Thiên Chúa giáo. Mục sư Vương Di phân tích: Đó không phải là phong trào chính trị, mà mang tính dân sự. Từ sau Thiên An Môn, xã hội không có khuynh hướng nào rõ rệt, nhiều nhà trí thức chỉ nêu chung chung về dân chủ và nhân quyền. Còn Thiên Chúa giáo thì đi vào thực tiễn, khi trong những cộng đồng nhỏ người ta được quyền tự do ngôn luận, hội họp, xuất bản, cho dù chỉ trong nội bộ. Bên cạnh đó còn có sự hỗ trợ về tinh thần và tài chính của các mạng lưới mạnh mẽ từ khắp nơi trên thế giới.

Mục sư Vương Di tin rằng người Thiên Chúa giáo cho thấy một hình mẫu độc lập và sẽ có ảnh hưởng rất lớn lên xã hội Trung Quốc tương lai. Những cộng đồng từ chối sự lãnh đạo của nhà nước có thể bị tiếp tục đàn áp, nhưng họ không còn sợ hãi như trước nữa..

Một bằng chứng cụ thể là vụ cưỡng bức triệt hủy cách man rợ một thai nhi 7 tháng tuổi mới đây.

Dư luận khắp nơi hiện đang hết sức xôn xao về vụ nhà cầm quyền địa phương tỉnh Thiểm Tây đã buộc một phụ nữ phá đi bào thai 7 tháng tuổi, với tâm ảnh một phụ nữ mặc bộ đồ xanh của bệnh viện, tay ôm xác đứa con 7 tháng tuổi đã lan truyền trên internet từ nhiều ngày nay, gây xúc động mạnh cho cư dân mạng Trung Quốc. Em bé đã có thể được làm người, nếu các cán bộ kế hoạch hóa gia đình tỉnh Thiểm Tây không buộc bé phải chết. Mẹ của em bé, tên Bằng Kiến Mai, không có được số tiền 4.200 euro nộp phạt vì sinh con thứ hai.

Thông tin viên của tờ báo ở Bắc Kinh thuật lại, theo lời chồng của thai phụ, năm người đàn ông đã xông vào bắt vợ ông đi. Sau đó cô bị bịt mắt, trói tay chân, và họ chích thuốc độc vào thóp của thai nhi, sau đó buộc cô phải ký giấy là mình tự nguyện phá thai. Ba ngày sau đó, đứa bé sinh ra đã chết từ trong bụng mẹ.

Báo Libération ở Pháp cho hay, kiểu cưỡng bức phá thai này rất phổ biến tại Trung Quốc, nhất là ở những vùng xa. Trên mạng không thiếu chứng cứ, chẳng hạn vào tháng trước đã lan truyền tâm ảnh một nữ y tá bệnh viện nhả nước một trẻ sơ sinh trong một xô nước. Nhưng lần này, hình ảnh người mẹ đau đớn vuốt ve xác đứa con đã gây phẫn nộ trên toàn quốc. Các cư dân mạng viết:

“Đây là một vụ sát nhân !”

“Xã hội chúng ta là thế đấy, độc ác và vô nhân tính”

“Chỉ có người giàu mới có quyền sinh con” v.v...

Bị tố cáo trên mạng, ngay sau đó thông tin này đã buộc chính báo chí Trung Quốc phải đưa lên trang nhất. Trước sự phẫn nộ của người

dân, chính quyền đã tái khẳng định việc cưỡng bức phá thai là bất hợp pháp, những người có trách nhiệm kế hoạch hóa gia đình phải thuyết phục chứ không được ép buộc. Một viên chức khẳng định sẽ tiến hành điều tra, và nếu đúng là sự thật thì chính quyền địa phương sẽ bị trừng phạt.

Tuy nhiên, điều này có được thực hiện hay không rất khó biết. Báo Libération nhắc lại trường hợp luật sư khiếm thị Trần Quang Thành, người vào năm 2005 đã tố cáo việc chỉ trong vài năm đã có 7.000 phụ nữ bị buộc phải triệt sản hay phá thai tại một huyện nhỏ của tỉnh Sơn Đông. Ít lâu sau, ông Trần Quang Thành phải vào tù, và việc cưỡng bức phá thai không hề chấm dứt!!!

Trông người lại gãm đến ta

Từ những thực tế của các cộng đồng Thiên Chúa giáo ở Trung Hoa cộng sản nhìn về Việt Nam, người ta thấy có rất nhiều điểm tương đồng.

Điểm tương đồng dễ nhận thấy nhất là sự nhất quán của hai chế độ đối với những tập thể người dân có niềm tin tôn giáo, nói chung và riêng đối với những công dân Việt Nam có tín người Công giáo hoặc theo các hệ phái Tin Lành. Từ bao nhiêu thập niên qua, cả Bắc Kinh và Hà Nội đều tìm hết cách để bóp chết tín ngưỡng của mọi người dân. Những tổ chức tôn giáo quốc doanh đã được đảng và nhà nước CS hình thành và nuôi dưỡng, nhưng họ đã thất bại. Tôn giáo vẫn tiếp tục phát triển. Riêng tại những vùng sâu, vùng xa, thuộc Cao nguyên Bắc Việt, để chống lại những hành vi bách đạo công khai của cán bộ nhà nước cộng sản, các tín hữu Công giáo đã thực sự sống niềm tin theo cung cách “hầm trú”. Hiện tượng này từng được hai ký giả Ba Lan tường thuật tỉ mỉ trong một ký sự công bố trên báo chí quốc tế và

cả các cộng đồng VN hải ngoại vào năm 2010. Trong khi ấy, những hình thái đấu tranh bất bạo động chống lại những hành vi cướp bóc trắng trợn của nhà cầm quyền nhắm vào đất đai, tài sản của dân chúng, của Giáo hội ở Thái Hà, ở Tòa Khâm sứ cũ Hà Nội, ở Tam Tòa, Đồng Chiêm, Cồn Dầu dưới hình thức những buổi tập trung hàng chục ngàn giáo dân để cầu nguyện, hát kinh Hòa Bình cho đến nay vẫn còn gây nhiều ảnh hưởng trong mọi tầng lớp dân chúng.

Điểm tương đồng thứ hai là chính tại những tụ điểm của người Công giáo Việt nam do các linh mục Dòng Chúa Cứu Thế điều hành lâu nay, một cách nào đó, đã trở thành điểm tựa cho nhiều nhà trí thức đối kháng chế độ không cùng niềm tin tìm tới trong những lúc bị săn đuổi, bạo hành. Rất nhiều buổi tập trung công khai với sự tham dự của hàng ngàn tín hữu Công giáo với ý cầu nguyện được các linh mục công bố hướng vào những nhà bắt đồng chính kiến ngoài Công giáo. Trường hợp Blogger Người Buôn Gió luôn quanh quẩn bên các tu sĩ Dòng Chúa Cứu Thế lâu nay là một bằng chứng. Trường hợp các luật sư Lê Thị Công Nhân, Nguyễn Văn Đài, bác sĩ Phạm Hồng Sơn tới tham dự thánh lễ chung với giáo dân Thái Hà là một bằng chứng khác.

Chưa hết. Trong một Thánh Lễ Cầu Cho Quê Hương ở nhà Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn đầu tháng 6 vừa qua, người ta thấy có sự hiện diện của các cựu tù nhân cộng sản như luật gia Nguyễn Bắc Chuyễn, bà Bùi Thị Minh Hằng. Trước hàng ngàn giáo dân hiện diện, bà Bùi Thị Minh Hằng đã công khai nói lên tất cả niềm đau và nỗi uất nghẹn của bà trước sự lộng hành của những người cộng sản trên đất nước ta hôm nay.

(Xem tiếp trang 36)

ĐỨC GM. VINCENT NGUYỄN VĂN LONG THĂM DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Chiều Thứ Ba 19-6-2012, Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ Tá Tổng Giáo Phận Melbourne, Úc, đã đến thăm anh chị em Diễn đàn Giáo dân tại tòa soạn. Đức Cha có mặt tại Orange County sau khi chủ tọa và thuyết giảng cho Đại Hội Hành Hương viếng Đức Mẹ La Vang tại Washington DC.

Đón tiếp Đức Cha tại tòa báo có Bs Chủ Nhiệm Trần Văn Cảo, Chủ Bút Mặc Giao, nguyên Chủ Bút Trần Phong Vũ và trên 10 anh chị em khác.

Nhân dịp này, anh chị em đã

trình bày với Đức Cha về lập trường và đường lối của nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân. Đó là góp phần tranh đấu cho tự do tôn giáo và các quyền công dân tại Việt Nam, nói thay cho những người không thể nói, trong tinh thần tôn trọng sự thật. Đức Cha đã thấu hiểu lập trường này nên ngài đã có sự đồng cảm và ưu ái đối với Diễn Đàn Giáo Dân.

Trong phần chia sẻ và trao đổi ý kiến, Đức Cha Nguyễn Văn Long phát biểu rằng Giáo Hội phải thể hiện vai trò hướng dẫn lương tâm xã hội trong bối cảnh khó khăn ở quê nhà. Nếu chỉ lo việc tôn giáo thuần

túy mà việc làm không đi đôi với giá trị Phúc Âm, thì tất cả đều vô nghĩa. Đức Cha cũng tỏ mối ưu tư về thái độ của một số đông giáo dân VN hải ngoại. Đó là thái độ vô cảm đối với sự đau khổ của đồng bào và dễ bị ru ngủ trước những vấn đề của đất nước.

Một số anh em thắc mắc về việc Bộ Ngoại Giao Tòa Thánh có thể bị báo cáo sai lạc nên không hiểu rõ tình hình Giáo Hội VN. Đức Cha Long tin rằng Tòa Thánh có những đường dây liên lạc và thông tin riêng nên không dễ tin những báo cáo sai lạc, nếu có. Đức Cha còn nói thêm rằng việc tranh đấu cho công lý không phải chỉ dựa vào những yếu tố đó. Thánh Phaolô có nói: *“Làm thế nào cũng được, miễn Tin Mừng được rao giảng”*. Thánh Phaolô cũng nói thêm: *“Hãy hy vọng ngay khi không còn gì để hy vọng”*. Vì vậy, việc chiến đấu cho công lý phải được thể hiện toàn diện, không thể chọn điều này mà bỏ điều khác. Trước hết phải biểu lộ lòng yêu công

(Xem tiếp trang 29)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Lá cờ & Nhà thờ

■ Lê Thiên

Ngày 23/6/2012, tại thành phố New York, trên đại lộ số 5 sầm uất, lại diễn ra cuộc Diễu hành Văn Hóa Quốc tế hằng năm. Cộng đồng người Việt khắp Hoa Kỳ lại có dịp bêu dương và giới thiệu văn hóa Việt Nam đến các sắc dân khác, mà nét văn hóa đặc trưng nhất chính là Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ.

Mới đây, ngày 31/5/2012, trong thư ngỏ gửi Linh Mục Giám Tỉnh Dòng Công Việt Nam, Carthage, Missouri, một vị ký tên Nguyễn Văn Văn Huynh có đưa ra hai đề nghị: (a) Các nơi giảng thuyết công cộng, xin trưng bày dấu ấn biểu tượng của người Việt tỵ nạn CS. (b) Các Giáo Xứ và các Cộng Đoàn tham dự rước kiệu cung nghinh Thánh Tượng Đức Mẹ, xin mang theo lá cờ biểu tượng của người Việt tỵ nạn CS, (Lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ) hầu ngăn chặn VGCS, chụp hình quay phim, cắt xén làm tài liệu tuyên truyền cho CSVN.

Thì ra chuyện Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ vẫn là chuyện thời sự nóng bỏng nơi xứ người, ngay trong phạm vi

sinh hoạt tôn giáo!

Nhớ lại Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ có lần đã bị lên án là “thối đời”. Người vung tay tát vào cái “thối đời” ấy là một đảng giáo quyền cao trọng từ Việt Nam. Nhưng tác giả của cái tát có lẽ đã không ngờ rằng “thối đời” mà ngài sĩ vả ấy đã trở thành nguyên cớ làm “tắc nghẽn con đường hiệp thông” của ngài khiến bước chân “mục vụ di dân và mục vụ xin tiền” của ngài bị khựng lại trước khi có thể lê tới các Cộng đồng CGVN hải ngoại!

Điều trái ngược là lá cờ bị phi nhỏ là “thối đời” ấy về sau lại được một đảng chân tu nhìn nhận là chính nghĩa. Vị chân tu vinh danh nó như là biểu tượng của ý chí tự do, là căn

cước tỵ nạn của khối tuyệt đại đa số người Việt hải ngoại chính là một tu sĩ Dòng Anh Em Hèn Mọn (OFM) Thánh Phanxicô. Vị chân tu này được Giáo Hội cất nhắc làm Giám mục Phụ tá Tổng Giáo phận Melbourne, Úc ngày 20/5/2011 (được tấn phong ngày 23/6/2011): **Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long** (sinh tại Đồng Nai, VN ngày 03/12/1961, vượt biên đến Úc tỵ nạn CSVN năm 1981).

Huy hiệu Giám mục: Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ

Theo truyền thống Công Giáo, vị Giám mục tân cử chọn cho mình một huy hiệu và một khẩu hiệu gắn trên huy hiệu làm phương châm mục vụ. Đức Cha Nguyễn Văn Long chọn khẩu hiệu ngắn gọn, nhưng ý nghĩa sâu sắc, mãnh liệt và phong phú: **“Duc In Altum – Hầy Ra Khai”**. Khẩu hiệu ý nghĩa sâu sắc này đang tiếp tục được nhiều giới chú ý và bàn tới. Riêng huy hiệu giám mục của Đức Cha thì đã được chính ngài khẳng định: **“Theo như tôi biết, tôi là Giám Mục Việt Nam duy nhất**

có huy hiệu kết hợp lá cờ của miền Nam Việt Nam và di sản ty nạn của

Huy hiệu ĐGM Vincent Nguyễn Văn Long, OFM

tôi.”

Ý nghĩa Huy hiệu giám mục của Đức Cha Nguyễn Văn Long được chính Đức Cha dẫn giải như sau: “*Những kinh nghiệm (thuyền nhân) của tôi.... tôi đã ghi lại trong Huy hiệu Giám Mục của tôi, hình ảnh của cuộc hành trình đi tìm tự do. Nó tượng trưng cho cả hai điều, cuộc xuất hành trong tinh thần mà tôi là một Kitô-hữu được mời gọi thực hiện, và cuộc ra đi tìm kiếm tự do thật đau đớn mà tôi và vô số các ‘thuyền nhân’ đã thực hiện.*”

Vị Giám mục người Việt trên đất Úc khiêm tốn ghi nhận: “*Những kinh nghiệm (thuyền nhân) của tôi là còn nhẹ so với rất nhiều thuyền nhân khác mà tiếng khóc của họ có thể xuyên thủng bầu trời. Họ là những người đã bị bắn và giết chết bởi những người lính biên phòng cộng sản; họ là những người bỏ mình trên biển cả mà không để lại một dấu vết; họ là những người bị bọn hải tặc cướp, hãm hiếp, đánh đập hoặc giết chết. Một số còn sống sót kể lại những câu chuyện kinh hoàng của họ. nhưng hàng vạn người khác thì*

không có cơ may. .. Đó là một điều mà chúng tôi không bao giờ quên.”

Trong nhiều dịp tiếp xúc với Cộng đồng hay truyền thông Việt Nam, Đức Cha Nguyễn Văn Long vẫn xác định lập trường kiên định của ngài trong việc bảo vệ và dương cao ngọn cờ chính nghĩa – **Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ**, như là căn cước tị nạn của ngài và của gần 2 triệu dân Việt trên khắp thế giới. Cụ thể, ngày 15/6/2012, trả lời phỏng vấn của ký giả Phạm Trần trên SBTN, Đức Cha Nguyễn Văn Long không ngần ngại bảo vệ sự lựa chọn của mình đối với Huy hiệu Giám mục với nền **Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ** và khẩu hiệu “*Duc In Altum- Hãy Ra Khơi*”.

Một Giám mục trong nước “đấu” chuyện Cờ Vàng với một CB/CSVN

Cũng như Đức Cha Nguyễn Văn Long ở Úc, một vị Giám mục VN khác hiện còn ở trong nước cũng đã có một cái nhìn chân thật, thẳng thắn và trong sáng về lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ. Ngài không ngại nói lên cảm nhận của ngài khi đối diện với chính những cán bộ CSVN đến hạch sách ngài. Ông Gioan Lê Quang Vinh tác giả bài viết, hiện cũng đang sống trong nước dưới chế độ CSVN như vị giám mục mà ông đề cập đến trong bài.

Dẫn người đọc theo dõi bài viết, tác giả giới thiệu: “*Trước đây đã có những tuyên bố thể này thể nọ về cờ đỏ cờ vàng làm cho người dân hoang mang và cộng đồng người Việt hải ngoại buồn phiền. (Nếu được nghe ngài nói, chắc cả nhà nước lẫn dân chúng đều vui!)*.” Rồi ông Lê Quang Vinh đi thẳng vào điều ông muốn nói lên cho mọi người Việt Nam ở trong nước cũng như ở hải ngoại:

“... Một lần ngài [vị Giám mục] đi nước ngoài. Khi đến cơ quan nhà nước nhận hộ chiếu, người ta dặn

dò ngài: “*Ông đi nước ngoài nhớ đừng chụp hình với lá cờ vàng ba sọc đỏ, nếu không là tôi đòi ông!*” Ngài đáp ngay: “*Vậy tôi trả hộ chiếu lại cho các ông, tôi không đi nữa.*” Họ ngạc nhiên hỏi ngài: “*Sao vậy?*” Ngài cười: “*Chỉ nếu đi nước ngoài mà tôi đòi thì đi làm gì?*”

Rồi ngài [vị Giám mục] nói với các ông ấy: “*Này nhé, tôi vào nhà ông, thấy ông để tượng Hồ Chí Minh với lá cờ đỏ, tôi có bảo ông đem đặt chỗ khác không? Đến nhà người ta ai làm thế. Ở nước ngoài, nơi tôi đến có lá cờ vàng, chẳng lẽ tôi bảo họ đem đi chỗ khác cho tôi ngồi và chụp hình à?*”

Ngài nói tiếp, lý luận sắc bén: “*Một ngàn năm nô lệ giặc Tàu, một trăm năm nô lệ giặc Tây, vậy các ông có ghét Tàu và Tây lắm không? Tôi thấy mấy ông lãnh đạo vẫn đứng chào cờ Trung quốc, chào cờ Pháp, Mỹ đó thôi. Vậy tại sao lá cờ vàng của anh em người Việt mình mà các ông căm ghét đến thế?*”

“*Còn nữa, hàng năm chúng ta đón bao nhiêu Việt kiều, nhận bao nhiêu tiền họ gửi về, sao lại phải lúc nào cũng căm ghét cờ của họ?*”

Ngài nói thêm, như lời tâm sự, nghe rất xúc động: “**Năm 1954 gia đình tôi di cư vào Nam. Gia đình tôi sống được và tôi lớn lên, ăn học là dưới lá cờ vàng. Nếu các ông di cư năm ấy thì các ông cũng thể thôi.**”

Nghe những lời vô cùng hợp lý như thế, chắc họ bất ngờ và ngượng ngùng lắm nên cuối cùng họ bảo: “*Thôi ông cứ đi...*”

Tác giả Lê Quang Vinh không nêu đích danh vị giám mục, nhưng xuyên qua những mẩu truyện ông Vinh thuật lại trong toàn bài viết, qua mạch văn, người đọc nhận ra vị Giám mục khí phách can trường ấy không ai khác hơn **Đức Cha Hoàng Đức Oanh**, Giám mục Kontum (sinh năm 1938 tại Hà Tây (Hà Nội), di cư vào Nam năm 1954, thụ phong Lm ngày 22/12/1968, được tấn phong Gm Kontum ngày 16/7/2003). Truyền thông điện tử lẫn báo in đều xác quyết như vậy. Đức Cha Hoàng Đức Oanh cũng như ông Lê Quang Vinh không hề dính chính.

Nhắc tới cuộc di cư 1954, chắc hẳn vị Giám mục dửng dưng ngâm nhắc tới công lao của chính thể VNCH đã nhanh chóng tiếp nhận, ổn định cuộc sống và công ăn việc làm cho hàng triệu dân di cư Miền Bắc chạy trốn Cộng sản. Người di cư thật sự an cư lạc nghiệp. Không ai bị phân biệt đối xử, trái lại hoàn toàn được tự do dự phần vào việc nước, tự do tham chính, tự do kiếm công ăn việc làm theo sở thích và nghề nghiệp chuyên môn, tự do đi đây đó chọn nơi cư trú mình thích, tự do sinh hoạt tôn giáo, đoàn thể, đảng phái mình lựa chọn... Con cái họ được ăn học tử tế với quyền tự lựa chọn cho mình bất cứ trường nào hợp với sở thích và sở học. Không ít người đã thành đạt, thành tài, thành thân và cả thành nhân!

Trung thành với biểu tượng đấu tranh cho lý tưởng tự do dân chủ

Sau 30/4/1975, người dân Miền Nam VN, đặc biệt dân di cư 1954 vốn đã từng trải kinh nghiệm với những hành động gian ác của CSVN tại Miền Bắc trước năm 1975, sau thời điểm này càng nhận rõ bộ mặt nham hiểm của họ đối với mọi thành phần dân chúng tại Miền Nam và

người dân Việt trên cả nước. Cộng sản Việt Nam không đại diện cho dân tộc mà chỉ là tay sai của Cộng sản quốc tế và là công cụ bán nước cho Tàu cộng.

Cờ đảng

Cờ Liên Xô

Cờ Trung cộng

Cờ CSVN

Cờ đỏ sao vàng là biến thể từ cờ đỏ búa liềm – cờ chủ nghĩa Cộng sản. Cả Liên Xô trước 1991 lẫn Trung cộng và CSVN hiện nay đều Cờ đỏ sao vàng. Đồng dạng, đồng hình cả...dù mỗi cờ bên đôi đôi chút, hoặc còn để lộ búa liềm dưới

ngôi sao, hoặc giấu búa liềm như chôn giấu vũ khí giết hại dân!

Việc người Việt Nam hải ngoại phụng sự và trưng bày ở những nơi sinh hoạt công cộng của cộng đồng Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ, lá cờ đã từng là biểu tượng của nền dân chủ Việt Nam (không phải cờ hiệu của bè đảng, phe phái) là điều đáng khuyến khích, sao lại đổ ky, bài xích, đuoải xua? Cờ nào chứa nhiều dân tộc tính, cờ nào ẩn giấu độc tính? Cờ nào xác lập chính nghĩa quốc gia, cờ nào đẩy đất nước rơi vào vực thẳm của tình trạng mất chủ quyền quốc gia?

Giả sử có ai hỏi vì nguyên cơ gì đại đa số người Việt hải ngoại **chọn Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ** khi mà chính thể VNCH không còn tồn tại, chúng tôi trả lời ngay: Cờ ấy chính là ngọn cờ lý tưởng tự do dân chủ của chúng tôi, của đất nước chúng tôi. Lá cờ ấy chúng tôi mang theo làm hành trang canh cánh bên lòng khi trốn chạy chế độ CSVN bạo tàn! Đặc biệt, trên đường vượt biên giữa biển cả mênh mông, chính nhờ dương cao ngọn **Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ**, chúng tôi được bầu bạn thế giới tự do nhanh chóng cứu vớt, sẵn sàng đón nhận chúng tôi, dành cho chúng tôi quy chế tị nạn chính trị và dẫn dắt chúng tôi hòa nhập vào dòng thác sinh hoạt của đất nước họ. Làm sao chúng tôi vô ơn bội nghĩa ngoảnh mặt với **Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ**, cứu tinh của chúng tôi?

Xử tộ cả ở những nơi ngoài chốn tôn nghiêm

Điều đáng ngạc nhiên đến bàng hoàng là tại một số nơi thờ phượng của người Việt tị nạn ở Mỹ và ở một số quốc gia dân chủ khác, tình trạng xưa đuoải **Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ** cứ diễn ra và tái lập, nơi này che đậy dưới những hình thức nguy trang kín đáo, nơi khác thì lộ liễu và thô

(Xem tiếp trang 114)

Câu Chuyện Từ Nước Đức

Phạm Hồng-Lam

“*Quý Hội Trời Mới - Đất Mới*”

Hãy cùng nhau gieo một hạt mầm cho tương lai Giáo hội và Dân tộc Việt Nam

Trên các số báo DĐDG tôi đã một đôi lần đề cập tới chuyện *Quý hội* (Foundation, Stiftung) và đề nghị lập một *Quý hội* cho Giáo hội công giáo tại Việt Nam. Đặc biệt trên số Báo 120 tôi có đưa ra một dự thảo Nội quy của *Quý hội* này. Nay dự thảo đã hoàn chỉnh và chúng tôi đã bắt tay vào công tác vận động người tham gia. Chúng tôi đã gửi thư mời tới một số thân hữu tại Đức và đã có 11 người cho biết sẵn sàng tham gia với tư cách Sáng Lập Viên. Còn cần phải có thêm nhiều người tham gia nữa thì mới có đủ được số vốn pháp định ban đầu.

Chúng tôi ghi lại đây một vài nội dung trình bày về *Quý hội* trong lá thư vận động đã gửi đi, trước để thông tin, sau để mời gọi sự tham gia rộng lớn của quý độc giả DĐDG trên khắp thế giới. Chúng tôi tha thiết mời gọi Quý vị cùng chung tay để thực hiện một giấc mơ lớn.

Quý Hội (QH) là gì

Quý Hội (Stiftung, Foundation) là một tổ chức hoạt động vô vị lợi của những người thành tâm thiện chí. Họ đóng góp tài chánh và vận động những người hảo tâm khác cùng đóng góp, để tài trợ lâu dài cho một mục tiêu công ích. Họ kí thác số tiền này trong các ngân hàng để sinh lợi, và dùng số tiền lời đó để

tài trợ cho mục tiêu đã chọn. QH là một tổ chức không đặt nặng vấn đề nhân sự; trọng tâm của nó là vấn đề vận động, quản trị và phân phối tài chánh theo mục tiêu đã đề ra.

Số tiền kí thác ngân hàng kia rồi sẽ ra sao?

Nhờ sự tham gia đóng góp liên tục của nhiều người, số tiền này - hay cũng gọi là tài sản căn bản của QH - sẽ càng ngày càng tích lũy thêm lên. Tài sản này sẽ được kí thác chu chuyển mãi mãi trong các định chế tài chánh (các loại ngân hàng) để sinh lời.

Cho một vài thí dụ về QH?

Có rất nhiều loại QH với mục đích rất khác nhau. Philipp Lahm hiện là thủ quân của đội tuyển túc cầu Đức. Năm 2007, nhân cuộc tham dự thế vận túc cầu bên Nam Phi, anh ngỡ ngàng trước cảnh nghèo và bất hạnh của các trẻ em ở đó. Trở về lại Đức, anh quyết định bỏ ra một phần tài sản của mình và kêu gọi bạn bè góp thêm lập ra „*Quý Philipp Lahm*“ để giúp các em bất hạnh kia có được cơ hội đi học và có được phương tiện vui chơi thể thao.

Ở Đức có các tổ chức bác ái công giáo nổi tiếng lâu đời như Caritas, Misereor, Missio... Hàng năm, giáo hội Đức quyên được hàng trăm triệu âu kim để các tổ chức này trợ giúp

các giáo hội nghèo trên khắp thế giới, trong đó có Giáo hội Việt Nam. Vì nhận thức rằng, trong tương lai sẽ khó có được những khoản tiền quyên góp như kia nữa, nên các tổ chức này từ mười năm nay đã lập ra *Quý hội* riêng để bảo đảm việc tiếp tục công tác trợ giúp của mình trong tương lai. Misereor lập ra „*Quý Helder Camara*“, Missio có „*Quý ecclesia mundi*“... Mỗi *Quý* tới nay đã vận động được gần 7 triệu âu kim, mang lại 170.000 âu kim tiền lời mỗi năm để tài trợ cho các giáo hội nghèo trên khắp thế giới.

QH là hình thái tổ chức rất thông dụng và lâu đời trong các quốc gia theo văn hoá ănglô-saxon như Hoa-kì, Anh... Tất cả các đại học nổi tiếng trong các nước này sống được là nhờ có QH riêng, và cũng nhờ số tài sản căn bản tích lũy kèch xù của các *quỹ* này nên các đại học kia mới có được phương tiện trở nên nổi tiếng.

Tại sao cần lập QH?

Tại sao đang quyên được hàng trăm triệu âu kim mỗi năm mà các tổ chức Misereor, Missio, Caritas lại phải lập QH? Là vì họ **nghĩ tới tương lai lâu dài**. *Quý Hội* là cách đầu tư hữu hiệu và bền vững nhất. Riêng đối với Giáo hội Việt Nam, thì việc lập *Quý Hội* còn nói lên lòng tự trọng và tự tin của chúng ta. Chúng ta muốn trưởng thành và không

muốn sống nhờ người khác mãi.

Trời Mới – Đất Mới: QH đầu tiên của Việt Nam

Tại sao đặt tên Trời Mới -Đất Mới?

“Và tôi thấy một Trời mới Đất mới mở ra” (KH 21,1). Trong Trời mới Đất mới của thánh Gioan, có Đức Chúa ở giữa con người, không còn than khóc, hận thù, chiến chinh. QH “TMĐM” cũng cứu mang một viễn tượng như trong thị kiến của thánh Gioan: Xây dựng một Việt Nam hòa bình, nhân ái, phát triển. “TMĐM” là hạt mầm chúng ta gieo hôm nay để mai đây nở ra hoa trái cho Dân tộc và Giáo hội chúng ta.

“Trời mới Đất mới” có mục đích nào?

Đây là một Quỹ tập thể của người công giáo Việt Nam, có mục đích **cổ vũ và hỗ trợ công tác huấn luyện và đào tạo kitô giáo cho tín hữu giáo dân.**

Mục đích đó được thực hiện ra sao?

Cụ thể qua việc tài trợ cho các sinh hoạt sau đây - ưu tiên cho các sinh hoạt ở trong nước:

- các lớp huấn luyện và đào tạo giáo dân, đặc biệt trên nền tảng học thuyết xã hội công giáo.

- nghiên cứu và quảng bá học thuyết xã hội công giáo dưới mọi hình thức (qua các phương tiện truyền thông, mở các trung tâm huấn luyện chuyên biệt...).

- lập giải vinh danh những gương sống đạo dân thân nơi tín hữu Việt Nam.

- sinh hoạt của các văn phòng công lý và hòa bình trong các giáo xứ tại Việt Nam.

Tại sao lại chú trọng vào việc

đào tạo giáo dân?

Muốn Đất nước và Giáo hội có tương lai, điều quan trọng nhất là phải đầu tư cho con người. Phải đào tạo giáo dân để Giáo hội chúng ta mai đây có được những tầng lớp tín hữu xứng đáng cả đạo lẫn đời. Họ sẽ là những công dân gương mẫu trong việc xây dựng Đất nước và Giáo hội. Đây cũng là những nhà lãnh đạo khả tín cho tương lai đất nước.

Quỹ Trời mới – Đất mới sẽ được lập như thế nào?

Để được chính quyền Đức công nhận về mặt luật pháp, **Quỹ phải có một tài sản ban đầu tối thiểu 50.000 âu kim.** Như vậy, việc đầu tiên là phải làm sao vận động được khoản tiền tối thiểu này.

Chưa có được quy chế pháp lý thì làm sao đóng góp tiền bạc?

Trong thời gian vận động, QH không nhận tiền của ai cả. Chỉ yêu cầu những người hằng tâm hằng sản cho biết mình sẵn sàng tham gia và số tiền mình muốn đóng góp là bao nhiêu và mình có muốn tham gia với tư cách Sáng Lập Viên hay không. Sau khi đã vận động đủ khoản tài sản căn bản, thì mới tiến hành họp các Sáng Lập Viên để thông qua Bản nội quy của QH và tiến hành các thủ tục pháp lý và tài chánh. Sau đó QH mới bắt đầu mở trương mục nhận tiền đóng góp.

Trường hợp chưa có đủ số tiền tối thiểu để lập Quỹ thì sao?

Trường hợp này, ta có thể xin núp bóng một Quỹ mẹ (chẳng hạn Quỹ của Caritas, Missio hay Miserior) một thời gian, đợi đến lúc có được số tài sản cần thiết, lúc đó sẽ „ra riêng“. Trong thời gian này, Quỹ mẹ sẽ quản trị dùm tài sản của chúng ta và sẽ dùng tiền lời có được tài trợ cho các đối tượng do chúng ta yêu cầu.

Ai là người điều hành QH?

Hội Đồng Quản Trị là cơ quan tối cao quyết định mọi chuyện của QH. Thành viên của HĐQT gồm tất cả những người sáng lập QH. **Sáng Lập Viên là những cá nhân hay tổ chức đã đóng góp vào QH từ 1.000 mĩ kim hay 1.000 âu kim trở lên trong thời gian vận động lập QH.**

Còn những người đóng góp cho QH về sau này thì sao?

Tùy lòng hảo tâm, ai muốn đóng góp cho Quỹ bao nhiêu cũng được. Ở Đức, tiền đóng góp này được hoàn toàn miễn thuế. QH dự trù những hình thức để ghi nhớ và tri ân mọi ân nhân của QH. Những ai đóng góp nhiều có thể sẽ được mời vào làm thành viên của HĐQT trong tương lai.

Nếu QH giải tán, thì tài sản này sẽ ra sao?

Bao giờ còn Giáo hội, bấy giờ còn nhu cầu đào tạo Kitô hữu. Như vậy QH sẽ kéo dài mãi mãi. Nhưng giả như vì một lí do nào đó phải chuyển mục đích hay phải giải tán QH, toàn bộ số tài sản tích lũy sẽ được trao lại cho Giáo hội Việt Nam, thông qua Hội đồng Giám mục Việt Nam.

Đâu là những kế hoạch vận động tài chánh của TMĐM?

QH không phải là công tác cứu tế đoản kỳ. Nói tới QH là nói tới đường dài hàng chục, hàng trăm năm. Thông thường, QH là sản phẩm của một cá nhân hằng tâm hằng sản hoặc do một công ti hay xí nghiệp lớn lập ra để cổ vũ cho một mục tiêu cao đẹp nào đó. **TMĐM trái lại là một công trình tập thể của các Kitô hữu giàu thiện chí.** Việc kêu gọi cá nhân đóng góp luôn luôn vẫn là chính. Trong tương lai, khi

(Xem tiếp trang 80)

S.T.T.D Tưởng Năng Tiến

Thời Đại Buông Rèm

■ Tưởng Năng Tiến

“Ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam 21.6 là ngày kỉ niệm ra đời của báo ‘Thanh niên’ do lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc sáng lập 21.6.1925. Trong lịch sử báo chí Việt Nam, từ những năm 60 thế kỉ 19 đã có ‘Gia Định báo’ và một số báo khác lần lượt ra đời tại Sài Gòn, Hà Nội và một vài địa phương khác. Nhưng báo ‘Thanh niên’ đã mở ra một dòng báo chí mới: báo chí cách mạng Việt Nam. Từ khi có báo ‘Thanh niên’, báo chí Việt Nam

mới giương cao ngọn cờ cách mạng, nói lên ý chí, khát vọng của dân tộc Việt Nam và chỉ rõ phương hướng đấu tranh của nhân dân Việt Nam vì độc lập, tự do và chủ nghĩa xã hội. Do ý nghĩa đó, Ban Bí thư Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam đã ra Quyết định số 52 ngày 5.2.1985 lấy ngày 21.6 hằng năm làm Ngày báo chí Việt Nam nhằm nâng cao vai trò và trách nhiệm xã hội của báo chí, thắt chặt mối quan hệ giữa báo chí với công chúng, tăng cường

sự lãnh đạo của Đảng đối với báo chí. Ngày 21.6.2000, nhân kỉ niệm 75 năm Ngày báo chí Việt Nam, theo đề nghị của Hội Nhà báo Việt Nam, Bộ Chính trị Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam đồng ý gọi Ngày báo chí Việt Nam là Ngày Báo chí Cách mạng Việt Nam.”

[Thông tin trong bài (hay đoạn) này không thể kiểm chứng được do không được chú giải từ bất kỳ nguồn tham khảo nào].

Bách Khoa Toàn Thư Mở Wikipedia

Đã có lần, tôi nghe ông Phùng Quán than thảm:

Có những lúc ngã lòng

Tôi vịn câu thơ mà đứng dậy!

Vì không biết làm thơ nên vào những lúc ngã lòng, tôi hay nghĩ đến Bắc Hàn để vịn vào xứ sở này mà đứng dậy. Cứ so với nước XHCN anh em khốn khổ và khốn nạn này thì cuộc sống ở Việt Nam vẫn minh (hoặc đỡ man rợ) hơn nhiều lắm. Bắc Hàn luôn bị bịt kín bên trong bức màn sắt – ngọt ngọt muốn chết mẹ luôn – chứ nào có được thư thả (đi ra đi vào) và dễ thở như ở nước ta, nơi chỉ bị bao quanh bởi những tấm rèm rất mỏng manh và vô cùng thanh nhã!

Hơn nữa, nhà nước VN cũng chưa bao giờ phải che đậy những chuyện rùng rợn – kiểu như những loại vũ khí hạt nhân, hay những vụ chết đói tập thể – như chính phủ Bình Nhưỡng. Quá lắm thì Hà Nội cũng chỉ lập liếm vài vụ cưỡng chế đất đai nho nhỏ, mấy cuộc đàn áp lai rai những sắc dân thiểu số, hoặc những sự cố không quan gì mấy – như chuyện rò rỉ ở đập thủy điện Sông Tranh 2, chẳng hạn.

Ày thế mà vẫn có điều tiếng eo sèo, này nọ. Hôm 11 tháng 6 năm 2012, phóng viên Nam Khang (Tuổi Trẻ Online) than phiền:

“Có lẽ đến bây giờ chưa vấn

Thứ trưởng Bộ GD&ĐT Nguyễn Thị Nghĩa chúc mừng và cảm ơn các nhà báo nhân ngày báo chí cách mạng Việt Nam. Ảnh: gtdt.vn

đề xã hội nào gây sự đặc biệt chú ý của dư luận tại Quảng Nam, mà ở đó báo chí bị thách đố như chuyện sự cố đập thủy điện Sông Tranh 2... Các nhà báo đi nhờ xe UBND tỉnh Quảng Nam đến hiện trường, bảo vệ tại đây kiểm tra kỹ, ông nào là nhà báo thì không cho vào... Bức xúc quá, trong một cuộc họp giao ban, các nhà báo đã đề nghị UBND tỉnh tác động với Ban quản lý thủy điện này để anh em vào tác nghiệp dễ dàng. Ông Lê Phước Thanh, Chủ tịch UBND tỉnh, nói: “Đất đã giao cho họ, nhà họ đã làm, nên cho vào hay không là quyền của họ, tỉnh cũng chịu nên anh em thông cảm!”

Thì rồi cũng phải “thông cảm” thôi chớ còn biết làm sao nữa. Chuyện nhỏ mà. Ngay cả sinh hoạt Quốc Hội mà còn phải buông rèm thì nói chi đến những chuyện vớ vẩn hay linh tinh khác:

“Bây giờ, làm báo nhiều khi cũng sướng. Cái gì tể nhị cứ TTXVN mà phang, tội đâu ‘thằng TTX’ nó chịu. Nhưng đến cỡ Tuổi trẻ cũng lấy lại TTX thì mình nghĩ các báo khác cần quái gì đăng lại, tốn tiền bạn đọc, có lẽ lần sau chỉ cần đưa rằng ‘Tin hợp thường vụ QH mời bạn đọc tìm đọc trên TTX’... Nhưng cái gì cũng buông rèm thì biết lấy gì mà viết. Dù là viết kiểu bị buông rèm!” (Đào Tuấn - Báo Chí Thời Buông Rèm).

Viết được thì tốt, không viết được nhưng chớ có đại mà vém rèm là bỏ mẹ, hoặc (không chừng) dám bỏ mạng luôn. Phóng viên Nguyễn Việt Chiến, Nguyễn Văn Hải, Hoàng Khương – chắc chắn – đã không bị vướng vào vòng lao lý, nếu họ biết thêm chút đỉnh về lịch sử báo chí

nước nhà.

Hơn nửa thế kỷ trước, trên báo Văn có bài viết (Đổng Máy) của tác giả Minh Hoàng. Xin trích dẫn một đoạn ngắn để rộng đường dư luận:

“Đời thuở nhà ai, vô duyên vô cơ cho khuôn âm âm một lô một lốc tinh những máy đất tiền về chất một đồng sù sù giữa trời nắng chang chang thế kia .... Cừ nắng, mưa, mưa, nắng ngập ngụa mãi thế này, đến lúc máy mọc mọc thành cứt sắt cả, ngồi

Nguồn ảnh: Văn Hoá Nghệ An

trơ mắt ếch một lũ với nhau, mới chạy đến đây mà khắc phục chắc? Là máu là thịt của nhân dân mà sao các ‘bố’ ấy cứ nhờn nhờn như không, chả thấy xót xa là gì...”

Hễ nói động đến “các bố ấy” là lời thôi lắm, lời thôi lớn, lời thôi lâu, và lời thôi liền tức khắc – theo ghi nhận của nhà phê bình văn học Lại Nguyên Ân:

“Tuần báo ‘Văn’ bị xử thua, bị đóng cửa sau số 37 (ngày 17/01/1958), mặc dù nội dung số Tết 1958 đã được chuẩn bị và đưa tin chi tiết trên một vài tờ báo hàng ngày ở Hà Nội. Vả chăng, việc quy tội cho tuần báo ‘Văn’ cũng chỉ là cái cớ để người ta ra tay trừng phạt những nhà văn nhà báo đã từng liên can ít nhiều đến báo ‘Nhân văn’ và các cuốn ‘Giai phẩm’, kết cục là có gần một chục người bị án tù với tổng cộng trên 50 năm tù giam và hàng chục năm bị quản chế; vài người bị buộc ra khỏi Ban chấp hành Hội, ba người bị khai trừ hội tịch vĩnh viễn, một số khá đông bị cảnh cáo; tất cả họ đều bị treo bút vài ba năm song trên thực tế thời gian cấm đăng tải bị kéo dài dường như vô hạn nếu không có thời đổi mới (1986-88).”

“Đổng Máy” xuất hiện trên Văn vào ngày ngày 27 tháng 12 năm 1957. Nó là tiền thân của những đồng đồng nát Vinashin và sắt vụn Vinalines hiện nay. Và đây là hệ quả tất yếu của chính sách *buông rèm* mà nhà đương cuộc Hà Nội đã kiên trì và xuyên suốt theo đuổi hơn nửa thế kỷ qua.

Tuy thế, Thiếu Tướng Nguyễn Viết Nhiên – phó tư lệnh quân chủng hải quân, người (có lẽ) vừa trở về từ sao hoả – vẫn tỏ vẻ (rất) bản khoăn và (vô cùng) thất vọng:

- Hết Vinashin đến Vinalines đổ, ăn nói thế nào với nhân dân?
- Dễ không à. Cứ bịt miệng dân thì tha hồ làm bậy tha hồ ăn nói.

Câu trả lời của nhà văn Nguyễn Quang Lập quả là chính xác và hoàn toàn phù hợp với “Dự thảo Nghị định quản lý, cung cấp, sử dụng dịch vụ internet và nội dung thông tin trên

mạng,” vừa được phổ biến vào hôm 11 tháng 6 vừa qua.

Về sự kiện này, bác Hà Sĩ Phu đã có lời bàn (ra) như sau rằng :”*Nghị định cứ như là sự khai triển điều 88 luật hình sự vào phạm trù Internet vậy. Nếu dự thảo Nghị định này được thông qua và áp dụng thành công thì toàn bộ hệ thống tạm gọi là ‘thông tin lẻ trái’ bấy lâu nay, như cửa ngõ mở ra với nền báo chí văn minh, với những blog được nhân dân yêu mến có số người đọc vượt xa các tờ báo chính thống, đều bị quy kết vi phạm luật, có thể sẽ bị kiểm duyệt để trở về số phận chung với hơn 700 tờ báo ‘lẻ phải’ dưới cái gậy chỉ huy của cùng một Tổng biên tập? Có lẽ nào?’*”

Còn “lý” với “lẽ” gì nữa, cha nội? Rành rành, trước sau như một, trên đã có chủ trương buông rèm (xuống) và bịp mồm thiên hạ (lại) rồi cứ thể cảm

Tài nguyên thiên nhiên. Ảnh: Nguyễn Ngọc Tư

cúi mà ăn chia với nhau thôi.

Khoẻ!

Tình trạng này đã kéo dài lâu

nhưng e không thể kéo dài luôn được. *Tọa thực băng sơn.* Ngồi ăn núi lở. Vừa ăn, vừa phá, vừa đục khoét, tẩu tán mọi thứ ra nước ngoài thì rừng vàng bạc bể nào mà chịu đời cho thấu!

Câu hỏi cần được đặt ra là liệu Chính Sách Buôn Rèm ở Việt Nam hiện nay còn có thể kéo dài thêm bao lâu nữa? Và quê hương này sẽ còn lại gì sau khi mọi tấm rèm đã được kéo lên?

Tuy được che kín bởi bức màn sắt nhưng người khiếm thị vẫn có thể hình dung ra được bên trong Bắc Hàn là một xứ sở tan hoang, và một dân tộc hoàn toàn suy kiệt. Đây cũng là hình ảnh của Việt Nam trong tương lai (rất) gần, nếu những người cộng sản vẫn còn tiếp tục cầm quyền ở đất nước này.

Tướng Năng Tiến ■

Có tự do...

(Tiếp theo trang 16)

án nuôi 1000 con bò của bà Thái Hương, chủ ngân hàng Bắc Á, thân hữu của ngài Thủ tướng...”, các bình luận “xác xược” về việc nhà cầm quyền khởi công xây dựng Đền thờ cha mẹ anh em HCM tại xã Kim Liên, huyện Nam Đàn ngày 10-06... Để khỏi có những trang mạng trình bày chính xác, lý luận đúng đắn và phán đoán chân thực về những sự kiện và vấn đề ảnh hưởng tới tôn giáo, quốc gia, dân tộc như Dân Làm Báo, Nữ Vương Công Lý, Anh

Ba Sàm...

Nhìn lại nền báo chí cách mạng, ai cũng thấy nó chưa bao giờ trung thực, vì nó chưa bao giờ được tự do, trái lại bị lèo lái và sử dụng bởi những con người sống chỉ vì một mục đích: thu tóm trong tay mọi quyền lực để tha hồ thụ hưởng mọi quyền lợi, bất chấp dân tộc, đất nước. Vì thế nền báo chí đó cũng chưa bao giờ “nâng cao [được] vai trò và trách nhiệm xã hội của báo chí, thắt chặt [được] mối quan hệ giữa báo chí với công chúng” cả; trái lại nó đã và đang góp phần tạo

nên những nhà báo viết theo đơn đặt hàng, những công dân hãi sợ trước cường quyền hay vô cảm trước vận nước, một quốc gia ngày càng thụt lùi, hỗn loạn và có nguy cơ bị ngoại bang xóa sổ. Thứ báo chí thiếu trung thực đó chỉ có lòng trung thành, nhưng trung thành bên vực đối trá thì đã là một sự bội phản gây tác hại cho chính chủ của nó và cho cộng đồng nhân dân trong đó nó đang tung hoành.

BAN BIÊN TẬP ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

LÀM TÀU SƯỞNG HƠN

(Cảm hứng nhân đọc bài
"Ước gì làm người Tàu trên đất Việt" của Hà Sĩ Phu)

Làm dân Việt ngay trên đất Việt
Sướng chỗ nào chả biết người ơi!
Gian nan cực khổ quá trời
Đảng ôm, đảng ấp, một đời héo hon,
Xôi với thịt miếng ngon đảng đớp
Lũ dân hèn được tốp phần xương
Tối ngày vẫn phải xông hương
Tung hô Bác, Đảng, trăm đường khoan nhân
Nhưng đất ruộng của dân, đảng lấy
Nếu không buông, ăn gậy tét đầu
Miệng mồm chớ có lâu bầu
Nói năng vung vít có châu gậy răng
Công an, thứ toàn năng dưới thế
Bắt nhốt người như thế bắt heo
Ngứa tay quất mây trăm hèo
Anh nào sức yếu về theo ông bà...
Kể sao hết nỗi nhà, vận nước
Lúc buồn đau ước được làm Tàu
Làm Tàu được đảng cúi đầu

Khấp giang sơn Việt chỗ đâu cũng tường
Từ biên giới quen đường buôn lậu
Rừng đầu nguồn nghiêng ngầu soi ngon
Cây xanh, vật hiếm chẳng còn
Cao nguyên bô-xít hao mòn đất đai
Tay còn với ra ngoài biển cả
Vịnh Cam Ranh nuôi cá thả dàn
Mấy anh sênh sáng chơi gian
Đã làm ăn lậu lại toan rình mò
Ông nhà nước mặc cho chúng phá
Miễn biết điều, chèn lá xum xuê
Thế là mọi sự ô-kê
Quyền dân, lợi nước, can gì đến ông?
Trong khi cấm dân không được nói
Cho Ba Tàu trọn gói ti-vi
Quy Nhơn truyền cáp li chi
Anh Ba muốn nói cái gì mặc anh
Ngay cả chuyện cạnh tranh bỏ giá
Mấy anh Ba mặc cả đi đêm
Thế là anh phồng tay trên
Công trình, dự án liên miên chia tiền
Làm bá chủ ngay trên đất Việt
Lũ cầm quyền sợ Chệt như cha
Mất thì lấm lét sợ la
Tay thì ngứa sẵn thò ra thụt vào
Làm dân Chệt sướng sao là sướng!
Làm dân mình chớ tưởng oai phong
Bốn ngàn năm chảy một giòng
Bây giờ xú uế vì trong đây giòi.

DGM Nguyễn V. Long...

(Tiếp theo trang 20)

lý và những giá trị nhân bản.

Anh chị em cũng nêu lên một số nhận xét và đề nghị liên quan đến Giáo Hội Việt Nam cũng như đối với giáo sĩ và giáo dân VN tại hải ngoại. Đức Cha ghi nhận và kết thúc bằng một nhận định lạc quan. Đó là chúng ta đang cố gắng tạo ra một luồng sinh khí mới. Chúng ta đừng quá lo âu khi thấy nhiều người không hành động như chúng ta. Cần phẩm, không cần lượng. Đã là muối thì muối phải mặn. Muối mặn không cần có số nhiều, nhưng có thể làm mặn cả một môi trường sống.

Những lời phát biểu của Đức

Cha Nguyễn Văn Long tuy ngắn gọn nhưng rất thẳng thắn và sâu sắc.

Cuộc viếng thăm và họp mặt đã diễn ra trên một tiếng đồng hồ. Anh chị em còn quyến luyến muốn

nói chuyện với Đức Cha nữa, nhưng Đức Cha phải cáo lui vì ngài cần soạn để trở về Úc ngay đêm hôm đó. ■

Tranh ăn, Hanoi ngụy lặn trong thanh toán nội bộ

■ Trần Nguyên Thao

Doanh Nghiệp Nhà Nước, Ngân Hàng, Chứng Khoán, Bất Động Sản và Xí Nghiệp Tư là năm nhóm đang giãy chết trong nền kinh tế xã hội chủ nghĩa, làm tiêu dần ngôi sao 5 cánh trên nền cờ đỏ của Cộng đảng VN. Nếu trước kia, nền cờ này là nguyên nhân gây ra các cuộc tàn sát đẫm máu; thì nay, cùng nền cờ đó, những tay đầu sỏ lại đang quần thảo nhau, ngụy lặn trong cùng một vũng máu bầm tẩm tối. Dũng và Sang kinh nhau dử dội trong vụ Dương Chí Dũng (Vinalines) và Đặng Thị Hoàng Yến (Quốc Hội), đưa cơ may cho Nguyễn Phú Trọng rung đùi vỗ lại từ tay Dũng chiếc ghế “chống tham nhũng” để ôm trọn gói tiền khá lớn từ đàn anh Tàu Cộng dúi cho, làm phương tiện tạo thêm vây cánh trong đảng. Đó là đề tài của tầng lớp trí thức, cũng như dân lao động bán tán thường ngày trong các cuộc gặp gỡ rỉ tai, chia sẻ trên vỉa hè, quán cóc, được thuật lại trên các cơ quan truyền

thông. Đây cũng chính là đầu dây mối nhợ dẫn đến cuộc chạy đua tranh ăn, làm cho nền kinh tế ngày càng lún sâu vào phá sản

Đồng tiền hai mặt

Phía Dũng những bê bối Vinashin, Vinalines làm thất thoát hàng chục ngàn tỷ đồng vào túi tham nhũng . . . đang mất thế, phải “quả cáp” phe Trọng bằng việc bổ nhiệm con gái Tô Huy Rứa, Tô Linh Hương 24 tuổi, học báo chí – tuyên truyền, làm chủ tịch hội đồng quản trị của công ty cổ phần đầu tư xây dựng lớn Vinaconex.

Nguyễn Phú Trọng có chỗ dựa từ Tàu cộng, lại được Bắc Kinh dúi cho 300 triệu Đôla, đang ở thế thượng phong. Bước đầu, dưới chiêu chống tham nhũng, Trọng đã nhẩy vào vị trí trưởng ban chống tham nhũng trung ương Cộng đảng, thay Nguyễn Tấn Dũng, và đang ve vãn Tổng Cục 2, các tướng lãnh quân đội,... để chiếm toàn quyền trong chính đảng lần này

Tiếng nói tiêu biểu cho giới khoa bảng nhân định về việc này, Giáo sư Carl Thayer, chuyên gia về VN, được BBC thuật lại ngày 23/5/2012: “*Nếu vụ Đặng Thị Hoàng Yến và Dương Chí Dũng báo trước một sự chia rẽ nội bộ trong Đảng vì các chính sách và các cá nhân, thì Việt Nam dường như sẽ bước vào một giai đoạn bất an về chính trị. Tình hình này sẽ lại càng trầm trọng thêm vì nền kinh tế yếu kém.*”

Vụ Vinalines đổ bể, ông Dương chí Dũng, người cầm đầu Vinalines được chế độ Hanoi cho trốn thoát rất ly kỳ. Giữa năm 2010, vụ Vinashin sập tiệm cũng vậy, Tổng Giám Đốc Tài Chánh, Hồ ngọc Tùng và Giang Kim Đạt, trưởng phòng kinh doanh tập đoàn Vinashin được cho đi ngoại quốc chữa bệnh ngay khi cơ quan an ninh điều tra nội vụ, cho đến nay

vẫn chưa về ! Ba nhân vật giữ nhiều đầu dây mối nhợ “hai quả đấm thép” Vinashin và Vinalines làm tiêu tan chiến lược kinh tế của Cộng đảng, được ưu đãi ra đi trong bí mật; nhằm bịt hết mọi manh mối sự việc.

Nhìn vào thực trạng kinh tế và an ninh VN, Hanoi coi người Tàu như “công dân danh dự”, họ mặc sức tung hoành trên khắp lãnh thổ, từ lập cư thành khu vực lớn, quạng mỏ, đầu thầu, điện lực . . . đến những con buôn chuyên lừa đảo,

làm suy yếu nền công nghệ và nông, lâm, ngư nghiệp VN. Thảm họa này minh chứng rằng, dù “phe Trọng hay Dũng” cũng chỉ là “hai mặt của một đồng tiền” luân phiên được Bắc Kinh dấm dúi ơn mưa móc qua trung gian một vài “con thoi” cao cấp trong nội bộ Cộng đảng, để rồi dù cho phe nào thắng thế cũng phải làm theo đường lối do Bắc Kinh điều khiển.

Cứu nổi nguy không ?

Trong buổi họp nội các khẩn cấp hôm Chúa Nhật 27 tháng 5, ngay sau khi Vinalines đổ bể, các cơ quan tăng lời như không có chuyện gì xảy ra, vẫn báo cáo mọi thứ đều rất tốt. Nhưng cuối cùng lại loan báo là, trong 7 tháng còn lại của năm nay, Hanoi sẽ tung vào thị trường thêm 25 ngàn tỷ đồng VN để cứu nguy kinh tế. Lần đầu tiên từ nhiều năm nay, lạm phát tại VN xuống còn một con số. Nhưng tăng trưởng kinh tế quá thấp (4% quý một) và chỉ số tiêu dùng trong dân chúng đang ở số âm. Sản phẩm làm ra không bán được chất cao như núi, lại là những dấu hiệu rất khác thường. Tờ Financial Times mới đây đã đưa ra nhận định: *“Tình hấp dẫn của thị trường Việt Nam có thể là sự ngắt mạch khỏi thị trường toàn cầu. Nhưng sự ngắt mạch này là có lý do: đầu tư vào Việt Nam chỉ dành cho những người dũng cảm.”*

Chỉ số PMI (Purchasing Managers Index) tháng 5/2012 do Ngân hàng HSBC công bố cho thấy điều kiện kinh doanh của ngành sản xuất tại Việt Nam vẫn đang xấu đi. Theo báo cáo này, chỉ số PMI ngành sản xuất đã giảm từ mức 50 điểm vào tháng 3 xuống còn 48 điểm trong tháng 5/2012. Ông Cao Sỹ Kiêm, Chủ tịch Hiệp hội Doanh Nghiệp nhỏ và vừa cho hay, vấn đề khó khăn nhất của các công ty hiện nay là bí đầu ra. Bây giờ với nhiều mặt hàng thiết yếu người dân cũng mua rất ít. Nhu cầu trên thị trường đã giảm khá mạnh do người dân thực hiện tiết kiệm, thắt chặt chi tiêu. Hiện nay, tình trạng sản xuất đang giảm đáng ngại ở hầu hết các ngành từ dệt may, giấy, da giày, nhựa, ô tô, xe máy, thép, điện tử, ngay cả nước mắm... Kiểm được một đơn đặt hàng cũng rất “trần ai.” Các ngành sản xuất khác như: xi măng, thép, ô tô, xe máy, thiết bị điện, thiết bị xây dựng... thì sản xuất đã giảm quá mạnh từ đầu năm tới nay. Nhiều ngành chỉ còn sản xuất chừng 50-60% công suất. Những ngành có lượng hàng tồn kho cao là đường mía, sắt thép, xi măng, ô tô và xe máy... Xăng dầu cũng tồn kho đến 106.000 tấn, cho dù Nhà máy lọc dầu Dung Quất đã tạm ngừng hoạt động để kiểm tra.

Thống Đốc,
Ngân hàng Nhà

nước (NHNN) Nguyễn Văn Bình, được báo lề đảng dẫn lời cho biết, từ đầu năm đến nay, (NHNN) tung ra thị trường 180.000 tỷ đồng để mua vào 9 tỷ Đôla, cơ quan này cũng đã bơm ra thêm 60.000 tỷ đồng nói là phục vụ các chương trình nông nghiệp và nông thôn. Đó là chưa kể, cuối năm 2011, để gánh nợ cho 14 ngân hàng thương mại mất khả năng thanh khoản, bị xóa tên bằng cách sáp nhập vào các ngân hàng khác, NHNN đã “bơm” ra thị trường 30.000 tỷ đồng nữa. Tổng cộng Hanoi đã đưa vào thị trường một khoản tiền đồng quá lớn, đến 270 ngàn tỷ đồng trong 6 tháng. ([VnEconomy, 07/06/2012](#))

Cứu phe nhóm

Quý một năm nay, NHNN nói là mỗi 3 tháng sẽ giảm lãi suất huy động 1 điểm. Nhưng mới đến tháng 6, NHNN đã đột ngột hạ lãi suất huy động đến lần thứ tư, trong vòng 3 tháng, tổng cộng 5 điểm, từ 14% xuống 9%. Dù vậy, doanh nghiệp vẫn không hưởng ứng vay mượn nữa. Tiền vẫn ứ đọng trong ngân hàng. Từ năm ngoái đến nay, 100 ngàn doanh nghiệp đã chết hẳn, đâu còn doanh vụ gì nữa mà có thể vay vốn. Số còn lại thì nhiều công ty cũng đang kiệt sức, không còn đủ khả năng, điều kiện để vay vốn nữa. Những gì mà giới ngân hàng hình dung rằng doanh nghiệp - trong thâm cảnh khát vốn, sẽ “bập” ngay

vào vốn vay khi lãi suất huy động giảm, đã không hề xảy ra. Lượng tiền cho doanh nghiệp vay đến giữa năm mới ở mức từ 3% đến 5%, so với kế hoạch đề ra trước đó. Tình thế này quả nhiên không còn nằm trong vòng kiểm soát của Hanoi và nhóm lợi ích ngân hàng.

Nếu NHTM không có đủ “con nợ” để sống còn thì sẽ rơi vào tình trạng huê rồi đến âm vốn không còn xa. Đề phòng tình huống này, Hanoi đang xoay qua toan tính giao cho các ngân hàng trong đảng huy động vàng, bày trò ăn cướp 1000 tấn vàng của dân bằng nghị định 24 dành độc quyền buôn bán vàng cho nhà nước. NHNN giữ vàng, dân chúng giữ tấm giấy, gọi là chứng chỉ. Gần đây báo lề đảng còn tung tin kiểu cướp cạn : “*vàng miếng bị công coi như mắt giá trị !*” Tiến sĩ Phạm đồ Chí, chuyên gia có 30 năm nghiên cứu về vàng tại IMF (International Monetary Fund) đã báo động việc này, và cảnh giác Hanoi đừng huy động vàng, nếu sờ vào vàng “*sẽ phóng tay*”.

Một phần của thâm ý giảm lãi xuất huy động đột ngột là Hanoi muốn dân chúng dồn tiền cứu ngành bất động sản đang giấy chết. Cùng với mưu toan này, Thứ trưởng Bộ Xây dựng Nguyễn Trần Nam cho biết, sắp tới Hanoi sẽ tung vào thị trường thêm 300 ngàn tỷ nữa để cứu Bất Động Sản – một nơi quy tụ nhiều tay quyền lực trong Cộng

đảng có hùn hạp rất lớn khu vực này và thị trường chứng khoán. Cuối cùng thì đồng tiền cũng chỉ chạy vòng quanh hết nhóm ngân hàng, rồi sang tay nhóm đặc quyền nhà đất, công ty quốc doanh, chứng khoán . . . chia nhau ăn hết. Trong

khí trên 3 triệu gia đình nghèo đói thuộc 33 tỉnh đang xin trung ương cứu đói, chẳng hề biết đến chuyện hết tiền tài của cả nước. ([Vietstock, 08/06/2012](#))

Hãng thông tấn AFP mới đây có bài nhận định nỗ lực tái cơ cấu khu vực ngân hàng Việt Nam đang bị chệch hướng do chịu ảnh hưởng của các nhóm quyền lực. Hiện có tới 42 ngân hàng nội địa và nhiều ngân hàng trong số này ngập lụt nợ xấu do cho các doanh nghiệp nhà nước làm ăn kém vay mượn quá nhiều. Tổng số nợ của khối doanh nghiệp nhà nước tại Việt Nam vào khoảng 20 tỷ Đôla và việc các ngân hàng siết tín dụng đưa đến phá sản hoặc “ngập ngoài” cho hàng loạt doanh nghiệp vừa và nhỏ.

Kinh tế gia hàng đầu của Việt Nam, ông Vũ Thành Tụ Anh, nghi ngờ về nỗ lực tái cơ cấu ngành ngân hàng: “*Hồi cuối năm ngoái, NHNN quyết định sáp nhập ba ngân hàng Đệ Nhất, Tín Nghĩa và Sài Gòn do các ngân hàng này gặp khó khăn về thanh khoản. Ba ngân hàng đầu*

tiên sáp nhập không những không bị mất vốn, chủ sở hữu vẫn tại vị, mà còn được NHNN bơm thêm vốn, được BIDV hỗ trợ thanh khoản. Các ngân hàng này đã được thưởng vì làm sai”.

Ngay trong lãnh vực nông nghiệp, các chuyên gia trong ngành cũng nêu ý kiến : *tái cơ cấu nền kinh tế chính là “xóa cờ đi xếp lại.”* và đặt căn bản vào nông nghiệp, chứ không phải chỉ chú trọng đến công kỹ nghệ hay ngân hàng như quan niệm hiện nay. Trong nhóm này, Tiến sĩ Đặng kim Sơn được coi là tiếng nói mạnh mẽ, tiêu biểu nhất.

Hôm mùng 8 tháng 6, báo Dân Trí thuật lời Thống Đốc NHNN Nguyễn văn Bình báo trước rằng, thời gian tới, NHNN sẽ phối hợp với các bộ ngành để thành lập công ty mua bán nợ quốc gia, góp phần xử lý khoảng 100.000 tỷ đồng nợ xấu của hệ thống ngân hàng (tương đương 10% nợ xấu toàn hệ thống). Theo ước tính của các chuyên gia, nợ xấu trong hệ thống ngân hàng cao hơn con số NHNN đưa ra rất nhiều.

Một tuần sau khi tin trên loan ra, Các chuyên gia công khai đặt vấn đề, NHNN không thể dùng tiền thuế của dân để chỉ cứu các nhóm “có quan hệ tốt hay thân quen”. Thực tế cho thấy, đa số các ngân hàng

(Xem tiếp trang 85)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

BỘ TRƯỞNG QUỐC PHÒNG MỸ VÀO CAMRANH

THẾ TRẬN BIỂN ĐÔNG MANG BỘ MẶT MỚI

■ Lý Đại Nguyên

Tại Diễn Đàn Đối Thoại Shangri-La lần thứ 11, bàn về An Ninh Khu Vực Châu Á, hôm 02/06/12, ở Singapore, trước cử tọa từ 28 quốc gia, bộ trưởng quốc phòng Mỹ, Leon Edward Panetta nói về chủ trương “tái cân bằng lực lượng của Mỹ qua vùng Châu Á - Thái Bình Dương”. Theo ông: “Tới năm 2020, Hải quân Mỹ sẽ chuyển dịch cán cân lực lượng ở Thái Bình Dương và Đại Tây Dương thành 60-40 thay vì 50-50 như hiện nay”. “Hiện tại, Mỹ có 285 chiến hạm các loại, phân bố 50-50 giữa Thái Bình Dương và Đại Tây Dương. Tới 2020 tương quan sẽ là 60-40 nghiêng về Thái Bình Dương. Mỹ sẽ đặt ở Thái Bình Dương 6 hàng không mẫu hạm, đa số khu trục hạm, tuần dương hạm, các tàu thân cận và tàu ngầm. Mỹ cũng thêm vào nhiều chiến đấu cơ tránh radar đời mới, máy bay ném bom tầm xa và tên lửa phòng thủ. Tăng cường tập trận, thăm hải cảng và mạng lưới đối tác trong khu vực”. Ông nói: “Nước Mỹ đang dự trù đầu tư thêm vào các loại phương

tiện cần phải có để nâng cao năng lực tung nhanh các lực lượng hùng hậu đến hiện trường, cũng như tăng cường khả năng tác chiến tại khu vực Áchâu - Thái Bình Dương. Trong số các phương tiện này có ‘các loại chiến đấu cơ tàng hình, tránh radar, một loại oanh tạc cơ đường trường, các vũ khí dùng trong chiến tranh điện tử và các hệ thống phòng thủ tên lửa’. Ông nhấn mạnh: “Việc Hoakỳ đổi mới chiến lược hoàn toàn không phải nhằm thách thức Trung quốc”. Theo ông: “Cả hai nước đều có lợi trong việc thúc đẩy an ninh và thương mại trong khu vực”. Ông kêu gọi: “Được tiếp tục đi lại dễ dàng ở các cảng trong khu vực Biển Đông, giữa lúc Hoakỳ tìm cách chuyển đa số các tàu chiến của Mỹ sang vùng Châu Á – Thái Bình Dương trước năm 2020”.

Lên tiếng về bài tham luận của bộ trưởng quốc phòng Mỹ, Leon Panetta, ngay trong cuộc hội thảo, trưởng đoàn Trung cộng, tướng Nhậm Hải Tuyền phát biểu rằng: “Quân đội Trung quốc sẽ cảnh giác, nhưng không đối đầu với lực lượng

hải quân Mỹ sắp tăng cường tại châu Á – Thái Bình Dương”. Ông dự báo: “Quân đội Trung quốc sẽ phải đối diện với tình huống phức tạp và nghiêm trọng, do vậy phải cảnh giác để vượt qua tình huống này”. Nhưng hôm nay, 06/06/12, chỉ vài ngày sau khi tướng Nhậm Hải Tuyền tuyên bố như trên. “Một bài báo trên tờ Nhân Dân Nhật Báo của đảng Cộng sản Trung hoa: “Bác bỏ khẳng định của Washington rằng động thái này không nhằm vào việc kiểm chế Trung quốc”. Tờ báo nói rằng: “Mọi chuyện rõ ràng cho thấy, Hoakỳ đã nhắm mục tiêu vào Trung quốc, và điều này có thể gây chia rẽ trong khu vực”. Ở đây, thấy được lý do, tại sao, Trung cộng không cử bộ trưởng quốc phòng Lương Quang Liệt tham dự diễn đàn Shangri-La 11 như mọi khi, mà chỉ cử một viên tướng phó giám đốc Viện Nghiên Cứu Khoa Học Quân Sự Trung Quốc đại diện, làm vậy để người Tàu dễ đối giọng. Mặc cho báo chí Tàu muốn nói gì thì nói, thực tế Trung cộng đã chịu thỏa thuận với Philippines để hai bên cùng rút tàu, thuyền ra khỏi khu tranh chấp tại đảo đá ngầm Scarborough, Giữa lúc tổng tham mưu liên quân Hoakỳ, tướng Martin Dempsey và phái đoàn quốc phòng Mỹ, gặp tổng thống Phi, Benigno Aquino III ở Manila, ngày 04/06/12, sau khi họ đã dự hội thảo Shangri-La về, có lẽ để chuẩn bị cho việc quân Mỹ hiện diện hợp tác với quân đội Phi Luật Tân “giữ gìn hòa bình và ổn định khu vực” vào mùa hè này.

Trong khi tướng Martin Dempsey đi Philippines, thì bộ trưởng quốc phòng Mỹ, Leon Panetta đến Vietnam. Với vị thế bộ trưởng quốc phòng, đây là lần đầu tiên ông công du Vietnam và một điều nổi bật là ông không đến ngay thủ đô Hà Nội như vị bộ trưởng quốc phòng tiền nhiệm, để gặp các

NHÀ HÀNG

Restaurant

\$1.99

Chuyên Về

- 1. CƠM GÀ CHIÊN 1/2 CON SPECIAL \$3.95**
1/2 Cornish Game hen with Fried Rice
- 2. CƠM TẤM BÌ SƯỜN TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Broken Rice with BBQ Pork & Egg
- 3. CƠM BÒ STEAK TRỨNG CHIÊN \$3.50**
Steam Rice with Beef Steak & Egg
- 4. CƠM TÔM KHO TÀU \$3.50**
Large Prawn with Rice
- 5. HỦ TIẾU NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Rice Noodle Soup
- 6. MÌ NAM VANG + BÁNH MÌ + XÍ MẠI \$3.50**
Egg Nood Soup
- 7. PHỞ ĐẶC BIỆT \$2.75**

7971 Westminster Blvd.
Westminster, CA 92683
(714) 893 - 8364 or
(714) 8 YÊU ĐỜI

12035 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636 - 3426 or
(714) NÊN ĐI ĂN

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ **TRẦN ĐỨC HIẾU** Dược Sĩ **TRẦN LƯU THỊ ÁI**

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆN VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

nhà lãnh đạo Việt cộng, mà ông đến thẳng quân cảng Camranh, nơi chiếc tàu chở hàng tiếp tế hải quân Mỹ USNS Richard E. Byrd đang tu sửa. Quân cảng Camranh vốn là quân cảng hàng đầu trong chiến tranh Việt Nam do Mỹ xây dựng, nơi có vị trí chiến lược kiểm soát toàn khu vực Biển Đông. Khi Mỹ triệt thoái khỏi Việt Nam năm 1975 thì Liên Xô đương nhiên được vào thay thế, vì lãnh đạo Việt cộng thời đó là Lê Duẩn, có bản chất chống Trung cộng theo Liên Xô. Có lẽ biết thế, nên hải quân Mỹ đã được lệnh quay đi không can thiệp, để ngày 19/01/1974, Trung cộng đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa từ tay chính phủ Việt Nam Cộng hòa, làm thành 'nút chặn' quân cảng đầu tiên mà Liên Xô có được ở phía Nam Thái Bình Dương. Nếu, bây giờ, Mỹ tái xuất hiện thường xuyên tại Camranh, để hàng trăm chiến hạm Mỹ lớn nhỏ đủ loại, thông dong chạy dọc, ngang và cùng các đồng minh liên tục tập trận trên mặt Biển Đông, từ Singapore đến Việt Nam sang Philippines, Malaysia, Indonesia lên Nhật Bản, Nam Hàn, xuống Úc qua Ấn Độ thì 'cái lưỡi bò' của Trung cộng ở Biển Đông sẽ bị cắt nát. Đây mới đúng là biểu tượng và ý nghĩa về chuyển thân của ông bộ trưởng quốc phòng Mỹ, Leon Panetta tại Camranh vào ngày Chủ Nhật 03/06/2012, ở thời

điểm này vậy.

Sau lễ đón chính thức sáng 04/06/12, bộ trưởng quốc phòng Mỹ Leon Panetta hội đàm và làm việc với bộ trưởng quốc phòng Việt cộng tướng Phùng Quang Thanh, và vào buổi chiều đến chào xã giao Nguyễn Tấn Dũng, thủ tướng Việt cộng. Trong lúc tiếp kiến bộ trưởng quốc phòng Mỹ, Leon Panetta tại Hànội, thủ tướng Việt cộng, Nguyễn Tấn Dũng cho biết: *"Việt Nam luôn xem Hoakỳ là đối tác hàng đầu có ý nghĩa rất quan trọng và mong muốn Hoakỳ đóng góp tích cực cho việc duy trì hòa bình và an ninh khu vực trong tư cách là một cường quốc Áchâu- Thái Bình Dương"*. Nguyễn Tấn Dũng yêu cầu: *"Chính phủ Hoakỳ cần sớm hủy bỏ hoàn toàn lệnh cấm bán vũ khí cho Việt Nam, và đóng góp tích cực hơn nữa trong việc giải quyết hậu quả chiến tranh để tăng cường những nỗ lực xây dựng niềm tin và nâng cao tầm quan hệ hợp tác giữa hai nước"*. Ông Panetta cho biết: *"Washington coi trọng mối quan hệ với Việt Nam trong chính sách tổng thể về Áchâu - Thái Bình Dương và mong mối quan hệ Việt-Mỹ được tiếp tục phát triển trong nhiều lãnh vực, đặc biệt là về an ninh và quốc phòng"*.

Nói về chính sách tổng thể ở Áchâu - Thái Bình Dương - Ấn Độ Dương và chiến lược cân bằng lực

lượng của Mỹ qua Áchâu - Thái Bình Dương, mà ông bộ trưởng Hoakỳ Leon Panetta công bố tại diễn đàn Shangri La II thì được cả Lưỡng Viện Quốc Hội Mỹ, bất kể Dân Chủ hay Cộng Hòa đều tán thành. Nhưng việc bán vũ khí sát thương cho Việt cộng thì tất cả Quốc Hội Mỹ đều không đồng ý. Chính vì vậy mà bên hành pháp, từ tổng thống Obama, đến ngoại trưởng Hillary Clinton cùng kêu gọi Việt cộng phải tôn trọng nhân quyền, nhằm hội đủ điều kiện để Quốc Hội Mỹ chấp thuận giải tỏa cấm vận vũ khí cho Việt Nam. Thượng nghị sĩ Cộng hòa, John McCain nói tại Malaysia rằng: *"Hiện vẫn có sự thật, mà tôi đã nói thẳng với các người bạn Việt Nam, là vẫn có sự đàn áp những người thiểu số, các tín đồ Phật giáo, Thiên Chúa giáo, những người thiểu số sống tại các vùng cao, và chúng tôi mong đợi tiến bộ về nhân quyền"*. *"Chúng tôi mong đợi tiến bộ chứ không phải là thay đổi tức thì"*. Ấy thế, mà bọn Việt cộng không biết tự cứu mình và cứu nước, cứ sợ dân, nghe Tàu phá hoại chiến lược Mỹ, bằng cách vi phạm nhân quyền, khiến Mỹ khó tiếp tay cho Việt Nam trở thành quốc gia dân chủ, tự chủ với Tàu, như nhiều nước trong vùng.

LÝ ĐẠI NGUYÊN
-Little Saigon
ngày 05/06/2012. ■

Lượm lặt đó đây

(Tiếp theo trang 19)

Bên cạnh những cuộc đấu tranh bất bạo động cho công bằng xã hội, Giáo hội Công giáo trong nước cũng tích cực quan tâm tới sứ mạng bảo vệ sự sống con người, tiếp tục lên tiếng chống lại chính sách triệt sản qua chủ trương ngừa thai, phá thai bằng mọi giá của chế độ. Không chịu bó tay trước thái độ vô cảm của những kẻ vô thần, hàng ngày biết

bao thanh niên, thiếu nữ Công giáo với sự điều động của các tu sĩ đã tìm tới các bệnh viện phá thai để nài xin người ta ngưng lưỡi dao "đồ tể", đồng thời kiếm tìm những bào thai bị bức tử đưa về chôn cất tại những nơi được mệnh danh là Nghĩa trang Các Thánh Anh Hải. Trong hàng chục năm qua, việc làm bác ái, thăm đượm tình người này đã đánh động lương tâm của người dân thuộc các tôn giáo khác khiến nhiều cá nhân,

tập thể đã tự động đứng ra thu gom các thai nhi bị triệt phá đưa về chôn cất.

Như thế, hiển nhiên Thiên Chúa giáo đang trở thành Niềm Tin và Niềm Hy Vọng của con người trong những cảnh ngộ đau đớn, tuyệt vọng hôm nay.

20-6-2012 ■

Buổi đệ trình Kiến Nghị Thư ở Thượng Viện Liên Bang Úc thành công tốt đẹp

Sáng ngày thứ Năm 21 tháng 6 năm 2012, hơn 200 thành viên của Cộng Đồng NVTD/UC, một số đã đi hơn 10 tiếng đồng hồ bằng xe bus từ Victoria, một số đã đi hơn 4 tiếng đồng hồ từ Sydney và người Việt địa phương ở Canberra đã tề tựu trước tiền đình Quốc Hội Canberra để ủng hộ kiến nghị thư kêu gọi chính phủ Úc giúp cải thiện những đối thoại nhân quyền với Việt Nam.

Sau nghi thức chào quốc kỳ và mặc niệm, Ông Lê Công chủ tịch Cộng Đồng NVTD Canberra đã hướng dẫn một phái đoàn 25 người vào tham dự buổi họp báo trình Kiến nghị thư cho Thượng nghị Viện Úc Châu .

Phái đoàn ngoài các vị lãnh đạo Cộng Đồng và cố vấn như ông Võ Trí Dũng, ông Lê Công, ông Nguyễn Văn Bon, ông Nguyễn Toàn, ông Nguyễn Thế Phong, ông Võ Minh Cường, còn có đại diện của Khối 1706 Sydney, Vietnam Sydney Radio, và 5 cơ quan truyền thông báo chí Việt Nam khác đến từ Melbourne và Sydney .

Thượng Nghị Sĩ Ronald Boswell đã cùng với TNS Mark Furner chủ tọa buổi họp báo cùng với sự tham dự của đài ABC, SBS và nhật báo The Australian .

TNS Boswell đã lên tiếng mạnh mẽ về những tệ trạng nhân quyền tại Việt Nam hiện nay. Ông nói:

“Những trường hợp như nhạc sĩ

trẻ Việt Khang, người được đề cử giải Nobel hòa bình Hòa thương Thích Quảng Độ, và linh mục Nguyễn Văn Lý, đều bị giam giữ mà không được xét xử đã cho thấy cải thiện những đối thoại nhân quyền với Việt Nam là một điều cấp bách”

“Kiến nghị Thư Nhân Quyền đã thu hút được hơn 55 ngàn chữ ký chỉ trong vòng 2 tháng ngắn ngủi là một kết quả không tưởng được.”

Ông Boswell nói tiếp:

“Thật là ấm lòng khi thấy Người Việt địa phương và thế giới đứng ra ủng hộ mạnh mẽ cho những biện pháp hay hơn để cải thiện tệ trạng nhân quyền tại Việt Nam.”

Trong thông cáo báo chí (Media Release) được gửi đến tất cả dân biểu nghị sĩ trong quốc hội từ hôm qua, Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ Cộng Đồng NVTD/UC, ông Lê Công đã nhận định rằng những vi phạm nhân quyền ngày càng trầm trọng trong thập niên vừa qua tại Việt Nam đã dẫn đến kiến nghị thư này .

Ông Lê Công phát biểu:

“Tệ trạng nhân quyền tại Việt Nam có thể được cải thiện nếu chính phủ Úc kèm theo yếu tố nhân quyền như một điều kiện căn bản trong những giao thương với Việt Nam và trong những viện trợ cho Việt Nam”

“Những đối thoại Nhân Quyền giữa Úc và Việt Nam nên có sự giám sát của Quốc Hội Liên Bang, và nên có ngân sách cho các thành viên của phân ban Nhân Quyền có

phương tiện đi thăm viếng Việt Nam để có một cái nhìn chính xác hơn về những vi phạm nhân quyền hiện nay sẽ được người Việt khắp nơi hoan nghênh”

Trong cùng Media release này, Chủ Tịch Cộng Đồng NVTD/UC, ông Võ Trí Dũng nói

“Chúng tôi hy vọng với sự ủng hộ rộng rãi cho Kiến nghị thư này, Quốc Hội Úc sẽ giúp bảo đảm việc cải thiện Nhân Quyền tại Việt Nam là một điều kiện trong những viện trợ phát triển cho Việt Nam,”.

Sau buổi họp báo một số dân biểu nghị sĩ khác như Philip Ruddock, Craig Kelly, Adams Bandt, Luke Simpkins đã cùng TNS Boswell và Furner ra ngoài để gặp gỡ đồng hương Việt Nam . Nghi lễ chính thức trao kiến nghị thư với 55361 chữ ký được CĐNVTD/VIC đóng thành một tập sách dày hơn 1000 trang in cả hai mặt thật đẹp đã được các vị lãnh đạo Cộng Đồng cùng trao tận tay TNS Boswell và TNS Mark Furner trước sự chứng kiến của đồng hương Việt Nam có mặt .

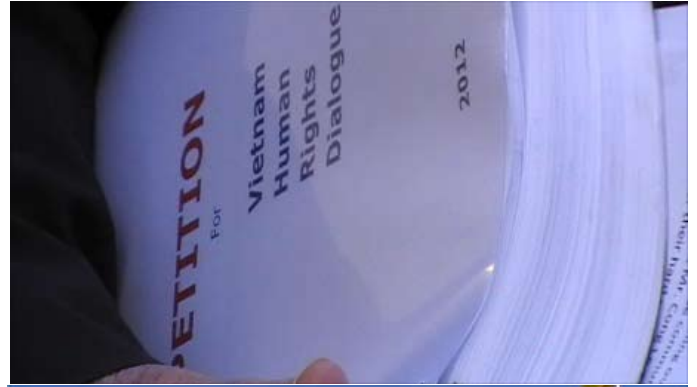
Mọi người đã rất xúc động khi các vị dân biểu nghị sĩ này đã vui vẻ nhận những chiếc khăn choàng cổ bằng len đan thành hình lá cờ vàng 3 sọc đỏ, mang vào cổ và họ nói rằng họ sẽ mang nó trong Thượng viện khi họ đệ trình kiến nghị thư cho Quốc hội vào buổi chiều cùng ngày .

Ông Lê Công sau đó đã hướng dẫn toàn thể đồng hương Việt Nam hơn 200 người vào Quốc hội để cùng dự thính buổi thuyết trình trong Thượng Nghị Viện về kiến nghị thư vừa trao, và không làm mọi người thất vọng, Kiến nghị thư đã được Thượng Viện thông qua sau một thời gian ngắn bàn thảo. Mọi người đã từ giả nhau để ra về trong niềm hân hoan cho một ngày thật thành công và thật có nghĩa.

Đồng hương đã tập hợp trước tiền đình Quốc Hội Úc sáng thứ Năm 21/6/2012:

Sau đó các TNS và phái đoàn đã ra ngoài Quốc Hội để gặp gỡ và trình bày quan điểm với các đồng hương.

TNS Mark Furner và TNS Ron Boswell phát biểu với truyền thông Úc, Việt:

LS Võ Trí Dũng và các TNS tường trình và trưng bày tập Kiến Nghị Thư với đồng hương:

LS Võ Trí Dũng trao Kiến Nghị Thư với trên 55 ngàn chữ ký cho các TNS Úc:

Đồng hương chụp hình lưu niệm với các Thượng Nghị Sĩ và dân biểu Úc:

Thư của Những người bạn trái đất gửi cho nhà cầm quyền Nhật Bản và Việt Nam

04/6/2012

Kính gửi: Thủ tướng Nhật Bản Noda Yoshihiko
Bộ trưởng Bộ Ngoại Giao Nhật Bản Genba Kouichiro
Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Tấn Dũng

Yêu cầu về đơn kiến nghị của các công dân Việt Nam chống lại việc Nhật Bản xuất khẩu nhà máy điện hạt nhân

Gần đây, TS. Nguyễn Xuân Diện và 452 công dân Việt Nam khác đã gửi đơn kiến nghị chống lại việc xuất khẩu nhà máy điện hạt nhân của Nhật Bản sang Việt Nam (xem tài liệu đính kèm bên dưới). Kiến nghị này chỉ trích chính phủ Nhật Bản vô trách nhiệm và vô đạo đức khi trợ giúp cho việc xây dựng nhà máy điện hạt nhân ở Việt Nam. Các công dân Việt Nam lo ngại về dự án xây dựng này vì ngay cả Nhật Bản, một nước công nghệ phát triển, cũng không thể ngăn ngừa tai nạn/thảm họa hạt nhân.

Tuy nhiên, vào ngày 18/5, một nhóm người tự nhận là cựu chiến binh đã đến viện nghiên cứu nơi TS. Nguyễn [Xuân Diện] làm việc và đe dọa để ông rút lại đơn kiến nghị. TS Nguyễn cũng bị yêu cầu phải báo cáo cho Công an Hà Nội, và blog của ông đã bị đóng cửa.

Ở Nhật Bản, nhiều người vẫn còn gánh chịu hậu quả thảm họa và nghiêm trọng của thảm họa hạt nhân Fukushima. Cần nhắc trái nghiệm về thảm họa hạt nhân, người dân Nhật Bản chúng tôi phản đối việc tái khởi động các lò phản ứng hạt nhân và hy vọng dần từ bỏ năng lượng hạt nhân càng sớm càng tốt. Nhiều người chúng tôi lo ngại về tính an toàn của các lò phản ứng, vấn đề chất thải hạt nhân, và ảnh hưởng thái quá của công nghiệp hạt nhân đến kinh tế và chính trị.

Về khía cạnh này, chúng tôi lo ngại rằng Việt Nam, người láng giềng châu Á của chúng ta, sẽ phạm phải sai lầm như Nhật Bản bằng việc nhập khẩu công nghệ năng lượng hạt nhân nguy hiểm để trở nên lệ thuộc vào năng lượng hạt nhân và buộc người dân Việt Nam phải sống trong nguy hiểm. Nhà máy điện hạt nhân sẽ tạo ra nguy cơ lớn cho người dân Việt Nam và các nước lân cận. Danh tiếng của Nhật Bản cũng sẽ bị tổn hại nếu chính phủ Nhật tiếp tục việc xuất khẩu nhà máy điện hạt nhân chỉ để làm lợi cho công nghiệp hạt nhân của Nhật Bản.

Chúng tôi rất tôn trọng sự dũng cảm của các công dân Việt Nam khi gửi đơn kiến nghị đến chính phủ Nhật Bản. Chúng tôi yêu cầu chính phủ chính thức trả lời đơn kiến nghị và thực hiện các biện pháp cần thiết nhằm đảm bảo TS. Nguyễn và các công dân khác sẽ không phải gánh chịu hậu quả vì đã ký và gửi đơn kiến nghị. Cũng xin lưu ý rằng cả xã hội Nhật Bản và cộng đồng quốc tế đang theo dõi chặt chẽ vấn đề này. Chúng tôi chân thành hy vọng rằng cả chính phủ Nhật Bản và Việt Nam sẽ phản hồi đơn kiến nghị này một cách thẳng thắn.

Nững người bạn Trái đất – Nhật Bản
Ikebukuro 3-30-22-203
Toshima-ku, Tokyo 171-0014 JAPAN
Tel: 03-6907-7217 Fax: 03-6907-7219

Hoàng Phương dịch và gửi cho *BVN*.

Đàn Áp Giáo Dân tại giáo điểm Quỳnh Châu, hạt Phủ Quỳnh, Giáo phận Vinh

GPVO - Vào lúc 7 giờ sáng ngày 11/06/2012, tất cả các linh mục trong hạt Phủ Quỳnh cùng giáo dân trên địa bàn huyện Quỳnh Châu và bà con láng giềng tập trung về gia đình ông Nguyễn Văn Vị thuộc Bản Bình 2, xã Châu Bình, huyện Quỳnh Châu để cùng dâng Thánh Lễ cầu bình an cho gia đình nhân dịp vừa hoàn thành ngôi nhà mới.

Khi các linh mục và giáo dân tập trung tại nhà ông Nguyễn Văn Vị, về phía chính quyền địa phương có công an huyện Quỳnh Châu, công an xã Châu Bình và đại diện một số Ban ngành của xã Châu Bình, cụ thể là bà Đài Duệ - trưởng hội phụ nữ xã Châu Bình; bà Phong - chủ tịch mặt trận xã Châu Bình; ông Búng - già làng; ông Phòng; ông Sách là dân bản và một số người khác đến gia đình ông Vị quan sát và đề nghị gia đình không được tổ chức mừng lễ thánh Antôn, nhưng ông Nguyễn Văn Vị, chủ nhà nói, *chúng tôi không tổ chức mừng lễ thánh Antôn mà chỉ mời các Cha lên mừng tân gia – dâng thánh lễ cầu bình an cho gia đình.* Lúc đó,

bà Phong - chủ tịch mặt trận xã Châu Bình yêu cầu gia đình tháo gỡ băng rôn (băng rôn này đã được treo trước để Mừng Lễ Thánh Antôn, tờ trình gửi huyện Quỳnh Châu, xin cử hành vào ngày 13/6/2012), thì mới được dâng Thánh Lễ. Gia đình ông

Nguyễn Văn Vị cùng Ban hành giáo đồng ý tháo gỡ băng rôn.

Sau khi tháo gỡ băng rôn xuống, bà con giáo dân đọc kinh, các linh mục mặc phẩm phục, chuẩn bị dâng thánh lễ. Đang khi đọc kinh thì bị cúp điện, nhưng giáo dân vẫn tiếp tục đọc kinh. Trong lúc đó bà Phong lại yêu cầu gia đình cất tượng thánh Antôn và một số người gây rối lớn tiếng để át lời kinh của giáo dân, đồng thời một số kẻ lạ mặt, khoảng 50 người (bà con giáo dân đã nhận ra một số trong họ là công an), kéo đến ngăn cản bằng cách chụp hình, quay phim cận cảnh khủng bố tâm lý và

ném những quả trứng thối lên nền nhà, nơi dâng lễ...

Thấy sự việc xảy ra như thế, các linh mục cời phẩm phục và yêu cầu chính quyền địa phương lập biên bản, nhưng họ không chịu lập biên bản và nói không được dâng thánh lễ. Vì không được dâng lễ, các linh mục chào tất cả mọi người và ra về. *(Tất cả những sự kiện trên đều xảy ra trong căn nhà gia đình ông Nguyễn Văn Vị).*

Sau khi các linh mục ra về, gia đình ông Nguyễn Văn Vị tổ chức bữa cơm thết đãi quý khách được mời ở lại cùng chung vui với gia đình. Tham dự bữa cơm, có bà con giáo dân cùng những người láng giềng lương dân. Sau bữa ăn, ai về nhà nấy.

Vào khoảng 12 giờ trưa, bà Thoán với ông Chính và anh Danh đang ngồi uống nước ở nhà ông bà Trần Văn Lương (hàng xóm của ông Vị), thì có ba anh em anh Thuận (con ông Búng, già làng) vào hỏi: Ông

bà Lương đi đâu? Bà Thoán trả lời: *Không biết bà Lương đi đâu, còn ông Lương thì đang ngủ trong nhà.* Sau đó bà Rự (vợ ông Lương, từ đây gọi là bà Lương) từ nhà bà Ngoãn bên cạnh về và rót nước mời họ uống, nhưng họ không uống mà anh Thuận còn lấy chén nước ném bà Thoán rồi nắm tóc bà Thoán lôi ra khỏi nhà, đồng thời đánh đập bà Lương đến bất tỉnh. Anh Thuận vừa đánh vừa nói: *Tao giết chết cả nhà mày...*

Thấy vậy, ông Chính đưa bà Lương ra phía sau để sơ cứu. Tiếp đó, những người hành hung xông vào trong buồng đánh ông Lương lúc ông đang ngủ. Còn anh Phi, con ông bà Lương ngủ trong phòng, tỉnh dậy chạy ra can ngăn cũng bị đánh tới tấp. Một giáo dân khác là anh Kim Văn Anh, con bà Ngoãn, nhà bên cạnh nghe tiếng la hét chạy sang can ngăn cũng bị đánh đến bất tỉnh. Sự việc đang xảy ra thì công an huyện Quỳnh Châu và công an xã Châu Bình xuất hiện (cụ thể là ông Hiệu, công an huyện Quỳnh Châu và ông Phó công an xã Châu Bình), nhưng không can ngăn cũng không lập biên bản mà còn ôm vai ôm cổ anh Thuận như bạn bè đưa lên nhà anh Hoài – trưởng công an xã. Sau khi sự việc lắng dịu, vợ anh Anh là chị Ngô Thị Trinh đưa chồng lên cấp cứu ở trạm xá Châu Bình, khi đó anh Thuận theo lên trạm xá và nói: *Hôm nay tao chưa giết được mày, ngày mai tao sẽ giết mày.* Sau đó, những người bị thương cũng được đưa đến trạm xá xã, nhưng vì vết thương quá nặng nên phải chuyển xuống bệnh viện Nghĩa Đàn...

Hiện tại, sức khỏe bà Lương

đang trong tình trạng nguy kịch, những người còn lại vẫn tiếp tục được điều trị.

Chúng tôi thấy việc tổ chức cầu nguyện và dâng lễ tại gia đình giáo dân là không trái với quy định của Pháp luật. Tại Khoản 1, Điều 7 Nghị Định 26/1999/NĐ-CP ngày 19/4/1999 đã được lập lại cùng nội dung tại Điều 9 Pháp lệnh tín ngưỡng tôn giáo năm 2004, quy định: “Tín đồ có quyền thực hiện các hoạt động

tôn giáo không trái với chủ trương, chính sách và Pháp luật của Nhà nước, tiến hành các nghi thức thờ cúng, cầu nguyện tại gia đình và tham gia các hoạt động tôn giáo, học tập giáo lý, đạo đức, phục vụ lễ nghi tôn giáo tại cơ sở thờ tự”. Do đó, việc gia đình ông Nguyễn Văn Vị dùng nhà ở của mình làm nơi thờ tự cho bà con giáo dân trong suốt thời gian qua, đã được chính quyền

chấp thuận, nay tổ chức mừng lễ tân gia làm phép nhà mới và cầu bình an cho gia đình là điều chính đáng và được Pháp luật bảo hộ.

Vì thế, việc chính quyền xã Châu Bình chỉ đạo, tổ chức ngăn cản các Linh mục và gia đình ông Nguyễn Văn Vị cũng như cộng đồng giáo hữu nơi đây thực hiện các quyền nói trên là hành vi vi phạm Pháp luật. Toàn bộ vụ đàn áp, đánh đập dã man các giáo dân tại giáo điểm Tân Bình diễn ra dưới sự chỉ đạo của Chủ tịch UBND huyện Quỳnh Châu, ông Trần Văn Chương, như trong mục 3, Công văn số 03 đã nêu: “Giao cho Chủ tịch UBND xã Châu Bình chỉ đạo không cho bất cứ ai tổ chức các hoạt động tôn giáo trái phép diễn ra trên địa bàn huyện khi chưa được cấp có thẩm quyền cho phép. Tổ chức vận động các hộ giáo dân, các tầng lớp nhân dân không tham gia các hoạt động tôn giáo trái phép”, là những việc làm trái với Pháp luật. Sự có mặt của công an xã Châu Bình và công an huyện Quỳnh Châu trong vụ việc xảy ra tại nhà ông Nguyễn Văn Vị để hậu thuẫn cho những hành động côn đồ này là bằng chứng để nói lên vụ việc có sự chỉ đạo của các cấp chính quyền.

Đây là những việc làm bất chấp pháp luật, không tôn trọng những quyền tối thiểu của con người của cán bộ đảng viên xã Châu Bình, huyện Quỳnh Châu, đã được quy định trong Hiến pháp hiện hành của Nhà nước Việt Nam và các Công ước Quốc tế về quyền con người mà Việt Nam đã tham gia ký kết.

Tân Bình là một giáo điểm thuộc

giáo xứ Nghĩa Thành do cha Gioan Nguyễn Văn Hoan quản nhiệm, hiện có 35 hộ gia đình với khoảng trên 120 giáo dân, đa số là dân nhập cư từ Ninh Bình vào và từ Quỳnh Lưu lên làm ăn sinh sống trên địa bàn. Trong quá trình chung sống với bà con dân tộc thiểu số như Thanh, Thổ, Mường, Mán... cộng đoàn giáo dân này đã tạo được bầu khí hòa thuận thương yêu nhau, không hề có sự xích mích mâu thuẫn xảy ra giữa các cộng đồng. Theo một số bà con giáo dân cho chúng tôi biết thì mọi tổ chức sinh hoạt tín ngưỡng tôn giáo giữa các cộng đồng dân tộc cũng như các hoạt động xã hội khác, họ đều tham gia tích cực và thậm chí còn đi đầu trong các phong trào quyên góp, để thực hiện các công việc thiện ích chung. Điều đáng nói là cộng đồng Công giáo nơi đây đã có nguồn gốc từ xa xưa. Hai giáo xứ Bàn Tạng và Phú Phương đã được thành lập từ thời các cố Tây và phát triển rất mạnh trong những thời kỳ sau đó. Tuy nhiên, do hoàn cảnh lịch sử, giáo dân thuộc hai giáo xứ này phải di dời đến nơi khác, số ít còn lại không đủ điều kiện duy trì những hoạt động theo quy mô của một giáo xứ. Cùng với cộng đoàn giáo dân tân mác này, một số giáo dân di cư từ Ninh Bình vào và một số hộ gia đình từ Quỳnh Lưu

Ông Trần Văn Lương

Bà Trần Thị Rự
(vợ Ông Lương)

Anh Kim Văn Anh

đến theo chính sách kinh tế mới sau 1975, họ đã tạo nên một cộng đoàn đức tin nhỏ bé nơi đây. Từ năm 1999, khi cộng đoàn đã lớn mạnh,

giáo dân làm đơn xin thành lập giáo họ. Nhưng trải qua 14 năm (1999 – 2012) với 4 lần gửi đơn mà không lần nào nhận được trả lời của các cấp có thẩm quyền.

Thiết nghĩ, nguyện vọng chính đáng của người dân không được giải quyết thỏa đáng mà chỉ đáp lại bằng những hành vi thô bạo, đánh đập và ngăn cản thực hành các việc phụng thờ tôn giáo của họ là thể hiện một cách quản trị xa dân và không quan tâm đến đời sống người dân của một số cán bộ đảng viên trong huyện Quỳnh Châu, xã Châu Bình.

Trong cuộc *Hội thảo Tôn giáo Việt Nam trong bối cảnh hội nhập quốc tế - Những kinh nghiệm quốc tế được chia sẻ* do Ban Tôn giáo Chính phủ phối hợp với Liên hiệp châu Âu (EU) tổ chức tại thủ đô Hà Nội vào ngày 14/06/2012 vừa qua, các học giả đã nói lên chính sách tôn giáo của đảng và Nhà nước VN là: “luôn bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của công dân. Đồng thời, nhìn nhận, phát huy những giá trị tích cực về văn hóa và đạo đức của tôn giáo, khuyến khích các hoạt động tôn giáo tiến bộ vì lợi ích của Tổ quốc, nhân dân”.

Nhưng sự việc xảy ra tại *Quỳ Châu ngày 11 tháng 06 năm 2012* phải chăng là mặt trái vấn đề?

Nguồn tin từ Giáo Phận Vinh ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Số 28/12 VTTG

V/v: Đề nghị giải quyết vụ việc ở xã Châu Bình

Xã Đoài, ngày 16 tháng 6 năm 2012

- Kính gửi:**
- Ủy Ban Nhân Dân tỉnh Nghệ An,
  - Ban Tôn Giáo Tỉnh Nghệ An,
  - Ủy Ban Mặt Trận Tổ Quốc tỉnh Nghệ An,
  - Sở Công An tỉnh Nghệ An,
  - Ủy Ban Nhân Dân Huyện Quỳnh Châu,
  - Ủy Ban Nhân Dân Xã Châu Bình,

Trong thời gian qua, liên tiếp xảy ra nhiều xung đột đáng tiếc giữa chính quyền địa phương với bà con giáo dân tại các huyện miền tây tỉnh Nghệ An. Gần đây nhất là vụ việc ngày 11/6/2012 tại Châu Bình, Quỳnh Châu, Nghệ An. Tòa Giám Mục Xã Đoài trình bày quan điểm của Giáo phận Vinh về sự việc cụ thể này như sau:

1- Về nhu cầu tôn giáo và việc thành lập giáo họ Tân Bình tại xã Châu Bình, huyện Quỳnh Châu, tỉnh Nghệ An. Trên địa bàn xã Châu Bình hiện nay đã có ít nhất 35 hộ gia đình, với trên 120 nhân khẩu là người Công giáo. Họ hoặc là người bản địa thuộc giáo xứ Phú Phương, một giáo xứ có từ rất sớm ở đây nhưng do hoàn cảnh lịch sử mà nay không còn; hoặc là người nhập cư theo diện kinh tế mới đã sống ổn định từ hơn 30 năm nay. Do số lượng giáo dân ngày càng tăng, nhu cầu tôn giáo ngày càng cấp thiết, việc trở về nhà thờ Nghĩa Thành để sinh hoạt là quá khó khăn cách trở, nên từ năm 1999, bà con giáo dân đã nhiều lần có đơn gửi chính quyền các cấp xin thành lập giáo họ Tân Bình, trực thuộc giáo xứ Nghĩa Thành, để có nhà thờ mà thực hành niềm tin.

Trên thực tế, tại Châu Bình, bà con giáo dân đã thường xuyên nhóm họp tại nhà một người giáo dân để cầu nguyện và thỉnh thoảng có Thánh lễ do Linh mục quản xứ Nghĩa Thành cử hành. Đặc biệt, ngày 19/6/2009, toàn thể các Linh mục trong giáo hạt Thuận Nghĩa đã tập trung về đây dâng thánh lễ khai mạc năm linh

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

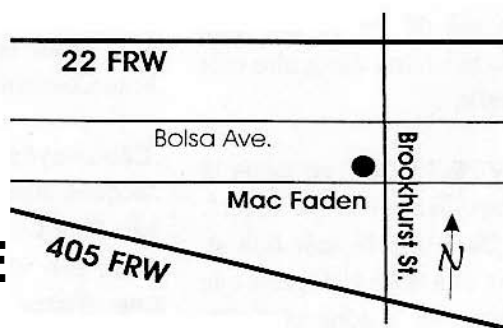
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Từ Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Từ Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thủy)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

mục, đánh dấu sự hoạt động trở lại của giáo xứ Phú Phương trong tiến trình thành lập giáo họ Tân Bình.

Tuy nhiên, từ đó đến nay cũng chưa được các cấp có thẩm quyền tỉnh Nghệ An chấp thuận. Bà con giáo dân hoặc phải tập trung sinh hoạt trong nhà một người giáo dân, rất thiếu thốn và chật hẹp; hoặc vẫn phải vất vả trở về Nghĩa Thành tham dự Thánh lễ và lãnh nhận các Bí tích.

Theo Điều 17 Pháp lệnh tín ngưỡng tôn giáo năm 2004 của Ủy ban thường vụ Quốc hội và Điều 9-10 Nghị định 22/NĐ-CP ngày 01/3/2005 của Chính phủ, chúng tôi không hiểu lý do tại sao các cấp có thẩm quyền lại từ chối yêu cầu trên của bà con giáo dân và Linh mục phụ trách. Đặc biệt, việc UBND huyện Quỳnh Châu căn cứ Điều 25 Pháp lệnh tín ngưỡng tôn giáo 2004 để “không cho tổ chức lễ tôn giáo trên địa bàn huyện Quỳnh Châu” là vi phạm nghiêm trọng Hiến pháp và Pháp luật (xem Công văn số 03/UBND-NV ngày 04/6/2012 của UBND huyện Quỳnh Châu về việc trả lời đơn của ông Phạm Văn Quế).

2- Về việc tổ chức cầu nguyện và dâng lễ tại gia đình giáo dân, Pháp luật Việt Nam quy định: *“Tín đồ có quyền thực hiện các hoạt động tôn giáo không trái với chủ trương, chính sách và Pháp luật của Nhà nước, tiến hành các nghi thức thờ cúng, cầu nguyện tại gia đình và tham gia các hoạt động tôn giáo, học tập giáo lý, đạo đức, phục vụ lễ nghi tôn giáo tại cơ sở thờ tự”* (Điều 7 Nghị Định 26/1999/NĐ-CP ngày 19/4/1999 đã được lập lại cùng nội dung tại Điều 9 Pháp lệnh tín ngưỡng tôn giáo năm 2004). Do đó, việc gia đình ông Nguyễn Văn Vị dùng ngôi nhà ở của mình làm nơi thờ tự cho bà con giáo dân nơi đây trong suốt thời gian qua, được chính quyền chấp thuận, nay tổ chức mừng lễ tân gia làm phép nhà mới là điều chính đáng và được Pháp luật bảo hộ.

Vì thế, việc chính quyền xã Châu Bình tổ chức ngăn cản các Linh mục và gia đình ông Nguyễn Văn Vị cũng như cộng đồng giáo hữu nơi đây thực hiện các quyền nói trên là vi phạm Pháp luật, cần phải được xử lý để quyền của công dân được tôn trọng, Pháp luật được thực thi.

3- Về hành động ngăn cản hoạt động tôn giáo và vô cớ đánh người trọng thương. Sáng ngày 11/6/2012, các Linh mục trong giáo hạt Phú Quỳnh cùng giáo dân trong địa bàn Quỳnh Châu đang chuẩn bị dâng Thánh Lễ cầu bình an cho gia đình ông Nguyễn Văn Vị nhân dịp ông bà vừa làm xong ngôi nhà mới, thì bị chính quyền địa phương gồm có công an huyện Quỳnh Châu, công an, trưởng hội phụ nữ, chủ tịch mặt trận xã Châu Bình và rất nhiều người khác kéo đến gây gổ, ném trứng thối vào bàn

thờ nơi chuẩn bị dâng lễ, gây ồn ào và ngăn cản không cho dâng lễ. Khi đó, một số giáo dân, trong đó có ông bà Trần Văn Lương phản đối và thắc mắc lý do chính quyền làm như vậy, nhưng họ không giải thích mà càng làm căng thẳng thêm. Thấy sự việc xảy ra như vậy, các Linh mục coi phẩm phục và yêu cầu chính quyền địa phương lập biên bản, nhưng họ không chịu lập mà chỉ nói không được dâng lễ. Do đó, các Linh mục phải kêu gọi mọi người giải tán và bắt tay chính quyền cách thân thiện rồi ra về.

Trưa hôm đó, tại nhà ông bà Trần Văn Lương, khi gia đình ông đang ngủ, thì ba anh em anh Thuận và nhiều người khác vô cớ đánh đập dã man ông bà Lương và những người can ngăn. Hậu quả có ít nhất 5 người là ông Trần Văn Lương, bà Trần Thị Rự, anh Trần Văn Phi, bà Nguyễn Thị Thoán và anh Vi Văn Anh bị thương nặng phải đi cấp cứu ở bệnh viện. Hiện tại, tình trạng sức khỏe họ đang rất xấu, bà Rự đang trong tình trạng nguy kịch tính mạng.

Nhu cầu hợp pháp về tôn giáo tại địa bàn này là đòi hỏi thực tế không thể phủ nhận. Vậy mà hàng chục năm nay, cơ quan chức năng không những không giải quyết nguyện vọng chính đáng tối thiểu của nhân dân mà còn công khai ngăn cản. Trong Công văn số 03/UBND-NV ngày 4/6/2012, UBND huyện Quỳnh Châu đã chỉ thị: *"Giao cho chủ tịch UBND xã Châu Bình chỉ đạo không cho bất cứ ai tổ chức các hoạt động tôn giáo trái phép diễn ra trên địa bàn huyện khi chưa được cấp có thẩm quyền cho phép"*.

Những việc này không chỉ sai phạm Pháp lệnh tín ngưỡng tôn giáo 2004 và các văn bản hướng dẫn thi hành, mà còn vi phạm nghiêm trọng Điều 70 Hiến pháp 1992 sửa đổi 2005 và Điều 18 Tuyên ngôn quốc tế về nhân quyền 1948: *"Quyền tự do tư tưởng, nhận thức và tôn giáo. Quyền này bao gồm cả quyền tự do thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng, cũng như quyền tự do biểu lộ tôn giáo hay tín ngưỡng của mình, với tư cách cá nhân hay tập thể, ở nơi công cộng hay nơi chốn riêng, bằng sự truyền dạy, thực hành, thờ phượng và áp dụng các nghi thức đạo giáo"*. Trên thực tế, UBND xã Châu Bình đã cử cán bộ và hàng chục người khác ngăn cản việc tổ chức Thánh lễ của bà con giáo dân. Đó là chưa nói đến trong lúc ba anh em anh Thuận và nhiều người khác đánh đập giáo dân tại nhà ông Trần Văn Lương, công an huyện Quỳnh Châu và công an xã Châu Bình chứng kiến nhưng đã không có phản ứng gì mà còn đi với anh Thuận về nhà anh Hoài, trưởng công an xã.

Do đó, UBND huyện Quỳnh Châu phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về vụ việc ngày 11/6/2012, xâm phạm quyền tự do tôn giáo và đánh đập trọng thương người

dân, gây chia rẽ lương giáo, làm hoang mang dân chúng. Chúng tôi mạnh mẽ lên án những hành vi trái Pháp luật và xúc phạm tôn giáo cũng như sức khỏe tinh mạng của công dân.

KIẾN NGHỊ:

- Các cấp chính quyền liên quan sớm làm rõ những sai phạm trên và truy cứu trách nhiệm những tổ chức, cá nhân liên quan, đảm bảo pháp chế Nhà nước. Buộc những người vi phạm phải bồi thường thiệt hại cho các nạn nhân của vụ án.

- Xem xét lại chính sách đối với tôn giáo tại các địa bàn nói trên, thực thi Pháp luật, đảm bảo quyền căn bản chính đáng của công dân và tổ chức tôn giáo. Đồng thời, tìm cách hàn gắn bắt hòa giữa người lương giáo, để cuộc sống ở đây sớm được yên ổn.

- Sớm chấp thuận đề nghị của bà con giáo dân về việc thành lập giáo họ Tân Bình, nhằm đáp ứng nhu cầu thực tế và tránh xung đột trong tương lai.

Trân trọng cảm ơn!

T/M. TÒA GIÁM MỤC XÃ ĐOÀI

Chánh Văn Phòng

Linh mục Nguyễn Văn Hương

Nơi gửi: - Như trên;

- Cục An Ninh Xã Hội (b/c);
- Ban Tôn Giáo Chính Phủ (b/c);
- Linh mục quản xứ Nghĩa Thành;
- Các Linh mục trong hạt Phủ Quỳ;
- Lưu văn phòng TGM.

Côn Đồ Đánh Đập NÔNG DÂN VĂN GIANG VỖ ĐẦU, GÂY TAY

HÙNG YÊN (NV) - Một số nông dân huyện Văn Giang canh giữ đất đã bị nhóm đầu gấu đánh người gãy tay, người vỡ đầu trong ngày Thứ Sáu 15 tháng 6, 2012.

Một số blogs phổ biến cả hình ảnh và video clips cho thấy hoàn cảnh của những gia đình nông dân ở huyện Văn Giang đang cố gắng giữ các mảnh đất cuối cùng của gia đình họ trong tuyệt vọng.

“Sáng nay, dưới sự bảo kê của đám xã hội đen được Vihajico thuê, máy móc thi công của Việt Hưng đã tiếp tục lấn chiếm, xúc phá ruộng của bà con xã Xuân quan.” Bản tin trên blog của ông Nguyễn Xuân Diện viết. “Nông dân đã thông báo cho nhau biết và ra ruộng giữ ruộng đất của mình, máy móc thi công của doanh nghiệp sau khi đã đào múc được một đoạn mương đã phải bỏ chạy khi bà con kéo ra. Nông dân giữ lại một máy tại hiện trường và yêu cầu san trả lại mương do chúng múc trộm.”

Tuy nhiên, sau đó một đoàn đông đảo xã hội đen đã tới tấn công đám nông dân phần lớn là phụ nữ, người già.

Bản tin trên blog Nguyễn Xuân Diện kể rằng “Đám côn đồ đã kéo ra hơn hai chục tên, hành hung bất kể người nào kể cả bà già, phụ nữ. Tên Hà ‘cụt’ ra lệnh đánh bất kể người nào chúng gặp. Chị Sáng đang giờ khâu hiệu, yêu cầu dừng máy thi công thì bị chúng vụt gập tới tập khiến gãy tay, ngắt xiú tại chỗ.”

Bà Sáng là người ở thôn 4 xã Xuân Quan được bà con đưa đi bệnh viện để cấp cứu, băng bó bột.

“Nhân dân hiện rất căm phẫn đám côn đồ này, họ tuyên bố sẽ quyết tâm giữ ruộng của mình kể cả còn phải đổ máu nhiều hơn nữa.” Bản tin trên viết.

Kẻ cầm đầu đám xã hội đen có tên là Hà - biệt danh là “cụt” (ngụ tại thôn 2 xã Văn Đức, Gia Lâm, Hà Nội)

*Bà Sáng bị đầu gấu đánh gãy tay.
(Hình: Nguyễn Xuân Diện Blog)*

*Dân lại phải kéo nhau ra giữ đất.
(Hình: Blog Nguyễn Xuân Diện)*

Một phụ nữ bị đánh vỡ đầu. (Hình: Nguyễn Xuân Diện Blog)

được doanh nghiệp thuê để trấn áp dân. Tên này tuyên bố: “Đập chết một mạng người chúng mày, tao sẽ được thêm mười triệu!” Theo blog Nguyễn Xuân Diện.

Sau vụ hàng ngàn cán bộ, công an được điều động cưỡng chế đất ở huyện Văn Giang ngày 24 tháng 4, 2012 gây chấn động dư luận thế giới, hơn 2 chục người dân địa phương đã bị bắt giữ, sau được thả nhưng phải

ký tên trên những tờ giấy “khống” không biết công an sẽ sử dụng vào những việc gì.

Từ đó đến nay, nông dân vẫn tiếp tục ra canh giữ đất, cản trở các xe ủi đất, không cho thực hiện dự án Ecopark.

Một mặt ra giữ đất, mặt khác, họ cũng cử một đoàn người về các cơ quan trung ương ở Hà Nội khiếu nại tiếp. Nhưng không hề được tiếp hoặc cứu xét.

Ngày 11 tháng 6 năm 2012, một đoàn 24 nông dân Văn Giang tới trụ sở tiếp dân của Quốc Hội Việt Nam đưa đơn kêu cứu nhưng tất cả đã bị hốt lên xe buýt, chở tới bỏ ở “Trung tâm phục hồi nhân phẩm Lộc Hà”.

Vụ cướp đất nông dân Văn Giang trao cho Vihajico, một công ty “sân sau” của các đảng viên cao cấp, xây dựng dự án biệt thự, nhà cao cấp để bán kiếm lời, từ năm 2004 đến nay đã bị người dân chống đối quyết liệt. Dự án đã đẩy hàng ngàn gia đình nông dân từ giàu có sung túc xuống hàng vô sản. Luật Sư Trần Vũ Hải đã nêu ra những nghi vấn khó lòng giải thích về tính hợp pháp của các văn bản “giao đất” của ông Nguyễn Tấn Dũng khi đó là phó thủ tướng. (T.N.) ■

Văn Minh Sự Chết: Các cơ sở nạo phá thai nằm san sát trên một đoạn đường “Giải Phóng”

SỰ THẬT TRẦN TRUÔNG CỦA NHỮNG BỨC ẢNH LỊCH SỬ

■ Nguyễn Thiếu Nhẫn

Dẫn nhập: Chiều thứ Năm 31 tháng 5 năm 2012, nhiều web site lớn trên thế giới đã đưa tin là “tấm ảnh chụp cô bé 9 tuổi ngày nào, tấm ảnh nổi tiếng nhất của cuộc chiến Việt Nam, nay đã được 40 năm”.

Trong bản tin có đoạn viết: “... Sau năm 1975, Phúc lớn lên và được gửi đi Cuba du học. Trong thâm tâm, cô vẫn mong “Cậu Út sẽ giúp mình lần nữa”.

Cô kết hôn với anh Bùi Huy Toàn năm 1992. Trong chuyến bay từ Moscow trở về Cuba, họ quyết định đào tẩu khi máy bay ghé Canada lấy nhiên liệu.

Họ đã gặp lại nhau, cô bé Trần Truông và “nhiếp ảnh gia nhân hậu”, cùng đi du lịch và trở nên nổi tiếng trên thế giới, kể cả qua Anh Quốc và được diện kiến Nữ Hoàng Anh.

Giờ đây đã 49 tuổi, Phúc sống hạnh phúc với chồng và 2 con. Cô có thể bình tĩnh nhìn vào bức ảnh và nói: “Nó dữ dội quá, nhưng giờ đây tôi đã chấp nhận nó rồi, với nó tôi có thể làm việc phục vụ cho hòa bình (sic!)”. (Theo AP và Fox News)

Đây không phải là bức ảnh lịch sử duy nhất được giải Pulitzer. Còn có một bức ảnh lịch sử khác, đó là bức ảnh “Hành quyết tại Sài Gòn”

của ký giả Eddie Adams.

Sự thật sau 2 bức ảnh lịch sử này như thế nào, nhất là sự thật của bức ảnh “Napalm girl” và những việc làm của “cô bé Trần Truông” Phan Thị Kim Phúc và “nhiếp ảnh gia nhân hậu” Nick Út từ sau năm 1975 đến nay?

Xin mời độc giả đọc bài viết sau đây:

*

Mỗi năm, cứ đến ngày 30 tháng 4, ngày xe tăng Liên Xô ủi sập công sắt Dinh Độc Lập của chế độ VNCH để áp đặt chế độ xã hội chủ nghĩa trên cả nước VN, thì báo chí Mỹ lại đem chuyện bức ảnh đã được chụp cách đây 44 năm ra nói, đó là bức ảnh ký giả **Eddie Adams** chụp ảnh Tướng **Nguyễn Ngọc Loan** bắn tên Đại úy đặc công VC **Nguyễn Văn Lốp**.

Năm ngoái, trên Dallas Morning News có bản tin như sau:

“Năm 1968, ký giả Eddie Adams của hãng tin AP đã đoạt giải Pulitzer do chụp được tấm ảnh nổi tiếng trong chiến tranh VN có tên “Saigon Execution” trong đó Tướng Cảnh Sát Nguyễn Ngọc Loan cầm súng bắn vào đầu một tù binh VC.

Ông Adams đã qua đời vào năm 2004 và từng lên tiếng rằng ông không bao giờ thích tấm ảnh này. Theo **Donald R. Winslow**, tác giả về nhiếp ảnh “Lens” trên New York Times, lý do là vì ông Adams nghĩ là ông phải đoạt giải Pulitzer năm 1963 với 1 bức ảnh khác.

Đó là bức ảnh chụp bà **Jackeline Kennedy** nhận lá cờ Hoa Kỳ gấp lại được trao cho bà trong lễ tang Tổng Thống Kennedy vào ngày 25-11-1963. Tấm ảnh cho thấy nét đau buồn lớn lao trong ánh mắt bà Kennedy.

Nhưng trong năm 1963, giải Pulitzer được trao cho **Bob Jackson** khi phóng viên này “chộp” được tấm ảnh vô giá là hung thủ đã sát hại ông Kennedy, **Lee Harvey Oswald**, bị kẻ khác bắn chết khi được đưa từ nhà tù Dallas ra.

Ông Adams đã đầu tư công sức rất nhiều cho tấm ảnh chụp bà Kennedy vì thế ông ‘ôm nỗi buồn không nguôi’ khi giải báo chí cao quý nhất về tay một ký giả khác quá may mắn.

Sau đó ông Adams nói thẳng rằng ông rất ân hận là tấm ảnh ông chụp đã làm “tan nát binh nghiệp Tướng Loan”. Lúc đó ông Loan bắn ông Nguyễn Văn Lem là 1 tù binh bị bắt trong vụ Tết Mậu Thân.

Ông Adams nói: “Tướng Loan chỉ làm công việc của ông ta là bắn 1 tù binh”, tôi cũng có thể làm như ông ta nếu ở vào địa vị lúc đó. Tôi chụp bức ảnh một cách máy móc khi thấy ông Loan giơ khẩu súng 35 ly vào mặt ông Lem và không chắc khi rửa ra là tấm hình gì” (bản dịch của **Trường Giang**).

Năm nay, chưa hết tháng 3, một tác giả ở trong nước tự xưng là nhà giáo **Nguyễn Thượng Long** đã lôi một lúc ra 2 bức ảnh lịch sử, và viết như sau:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
  - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
  - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	■
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

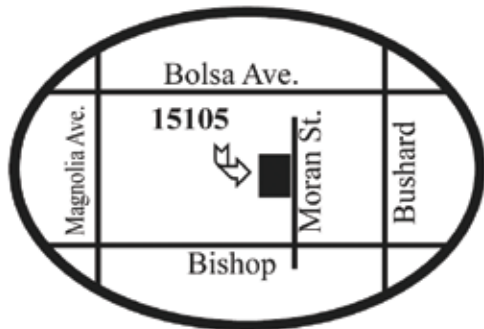

Licensed & Bonded

VŨ QUANG
SERVICE MANAGER

WINDOW TINTING

State Lic. #753157

15105 Moran St.
Westminster, CA 92683

Car Alarm - Gold Plating - 24K
Interior Dashtrim
Commercial - Residential - Auto
We guarantee All Our Work

Tel: (714) 895-6639
(714) 458-3418

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. 0G94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale): quan tài, mộ bia, kim tĩnh, tiểu đưng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

“*Khi sử dụng tấm hình Tướng Loan xử bắn Bảy Lốp, tôi không hề để một áp lực nào chi phối bởi tôi luôn luôn tâm niệm: Trung lập không thiên vị là phẩm chất phải có của người cầm bút chân chính.* (do NTN in đậm) Tôi rợn người khi thấy nòng súng của Tướng Loan rê vào màng tang đặc công Bảy Lốp, thì tôi cũng ghê người trước hình ảnh những hố chôn tập thể dân thường được tìm thấy ở Huế sau Tết Mậu Thân 1968 mà nghi án thủ phạm là những tay súng AK của phía chúng tôi (!?). Tôi đau khổ nỗi đau của người đồng bào tôi đã ngã xuống ở đường phố Sài Gòn và Huế 1968 thế nào thì tôi cũng xót xa như vậy khi nhìn tấm ảnh **Kim Phúc** trần truồng trên đường, dang tay vẫy vẫy vì lửa napan của Mỹ ở Trảng Bàng, Tây Ninh 1972...”

Và tác giả cho biết sau khi viết các bài về “Trận hải chiến Hoàng Sa của Hải quân VNCH” và đưa ra bức ảnh cổ Thiếu Tướng Nguyễn Ngọc Loạn bắn tên đặc công Bảy Lốp thì bị hàng trăm người phê bình, góp ý trách móc tại sao đưa ra bức hình này.

Và tác giả viết:

“*Tôi không tin hơn 40 năm sau biển cổ Tết Mậu Thân và cũng ngót 40 năm sau 30 tháng 4 - những người lính bị mất bình tĩnh đến thế khi nhìn lại hình ảnh của một thời khói lửa hận thù phủ trùm lên quê hương, như vậy có thể nói: Dư âm của cuộc nội chiến tương tàn vừa qua 1954-1975, còn lâu lắm mới ra khỏi tâm thức của người VN”.*

Chuyện có vẻ không ổn là trước đó tác giả lại viết: “*Lựa chọn bạo lực, lại là bạo lực trong nội bộ dân tộc với nhau không phải là một lựa chọn tối ưu*”; nhưng, sau đó, tác giả bài viết lại ca tụng:

“*Anh Giải Phóng Quân ơi, tên anh đã thành tên đất nước*

Tổ Quốc bay lên bát ngát mùa Xuân

Từ dáng đứng của anh trên đường băng Tân Sơn Nhất

Dáng đứng tự hào, dáng đứng Việt Nam...

Chưa hết, tác giả còn viết tiếp:

“*Vâng đã có một thời lãng mạng như thế, một thời trùng trùng điệp điệp là máu “của những con người như thế” và “... Bởi anh chết rồi, nhưng lòng dũng cảm, vẫn đang hoàng nổ súng tiến công”.*

Bài viết này không có mục đích tranh luận mà chỉ trình bày sự thật. Lý do là vì tác giả **không phải là một người cầm bút chân chính** như tác giả đã khoe khoang: “*Trung lập không thiên vị là phẩm chất phải có của người cầm bút chân chính*”.

Bởi vì tác giả đã lộ rõ là một người cầm bút thiên vị khi viết: “*Tôi rợn người khi thấy nòng súng của Tướng Loạn rê vào màng tang tên đặc công Bảy Lốp, thì tôi cũng ghê người trước hình ảnh những hố chôn tập thể dân chúng được tìm thấy ở Huế sau Mậu Thân 1968 mà nghi án thủ phạm là những tay súng AK 47 của phía chúng tôi (!?)*”

Chính **Lê Minh**, người chỉ huy trận đánh Tết Mậu Thân ở Huế đã nhận trách nhiệm về vụ thảm sát này, mà sau 44 năm, ông Nguyễn Thượng Long lại viết “**nghi án thủ phạm** là những tay súng AK 47 của phía chúng tôi” và lại còn ghi thêm (!?); thì thử hỏi làm sao có thể là “một người cầm bút chân chính”?

*

Để rộng đường dư luận, chúng tôi xin trình bày sự thật về hai bức ảnh về đặc công Bảy Lốp của Eddie Adams và Phan Thị Kim Phúc của Nick Út.

Theo ký giả **Al Santoli** thì, “chính Eddie Adams kể lại cho Al Santoli trong “*To Bear Any Burden*” (trang 182) thì Eddie đang làm phóng sự chiến tranh cho thông tấn Mỹ AP, khi nghe có trận đánh ở vùng chùa Ấn Quang (Sài Gòn), bèn lái xe tới. Lúc ấy VC đang chiếm chùa Ấn Quang ở bên trong và đang nã súng vào lính VNCH đang bao vây ở ngoài. Thấy Tướng Loạn đưa cây súng nhắm bắn vào một người bị dẫn đi. Phản ứng tự nhiên là ông ta bấm máy ảnh. Rồi không nghĩ tới và cứ gửi trọn cuộn phim đi về Mỹ. Vài ngày sau bức ảnh đó nằm chình ỉnh trên trang nhất của tất cả các tờ báo trên thế giới. Chính Eddie thú nhận rằng như vậy là bất công không công bằng cho Tướng Loạn, vì chính tên VC này đã giết chết bạn thân của Tướng Loạn rồi đâm chết vợ cùng 6 đứa con và những thân nhân khác. Trong chiến tranh việc giết qua giết lại là điều phải xảy ra. Eddie bảo rằng nếu đăng hình ấy làm chết cuộc đời chính trị của Tướng Loạn thì ông phải gửi đăng hình tên VC giết 7 người kia mới công bằng, nhưng Eddie chẳng có mặt vào lúc ấy.

Nếu so sánh hai hành vi sát nhân, thì tội của tên VC nặng hơn tội của Tướng Loạn nhiều. Bởi hắn giết trên trên 7 mạng người, trong ấy gồm có đàn bà và trẻ con và nhất là hắn tìm đến nhà nạn nhân với quyết tâm hạ sát cả nhà. Còn Tướng Loạn thì giết tên VC trong chiến tranh, lúc hắn bị bắt tại trận đang đánh chiếm Sài Gòn, đang nã súng vào dân chúng và quân đội VNCH.

Tội phá rối trị an và xâm phạm an ninh quốc gia đó, theo hình luật cũng đáng tội tử hình. Nhưng không ai được quyền tự xử, nội vụ phải giao qua tòa án, với đầy đủ thủ tục, điều tra, xét xử và biện hộ.

Do đó mà bức hình này được

thể giới tự do, nhất là dân phản chiến Mỹ coi như bằng chứng hùng hồn về cái tội lỗi, cái sai lầm của Hoa Kỳ, khi đi giúp một chế độ “sát nhân” như vậy.

Và dĩ nhiên Hà Nội dùng việc này như một lợi khí tuyên truyền tối đa cho “chính nghĩa” của họ.

Mười ba năm sau chiến thắng, tức vào năm 1983, Eddie Adam trở lại VN, được mời vào xem Viện Bảo Tàng Chiến Tranh nơi mà CSHN dụ ông rằng bức ảnh ông ta chụp được

phải, tôi không muốn ông ra đi như thế này, người ta không hiểu gì về ông ấy” (*The guy was a hero, America should be crying. I hate to see him go this way - Without people knowing anything about him!*)

Theo tôi, những lời nói muộn màng này cũng giống như người ta bôi thuốc lên một vết thương đã thành sẹo. Nhưng dù sao có cũng còn hơn không! Còn hơn phải nghe một ông cựu Đại Tá QLVNCH đã từng tuyên bố tại Mạc Tư Khoa vào

Mậu Thân năm 1968 của VC đã đem lại giải Pulitzer cho Eddie Adams, và đem lại nhiều cay đắng cho cố Thiếu Tướng Nguyễn Ngọc Loan, thì trận đánh Mùa Hè Đỏ Lửa năm 1972 cũng đã đem lại vinh quang là giải Pulitzer cho Nick Út với bức ảnh chụp cô bé trần truồng tên Phan Thị Kim Phúc bị phỏng bom Napalm tại Trảng Bàng, Tây Ninh. Bức ảnh này cũng có tác hại không kém bức ảnh Tướng Loan chia súng vào đầu tên đặc công Nguyễn Văn Lốp.

Tấm hình của Phan Thị Kim Phúc không chỉ là vũ khí hiệu quả trong thời chiến mà ngày nay, trong thời bình tấm ảnh này lại có nhiệm vụ mời Mỹ trở lại VN. Kim Phúc đã được VC đưa qua Cuba du học, phản chiến Mỹ lợi dụng cô như một lá bài tuyên truyền đặc lực nhất cho lá bài bang giao và quỵen góp tiền bạc.

Vào ngày lễ Cựu Chiến Binh Hoa Kỳ năm 1996, Kim Phúc được phản chiến Mỹ đưa đến bức tường tưởng nhớ 58 ngàn chiến binh Hoa Kỳ tử thương trong cuộc chiến VN, để bày tỏ sự “tha thứ” đồng thời họ cũng đưa một mục sư da đen đóng vai người lính bỏ bom làm cô ta bị thương. Cả hai ôm nhau diễn trò người nhận tội, kẻ tha thứ. Thực tế, người mục sư đóng vai phi công bỏ bom ở Tây Ninh chỉ là một chuyện bịa đặt láo khoét. Cựu Trung Tá hồi hưu Ronald N. Timberlake, nguyên phi công SD 1 Không Kỵ ở căn cứ BearCat Biên Hoà đã viết trên tạp chí Anh ngữ có tên “Vietnam” số ra tháng 4/2000 như sau:

“Câu chuyện láo khoét này được dựng lên vì nó mô tả được sự gớm ghiếc của chiến tranh, Trảng Bàng là trận chiến của người VN với người VN. QLVNCH đang chiến đấu chống lại sự xâm lăng của miền Bắc VN. Liệu cô Kim Phúc biết được người phi công

Kim Phúc chạy bom gần Trảng Bàng, Tây Ninh, lúc 9 tuổi

trung bày ở một nơi trang trọng nhất. Eddie trở về Mỹ viết báo kể lại việc này và bảo rằng: “*Nhiếp ảnh gia Joe Rosenthal có bức ảnh nổi danh ở thủ đô Hoa Thịnh Đốn về việc chiến thắng của Hoa Kỳ ở Iwo Jima, tôi cũng có cái danh dự ấy ở Hà Nội*”. Nhưng ông lại cho độc giả biết rằng dù CSVN nài nỉ, ông cũng chẳng bao giờ thềm đặt chân đến cái Viện Bảo Tàng chó chết ấy! (Nguyên văn: “*I never went to the fuckin’ place*”).

Được biết, khi Tướng Nguyễn Ngọc Loan qua đời, Eddie Adams có đến dự tang lễ và đã phát biểu như sau:

“**Ông là một vị anh hùng. Cả nước Mỹ nên khóc thương ông mới**

năm 1992: “**Nếu có súng tôi đã bắn nó!** (tức Tướng Nguyễn Ngọc Loan)” khi nhà văn Nguyễn Việt Nữ đọc bài tham luận “*Thư gửi quả phụ Bảy Lốp*” để biện minh cho việc làm của Tướng Nguyễn Ngọc Loan tại Đại hội Nhân Quyền do bà Irena tổ chức vào năm 1992.

*

Một bức ảnh khác cũng được VC lợi dụng để tuyên truyền trong nhiều năm trời là bức ảnh “napalm girl” chụp cô bé trần truồng bị phỏng cháy bởi bom Napalm trong một trận đánh ở Trảng Bàng (Tây Ninh) vào năm 1972 do nhiếp ảnh gia Nick Út chụp. Cô gái tên Phan Thị Kim Phúc.

Nếu cuộc Tổng Tấn Công Tết

(Xem tiếp trang 84)

NHỮNG TIN ĐÁNG GHI NHẬN

Trong 30 Ngày Qua

QUẢN GIA CỦA ĐỨC GIÁO HOÀNG BỊ BẮT ĐIỀU TRA

Paolo Gabriel, quản gia của Đức Giáo Hoàng Benêdictô 16 đã bị bắt và bị điều tra về tội đánh cắp các tài liệu và thư riêng của Đức Giáo Hoàng đem bán cho báo chí và cho một ký giả để ông này viết sách tiết lộ những bí mật của giáo triều Vatican. Nếu bị kết án vì tội này, Paolo Gabriel có thể bị phạt tù từ 1 đến 6 năm. Theo Hiệp Ước 1929 ký kết giữa nước Ý và Tòa Thánh, ai

bị kết án ở Vatican, sẽ thụ án tù tại Ý, vì Vatican không có nhà tù, chỉ có vài phòng tạm nhốt phạm nhân trong khi điều tra.

Chánh án Papanti-Pelletier cho biết vì số lượng tài liệu bị đánh cắp rất lớn, trong đó có những thư riêng tâm tình, thổ lộ hoàn cảnh, xin lời dạy bảo, nhiều khi như một lời xưng tội, nên cuộc điều tra còn phải kéo dài trước khi mở phiên xử.

Đức Giáo Hoàng chẳng những đau lòng về việc một cộng sự viên thân tín (người lo cho ĐGH từ y

phục, bữa ăn, dọn lễ đến thư tín) phản bội ngài, nhưng còn buồn phiền về sự sa đọa luân lý nơi con người. Chỉ vì tiền, người ta có thể làm mọi sự. Trong cuộc tiếp kiến công cộng 40,000 người tại quảng trường đền thánh Phêrô tại La Mã ngày 30-5-2012, Đức Giáo Hoàng tâm sự:

“Những biến cố xảy ra trong những ngày này về giáo triều Roma và các cộng sự viên của tôi đã làm cho tâm hồn tôi đau buồn, nhưng không hề làm lu mờ xác quyết chắc chắn rằng mặc dù có những yếu đuối của con người, những khó khăn thử thách, Giáo Hội được Chúa Thánh Thần hướng dẫn và không bao giờ Chúa để cho Giáo Hội thiếu ơn phù trợ của Người, hầu nâng đỡ Giáo Hội trong hành trình. Tuy nhiên, có nhiều cơ quan truyền thông gia tăng những tin tức suy đoán và phóng đại, hoàn toàn vô căn cứ và vượt quá những sự kiện, tạo ra một hình ảnh về Tòa Thánh không tương ứng với thực tại. Vì thế, tôi muốn tái bày tỏ lòng tin nhiệm và sự khích lệ của tôi đối với các cộng sự viên thân tín nhất của tôi và tất cả những người hàng ngày, với lòng trung thành, với tinh thần hy sinh và trong thầm lặng, đang giúp đỡ tôi trong việc hoàn thành sứ vụ của tôi”. (theo Vietcatholic.net).

CÁC CHÍNH ĐẢNG NGA TÁN THÀNH VIỆC CHÔN LÊNIN

Ba trong bốn chính đảng trong Quốc Hội Nga ủng hộ việc đưa thi hài Lênin khỏi lăng và chôn cất bình thường. Báo Russia Today dẫn lời dân Biểu Andrey Isaev thuộc đảng Nước Nga Thống Nhất đang cầm quyền phát biểu ngày 14 tháng 6 rằng: *“Tôi tin rằng cần chôn cất Lênin. Việc chôn cất lại phải được thực hiện với nghi lễ quốc gia, vì dù*

Paolo Gabriel, quản gia của Đức Giáo Hoàng

có những tranh cãi về cá nhân ông, ông đã lãnh đạo chính quyền Nga trong 4 năm”.

Đảng Dân chủ và Đảng Nước Nga Công bằng cũng đồng ý đưa Lênin ra khỏi Công Trường Đỏ. Chỉ riêng phe tàn dư cộng sản cương quyết phản đối việc đưa xác ướp Lênin khỏi lăng và coi đây là việc “tính sổ lịch sử”.

Xác lãnh tụ cộng sản quốc tế Lênin đang bị đe dọa đưa đi chôn chỗ khác. Còn xác người đang nằm ở lăng Ba Đình với chi phí bảo quản rất tốn kém thì sao?

ĐẢNG XÃ HỘI NĂM ĐA SỐ TUYỆT ĐỐI TRONG QUỐC HỘI PHÁP

Trong cuộc bầu cử vòng hai (chung kết) Hạ Nghị Viện Pháp, đảng Xã Hội của Tổng Thống Francois Holland đã chiếm được đa số tuyệt đối với 314 dân biểu so với 229 ghế

mà đảng UMP của cựu TT Nicolas Sarkozy còn giữ được. Đảng cực hữu Front National có 3 dân biểu được bầu nhưng bà đảng

Lăng Lênin tại công trường Đò Mạc Tư Khoa

trưởng Marine Le Pen lại bị thất cử.

Ứng cử viên thất cử cay đắng nhất là bà Ségolène Royal, vợ ly dị của TT Holland. Bà đã vào chung kết cuộc bầu cử tổng thống năm 2007 và thua ông Sarkozy. Sau khi thất cử, bà tỏ ra cay cú và quyết chí dành ghế tổng thống lần này. Tham vọng của bà quá lộ liễu nên bị mất

cảm tình của nhiều giới, kể cả người trong đảng Xã Hội. Vì thế bà đã thua xa trong cuộc bầu cử sơ bộ trong đảng, và oái oăm thay, ông Holland chồng cũ của bà lại được đảng chọn để tranh với ông Sarkozy. Khi ông Holland đắc cử tổng thống, bà Royal công khai bày tỏ ý muốn được trở thành chủ tịch Hạ Nghị Viện. Bà đã “nhảy dù” tranh cử dân biểu tại đơn vị Charente-Maritimes, đá văng ứng cử viên Oliver Falorni vốn là chức sắc cao cấp của đảng Xã Hội tại địa phương. Ông này không dễ chịu thua, tiếp tục tranh cử để dành ghế với bà. Tất cả các lãnh tụ trung ương của đảng Xã Hội đều tích cực ủng hộ bà. Nhưng cử tri đã chỉ cho bà 37,03% số phiếu, trong khi ông Falorni thắng lớn với 62,97 số phiếu.

Đúng là “tham thì thâm”. Bà Ségolène Royal bị đánh gục một cách nhục nhã. Không biết đến bao giờ bà mới có thể gượng dậy để tiếp tục đòi hỏi và tìm kiếm chức tước? Lần này có vẻ hơi khó đấy, vì bên cạnh TT Holland, có bà “Đệ Nhất Bạ Gái” Valérie Trierweller luôn luôn canh chừng và sẵn sàng chơi đòn độc để thỏa lòng ganh ghét với người xưa của bồ. Bằng cớ là mấy ngày trước cuộc bầu cử vòng hai, bà Trierweller đã viết trong web riêng của mình (nhưng được phổ biến khắp nước) rằng bà tích cực ủng hộ ứng cử viên Falorni, người đã bị đảng của bồ tổng thống của bà khai trừ vì không tuân lệnh nhường ghế cho bà Royal. Chính trường vốn đã phức tạp. Thêm tình trường là cuộc đời khôn khó ngay.

ĐAN MẠCH NGỪNG CẤP VIỆN TRỢ CHO VN VÌ THAM NHŨNG

Chính phủ Đan Mạch đã quyết định ngưng viện trợ 3 trong 4 dự án đang thực hiện tại Việt Nam theo chương trình ODA.

Bà Ségolène Royal

Tổng số viện trợ cho 4 dự án này là 19.9 triệu Kromer (tiền Đan Mạch), tương đương với 69 tỷ đồng VN. Số tiền viện trợ đã được giải ngân 49.1 tỷ đồng, nhưng theo báo cáo kiểm tra của Bộ Ngoại Giao Đan Mạch thì phần nghi ngờ chi tiêu sai trái chiếm hơn 23%, tức 11.4 tỷ đồng.

Đó là lý do Tòa Đại sứ Đan Mạch quyết định ngưng ngay 3 trong 4 dự án. Riêng dự án 09-POI-VIE với ngân khoản 300 triệu đồng được tiếp tục thực hiện vì ít sai phạm và số tiền cũng không lớn.

Trong số những sai phạm, có 860 triệu đồng dùng làm học bổng cho con gái của điều phối viên dự án, do giám đốc dự án ký duyệt. Một tỷ đồng trả cho 2 nhân viên của Viện Kiểm Kê Thu Thập Dữ Liệu, trong khi những người này đã được trả lương rồi. 2.1 tỷ dùng trả lương và thù lao cho nhiều người không có công việc cụ thể.

Đúng là đám quan chức này tùm nhau rĩa rói, chia chác món viện trợ mà nước ngoài giúp để xây dựng hạ tầng cơ sở và cải thiện đời sống của nhân dân VN. Vụ này chỉ là một thí dụ điển hình. Mọi vụ, mọi việc ở mọi nơi trên đất nước VN cũng đều diễn ra như thế.

VIỆT NAM MỜI NHẬT THAM GIA KHAI THÁC DẦU HỎA

Vào tháng 5 vừa qua, công ty dầu khí Ấn Độ ONGO đã hủy bỏ dự án dò tìm dầu khí tại lô 128 ngoài khơi Khánh Hòa. Lý do được nêu ra là lòng biển tại khu vực này quá cứng. Thực tế là Ấn ngại lời thổi với Trung Quốc, vì lô này nằm trong khu lưỡng bò mà Trung Quốc tự nhận của mình.

Sau vụ này, tập đoàn dầu khí quốc doanh Petrovietnam đã mời các công ty dầu khí của Nhật liên doanh phát triển 20 lô khác trên Biển Đông. Báo tài chánh Nikkei của Nhật loan báo hôm 13-6-2012 là Việt Nam sẽ tổ chức một cuộc thuyết trình với các công ty Nhật vào đầu tháng 7 này. Nếu đồng ý tham gia, các công ty Nhật sẽ có cơ hội đầu tư vào các dự án hạ tầng gồm xây dựng nhà máy lọc dầu, nhà máy nhiệt điện chạy than đá với số tiền đầu tư ước lượng lên tới 24.8 tỷ Mỹ kim.

Hiện nay, Nhật chỉ có một số công ty đang hợp tác với những công ty khác có hoạt động về dầu khí tại VN, đó là hai công ty JX Holdings và Idemitsu Co.

CHIẾN ĐẤU CƠ SU-27 BAY YẾM TRỢ TRƯỜNG SA

Hai chiến đấu cơ ASU.27 đang bay trên Trường Sa

Không Quân VN thực hiện lần đầu tiên một chuyến bay cấp cứu và tuần tiễu từ một phi trường miền Trung. Ngày 15-6-2012, hai chiến đấu cơ Su-27 đã bay tới không phận Trường Sa làm nhiệm vụ tuần tiễu và hộ tống một máy bay vận tải AM.26. Hai chiến đấu cơ đã bay hai vòng quanh đảo ở cao độ 500 mét.

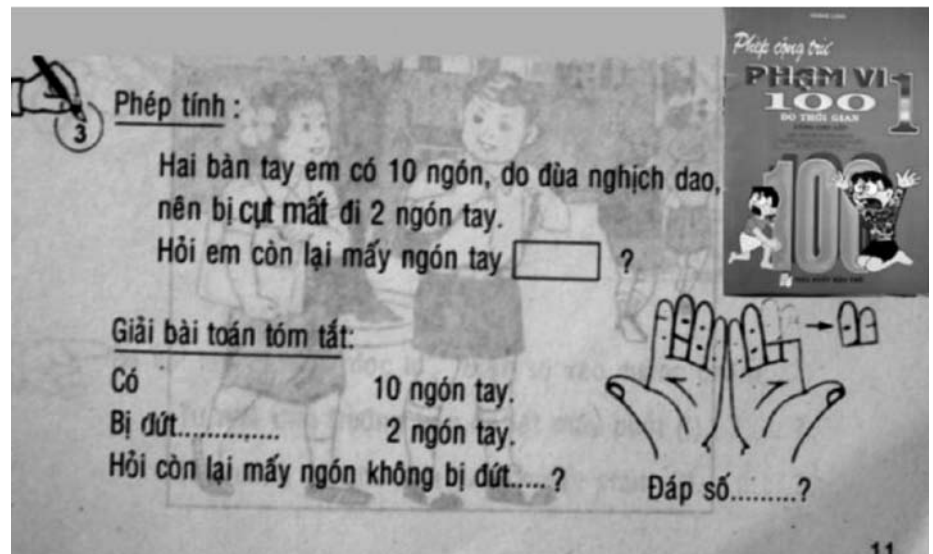
Các vụ tiếp tế cho Trường Sa từ trước tới nay đều dùng tàu thủy do Hải Quân phụ trách. Đây là lần đầu tiên binh sĩ trên đảo được Không Quân tiếp tế thực phẩm, nước uống và các nhu yếu phẩm khác. Tiếp tế bằng phi cơ rất tốn kém nhưng nhanh chóng và an toàn.

Không Quân VN hiện có 30 chiến đấu cơ Sukhoi.Su-30MK2 tối tân hơn Su.27. Cả hai loại đều do Nga sản xuất.

Chưa thấy Trung Quốc phản ứng về vụ này.

BÀI TOÁN CHẶT TAY

Sau khi cộng sản chiếm Sài Gòn, học sinh được dạy làm toán

“Hai bàn tay em có 10 ngón, do đùa nghịch dao, nên bị cụt mất 2 ngón tay. Hỏi em còn lại mấy ngón tay?”

bằng cách đếm máy bay Mỹ bị hạ và số lính Mỹ bị giết. Thí dụ, nếu có

10 Johnson bay đến tàn sát dân ta, bộ đội phòng không anh hùng của ta bắn hạ 6 Johnson, hỏi còn lại bao nhiêu Johnson chạy thoát?

Tưởng rằng 37 năm sau, với những cởi mở và giao lưu với thế giới bên ngoài, những người làm giáo dục ở VN đã văn minh hơn. Đâu dè họ vẫn biểu lộ tâm địa dã man, khát máu. Dân trong nước mới bị choáng vì bài toán kinh dị dành cho học sinh lớp 1, tức những em bé 5, 6 tuổi.

“Bài toán chặt tay” được in trong cuốn “*Phép cộng trừ nằm trong phạm vi 100, lớp 1*” do nhà xuất bản Trẻ phát hành như sau:

Cạnh bài toán là hình vẽ một bàn tay 5 ngón. Hai ngón trỏ và giữa của bàn tay phải bị chặt đứt mỗi ngón hai lóng. Những ngón bị chặt được in hình và có mũi tên chỉ để các em nhìn thấy rõ.

Bây giờ hết dám bắn Johnson và giết GI’s thì đem ngón tay em bé ra chặt. Tội nghiệp cho các em, và cũng tội nghiệp cho những người làm giáo dục tại Việt Nam!

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Những Thách Thức và Hiểm Ngụy CHO ĐỨC TIN CÓ CHÚA NGÀY NAY

■ Lm Ngô Tôn Huấn

Hơn bao giờ hết, Giáo Hội nói chung và người tín hữu Chúa Kitô nói riêng đang phải đối phó với những thách thức (challenges) của thời đại tiên bộ vượt bậc về mặt khoa học, kỹ thuật, điện toán, nhưng lại thụt hậu thê thảm về mặt tinh thần, luân lý, và đạo đức.

Thực vậy, Chủ nghĩa tục hóa (secularism) chủ nghĩa tương đối (relativism) cùng với chủ nghĩa hưởng thụ khoái lạc (Hedonism) và chủ nghĩa duy vật (materialism) ngày một bành trướng ở khắp nơi để thách thức những ai còn niềm tin nơi Thiên Chúa là Đấng có thật và vô cùng tốt lành, thánh thiện, nhưng rất chề ghét mọi tội lỗi, sự dữ, sự độc ác và ô uế, như nhuốc, là những sản phẩm của các chủ nghĩa phi luân vô đạo nói trên

Nhưng tiếc thay, con người ở khắp mọi nơi lại đang giang tay đón chào và sống theo các tà thuyết tai hại đó để tự lún sâu vào “thảm họa của văn hóa sự chết” như Đức cố Giáo Hoàng Gioan-Phaolô (nay là Chân Phước) đã cảnh giác khi Ngài còn cai trị Giáo Hội. Lời cảnh báo của Ngài vẫn còn nguyên giá trị

trước thực trạng con người và thế giới ngày nay. Và đó cũng là lý do tại sao Đức đương kim Giáo Hoàng Bê-nê-đich- tô 16 đã kêu gọi Giáo Hội tiến hành “Tái Phúc Âm hóa=Re-evangelization” hay Tân Phúc Âm hóa – New Evangelization để không những đào sâu thêm lời Chúa hầu sống sung mãn với mọi chiều kích của lời ban sự sống mà còn thích nghi việc rao giảng Tin Mừng trong hoàn cảnh thế giới tục hóa, duy vật sa đọa hiện nay.

Hậu quả trông thấy của các chủ nghĩa vô luân vô đạo nói trên là thế giới ngày một tụt hậu về ý thức đạo đức và sống trong hận thù, ghen ghét, chém giết, và khủng bố, vì con người thiếu hay mất niềm tin vào một Đấng Tạo Hóa đang điều khiển vũ trụ và số phận của mỗi con người trong trật tự đầy khôn ngoan, công bình và yêu thương. Vì thiếu niềm tin đó, hay chối bỏ niềm tin ấy để tự vạch lấy con đường đi riêng cho mình, nên người ta đã mặc sức sống với sự dữ, sự tội trong đời sống cá nhân hay trong cộng đồng xã hội.

Trên bình diện quốc tế, các nước giàu và có vũ khí giết người hành

loạt (mass destruction) cấu kết với nhau để chèn ép và khai thác tài nguyên của các nước nghèo.(Mỹ và khối NATO đem quân đánh Lybia, giết Khadafi, vì mỏ dầu béo bở của nước này chứ không phải vì thương gi dân Lybia bị cai trị hà khắc. Đánh và giết Khadafi để độc quyền khai thác dầu hỏa ở đây, nhưng lại làm ngơ, không dám đánh Syria, dù Assad là một nhà độc tài khát máu, sát hại hàng chục ngàn thường dân từ hơn một năm nay.Lý do là sợ đụng đầu với Nga và Trung Cộng là hai nước bênh vực cho Assah vì quyền lợi của họ tại Syria.

Mặt khác, Mỹ và Tây Âu vẫn làm ngơ trước những bất công, nghèo đói và sự dữ ở các nước có chế độ độc tài, độc đảng chà đạp nhân quyền, vơ vét tài sản quốc gia để gửi tiền ra nước ngoài phòng thân, trong khi đàn áp bóc lột người dân vô tội chẳng may rơi vào ánh thống trị độc ác của họ.Cụ thể, nạn giết trẻ nữ (infanticide) hậu quả của chính sách một con cho mỗi gia đình ở Trung Hoa lục địa, nạn buôn bán phụ nữ và trẻ em cho kỹ nghệ dâm ô, nạn buôn người (human trafficking) để bắt làm nô lệ và khai thác lao động cùng với nạn sát hại hàng ngàn phụ nữ mỗi năm ở Ấn Độ vì họ không có của hồi môn cho nhà chồng, vẫn là những thực trạng tội ác đáng ghê sợ trong thời đại văn minh ngày nay. Thực trạng này vẫn tiếp tục thách thức lương tâm nhân loại và lên án thái độ dửng dưng vô trách nhiệm của cộng đồng thế giới.

Về phương diện luân lý, đạo đức, thực trạng còn đáng buồn hơn nữa. Chủ nghĩa tương đối (relativism) cùng với chủ nghĩa hưởng thụ khoái lạc và tục hóa đang rao bán những sản phẩm như nhớp và độc hại của chúng để đầu độc không những kẻ vô thần, chỉ biết sống trong giây phút hiện tại, mà còn quyến rũ nhiều tín

hữu bỏ Đạo, coi thường việc thực hành đức tin như tham dự Thánh lễ, cầu nguyện chung và đi xưng tội ít là một đôi lần trong năm. Thống kê ở Mỹ và ở các Nước theo Công Giáo ở Âu Châu như Pháp, Đức, Ý, Tây Ban Nha... cho thấy là đa số giới trẻ không còn siêng năng đi dự Thánh Lễ ngày Chúa Nhật nữa. Ở Mỹ, tình trạng có khả hơn nhưng cũng không được khích lệ như mong muốn. Một thăm dò mới đây của một cơ quan truyền thông cho biết có tới 51 % phần trăm người Công Giáo Mỹ đã tán thành việc kết hôn của những người đồng tính (same sex) trong khi chỉ có 39 % phần trăm người Công giáo chống lại việc này !! Có lẽ vì nhạy cảm về vấn đề đang gây tranh cãi này mà cả Tổng Thống lẫn Phó Tổng Thống Mỹ (Ông Biden là người Công Giáo) đều đã ngó ý tán thành việc kết hôn của những cặp đồng tính với hy vọng kiếm được phiếu bầu của các cử tri này trong cuộc bầu cử Tổng Thống vào tháng 11 sắp tới. Thật là xấu hổ cho người công giáo Mỹ khi một cuộc thăm dò tương tự nơi các đạo hữu thuộc Nhóm Evangelical đã cho thấy 69 % người chống hôn nhân đồng tính trong khi chỉ có 19 % ủng hộ mà thôi ! Như thế cho thấy là người Công Giáo Mỹ đang xa rời những giáo huấn căn bản của Giáo Hội về tôn trọng sự sống con người cũng như phải giữ vững truyền thống hôn nhân giữa người nam và người nữ, một định chế hôn nhân mà chính Thiên Chúa đã thiết lập từ đầu khi tạo dựng con người có nam có nữ và truyền cho họ: **“ Hãy sinh sôi nảy nở thật nhiều, cho đầy mặt đất và thống trị mặt đất...”** (St 1: 28)

Nhưng thực tế đáng buồn là Nước Mỹ đã cho phép phá thai và ngừa thai trái với giáo lý của Giáo hội. Hậu quả là hàng triệu thai đã bị giết mỗi năm ở Mỹ ! Nay lại còn

công khai tán thành việc kết hôn đồng tính và một số Tiểu Bang đã hợp thức hóa việc vô luân, phản tự nhiên này để chiêu lòng những kẻ bệnh hoạn về tâm sinh lý. Đây là một ô nhục cho những người tự nhận mình là Kitô hữu (Christians) nhưng lại chà đạp lên niềm tin của mình và nêu gương xấu cho người khác. Lại nữa, có thể nói : Hoa Kỳ là nước sản xuất phim ảnh, sách báo dâm ô, bạo động và có nhiều sòng bạc nhất thế giới, tạo dịp tội cho quá nhiều người vấp ngã vào hố trượt vì cờ bạc, dâm dăng. Đây là tội mà Chúa Giêsu đã đặc biệt lên án như sau:

“Không thể có những cơ làm cho người ta vấp ngã. Nhưng khốn cho kẻ làm cơ cho người ta vấp ngã. Thà buộc cối đá lớn vào cổ nó và xô xuống biển, còn lợi cho nó hơn là để nó làm cơ cho một trong những kẻ bé nhỏ này vấp ngã.” (Lc 17 :1-2)

Dĩ nhiên, không phải chỉ có Hoa Kỳ là nước có nhiều thực trạng phản Kitô Giáo. Các quốc gia có truyền thống Kitô Giáo lâu đời như Anh, Pháp, Đức, Ý, Tây Ban Nha, Canada, Mỹ Tây Cơ... cũng đầy rẫy những suy thoái về niềm tin có Thiên Chúa là Chủ Tể vũ trụ, là Đấng tạo dựng mọi loài, mọi vật hữu hình và vô hình. Hậu quả của sự suy thoái này là nhiều nhà thờ đã không có giáo dân lui tới cầu nguyện đến nỗi phải bán làm nơi kinh doanh hay trở thành bảo tàng viện (Museum) như Nhà Thờ Đức Bà cổ kính (Notre Dame de Paris) ở Ba Lê, Pháp Quốc.

Bên kia thái cực, các nước đang bị cai trị độc đoán bởi cá nhân hay tập đoàn thống trị, chỉ biết vơ vét của cải tiền bạc cho đầy túi tham và đứng đưng trước sự nghèo đói của đám dân đen bị trị triền miên, không biết bao giờ mới có hy vọng được

thoát khỏi gông cùm của sự dữ, của thể chế vô nhân đạo, phản dân chủ và vô cùng bất công này. Nhưng các nước tự nhận là muốn bảo vệ cho nhân quyền và mọi tự do căn bản của người dân, lại chỉ lên tiếng lấy lệ trong khi vẫn làm ăn buôn bán với các nước độc tài đáng trị, bỏ quên trách nhiệm bênh vực cho tự do, dân chủ và nhân quyền chỉ vì quyền lợi kinh tế.

Ở những quốc gia có chế độ cai trị hà khắc, thì tình trạng xuống cấp về luân lý, đạo đức hiển nhiên là một thực tại không ai chối cãi được, vì kẻ cầm quyền với bản chất vô đạo thì đâu còn quan tâm gì đến việc bảo vệ những giá trị luân lý, đạo đức phổ quát của con người nói chung, là tạo vật có lý trí và lương tri, khác xa loài vật chỉ có bản năng sinh tồn mà thôi

Khi mà xã hội vắng bóng luân thường đạo lý, và quan tâm của kẻ cầm quyền cai trị, thì sự dữ mặc sức tung hoành với đủ mọi hình thái ghê sợ của xã hội đen như lừa đảo, gian manh, trộm cướp, giết người, hiếp dâm, bất công, bóc lột, buôn bán thân xác của phụ nữ và trẻ em, chà đạp công lý và quyền sống căn bản của con người.

Như vậy, trước thực trạng trên đây ở khắp nơi, khi con người chỉ biết chạy theo những quyền rũ của tiền bạc, của mọi vui thú vô luân vô đạo, của sự dữ. giết hại người khác vì tư lợi, vì thù oán, nhất là vì muốn bảo vệ cho chế độ bóc lột tàn nhẫn vô nhân đạo để làm giàu cho tập đoàn cai trị, thì hiển nhiên đây là những thách đố to lớn cho những ai sống trong đó mà còn có niềm tin Thiên Chúa là Đấng trọn tốt trọn lành., đầy công minh và nhân ái. Đầy công minh nên Người sẽ không thể bỏ qua những sự dữ như bóc lột, bất công, lường đảo, xảo trá và gian ác. Mặt khác, là Đấng trọn tốt trọn lành

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

TEL: (714) 531-9900
FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:
Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

thì Thiên Chúa cũng không thể chấp nhận những gì là ô uế, là ham mê mọi lạc thú vô luân vô đạo như tội ấu dâm (child prostitution) tội buôn bán phụ nữ cho kỹ nghệ mãi dâm vô cùng khốn nạn, đặc biệt ở những quốc gia độc tài và nghèo đói, khiến phụ nữ và trẻ em trở thành nạn nhân của những kẻ vô đạo với dã tâm buôn bán họ cho những kẻ no cơm dư thừa đi tìm thú vui dâm ô tội lỗi và cực kỳ khốn nạn này.

Như thế, là người có niềm tin Thiên Chúa là Cha cực tốt cực lành, chúng ta phải sống cách nào để không những giữ vững cho đức tin của mình không bị lung lạc , chao đảo vì áp lực của sự dữ tội tràn ngập trong mọi xã hội, mà còn phải nêu gương sáng để lôi kéo lên những ai đã và đang sa xuống vực thẳm của văn hóa sự chết trong môi trường sống của mình. Đây chính là điều Thánh Phaolô đã căn dặn tín hữu Phi Lip-Phê xưa như sau:

“..Anh em sẽ trở nên những con người vẹn toàn của Thiên Chúa giữa một thế hệ gian tà, sa đọa. Giữa thế hệ đó, anh em phải chiếu sáng như những vì sao trên vòm trời, là làm sáng tỏ Lời ban sự sống...” (PL 2: 15-16)

Xã hội sa đọa vì gương xấu đầy rẫy là thách đố cho ta sống công bình , bác ái và trong sạch để nói lên giá trị cứu rỗi của những nhân đức này. Người đời không tin có Chúa hay tin mà không sống niềm tin, bỏ Chúa để chạy theo tiền bạc , danh lợi và mọi thú vui vô luân vô đạo càng thách đố ai còn niềm tin Chúa Kitô hãy can đảm làm nhân chứng cho Chúa bằng quyết tâm xa tránh mọi tội lỗi, xa tránh mọi hình thái của “văn hóa sự chết đang lôi cuốn con người ở khắp nơi vào hố hư mất đời đời. Hơn thế nữa, chúng ta phải chứng tỏ cho người khác biết rằng thật sự có Thiên Chúa , có sự sống

và hạnh phúc vinh cửu. Do đó, phải tìm kiếm thú vui lành mạnh, trong sạch và **“hãy sắm lấy những túi tiền chẳng bao giờ cũ rách , một kho tàng chẳng thể hao hụt ở trên trời , nơi trộm cắp không bần bẳng mỗi một cũng không đục phá..”** (Lc 12 : 33)

Đó là sự khôn ngoan của kẻ có niềm tin Thiên Chúa là nguồn duy nhất của mọi vui thú và giàu sang bất diệt. Nhưng cho được hưởng vinh phúc và giàu sang đó, tức là được cứu rỗi để vào hưởng Thánh Nhan Chúa trên cõi vĩnh hằng, chúng ta hãy suy gẫm và thực hành lời Chúa Giêsu đã dạy các Tông Đồ xưa, là **“ hãy chiến đấu để qua được cửa hẹp mà vào, vì tôi nói cho anh em biết: có nhiều người sẽ tìm cách vào mà không thể được.”** (Lc 13: 24)

“ đi vào cửa hẹp” là khép mình vào khuôn khổ của luân lý, đạo đức, là xa tránh những thói hư tật xấu của người đời không có niềm tin, là có can đảm để lên án những tội ác như phá thai, buôn bán phụ nữ và trẻ em cho kỹ nghệ mãi dâm vô cùng khốn nạn, là không được a dua nịnh bợ kẻ có quyền thế để mong kiếm chút tư lợi hay danh vọng phù phiếm.

Sau hết, phải thực sự sống tinh thần nghèo khó của Phúc Âm theo gương Chúa Kitô, **“ Người vốn giàu sang phú quý nhưng đã tự ý trở nên nghèo khó vì anh em để lấy cái nghèo của mình mà làm cho anh em trở nên giàu có.”** (2 Cor 8: 9)

Sống khó nghèo với tinh thần nói trên, thì người Tông Đồ lớn nhỏ của Chúa Kitô ngày nay có nên tiếp tục thi nhau ra ngoại quốc để “kiếm đôla” về xây cửa, xây nhà hay bỏ vào túi, bất chấp lời khuyên sống khó nghèo mà mình giảng dạy cho người khác nhưng lại không áp dụng cho chính mình ? Nói đến nhu cầu

thì vô cùng, không biết bao giờ mới hết được. Nhưng thực sự có nhu cầu cấp thiết đến nỗi phải lặn lội đi hết chuyến này đến chuyến khác, làm phiền cho người tín hữu ở nước ngoài hay không ? Chúa nói : **“Ai có tai nghe thì nghe.”** (Mt 13: 43; Mc 4: 23; Lc 8: 8)

Mặt khác, người tông đồ đích thực cũng không nên “ham tiền của” chóng qua để tổ chức tiệc mừng sinh nhật, thụ phong 2 năm, 5 năm hay mỗi năm một lần, thay vì chỉ nên mừng thuận túy về mặt tinh thần là tạ ơn Chúa cùng với thân nhân và bạn hữu trong những dịp kỷ niệm 25 năm hay 50 năm mà thôi. Tại sao lại phải cho giáo dân biết mỗi năm kỷ niệm của mình để nhận quà mừng của họ?

Đừng nghĩ tôi có ác cảm gì với ai mà cứ phải nói đi nói lại vấn đề này. Tôi phải nói vì lương tâm đòi hỏi như vậy và cũng vì tha thiết với sứ vụ rao giảng lời Chúa và làm nhân chứng cho những gì mình giảng dạy cho người khác. Mọi cố gắng phúc âm hóa, tái phúc âm hóa sẽ vô ích khi mà người rao giảng không thực thi lời mình giảng dạy, như trống đánh xuôi kèn thổi ngược. Giáo Hội phải nghèo khó thực sự theo gương Chúa Kitô thì mới hữu hiệu dạy bảo cho tín hữu khinh chê mọi của cải, giàu sang, danh vọng phù phiếm ở đời này, vì **“ tất cả những thứ đó, dân ngoại trên thế gian vẫn tìm kiếm....Vậy anh em hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa , còn những thứ kia, Người sẽ thêm cho.”**(Lc 12: 30-31)

Lời Chúa trên đây đang thách đố chúng ta hãy can đảm thực thi để chứng minh đức tin của mình giữa thế hệ gian tà, giữa bao người chỉ nói mà không làm, giữa bao người có tình không muốn nghe tiếng nói của lương tâm phản ánh tiếng nói

(Xem tiếp trang 85)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

BIỂU TÌNH CHỐNG OBAMACARE VI PHẠM TỰ DO TÍN NGƯỠNG !

■ Nguyễn Xuân Tùng

Như quý độc giả đã biết, Đạo Luật Cải Tổ Y Tế của Tổng Thống Barack Obama -gọi tắt là Obamacare- đã và đang bị nhiều người nhiều giới chống đối, trong đó có trên 20 Tiểu Bang đã chính thức đệ đơn lên Tối Cao Pháp Viện kiện Obamacare vi hiến vì đã “ép buộc và bắt buộc” mọi người dân Hoa Kỳ phải mua bảo hiểm y tế. Trái nghịch với quyền tự do cá nhân hầu như tuyệt đối mà dân chúng Hoa Kỳ được Hiến Pháp và các Tu Chính Hiến Pháp công nhận từ thời lập quốc 1776.

Sở dĩ có tình trạng này là vì Obamacare đã được quốc hội do đảng Dân Chủ với đa số áp đảo thông qua một cách vội vàng, lầy đờ. Không quan tâm đến quan điểm đối lập của phía thiểu số Cộng Hòa trong quốc hội lưỡng viện nên mới có nhiều vụ chống đối tranh kiện như vậy. Cũng chính vì sự hình thành Obamacare vội vã bất cần như thế -bất cần tới mức nhiều dân biểu nghị sỹ của đảng Dân Chủ đã thú nhận chưa đọc hết và cũng không thể đọc hết hàng ngàn trang dự thảo luật trước khi biểu quyết- nên đã đào sâu hố ngăn cách, chia rẽ giữa các dân biểu nghị sỹ lưỡng đảng trong quốc hội, khiến người dân chán ngán và cảm thấy những dân biểu của mình, trong nhiều lãnh vực, đã đặt quyền lợi của đảng phái trên quyền lợi của đất nước, của cử tri đã tín nhiệm bầu cho họ.

Tổng Thống Obama có tài ăn nói, hùng biện, lời cuốn, hấp dẫn người nghe nhưng khả năng biến những điều đã nói đã hứa thành hiện thực thì yếu kém và hầu như không có. Ông lại “lady first” mà người Việt chúng ta quen nói nôm na là “sợ vợ” nên đã để cho vợ là đệ nhất phu nhân Michelle Obama trực tiếp can thiệp vào việc nội chính trong Tòa Bạch Ốc. Khiến cho những thân hữu, cộng sự viên thân cận nhất của ông, đã dày

công hân mã -lợi dụng sự ngấm ngấm chia rẽ, ganh ghét trong giới chóp bu Đảng Dân chủ, không muốn cựu Tổng Thống Bill Clinton quay trở lại Tòa Bạch Ốc lần thứ hai, đã biến ông từ một nghị sỹ non trẻ mới có 2 năm tuổi nghề thành tổng thống- cũng đã phải từ nhiệm, rũ áo ra đi vì chỉ có thể chịu được “lệnh ông” chứ không kham nổi “cồng bà”!

Vì thế, Tổng Thống Obama đang yếu thế về nhiều mặt và xem chừng dân chúng đã hết kiên nhẫn, không còn phần chần tin tưởng vào tài lãnh đạo của ông nữa! Cả những cử tri cuồng nhiệt nhất muốn thay đổi vận mệnh Hiệp Chúng Quốc bằng bất cứ giá nào, đã “hết lòng hết sức hết trí khôn” ủng hộ ông vì khẩu hiệu tranh cử “Change! Change! Change!” của ông thì bây giờ cũng ngán ngẩm ông “như cơm nếp nát” vì thấy ông vẫn như cũ, “vũ như cần” chứ chẳng thay đổi, change, change được cái gì hết! Bằng cơ hiển nhiên là ông hứa đóng cửa trại tù Guantanamo nhốt tù khủng bố Al-Qaeda, chấm dứt “trần nước” tù khủng bố mà ông cho là chính phủ tiền nhiệm George W. Bush đã tàn ác, vi hiến. Nhưng cho đến bây giờ đã gần mãn nhiệm kỳ tổng thống mà trại tù Guantanamo vẫn sừng sững *không như cái bụi mà như cái xà nhà trước mắt*, ông vẫn bất lực, chưa biết xoay xở cách nào để có thể nuốt trôi cái “gân gà” mà Tào Tháo đã mắc nẹn! Bằng chứng thứ hai là thành tích lớn nhất mà Tổng Thống Obama tự hào đạt được và đang được các tài tử minh tinh Hollywood “cùng hội cùng thuyền”, cùng quan điểm phóng túng, tự do phá thai, đồng tính luyến ái với ông dự tính đóng phim thời phong lên. Kể lại thành tích tìm ra chỗ ở và giết trùm khủng bố Bin Laden của ông để vận động tái tranh cử cho ông thì mấu chốt của thành tích đó lại là công lao của Tổng Thống tiền nhiệm George W. Bush đã can đảm vì quyền lợi và sự sống còn của đất nước mà lãnh trách nhiệm cho phép CIA thẩm vấn mấy tên trùm khủng bố Al-Qaeda bằng cách “trần nước” ở trại tù Guantanamo nên nhờ đó mới

phanh phui và tìm ra tung tích của Bin Laden!

Có lẽ chính Tổng Thống Obama cũng thấy được những yếu kém của mình, nên ông đang ra sức lợi dụng uy quyền và chức vụ Tổng Thống, Tổng Tư Lệnh quân đội của ông để tìm kiếm những lá phiếu ủng hộ ông tái tranh cử nhiệm kỳ 2 sắp tới. Chính vì thế chúng ta không lấy làm lạ khi ông sửa đổi luật lệ trong quân ngũ để làm vừa lòng giới đồng tính luyến ái trong quân đội. Khi ông ban đặc xá cho trên 800,000 trong tổng số 15 triệu di dân bất hợp pháp được cấp thẻ xanh, được quyền sinh sống hợp pháp và có công ăn việc làm để lấy lòng cử tri người Mỹ, Latino. Và ông đã không ngần ngại dẫm chân lên quyền tự do tôn giáo khi bắt buộc những người Thiên Chúa Giáo phải mua bảo hiểm ngừa thai, phá thai cho chính họ và thuộc cấp của họ. Trái nghịch với lương tâm, lương tri, tín ngưỡng của họ.

Điều quan trọng là chính ông đã hứa sẽ tôn trọng quyền tự do lương tâm, tín ngưỡng của họ và sẽ không ép buộc họ phải làm những điều trái với lương tâm, tín ngưỡng của họ để xoa dịu và làm cho mọi người an tâm, không chống đối dự luật cải tổ y tế của ông. Nhưng nay thì ông lại chứng nào tật đó! Lại Change! Change! Change! Lại “upside down”, Lại đảo ngược, lại “vũ như cần”, lại thất hứa và như thế cũng chẳng khác gì lại đã lừa đảo những người đã tin vào lời hứa của ông.

Chính vì thế mà trên toàn quốc Hoa Kỳ, ngày 8 tháng 6 năm 2012 vừa qua, từ 12 giờ đến 1 giờ trưa, đã có cuộc tập hợp vì tự do (Freedom Rally @ Noon” của những tín hữu Thiên Chúa Giáo để bày tỏ quan điểm tự do tín ngưỡng và tôn giáo của mình, để chống đạo luật Obamacare đã vi hiến, đã cưỡng ép cưỡng bức người tin vào Thiên Chúa, Thượng Đế, Ông Trời phải mua bảo hiểm phá thai mà dân tộc Việt Nam và tín đồ Thiên Chúa Giáo xác quyết và tin nhận thai nhi đó đã thực sự là người. Phá thai là giết người! Vì thế người Việt Nam và các dân tộc Á Châu tính tuổi người nào thì tính từ lúc thai nhi nằm trong bụng mẹ chứ không tính từ lúc thai

nhì ra đời như người Mỹ và các dân tộc Tây Phương.

Trong cuộc biểu tình chống Obamacare vi hiến, vi phạm tự do lương tâm tín ngưỡng, tự do tôn giáo. Nhiều biểu ngữ ngắn gọn, ý nghĩa của người biểu tình đã gửi đến cho Tổng Thống Obama và những ai đồng quan điểm tự do phóng túng, buông thả dục vọng, đảo ngược luân thường đạo lý như ông để cảnh báo họ hãy ngừng lại, chớ lạm dụng quyền hành và đừng bắt mọi người phải sống buông thả như mình, phải mua bảo hiểm phá thai như mình khi họ có lối sống khác mình, khi họ tin tưởng phá thai là giết người chứ không đơn giản là quyền tự do lựa chọn của phụ nữ!

Điều đáng quan tâm và có lẽ “đáng buồn năm phút” là Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam Giáo Phận Orange với đường hướng mục vụ của hàng giáo sĩ giáo phẩm hiện tại, hầu như chỉ muốn đào luyện cho người giáo dân quen lối sống đạo trong nhà thờ mà ít quan tâm đào luyện cho người giáo dân biết bổn phận công dân đối với đất nước xã hội, nên ít quan tâm tới việc đem đạo vào đời, vào môi trường xã hội mà người giáo dân đang sống và sống nhiều gấp trăm lần thời gian có mặt trong nhà thờ! Chỉ thảo hoặc “xuân thu nhị kỳ” các ngài mới thấp nển ủng hộ Thái Hà, đòi tự do tôn giáo cho Việt Nam nhưng vẫn có vẻ như nước tới chân mới nhảy và chỉ nhảy cầm chừng cho xong chuyện hoặc cho khỏi phải điếc tai nghe những lời đề nghị, thỉnh cầu, phê phán của con chiên bổn đạo và đồng hương đồng bào chứ chẳng thấy đa số các ngài có nhiệt tình nhiệt huyết như lúc lo làm các đám cưới cho con chiên bổn đạo những ngày thứ bảy cuối tuần. Viết đến đây thì con chân thành đấm ngực xin Linh Mục Nguyễn Đăng Đệ, Linh Mục Nguyễn Uy Sỹ và một thiểu số linh mục ngoại lệ trong giáo phận đã vượt thắng chính mình, không vương mắc những tật bệnh mà con đã bộc trực mao phạm kể ra ở trên không phải để “vạch áo cho người xem lưng” vì hầu như giáo dân ai cũng biết và cũng nói cho nhau biết nhưng chỉ có ít người “khờ dại” như con công khai

nói ra hoặc cả nể nghe theo giáo dân khác “xúi bậy” hay nhờ nói ra hộ cho họ mà thôi. Nhưng con vẫn thích “cái tính khờ dại” của mình và thích câu kinh thánh: “Sự khôn ngoan của loài người là cái khờ dại của Thiên Chúa và Sự khôn ngoan của Thiên Chúa là cái khờ dại của loài người”. Ấy cũng chính vì sự khôn ngoan của Thiên Chúa, của bổn phận công dân nước trời và bổn phận công dân trần thế mà Linh Mục Nguyễn Uy Sỹ đã dẫn thân tổ chức cuộc đi bộ vì tự do tôn giáo cho Việt Nam với hàng chục ngàn tín đồ các tôn giáo tham dự tại Công Viên Một Dặm Vuông (Mile Square Park) mà sau đó dư luận cho rằng ngài đã bị sự khôn ngoan của loài người búng đi khỏi Trung Tâm Công Giáo!

Và cũng chính vì “sự khờ dại của Thiên Chúa” mà Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ đã mạnh dạn đồng thuận biểu quyết 100% lên tiếng chống Obamacare vi hiến, vi phạm tự do lương tâm, tự do tôn giáo! Nhưng khi thực thi biểu quyết đó tại Giáo Phận Orange thì không hiểu vì dự khờ dại của Thiên Chúa hay sự khôn ngoan của loài người mà các đảng bản quyền của giáo phận từ giám mục tới linh mục đều “làm thinh” như không hề biết đến biểu quyết của HĐGM/HK! Không hề thấy bóng giáng một linh mục, giám mục nào của giáo phận trong cuộc biểu tình chống Obamacare mà chỉ thấy giáo dân và nữ tu Việt Nam tham dự! Chỉ lác đác có một vài Linh Mục mặc áo dòng trắng không trực thuộc bản quyền giáo phận tham dự mà thôi. Còn giáo dân tham dự cũng rất ít, chỉ có khoảng trên hai ngàn người tham dự, đa số là Mỹ trắng, Mỹ, latino. Giáo dân Việt Nam tham dự rất ít so với nhiều thánh lễ cuối tuần của 14 cộng đoàn, mỗi thánh lễ cũng có hàng ngàn giáo dân tham dự. Thiếu sót này do đâu và do ai? Nếu không phải là do đường hướng mục vụ sai sót của hàng giáo sĩ giáo phẩm đã nói ở trên?

Kẻ viết phóng sự này có phần nản nuối tiếc về sự vắng mặt của các linh mục thì được các Bà Mẹ Công

(Xem tiếp trang 88)

Văn thư của Đức GM Kon Tum gửi chính quyền tỉnh Kon Tum về việc các cơ sở Tôn Giáo bị đập phá

Ngày 28/5/2012 vừa qua, Tòa Giám mục Giáo phận Kon Tum đã gửi văn thư kiến nghị tới UBND tỉnh Kon Tum về việc các cơ sở Tôn giáo của giáo phận trên địa bàn Tỉnh Kon Tum, đặc biệt khu nhà Trung Tâm Tình Thương của Tòa Giám Mục Kontum tọa lạc ở 12, Nguyễn Huệ, P. Thống Nhất, TP Kontum, đang bị nhà cầm quyền đập phá cách trái pháp luật.

Văn thư nêu rõ, vấn đề đất đai, tài sản của Giáo hội Công giáo: “không chỉ là vấn đề tài sản nhà cửa của một tập thể mà còn có tính tiêu biểu cho cả đường lối chính sách của một chế độ. Chấp nhận hay im lặng để một cơ quan phi tang một cơ sở “mượn” mà không trả cũng đồng nghĩa với tội ác!”

Tại Hội nghị lần thứ 5 Ban chấp hành Trung ương đảng cộng sản bê mạc ngày 15/5 vừa qua, nhà cầm quyền Việt Nam tiếp tục khẳng định “đất đai là sở hữu toàn dân, do nhà nước cộng sản thống nhất quản lý”, nhằm tiếp tục chính sách cướp đoạt đất đai của toàn dân, trong đó có đất đai của các tổ chức tôn giáo.

Về khẳng định “đất đai là sở hữu toàn dân”, giáo sư Trương Lai đã chua xót nhận xét rằng:

“Nguy hại nhất là đất đai, nguồn sống bao đời và cũng là khát vọng bao đời của họ đang dần dà bị teo lại và có khi mất sạch. Mà đất đai, “quốc gia công thổ”, lại nằm trong tay nhà cầm quyền. Nhân danh nhà nước, nhân danh sở hữu toàn dân, họ tha hồ thao túng, mà nông dân thì chỉ còn ngậm đắng nuốt cay để

trở lại với câu than thở cho thân phận người thấp cổ bé họng: “Trời sao trời ở không cân. Kê ăn không hết, người lần không ra”.

Chúng tôi trân trọng gửi tới quý độc giả Văn thư của Tòa giám mục Kon Tum gửi chính quyền Tỉnh Kon Tum để hiệp thông với giáo phận Kon Tum trong công cuộc dân thân cho công lý và hòa bình:

TÒA GIÁM MỤC KONTUM
Office of the Bishop –
Diocese of Kontum
146 Trần Hưng Đạo – Kontum –
Việt Nam

Số 48/VT/’12/tgmkt

Kon Tum,

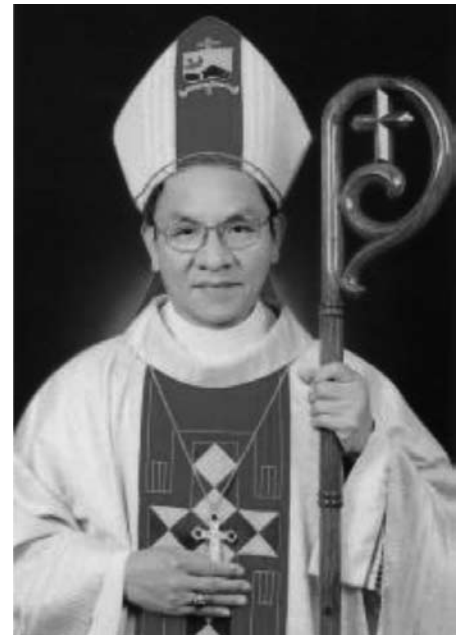
ngày 28 tháng 05 năm 2012.

Kính gửi:

Ông NGUYỄN VĂN HÙNG,
Chủ Tịch Ủy Ban Nhân Dân – Tỉnh
Kontum.

Kính thưa Ông Chủ Tịch,

Nhiều nguồn tin cho biết ngành giáo dục Tỉnh sắp đập khu nhà Trung Tâm Tình Thương của Tòa Giám Mục Kontum tọa lạc ở 12, Nguyễn Huệ, P. Thống Nhất, TP Kontum, để

xây Trường đào tạo sư phạm mẫu giáo! Thực hư sao? Cơ sở này, chính quyền mượn sau 1975, Tòa Giám Mục đã gửi giấy xin lại cơ sở này nhiều lần, nhưng chính quyền cứ lần lữa. Đây không chỉ là vấn đề tài sản nhà cửa của một tập thể mà còn có tính tiêu biểu cho cả đường lối chính sách của một chế độ. Chấp nhận hay im lặng để một cơ quan phi tang một cơ sở “mượn” mà không trả cũng đồng nghĩa với tội ác! Vì thế, chúng tôi xin báo động để Ông Chủ Tịch kịp thời ngăn chặn việc làm phi pháp của một ban ngành mô phạm cùng giải quyết nguyện vọng chính đáng của Giáo hội chúng tôi.

Kinh nghiệm sống của Nhà thơ Van Goeth đáng cho những ai tha thiết tới tiền đồ đất nước cùng suy gẫm, “Mất tiền mất bạc mất ít! Mất danh mất giá mất nhiều! Mất lòng tin, mất hết!”

Vâng luật tự nhiên dạy : của ai, trả người ấy! Luật Nhà Nước XHCNVN dạy sao? Các cán bộ vẫn nói: “Chế độ ta không lấy của dân dù một sợi chỉ!” Còn của dùng súng đạn mà lấy thì là của gì? Trong thực tế, chính quyền địa phương vẫn “làm ngơ” và hành xử trái với

những gì đã quả quyết, đã qui định. Cụ thể như Tu viện Nữ Tử Bác Ái ở số 11 Nguyễn Huệ, Kontum, đã có từ 1936, chính quyền vẫn đập phá để xây trường chuyên Nguyễn Tất Thành, trong khi các nữ tu vẫn phải đi ở đợ Nhà hưu dưỡng của các linh mục ở số 19, Nguyễn Trãi, Kontum. Còn các nữ tu Dòng Chúa Quan Phòng lại bị đui ra khỏi Tu viện của mình để sang ở nhờ Tòa Giám Mục suốt ba mươi mấy năm nay, nghĩa là thế nào? Còn cái Trung Tâm Tình Thương chính quyền “mượn từ 1978 tới nay” chẳng lẽ nay lại chấp nhận để cho cơ quan giáo dục đập phá một cách “phản giáo dục!” sao? Dân có tai, có mắt, có đầu óc suy nghĩ. Dân vạn đại, quan nhất thời thôi! Mai kia hết chức hết quyền quý vị sẽ thắm những chân lý này!

Nhân gian kể : Có một ông nhà giàu cuối năm sai viên quản lý ra chợ sắm sửa những gì còn thiếu. Được biết viên quản lý ra chợ hô tha hết nợ cho mọi người! Ông chủ hỏi: “Sao lại làm thế?” Viên quản lý thưa: “Thưa Ông, nhà mình có đủ mọi thứ rồi! Vàng bạc, lụa là, cơm gạo có dư giả! Chỉ còn thiếu CÁI NGHĨA! Nên tôi đã nhân danh Ông mà tha nợ cho hết mọi người!”. Sau một thời gian, ông nhà giàu bị sạt nghiệp, đi tới đâu Ông cũng được có người đón tiếp! Đây mới là kẻ lâu dài “hy sinh đời bố, cũng cố đời con”! Đây mới là tấm gương sáng cho các viên chức chính quyền suy giảm và hành

xử cho “ích quốc lợi dân” để khi “về nhà” “lòng vẫn an”!

Thêm một chuyện giữa Ông cán bộ Tôn Giáo và chúng tôi tại một cơ quan. Hôm đó, có cả Linh mục Tổng Đại Diện và Linh Mục Giám đốc chủng viện cũng có mặt. Vấn đề đặt ra là tài xế hay chiếc ô tô cán chết người phải trách nhiệm bồi thường và ở tù? Ông cán bộ bảo thì bảo “Tài xế, chứ cái xe nó biết gì mà bắt nó ở tù!”, còn “chúng tôi” thì cứ nói ngang “cái xe nó tông và đè chết người, cái xe phải bồi thường và ở tù, chứ tài xế đâu có đè chết người; không thể bắt tài xế bồi thường và ở tù được (!) Cuối cùng chúng tôi “đành chịu thua” (!) và “phải khiêm tốn thừa nhận là Ông cán bộ Tôn Giáo nói có lý”(!). Có thể, chúng tôi mới nhờ ngài cán bộ đó về thưa với các cấp chính quyền trả lại cho giáo hội Nhà thờ Hiếu Đạo, Nhà Yao phu Cuenot, Tu viện nữ tử bác ái, Tu viện Kim Phước và các tài sản khác! Tội nghiệp các cơ sở đó “chúng có biết gì đâu” mà phải ròng rã suốt bao năm tháng tù tội! Còn giáo dân và các nữ tu, hơn 30 năm rồi”, tới giờ này, vẫn phải đi lễ ké, vẫn phải ở nhờ ở đợ. Chưa an cư, làm sao lạc nghiệp nổi?!

Kính thưa Ông Chủ Tịch,

Sống trong một xã hội còn bao việc to lớn phải làm mà cứ nói tới vấn đề tài sản là một bất đắc dĩ! Chúng tôi xác tín: “Của đời chóng

qua, con người chóng chết!; “Mất tiền mất của mất ít! Mất danh mất giá mất nhiều! Mất lòng tin, mất hết!”. Nhưng, ở đây không chỉ là vấn đề tài sản của cải mà là công bằng và công lý, là lòng dân và quyền lợi của dân, là luật pháp và hạnh phúc của con người! Khi lòng dân chưa yên, thì bao việc lớn cũng vẫn hóa nhỏ!? Nói vì dân, do dân, bởi dân mà không sống và hành xử đúng như thế là phản bội. Đồng lõa hoặc im lặng không lên tiếng phản đối những việc làm sai trái của cán bộ là góp phần vào việc làm hại xã hội. Kể lại 2 câu chuyện trên đây, để Ông Chủ Tịch hiểu cho nỗi khổ của dân có đạo bấy lâu nay, hiểu cho nỗi lòng của những người được đặt lên phục vụ dân, có nhiệm vụ bảo vệ quyền lợi chính đáng của dân. Chúng tôi không xin ân huệ, chỉ mong được đối xử công bằng của một người dân “có quyền sống đàng hoàng” trong xã hội có pháp luật đàng hoàng! Và cũng chỉ mong mọi sự việc được giải quyết trong tinh thần tôn trọng sự thật, công bằng và yêu thương.

Trân trọng,

+ **Micae Hoàng Đức Oanh**

Giám Mục Giáo Phận Kontum

* *Bản sao đồng kính gửi:*

UBMTTQVN Tỉnh Kontum.

Sở Công An Tỉnh Kontum.

Sở Nội Vụ (Ban Tôn Giáo).

Sở Giáo Dục & Đào Tạo Tỉnh Kontum.

UBND P.Thống Nhất.

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG

CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

JOSEPH H. NGUYEN, MD., INC. & ASSOCIATES

652 South Sunset Ave., West Covina, CA 91790
(626) 962-6547

JOSEPH HUNG NGUYEN, M.D.

Family Practice & Laboratory Medicine

SON THAI NGUYEN, M.D.

Internal Medicine

KINH NGHIỆM, TẬN TỤY, UY TÍN VÀ KÍN ĐÁO

Bác sĩ cho CIS (Sở Di Trú): Giấy tờ Y Khoa nhập tịch,
miễn thi hoặc thi bằng tiếng Việt, thẻ xanh...

- ❖ Chúng tôi phục vụ cộng đồng Việt Nam hơn 20 năm qua.
Bệnh người lớn và con nít, nội và ngoại thương.
- ❖ Cung cấp và chỉ dẫn những dịch vụ y khoa tân tiến nhất
của nền y khoa Hoa Kỳ hiện đại

Giờ Mở Cửa:
Mon - Fri: 9:00am - 6:00pm
Saturday: 9:00am - 1:00pm
Sunday: CLOSED

Bác sĩ **DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.**

CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ **HENRY NGUYỄN HUY, M.D.**

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
- Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
(Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộp thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

Your Financial Bridge®

Headquartered in Southern California
With Over 130 Branch Locations
to Serve Your Financial Needs

PERSONAL BANKING

Checking Account
Savings Account
CDs
Home Loans
Home Equity Lines of Credit
Auto Loans
Free Online Banking

INTERNATIONAL BANKING

Import & Export Finance
Letters of Credit
Online Letters of Credit Services
US Ex-Im Bank Programs
Correspondent Banking
International Check Collections
Foreign Exchange Services
Domestic and International Wire Transfer

COMMERCIAL BANKING

Business Checking
Treasury Management Services
Commercial Lending
Commercial Real Estate Lending
Construction Loans
Apartment Loans
SBA Loans

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất
Thuận Tiện Nhiều Quyền Lợi
Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ Ân Cần,
Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Tường Tận Rõ Ràng

9032 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Cindy Ho

9731 Bolsa Ave
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh: Cindy Ho

EAST WEST BANK

Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

ĐỒNG TÍNH

Luyện Ái

■ Bs. Jos. Trần Văn Thịnh

1. Đtla là gì ?

Đồng-tính là cùng một giống-tính. Loài động-vật và thảo-mộc người ta gọi giống-tính là ĐỰC hay là CÁI. Đặc biệt đối với gà hay chim, người ta phân biệt con TRỐNG và con MÁI.

Côn trùng và thảo-mộc, có loại LƯỠNG-TÍNH, có ĐỰC và CÁI trong cùng một CÂY (thí dụ như cây bầu, cây bí, cây bắp, dưa tây), có loại cây lại có cây đực cây cái riêng rẽ: cây đực chỉ trở ra bông đực, cây cái chỉ trở ra bông cái (thí dụ cây GÁC). Loài vật, trong cùng một CON có hai bộ phận đực, cái (td. Con giun hay con sán) gọi là lưỡng tính.

Loài người có hai phái riêng biệt, người ta gọi giống-tính là NAM (traí) hay NỮ (gái), và phân biệt Đàn (liền) ÔNG, phái NAM hay Đàn (liền) BÀ, phái NỮ. Bình thường, hai người khác phái yêu nhau, kết bạn trăm năm, kết nghĩa VỢ CHỒNG, thành-hôn, chung sống bên nhau, sinh con đẻ cái thành-lập một gia đình.

Theo phong-tục Á-Đông, thống thuộc một GIÔNG HỌ, con trai tiếp-tục giữ TÊN HỌ như một bản-

Phận NÓI GIỖI TÔNG ĐƯỜNG. Người NAM cưới người NỮ làm VỢ. **Luyện-ái** là hấp-dẫn, thu-hút, quyến-luyến, yêu-thương lẫn nhau mà hầu như chỉ rõ nét ở loài người vì loài người là sinh-vật cao-đẳng, có trí thông-minh, hiểu biết, có lý-trí và tình-cảm nên có THẬT TÌNH, LỰC DỤC. Nhưng cũng có Tự-Do, lý-trí và biết sử dụng ý-chí để điều-khiển bản thân, hướng-dẫn tình-cảm.

Loài vật và côn-trùng chỉ có bản-năng và sinh sống theo bản-năng. Loài cầm thú có sự quyến-luyến nhau, nhưng không thể nói chúng có yêu-thương như loài người. Chim câu, chim cu có đôi, có cặp. Mỗi lứa đẻ hai trứng, ấp nở hai con, một trống một mái, lớn lên đi với nhau thành cặp như vợ chồng. Thảo-mộc có hóa-năng, và hoàn-toàn tùy thuộc vào thời-tiết, khí-hậu và môi-trường. Hoa quả có MÙA. Mễ-cốc phải được gieo trồng trong MƯA THUẬN, GIÓ HÒA mới đơm BÔNG, kết TRÁI. Điều kiện môi-trường mô-giới, nhờ gió và côn-trùng để kết-hợp phấn-bông với noãn-hoa.

2. Đtla là thế nào ?

Chắc chắn Đtla chỉ có ở loài người. Đtla là hai người cùng phái-tính quyến-luyến yêu-thương nhau như cặp tình-nhân. Hai người cùng phái-tính quyến-luyến yêu-thương nhau là **sự bất thường**. Bởi vì họ yêu thương nhau tha-thiết y như cặp tình-nhân nơi hai người khác phái-tính yêu nhau (để đi đến thành-hôn nên vợ, nên chồng).

Đồng-tính luyện-ái (Đtla) chỉ có ở loài người vì con người có tự-do và khả-năng biểu-lộ tình-cảm.

- Yêu-mến người như mình là điều-răn, tự-nhiên và là tự-do.
- Không có đổ kỵ để mà trách cứ.

Người Á-Đông không biểu-lộ tình cảm ra bề ngoài như người Tây-phương. Đi đường, hai vợ chồng ít khi đi sóng đôi, mà thường kẻ trước, người sau, chứ đừng nói cặp-kè bên nhau.

Nhưng người Tây-phương, thường biểu-lộ tình cảm ra ngoài một cách tự-nhiên. Ngoài đường, hai người Âu-Mỹ khác phái tính khoác tay nhau đi song đôi là chuyện rất bình thường. Trái lại, khi thấy hai người cùng phái-tính mà khoác tay nhau đi, thì người ta cho là kỳ-cục và nghĩ đó là Đtla, (GAYS, LESBIANS).

ÂM, DƯƠNG là Đất-Trời, là hai CỰC âm-dương của nam-châm, là hai Cực-điện âm-dương của Bình-Điện. Thuyết âm-dương đã có từ ngàn đời ở Á-Đông để giải-thích vạn-vật hóa-sinh, vũ-trụ tuần-hoàn. Hiện-tượng hiển-nhiên là cùng loại CỰC của Nam-Châm thì ĐẨY nhau, khác loại CỰC thì THU-HÚT nhau.

Bình thường ở loài người và muôn chim cầm thú, hai chủ-thể mang giống-tính khác nhau thì thu-hút, quyến-luyến nhau. Đó là huyền-cơ Tạo-Hóa đã an-bài để thực-hiện việc truyền-sinh.

(Xem tiếp trang 94)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

SÔNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

Chân phước Jerzy Popiełuszko

(1947-1984)

Chống Cộng tới chết cho Cộng Sản giãy chết

LÊ THIÊN

LÊ TINH THÔNG

Cách đây đã lâu, trên mục SDGD chúng tôi có giới thiệu Linh Mục **Jerzy Popiełuszko**, người Ba Lan, đã bị Cộng Sản tàn sát dã man do ngài kiên cường chống lại chủ nghĩa vô thần bất nhân trên quê hương ngài. Ngày 06/6/2010, tại Quảng Trường Pitsudski ở thủ đô Varsava, Ba Lan, Giáo Hội công khai nhìn nhận Cha **Jerzy Popiełuszko** là anh hùng tử đạo và long trọng tuyên phong Chân Phước cho ngài trước sự hiện diện của hàng trăm ngàn tín hữu và sự tham dự của thân mẫu ngài, bà cố **Marianna Popiełuszko**, lúc bấy giờ chỉ còn vài ngày nữa tròn 100 tuổi.

Nhân vật tuổi 37 chống Cộng tới chết – chống bằng những bài giảng về tự do và công bằng chứ không bằng súng đạn gươm dao, đó là Linh Mục Jerzy Popiełuszko người Ba Lan sinh năm 1947, bị sát hại năm 1984. Điều ít ai ngờ là cái chết của một nhà tu hành cô thân yếu thể ấy lại nhanh chóng giúp đưa chủ nghĩa Cộng Sản đến chỗ đột tử.

Hấp thụ nền giáo dục Kitô Giáo

Jerzy Popiełuszko sinh ngày 23/9/1947 tại Okopy gần Suchowola, nước Ba Lan. Là một linh mục trẻ Công Giáo. POPIELUSZKO được cử làm Tuyên Úy cho Công Đoàn Đoàn Kết, một phong trào công nhân chống lại chế độ toàn trị của Cộng Sản.

Kỷ nguyên toàn trị của Cộng Sản Đông Âu bắt đầu lung lay vào

tháng Sáu năm 1979 khi mà Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II trở về thăm Tổ Quốc Ba Lan lần đầu tiên sau khi lên ngôi giáo hoàng mang theo sứ điệp **“Các con đừng sợ khi tranh đấu bảo vệ quyền lợi chính đáng của mình. Các con hãy chối từ một cuộc sống dựa trên dối trá. Đừng sợ phải đau khổ cùng với Đức Kitô”**. Trong vòng một năm sau chuyến viếng thăm và sứ điệp lịch sử nêu trên, một phong trào đấu tranh cho quyền lợi công nhân ở Ba Lan ra đời với danh xưng là Công Đoàn Đoàn Kết.

Khi Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II về thăm quê lần đầu, vị linh mục trẻ tuổi Jerzy Popiełuszko đang sống ở thủ đô Warsaw và đang làm tuyên úy cho sinh viên đại học y khoa ở đó.

Cha Popiełuszko sinh trưởng trong một gia đình nông dân Công

Giáo Ba Lan sau thời khai sinh chế độ Cộng Sản ở Liên Xô và trên quê hương mình, ý thức hệ Cộng Sản trở thành nền tảng cho nền giáo dục nhồi sọ ở Ba Lan cũng như tại các nước xã hội chủ nghĩa khác. Cho nên bản thân Linh Mục Popiełuszko hoàn toàn thuộc về cái thế hệ được đào tạo để thực hiện và quảng bá lý tưởng Cộng Sản.

Tuy nhiên, nhờ hấp thụ truyền thống giáo dục của gia đình và của khu xóm vốn thấm nhuần tinh thần Kitô Giáo, Cha Popiełuszko cũng như nhiều thanh niên khác trên quê hương Ba Lan của Cha đã sớm nhận ra những bất cập của chủ nghĩa vô thần và những cực đoan trong chế độ toàn trị của Cộng Sản, nên từ thiếu thời Cha đã cố xa lánh tất cả mọi sinh hoạt có màu sắc chính trị do Cộng Sản chi phối.

Chống bạo quyền, chống thói dối trá và sự sợ hãi

Vai trò của Cha Popiełuszko trong Phong Trào Đoàn Kết đến với Cha hầu như là một biến cố ngẫu nhiên. Khi công nhân hãng đóng tàu ở Cảng Gdansk đình công hồi tháng Tám năm 1980, thì công nhân hãng sắt thép ở Warsaw cũng tham gia để tỏ tình liên đới. Họ gửi thư lên tòa giám mục, xin cử một linh mục đến dâng Thánh Lễ cho họ. Cha Popiełuszko tình nguyện làm công tác mục vụ và phụng vụ này

Thánh Lễ cử hành tại một khu vực trước mặt xưởng sắt thép mà các công nhân đã dựng sẵn một cây

Thánh Giá lớn. Đó là khởi điểm bước ngoặt đời sống của vị linh mục trẻ. Lập tức, vị linh mục nhận thức được rằng cuộc đấu tranh của công nhân cho công lý và tự do quả thực là một cuộc đấu tranh thiêng liêng. Cuộc đấu tranh ấy, theo Cha Popieluszko, hoàn toàn thích ứng với những gì Tin Mừng và Giáo Hội từng giảng dạy. Giáo Hội phải là nhân chứng sống động trong môi trường đấu tranh này. Ngài trình lên Giáo Quyền nguyện vọng của ngài sẵn sàng hòa mình với công nhân. Thế là Đức Giám Mục sở tại cử ngài làm tuyên úy chính thức cho Công Đoàn Đoàn Kết.

Tháng 12/1981, chính quyền Cộng Sản Ba Lan ban hành thiết quân luật. Hàng ngàn thành viên Công Đoàn Đoàn Kết cùng những người ủng hộ họ bị truy nã, bắt bớ, tù đày. Do đó, Cha Popieluszko mở rộng hoạt động mục vụ của ngài bằng việc đi thăm viếng các tù nhân và tổ chức ủy lạo gia đình họ. Đồng thời, ngài bắt đầu mạnh mẽ “*rao giảng lòng yêu nước*”, thu hút đám đông không lồ đến nghe Cha thuyết giảng về chính nghĩa của chiều kích luân lý và thiêng liêng mà Công Đoàn Đoàn Kết đang phát huy. Đó là đấu tranh cho tự do và độc lập chống lại chế độ toàn trị do Liên Xô áp đặt. Đó cũng là một cuộc đấu tranh để xác lập bản chất linh thiêng của con người và để loại trừ thứ văn hóa xây dựng trên hận thù, dối trá và sự sợ hãi.

Nhà Nước Cộng Sản Ba Lan tuyên bố thẳng thừng rằng, việc đấu tranh đó không thuộc về Giáo Hội, không phải là công việc của Giáo Hội. Họ muốn Giáo Quyền phải bịt miệng Cha Popieluszko thay cho chính quyền bằng cách chuyển Cha đi tới một nơi hẻo lánh nào đó. Cha Popieluszko chống lại ý đồ xấu xa của Nhà Nước Cộng Sản.

Ngài đồng dạ tuyên bố: “*Không phải chỉ có hàng giáo sĩ mà là hàng triệu tín hữu hợp thành thân thể của Giáo Hội. Vậy thì khi dân chúng chịu đau khổ và bị bách hại, Giáo Hội cũng cảm thấy đau đớn. Sự mệnh của Giáo Hội là luôn sát cánh với dân chúng và chia sẻ cả niềm vui lẫn nỗi đau của dân chúng*”.

Đề cập đến ơn gọi riêng của mình, Cha Popieluszko nói: “*Phụng sự Thiên Chúa là tìm kiếm một phương thế, một đường lối để vào tận con tim con người. Phụng sự Thiên Chúa là lớn tiếng nói cho mọi*

người biết sự ác là một căn bệnh cần được ánh sáng soi rọi mới được chữa lành. Phụng sự Thiên Chúa là lên án điều ác dù nó xuất hiện dưới bất cứ hình thức nào.”

Bị sách nhiễu liên tục

Quần chúng ngày càng mến mộ Cha Popieluszko, thì chính quyền càng tìm cách bịt miệng ngài. Cha bị mật vụ sách nhiễu không ngừng. Cha đi đâu, mật vụ bám chân theo tới đó. Thánh Lễ do Cha Popieluszko cử hành liên tục bị những phần tử khiêu khích quấy rối, cắt đứt nửa chừng. Thậm chí có lần kẻ gian ác gài bom và cho phát nổ ngay trước cửa nhà Cha. Nhưng Cha dứt khoát không để cho nỗi sợ chế ngự mình. Cha quả

quyết: “*Chỉ có một điều chúng ta phải sợ là phản bội Chúa Kitô chỉ vì một vài đồng bạc để có được một sự an thân vô nghĩa*”.

Năm 1984, các áp lực và biện pháp chế tài gia tăng mạnh hơn nhắm vào Cha Popieluszko, để ngài không còn lên tiếng nữa. Giữa tháng Giêng và tháng Sáu năm ấy (1984), Cha bị bắt thăm vắn ít nhất 13 lần. Đến tháng Bảy, ngài bị kết án “*lạm dụng quyền tự do lương tâm và tự do tôn giáo chống lại Cộng Hòa Nhân Dân Ba Lan*”. Bản án gây nên một làn sóng phản đối dữ dội, khiến ngay sau đó chính quyền Cộng Sản vội vàng “*ân xá*” cho ngài dưới danh nghĩa “*chào mừng ngày kỷ niệm 40 năm Nhà Nước Cộng Sản Ba Lan*”.

Các công nhân Ba Lan cùng với công nhân trong Phong Trào Công Đoàn Đoàn Kết lo ngại cho sự an toàn bản thân Cha Popieluszko. Có tài liệu cho rằng họ thỉnh cầu Đức Hồng Y Giáo Chủ Ba Lan tìm cách đưa Cha đi du học nước ngoài. Nhưng cũng không ít tài liệu ghi nhận rằng một vài giới chức Giáo Quyền Ba Lan muốn giúp bảo vệ sinh mạng Cha, nên gợi ý Cha nên tạm lánh chính trường, đi ra khỏi nước một thời gian.

Cha Popieluszko cho rằng ngài không có quyền rời bỏ các công nhân đấu tranh bất cứ vì lý do gì khi những người công nhân này ở vào thời điểm gay gắt cần sự hiện diện của ngài. Ngài hiểu rõ vô số hiểm nguy đang rình rập ngài, song không vì thế mà ngưng đấu tranh, đầu hàng bạo lực dù sự đầu hàng được nguy trang bằng nhiều lý do “*hết sức chính đáng*”. Cha Popieluszko nói: “*Nếu con người chúng ta ai cũng phải chết, thì tốt nhất là chấp nhận chết đang khi bảo vệ chính nghĩa thì có giá trị hơn là ngồi lù lù lại và để mặc bất công lộng hành.... Linh mục là người được kêu gọi làm chứng nhân*

cho sự thật, chịu khổ nạn vì sự thật, và nếu cần, phải hiến mạng sống mình vì chính nghĩa ấy”.

Cơ quan công an mật vụ Ba Lan liên tục uy hiếp tinh thần Cha Popieluszki bằng các thủ đoạn đê tiện - từ việc gọi điện thoại và gửi thư hăm dọa ngài tới việc dùng vũ lực ép xe ngài vào lề đường, tất cả những hành động bỉ ổi ấy đều không lay chuyển được con người kiên dũng của Cha Popieluszko. Cha dứt khoát không lùi bước một cách hèn nhát cho tới khi nào người dân nước Ba Lan được tự do khỏi chế độ Cộng Sản hà khắc.

Thăm sát man rợ

Đêm 09/10/1984, Cha Jerzy Popieluszko bị ba người đàn ông bắt cóc, lôi nhét vào cốp sau chiếc ô tô của họ rồi phóng hết tốc lực. Tài xế của Cha may mắn thoát nạn, trở về báo cáo tự sự. Các thánh đường khắp nước Ba Lan đều dâng Thánh Lễ cầu cho Cha Jerzy thoát nạn an toàn, đồng thời khắp nơi vang vọng tiếng kêu gào đòi thả Cha. Nhưng đã quá muộn. Nỗi lo sợ của dân chúng được chứng minh là có cơ sở, khi một xác người được tìm thấy nổi lềnh bềnh trên mặt nước Hồ Chứa Nước Vistula hai tuần lễ sau khi Cha Jerzy Popieluszko mất tích. Trên thi hài Cha Popieluszki người ta thấy có những dấu bị đánh đập và hành hạ tàn nhẫn.

Dân chúng Ba Lan sôi sục. Nhà nước Cộng Sản Ba Lan tìm cách xoa dịu lòng dân. Một cuộc điều tra được thực hiện cho thấy bọn mật vụ CS Ba Lan theo lệnh trên của họ, đã tạo một vụ dụng xe giả vào đêm 09/10/1984 để giết Cha Jerzy Popieluszko. Cha Jerzy thoát chết. Một kế hoạch khác (gọi là phương án 2) được hoạch định: Ba sĩ quan công an mật vụ bắt cóc Cha. Chúng thú nhận rằng, chúng đã bắt Cha vào

đêm 19/10/1984. Sáng sớm ngày 20/10/1984, sau khi đánh đập Cha Jerzy Popieluszko một cách dã man và không ngưng tay, chúng đã trói chặt ngài, buộc ngài vào những tảng đá, rồi nhận chìm trong hồ chứa nước ở Vistula gần thị trấn Włocławek đầu lúc ấy ngài hãy còn sống.

Những kẻ lãnh đạo và chỉ đạo việc thảm sát Cha Jerzy Popieluszko tưởng làm như vậy đã bịt được miệng Cha. Nhưng việc làm của họ bị phản tác dụng: Tiếng nói cái chết của cha được vang vọng lớn hơn, rộng hơn và xa hơn, lan đi khắp cõi bờ trái đất, dù lúc bấy giờ thế giới chưa có kỹ thuật điện tử, internet... Tin tức về vụ sát nhân vì ý đồ chính trị đã khiến cho lòng người dân Ba Lan càng thêm sôi sục căm thù. Trên 250 ngàn người, trong đó có lãnh tụ Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan Lech Walesa tham dự lễ an táng Cha Jerzy Popieluszko vào ngày 03/11/1984.

Tuy vào thời ấy, Ba Lan còn nằm dưới ách thống trị của Cộng sản, người dân Ba Lan vẫn mạnh mẽ kêu gào Công lý cho nạn nhân. Ba viên đại úy và một viên đại tá công an Ba Lan là những người trực tiếp chỉ huy giết hại Cha Jerzy bị truy tố và bị án tù, nhưng sau đó đều được ân xá. (Ba tên đại úy là Grzegorz Piotrowski, Leszek Pękala, Waldemar Chmielewski và tên đại tá là Adam Pietruszka).

Năm năm sau cuộc thảm sát man rợ trên, chủ nghĩa và chế độ Cộng sản sụp đổ chẳng những ở Ba Lan mà còn ở cả các nước Đông Âu và ngay trên đất nước Liên Bang Xô Viết. Bức tường ô nhục Berlin ở Đức bị đánh sập, Liên Bang Xô Viết cũng vỡ vụn.

Trang sử mới – Chân phúc Tử đạo

Trang sử mới của thế giới được viết lên đậm nét vào cuối thế kỷ 20

bởi nhiều nhân vật lừng danh trong đó các nhân vật Ba Lan như Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II và ông Chủ tịch Công đoàn Đoàn Kết Ba Lan Lech Walesa là những chân dung nổi bật ở Ba Lan và Đông Âu đã góp phần đánh tan hệ thống chủ nghĩa Cộng sản ở đó. Tuy nhiên sẽ là một thiếu sót lớn nếu chúng ta quên đi sự hy sinh và lòng dũng cảm của Linh mục Jerzy Popieluszko, người đã hiến mạng sống mình vì quyền tự do dân chủ của dân mình.

Chúng tôi xin ghi nhận lại đây lời phát biểu của Đại sứ Hoa Kỳ tại Ba Lan, ông Victor Ashe, trong dịp kỷ niệm năm thứ 21 (20/10/2005) ngày Cha Jerzy Popieluszki bị thảm sát:

“Tưởng niệm Cha Jerzy Popieluszko là một việc làm chính đáng và phải lẽ. Cha Popieluszko thật sự là một anh hùng tử vì đạo của thời đại tân tiến ngày nay, vì ngài đã chết vì đấu tranh cho quyền tự do trên đất nước Ba Lan yêu dấu của mình. Sự hỗ trợ can đảm của ngài dành cho Công đoàn Đoàn kết đang trực diện với áp bức là nguồn cảm hứng cho mọi dân tộc khắp thế giới yêu chuộng quyền tự do dân chủ. Đó là niềm khích lệ cho tất cả những ai đang sống tại Ba Lan hôm nay, đặc biệt là cho giáo hội của Cha Popieluszki, cho giáo dân của ngài, cho gia đình và bạn hữu của ngài. Cho nên sự hy sinh của ngài phải được tưởng niệm mãi mãi và ngọn đuốc của ngài phải được thắp sáng mãi nơi điện thờ các anh hùng Ba Lan.”

Năm 1997 Tòa Thánh bắt đầu tiến trình xét phong Chân phúc cho Cha Jerzy Popieluszko. Mọi người đang nóng lòng chờ đợi và cầu nguyện cho biến cố lịch sử này sớm thành hiện thực. Năm 2008, Cha Jerzy Popieluszko được xưng tụng

(Xem tiếp trang 85)

Điều Gì Thuộc Về Thiên Chúa Thì Phải Trả Cho Thiên Chúa

Ghi Chú: Chân Phước Popieluszko (+1984) là linh mục người Ba Lan rất can đảm, nổi tiếng về những bài giảng thuyết chống chủ nghĩa Cộng Sản. Ngài đã bị sát hại bởi đám mật vụ thuộc cơ quan tình báo nội an Cộng Sản Ba Lan. Bài suy tư của ngài dưới đây được Sách Kinh “Magnificat” tháng 6, 2012 dùng làm bài Suy Niệm cho bài Phúc Âm ngày Lễ Nhớ Kính Thánh Bô-ni-fa-xi-ô, thứ Ba, ngày 5-6-2012. Tiểu sử của vị Chân Phước xin xem nơi mục “Gương Sống Đạo Giữa Đời” trong số báo này.

■ Lê Thiên & Lê Tinh Thông

Phụng sự Thiên Chúa là tìm kiếm một phương thế, một đường lối để vào tận con tim con người. Phụng sự Thiên Chúa là lớn tiếng nói cho mọi người biết sự ác là một căn bệnh cần được ánh sáng soi rọi mới được chữa lành. Phụng sự Thiên Chúa là lên án điều ác dù nó xuất hiện dưới bất cứ hình thức nào.”

Bổn phận của chính quyền là phục vụ. Đó là tình yêu đầu tiên mà nhà chức trách phải dành cho những người họ đang cai trị. Và nếu thực sự được như thế, nếu chân lý Kitô Giáo căn bản này trở thành một phần của cuộc đời thật sự, nếu nhà chức trách có đạo đức, nếu luân lý Kitô Giáo được lồng vào các nguyên tắc của chính quyền, thì cuộc sống của chúng ta sẽ khác đi như thế nào ...

Toàn bộ sinh hoạt của Đức Giêsu Kitô đều nhắm tới việc làm cho con người nhận ra rằng họ đã được tạo dựng để được hưởng quyền tự do của con cái Thiên Chúa. Chúa tạo dựng con người theo hình ảnh của Chúa, vì thế con người được tự do; thật vậy, con người có thể chấp nhận hay chối từ Đấng Tạo Hóa...

Nhờ tình yêu, chúng ta hãy trở nên kiên cường, cầu nguyện cho anh em chúng ta đã bị lầm lạc, mà

không kết án bất cứ ai nhưng kết án và lột mặt nạ sự dữ. Chúng ta hãy cầu nguyện bằng cách dùng những lời mà Chúa Kitô đã thốt ra trên thập giá: “*Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm*” (Luca 23:34). Và Lạy Chúa Kitô, xin cho chúng con ý thức mãnh liệt hơn nữa để hiểu rằng tình yêu mạnh mẽ hơn bạo lực và hận thù ...

Lòng khao khát tự do không thể bị ngăn chặn bởi bạo lực, bởi vì bạo lực là khí giới của những kẻ không sở hữu chân lý. Con người có thể bị bạo lực đè bẹp, nhưng không bị làm nô lệ...

Một Kitô hữu chu toàn bổn phận của mình chỉ khi nào người đó tỏ thái độ dứt khoát, khi anh dũng tuyên xưng các nguyên lý của mình, không xấu hổ về mình và cũng không chối từ mình do sợ hãi hay do nhu cầu vật chất. Khốn cho một xã hội trong đó các công dân không sống can trường. Họ không còn là công dân nữa và còn trở thành tệ hơn những kẻ nô lệ. Chính lòng dũng cảm tạo nên những người công dân, bởi vì chỉ có kẻ can đảm mới biết rõ quyền lợi và nghĩa vụ của mình. Nếu một công dân thiếu can trường, người ấy còn trở thành nô lệ và gây ra bao tai họa khôn lường không chỉ cho riêng

cá nhân mình mà cho gia đình, xứ sở mình và cho cả Giáo Hội nữa ... Tính can trường là một phần thiết yếu trong đời sống của ta như là một công dân. Vì thế cho nên, đối với một Kitô hữu, đó là nghĩa vụ quan trọng như sau tình yêu.

Muốn giữ cho mình tiếp tục là những người tự do về mặt thiêng liêng, chúng ta phải sống trong chân lý. Sống trong chân lý có nghĩa là làm chứng nhân cho chân lý với thế giới bên ngoài, trong mọi lúc và mọi hoàn cảnh. Chân lý không thể thay đổi được. Chân lý không thể bị tiêu diệt bởi bất cứ nghị định hay đạo luật nào ... Hành vi can đảm làm chứng nhân cho chân lý trực tiếp dẫn đưa ta đến tự do. Một người làm chứng cho chân lý vẫn có thể là người tự do cho dù người ấy có thể ngồi tù ... Chúng ta chỉ khắc phục sự sợ hãi nếu chúng ta chấp nhận đau khổ nhân danh một giá trị cao quý hơn mà thôi. Nếu chân lý trở nên một giá trị đối với chúng ta hầu xứng đáng để chịu đau khổ và hiểm nguy, thì chúng ta khắc phục được sự sợ hãi. Sự sợ hãi chính là lý do trực tiếp bắt ta làm nô lệ.

Chân Phước
LM Jerzy Popieluszko ■

**Meditation of the Day,
Feast of St. Boniface, June 5th, 2012,
Magnificat June 2012**

**“Giving to God,
Giving to Caesar”**

To serve God is to seek a way to human hearts, to serve God is to speak out about evil as a sickness which should be brought to light so it can be cured. To serve God is to condemn evil in all its manifestations...

Government means service. The first love of the authorities should be for those whom they govern. And if this really were the case, if this basic Christian truth became a part of real life, if the authorities were moral, if Christian ethics dominated the principles of government, how different our lives would be...

The whole activity of Jesus Christ was aimed at making people realize that they were created for the freedom of the children of God. God created man in his image, so he is free; indeed, man can accept or reject his Creator...

Let us be strong through love, praying for our brothers who have been misled, without condemning anybody but condemning and unmasking evil. Let us pray with the words Christ spoke from the cross: “Father, forgive them, for they know not what they do” (Lk 23:34). And give us, O Christ, an ever greater awareness that love is stronger than violence and hatred ...

The yearning for freedom cannot be stopped by violence, as violence is the weapon of those who do not possess the truth. Man can be crushed by violence but not enslaved ...

A Christian fulfills his duties only when he is stalwart, when he professes his principles courageously, when he is neither ashamed of them nor renounces them because of fear or material needs. Woe betide a

society whose citizens do not live by fortitude. They cease to be citizens and become more like slaves. It is fortitude which creates citizens, for only a courageous man is conscious of all his rights and duties. If a citizen lacks fortitude, he becomes a slave and causes immeasurable harm not only to himself but to his family, his country and the Church ... Fortitude is an essential part of one's life as a citizen. That is why fortitude is, for a Christian, the most important duty after love.”

In order to remain spiritually free men, we must live in truth. To live in truth means to bear witness to it to the outside world at all times and in all situations. The truth is unchangeable. It cannot be destroyed by any decree or law ... Courageous witnessing to the truth leads directly to freedom. A man who witnesses to the truth can be free even though he might be in prison... We can overcome fear only if we accept suffering in the name of a greater value. If the truth becomes for us a value, worthy of suffering and risk, then we shall overcome fear – the direct reason for our enslavement.”

Blessed Jerzy Popieluszko

Blessed Jerzy Popieluszko (+1984) was a courageous Polish priest who preached against Communism and who was murdered by agents of the Polish Communist internal intelligence agency. ■

**Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà
Diễn Đàn Giáo Dân:**

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

**Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm Độc Giả mới.**

PHÂN ƯU

Được tin buồn:

L.M. ĐAMINH BÙI MINH SƠN

Sinh năm 1931 tại Trục Chính, Nam Định

Cựu Học Sinh Trung Học Hồ Ngọc Cẩn

Đã về với Chúa lúc 18 giờ 15 ngày 2 tháng 6 năm 2012

tại Giáo Xứ Tân Hòa, Sài Gòn, Việt Nam

Hưởng thọ 81 tuổi

Trong thiên chức Linh Mục, suốt đời phụng vụ Thiên Chúa và tha nhân

Chúng tôi xin được chia sẻ niềm thương tiếc

với Giáo Xứ Tân Hòa, Việt Nam và Toàn Thể Tang Quyển.

Nguyện xin Thiên Chúa là Cha Nhân Từ sớm đón nhận linh hồn

Đaminh về hưởng Nhan Thánh Chúa trên quê Trời.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Gia Đình Cựu Học Sinh và Thân Hữu Trung Học Hồ Ngọc Cẩn:

Vũ Hồng Ân, N.T. Nguyễn thị Tâm Ánh, Phạm Xuân Bách, Đỗ Ngọc Bảo, Vũ Ngọc Bích, Tống Văn Bình, Phạm Thành Can, Lưu Văn Các, Đinh Văn Cẩm, L.M. Trần Thiện Cẩm, Lưu Khắc Cẩn, Trần Văn Cào, Đinh Thành Châu, L.M. Nguyễn Việt Châu, Đinh Văn Chức, L.M. Đoàn Huy Chương, Đinh Văn Cương, Phạm Huy Cường, N.T. Phạm thị Kim Dung, Trần Văn Điển, Lê Trần Đức, Trần Tiến Dược, L.M. Vũ Hân, Đinh Văn Hiện, Nguyễn Nhật Hồ, Bùi Ngọc Hồ, Đ.Ô. Lê Xuân Hoa, L.M. Nguyễn Thái Hoạch, Nguyễn Bảo Hoàn, Trần Đức Hoan, Đỗ Huy Hoàng, Bùi Đức Hợp, Võ Giáo Huấn, Nguyễn Phi Hùng, L.M. Tống Kiên Hùng, Đỗ Thanh Hương, L.M. Đinh Công Huỳnh, N.T. Trương thị Hoàng, L.M. Trần Minh Khanh, Trần Tuấn Hựu, Phạm Quang Khanh, Đinh Đăng Kỳ, Bùi Đức Lạc, L.M. Phạm Văn Lân, Phạm Công Lập, L.M. Đinh Ngọc Lễ, Đoàn Thanh Liêm, Nguyễn Đức Liên, G.M. Mai Thanh Lương, N.T. Trịnh thị Ngọc Lâm, Vũ Thị Minh, Vũ Đức Minh, Trần Đình Ngọc, Nguyễn Quang Ngọc, Đinh Lưu Nhã, L.M. Đỗ Duy Nho, N.T. Nguyễn thị Nguyệt Nga, N.T. Nguyễn thị Ngoãn, N.T. Trần thị Nha, Ngô Quang Quyển, Nguyễn Hữu Đức Quỳnh, Nguyễn Hữu Ru, Đoàn Côn Rược, Đỗ Tất Tố, Nguyễn Cao Thăng, Nguyễn Kao Thăng, Đỗ Đức Thành, Nguyễn thị Thêu, Đoàn Tử Thiện, Phạm Văn Thiệp, Vũ Đình Thiệp, B. Bùi Ngọc Thiệp, L.M. Nguyễn Đức Thụ, Ngô Đình Thuấn, B. Vũ Lục Thủy, N.T. Nguyễn thị Kim Thanh, Đinh Thành Tuấn, Lê Minh Tiến, Trần Tấn Toan, Trần Mạnh Tông, Phạm Hữu Trác, Lê Văn Trang, G.M. Hoàng Văn Tiệm, G.M. Nguyễn Chu Trinh, L.M. Vũ Tuấn Tú, Nguyễn Đức Tuyên, Bùi Văn Trác, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Thanh Xuân, L.M. Đỗ Minh Vạn, L.M. Nguyễn Anh Văn.

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc Tiểu Bang California, Các hội đoàn Việt Mỹ, Các cơ quan truyền thông, báo chí nhiệt liệt Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học UCI, Marriotte Hotel mời cộng tác Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DIM SAM
KHÔNG NGẬY MỠ,
CƠM PHẦN NGON MIỆNG
GIÀ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiênn Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

Vinh Quang Thiên Chúa và Điều Răn Mới Gioan 13: 31-38

Khi Giuđa đi rồi, Chúa Giêsu nói: “Giờ đây Con Người được tôn vinh, và Thiên Chúa cũng được tôn vinh nơi người. Nếu Thiên Chúa được tôn vinh nơi Người thì Thiên Chúa sẽ cho Người được vinh hiển nơi chính mình, và Thiên Chúa sắp tôn vinh Người. Các con yêu quý, Thầy chỉ còn ở với các con một ít nữa. Các con sẽ tìm Thầy và như Thầy đã nói người Do Thái rằng: ‘Nơi tôi đi các người không thể tới được’, nay Thầy cũng nói với các con như vậy.

Thầy ban cho các con một điều răn mới là các con hãy yêu thương nhau; các con hãy yêu thương nhau như Thầy đã thương yêu các con. Căn cứ vào điều này mà người ta biết được ai là môn đệ Thầy, là nếu các con yêu thương nhau.”

Simon Phêrô hỏi Người rằng: “Thưa Thầy, Thầy đi đâu? Chúa Giêsu trả lời: “Nơi Thầy đi, nay con chưa thể tới đó được, nhưng sau này con sẽ theo Thầy”. Phêrô thưa lại: “Tại sao con lại không theo Thầy ngay bây giờ được! Con sẽ liều mạng sống con vì Thầy.” Chúa Giêsu nói: “Con liều mạng sống vì Thầy ư? Thật, Thầy bảo thật cho con biết: trước khi gà gáy, con sẽ chối Thầy ba lần.”

Qua Tin Mừng hôm nay chúng ta cùng trở về Bàn Tiệc Ly, trong căn phòng của tình thương đầy âm cúng, có Chúa Giêsu và các môn đệ đang quây quần. Giữa trong bữa tiệc xum họp ấm áp tình thương đó, Giuđa đã bỏ ra đi. Lúc đó bên ngoài đã là đêm tối.

Giuđa đã bỏ Chúa Giêsu, ra đi để theo kế hoạch mà anh ta đã lựa chọn. Giuđa đã bỏ căn phòng ấm áp chan hòa ánh sáng để đi vào trong đêm đen tăm tối, lạnh lùng. Giuđa ra đi, để lại sau lưng tình thương mến của bạn bè đã cùng anh theo Chúa

trong ba năm. Anh ta cũng chối từ tình thương nhân hậu và những lời cảnh báo, mời gọi của Chúa Giêsu để đi vào miền tan nát của nội tâm.

Có lẽ chúng ta ai cũng chê Giuđa là người đại dột, đã lựa chọn một cách quá sai lầm. Thế nhưng còn chúng ta thì sao? Ta đã lựa chọn gì trong cuộc sống. Ta vẫn còn ở lại trong phòng Tiệc Ly của tình thương cùng với Chúa Giêsu hay cũng đã bao lần bỏ Ngài đi theo kế hoạch, theo toan tính của riêng mình. Cuộc đời con người trên trần gian vẫn là một chuỗi dài những sự lựa chọn. Cuộc hành trình của ta đi theo Chúa

là một tiến trình chứ không phải là một biến cố. Không phải ta chỉ chọn Chúa một lần và quyết tâm theo Ngài là đủ, sau đó mọi chuyện đều êm đẹp. Vì nhiều lần trong cuộc đời ta đã chọn Chúa trong tâm tình đầy sốt sắng nhưng sau đó vì xao lãng, đam mê hay tự ái, hận thù ta lại xa lìa Ngài, lại bỏ đi trong đêm tối lạnh lùng để rồi một lần nữa thấy tâm hồn mình tan nát.

Hôm nay, ta lại trở về với Thiên Chúa để thấy rằng Ngài vẫn đang ở đó, hiện diện đợi chờ trong tình thương ấm áp đầy nhân hậu. Chúa vẫn đợi chờ ta là con hoang đàng

ăn năn quay gót trở về. Ta lại về kê cận Chúa Giêsu quanh bàn tiệc ly, khi đó Giuđa đã bỏ đi. Giuđa bỏ đi để thực hiện kế hoạch phản bội nộp Chúa cho người Do Thái. Chúa nhìn quanh bàn tiệc già từ, nhìn những người bạn thân còn lại và mặc khải cho họ về vinh quang mẫu nhiệm của Ngài. Vinh quang mà Thiên Chúa sẽ ban cho Ngài. Và Thiên Chúa được vinh hiển nơi Ngài.

Vinh quang đó là vinh quang của tình yêu, vinh quang mà các môn đệ chưa thể hiểu được. Chúa còn nói rõ là nơi Ngài đi, những người Do Thái không đi tới được và các môn đệ không thể đến được. Vậy vinh quang đó là gì, và nơi Chúa sắp đi là đâu mà các môn đệ không thể đi tới được. Lời đó của Chúa Giêsu quả thật đầy bí nhiệm. Các môn đệ chưa thể hiểu được vinh quang của tình yêu trên đồi Sọ. Ngay sau khi Chúa đã chịu chết và phục sinh mà các ông còn hỏi Chúa đã đến giờ Ngài tái lập nước Israel chưa! Còn chúng ta, những môn đệ của Chúa ngày hôm nay có hiểu gì hơn không? Chúng ta có hiểu được vinh quang của tình yêu sau bao nhiêu năm tháng đi theo Chúa chưa? Có hiểu được vinh quang của thập giá, của chọn chỗ cuối cùng, của chịu thua thiệt trong những cuộc tranh cãi? Hay ta vẫn còn mơ mộng vinh quang một nước Israel huy hoàng, thống trị người khác như các môn đệ ngày xưa. Khi nào ta lãnh hội được và chấp nhận vinh quang của thập giá, thì những đau khổ và thử thách trong đời không thể làm ta chìm đắm trong tuyệt vọng. Khi đó, ngay giữa những buồn khổ, âu lo vẫn tiềm ẩn một niềm hy vọng và một sự bình an sâu xa mà như lời Chúa Giêsu, trần gian không thể tước đoạt.

Simon Phêrô, cũng như các môn đệ, thật sự chưa hiểu Chúa muốn nói gì. Ông cũng chưa hiểu vinh quang

của tình yêu, nhưng ông hiểu được tình bạn. Ông thấy Chúa nói về sự chia ly xa cách giữa thầy trò với nhưng lời tâm tình đầy cảm động, thiết tha: "Các con yêu quý, Thầy chỉ còn ở với các con một ít nữa." Phêrô đã hỏi ngay Thầy đi đâu. Và khi Chúa nói nơi Ngài đi ông không thể đi theo thì Phêrô không thể chấp nhận điều đó được: Giêsu là Thầy và là bạn của ông mà! Ông đã vội vàng quả quyết sẽ không rời xa Thầy cho dù phải hy sinh mạng sống. Phêrô tưởng rằng tình yêu nhiệt thành của ông là đã đủ thắng vượt muôn ngàn trở ngại. Phêrô chưa hiểu được cái giá phải trả cho tình yêu. Cũng như nhiều người trẻ hôm nay khi yêu nhau bằng một tình yêu đầy cảm tính, nồng nàn tha thiết. Họ cũng tưởng tình yêu của họ sẽ không bao giờ có thể tàn phai. Họ chưa hiểu rằng tình yêu trường cửu phải đổi theo tình Chúa yêu ta trên thập giá.

Tình yêu không xây dựng trên tình cảm, trên một khoảnh khắc yêu nhau nồng nàn nhưng là một tiến trình trong cả cuộc đời như Chúa Giêsu đã tỏ cho Phêrô: nơi Ngài đi bây giờ ông chưa theo được nhưng sau này ông sẽ đến được. Quả thật sau này Thánh Phêrô đã hiểu được con đường mẫu nhiệm của tình yêu. Phêrô đã không còn sợ hãi trốn lánh nhưng đã lên Giêrusalem như Thầy mình và đã lấy máu đào làm lời chứng tá tuyệt vời; lời chứng tá của Phêrô còn đang vang vọng cho tới muôn ngàn thế hệ.

Lời nói có sức đem lại niềm an ủi và hy vọng cho chúng ta là những người yếu đuối, tội lỗi chính là lời Chúa tiên báo về sự yếu đuối của Phêrô: "Trước khi gà gáy, con sẽ chối Thầy ba lần." Khi nói lời này, Chúa đã hàm ý đón chờ Phêrô trở về ăn năn hối lỗi ngay cả trước khi ông sa ngã. Biết trước Phêrô sẽ chối Ngài nhưng Chúa không thay đổi

thái độ, vẫn đối xử với ông như ông sẽ không bao giờ lỗi phạm trong cuộc đời, vẫn đối xử với ông như bạn hữu thân tình. Chúa không nói như chúng ta, như những người bạn của cuộc đời thường có thể nói: sau này tôi biết anh sẽ phản lại tôi thì bây giờ tôi phải đề phòng, giữ khoảng cách, không thể tin tưởng và chơi thân với anh như trước được nữa!

Tình yêu nhân hậu, thứ tha của Chúa Giêsu không phải chỉ dành cho Phêrô nhưng còn cho tất cả chúng ta, cho những ai tin tưởng, cậy trông và phó thác nơi Ngài. Vì chúng ta cũng như Phêrô và còn yếu đuối hơn ông. Chúa cũng biết chúng ta sẽ còn chối Chúa không phải chỉ ba lần như Phêrô mà còn không biết bao nhiêu lần nữa. Vì có ai trong chúng ta dám quả quyết là mình sẽ luôn trung thành với Thiên Chúa trong suốt cuộc đời còn lại. Và điều an ủi là Chúa cũng sẽ luôn đón nhận ta ăn năn trở về để được tình Ngài ôm ấp, thứ tha.

Liên hệ quan trọng nhất giữa ta và Thiên Chúa chính là liên hệ tình yêu vì Ngài chính là tình yêu. Trong Tiệc Ly Chúa Giêsu đã ban cho các môn đệ một điều răn mới, như một lời trăng trối và như một kho tàng vô giá cho muôn đời, muôn thế hệ: yêu thương nhau như chính Ngài đã yêu thương ta. Chúa đã yêu thương bằng tình yêu tuyệt vời, bằng tốt đỉnh của tình yêu: Ngài yêu thương đến nỗi cho đi mạng sống mình trên thập giá. Và đó là mẫu mực ta phải yêu thương. Đó là giới răn mới: từ nay ta không thể chỉ yêu thương nhau như một con người mà còn phải yêu thương nhau như Con Thiên Chúa.

Giới răn mới là lý tưởng đem lại cho đời ta một vẻ đẹp và một niềm hy vọng không phai mờ. Cho dù ta mất đi tất cả, cho dù bệnh tật hay tuổi già, cuộc đời ta cũng không

(Xem tiếp trang 88)

Gia Chánh

Bà Hương Bình

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

BÒ CURRY

Nguyên liệu:

2 pounds thịt bò (cắt 2 x 1 ½ x 1 inche).
2 pounds khoai sọ cỡ trung bình (gọt vỏ, bỏ đôi).
2 tsp curry past (ngon và dịu hơn cà ri bột)
1 lon nước dừa (coconut milk)
1 tsp muối.
1 Tsp dầu ăn..
2 Tsp bột năng (hoà tan với ¼ C nước)

5 nhánh tỏi đập dập, băm nhỏ.
5 nhánh gừng đập dập, băm nhỏ.
5 củ hành hương đập dập, băm nhỏ.
3 quả cà chua bỏ làm 8.
1 Tsp đường.
3 C nước.
Bánh mì, bún, hay cơm tùy sở thích.

Cách làm:

Lấy một cái n

ồi to 4 lít, lửa trung bình, cho dầu vào nồi, khi dầu nóng cho gừng, hành, tỏi sauté cho vàng thơm. Cho thịt bò vào đảo đều khi thịt bò sém vàng. Cho cà ri vào đảo đều cho thấm vào thịt. Cho cà chua vào đảo đều khi cà chua chín nhuyễn; tra muối, đường, nước dừa và đảo đều cho thấm. Cho nước và khuấy cho đều, khi sôi cho bột năng (như khuấy nhanh tay dừng để bột động dưới nồi cháy khét, thấy sền sệt là được nếu còn lỏng cho thêm 1 Tsp bột năng nữa. Cho nhỏ lửa xuống (slim), đẩy vung lên, hầm 1 tiếng khi thịt bò nhừ. Cho khoai sọ vào đảo đều, đẩy vung lại hầm thêm một giờ nữa khi khoai chín là được. Nhớ đừng cho nhiều nước lỏng bằng như ăn bún rêu.

Thân chúc quý vị một mùa hè thật vui với gia đình và bạn hữu.

Từ nước Đức

(Tiếp theo trang 25)

Tình hình Đất nước cho phép, sẽ vận động giới thương gia kỹ nghệ. Ngoài ra, các hình thức gây quỹ khác, như bán sách báo, tổ chức những bữa ăn, những buổi văn nghệ gây quỹ... nay mai cũng sẽ được thực hiện.

Tôi có thể làm gì để hỗ trợ QH?

Cụ thể nhất, mời Ông, Bà, Anh,

Chị và Bạn hãy tham gia làm một **Sáng Lập Viên** của QH. Đồng thời **vận động và giới thiệu những người thân quen có lòng cùng tham gia** với chúng ta.

Tôi muốn tham gia, phải làm sao?

Hãy liên lạc về địa chỉ sau đây để biết thêm chi tiết cũng như để xác nhận sự sẵn sàng tham gia của mình. Trong tương lai, TMĐM sẽ thiết lập một trang lưới (Website) để thông

tin và liên lạc:

Phạm Hồng-Lam

Max Gutmann Str. 6 1/7

D- 86159 Augsburg

Tel. (+49) 821 4 55 06 09 (nhà)

(+49) 821 599 688 1 hoặc 821

455 429 22 (sở)

E-mail: lamaugsburg@gmx.de

■

Đan viện Xitô - Châu Sơn *Nhiều điều chưa được biết đến*

Trên con đường lớn vào rừng quốc gia Cúc Phương, tỉnh Ninh Bình, xuôi theo dòng sông Nho Quan không chỉ có khu bảo tồn thiên nhiên đầm Vân Long thu hút đông du khách nước ngoài với “tour” du lịch xe trâu, mà còn có một công trình kiến trúc độc đáo được dựng nên hoàn toàn bằng bàn tay của những người tu hành – đó là Tòa Thánh đường Đan viện Châu Sơn. Theo Kỷ yếu của Đan viện, ngôi Thánh đường theo dòng Khổ Tu này được xây dựng vào năm 1939, cung hiến năm 1945 bởi sự khẩn nguyện và tiền cúng của cha Phêrô Trần Đức Trường. Hiện tại có tấm bia khắc ngay dưới chân nhà thờ ghi nhận ca ngợi công đức của cha Phêrô.

Thánh đường Đan viện Châu Sơn là một trong những điểm đến ít người biết tới bởi ngôi thánh đường này nằm ẩn sâu sau trục đường chính, trong một khoảng không gian hữu tình có núi, có sông, có hồ và có rất nhiều cây cối bao quanh. Khởi công xây dựng tháng 2-1939, mặc dù không hề có bản vẽ thiết kế trên giấy,

mà hoàn toàn dựa vào sự nghiên cứu, hướng dẫn của Linh mục Placidô Trương Minh Trạch – là chủng sinh của Đại Chủng viện Sài Gòn ra đây thành lập Đan viện; cũng không có các phương tiện hiện đại, xi măng cốt thép, chỉ có giàn giáo và bàn tay vài chục thầy trò và thợ địa phương, công trình kéo dài đến cuối năm

1945 mới hoàn tất, song lập tức nổi bật giữa vùng núi non heo hút. “Vô bực” Tòa Thánh đường toàn bằng gạch tự nung, không trát, độc đáo ở chỗ hơn 6 thập kỷ trôi qua không hề bị rêu phong, vẫn mộc mạc một màu đỏ son giống như công trình Nhà thờ lớn ở Sài Gòn.

Thánh đường Đan viện Châu Sơn quay về hướng Đông, thiết kế theo kiểu Gothique với bức tường bao quanh dày tới 0,6 m, chỗ có cột dày 1,2 m, tạo sự ấm áp về mùa đông và mát mẻ về mùa hạ

Nhìn từ hai bên, điểm nhấn xuyên suốt chiều dài 64 m chính là những cột nhà được thiết kế thành những tháp nhỏ cân xứng

Tường được trang trí hài hòa bởi các cửa sổ chia thành hai tầng trên và dưới, phía trong là cửa kính gỗ, phía ngoài chính là những bức tranh “chạm thủng” họa hình các Thánh, hình Chúa Giêsu vác Thánh giá và cầu nguyện.

Khuôn viên Đan viện được bao phủ một màu xanh đầy sức sống bởi rất nhiều loại cây khác nhau, và hiện tại các Thầy đang tìm kiếm và trồng thêm nhiều loại cây khác để tạo bầu không khí tự nhiên cho Đan viện.

Một góc khu vực vườn Con Voi, nằm giữa Thánh Đường và Nhà nghỉ dành cho khách hành hương, phía trước là một hồ nước lớn nuôi cá trê.

Một gốc cây trong vườn Con Voi, nhìn qua chúng ta cũng có thể thấy nó giống con chim Thiên Nga

Phía trong Thánh Đường, ánh sáng tự nhiên lọt vào hai hàng lang rộng qua những cửa sổ lớn, tôn lên những hàng cột tròn và họa tiết trang trí hay những bức phù điêu đơn giản, có tính khái quát cao.

Mái vòm trắng cao 21m là đỉnh cao của nghệ thuật kiến trúc trong lòng Thánh đường Đan viện Châu Sơn, làm nổi bật gian cung thánh với các bức phù điêu màu tuyệt tác (biểu tượng Chúa Ba Ngôi, tượng Đức Mẹ, các Thánh).

Một góc vườn thuộc khu vực Nội Vi (Nơi sinh hoạt và học tập của các Tu Sĩ), tuy thuộc cùng một khối trong kết cấu Gothic với phần phía trước là Thánh Đường, nhưng không gian nơi đây cách biệt hoàn toàn với khu vực bên ngoài bởi những dãy tường nối tiếp và những hàng cây mọc khin khít nhau.

Nhà nghỉ dành cho khách hành hương của Đan Viện, cũng là nơi tiếp khách của Đức Tổng Giuse và các Cha. Phía cuối nhà nghỉ là dãy nhà ăn gồm một phòng lớn và hai phòng nhỏ liền kề, phía sau là hồ nước nuôi cá chim và vườn cây xanh.

Tranh ăn...

(Tiếp theo trang 32)

đều đầy rẫy các tay có thể lực trong nhóm làm ăn nhiều mảnh khoe, họ đã “đầu cơ” rất nhiều nơi bất động sản và chứng khoán, vì vậy việc giải cứu nợ xấu có ý nghĩa rất lớn đối với những thành phần này. Tiến sĩ Lê Đăng Doanh cho rằng, “nếu 100 ngàn tỷ đó được bơm vào các doanh nghiệp có hiệu quả thì nền kinh tế có thể có chuyển biến. Tuy nhiên nếu mua nơi nợ xấu thì nền kinh tế sẽ không hồi phục được bằng phương thuốc mua nợ.”

USD bị đồng hóa

Về số tiền 180 ngàn tỷ Hanoi tung ra để mua 9 tỷ Đôla, Dự Báo Kinh Tế đang lời tố cáo của luật sư Lê Quốc Quân, đặt vấn đề, tiền in ra quá nhiều sao lại không gây lạm phát, không có tiền trong lưu thông? Câu trả lời cay đắng này dành cho những ai đang có tiền Đôla đang gửi ở Ngân hàng. Lượng “ngoại tệ”

dự trữ 20 tỷ Đôla Cộng đảng đang giữ thực chất một phần là tiền Đôla của nhân dân gửi trong các Ngân hàng đã bị Hanoi “đánh tráo”. Nhà nước đã in tiền giấy ra và bơm vào hệ thống ngân hàng để rút tiền Đôla của dân về theo một chu trình khép kín. Thực chất dân không còn tiền Đôla nữa mà đã bị “quốc hữu hóa” toàn bộ số Đôla của dân trong ngân hàng.

Trước khi làm trò gian trá này, ngày 20 tháng 10 năm 2011, Hanoi đưa ra nghị định 95/2011/NĐ-CP quản lý Đôla và vàng lá nghiêm ngặt. Nghị định này hiệu lực tức thời, và có những chế tài khủng khiếp. Giao dịch Đôla, vàng khi bị bắt sẽ bị tịch thu hết tang vật bị phạt lên đến 500 triệu đồng. Người gửi Đôla trong ngân hàng chỉ còn cách chịu vạ để lấy tiền lãi theo quy định thôi. Họ chỉ được rút Đôla ra để làm các công việc “chính đáng” theo luật mà các công việc đó thì đòi hỏi rất nhiều thủ tục, giấy tờ khó khăn mới chứng minh được.

Cần đến 70 tỷ Đôla ?

Các chuyên gia kinh tế cho rằng Việt Nam cần đến 70 tỷ Mỹ kim, tương đương 65% GDP của VN, mới đủ kích thích được nền kinh tế đang suy sụp như ngày nay. Nhưng tiền này ở đâu ? Tin tức chưa được kiểm chứng tiết lộ rằng, nhiều nước đang ép Hanoi vay khoản tiền này của IMF (International Monetary Fund), để khỏi quyt nợ của họ trong các vụ Vinashin, Vinalines và nhiều công ty quốc doanh sắp phá sản kế tiếp.

Dù cho 70 tỷ Đôla hay hơn thế nữa, cũng sẽ tiêu tan dần. Bởi nền kinh tế định hướng xã hội chủ nghĩa còn phải nuôi các bộ máy “ăn theo” như hệ thống đảng, công ty quốc doanh, mặt trận và cơ quan công an mật vụ khổng lồ . . . thì số tiền vừa nói cũng không được bao lâu.

TNT June 18 ■

Sự thật trần trụi

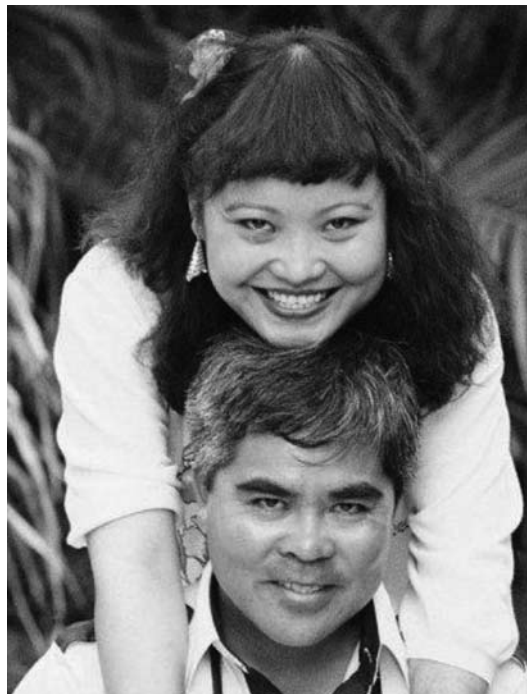
(Tiếp theo trang 55)

giội bom làm cô bị thương chính là người cùng xứ sở của cô chứ không phải người Mỹ.”

Sự phổ biến láo khoét này được xem như một chiến lược đặc lực mà phản chiến Mỹ áp dụng để tuyên truyền, Kim Phúc được bầu làm “Đại sứ Thiện chí” của UNESCO và đã sáng lập ra tổ chức trong nước Mỹ lấy tên “Kim Foundation” để quyên tiền dưới tên cô.

*

Trong bài viết “Vọng niệm 2: Những bức ảnh về chiến tranh năm đó và dáng đứng Việt Nam hôm nay”, thấy tác giả Nguyễn Thượng Long có liên hệ đến cả bức ảnh của tên Đại Tá Công An VC **Đỗ Hữu Ca**

Kim Phúc và nhiếp ảnh gia Nick Ut năm 1989 tại Cuba

nhìn về phía nhà Đoàn Văn Vươn với “những tia nhìn từ con mắt mang hình viên đạn của hận thù” thực lòng tôi không hiểu tác giả muốn nói lên điều gì. Trong khi đó, bất cứ một người nào đọc bài viết cũng thấy tác giả đã khơi lên hận thù từ 2 bức ảnh “Hành quyết từ Sài Gòn” của Eddie Adams và bức ảnh “Napalm girl” của Nick Ut.

Chuyện càng khô hài và chua xót hơn khi tác giả bài viết lại lớn tiếng ca tụng hình ảnh của “anh Giải Phóng quân trên đường băng Tân Sơn Nhất/Dáng đứng tự hào, dáng đứng Việt Nam”.

“Vâng đã có một thời lẫm mẫm như thế, một thời trùng

trùng điệp điệp là “máu xương của những người như thế” và “... Bởi anh chết rồi, nhưng lòng dũng cảm vẫn đang hoàng nô sùng tiến lên”.

*

Trong thực tế, những người lãnh đạo đảng CSVN hiện nay ĐÃ VÀ ĐANG PHẢI QUỶ TRƯỚC BỌN BÁ QUYỀN TRUNG CỘNG thì “anh Giải Phóng quân” hay “anh Quân Đội Nhân Dân” dù có được như ông Nguyễn Thượng Long ca tụng như thần thánh “Bởi anh chết rồi, nhưng lòng dũng cảm vẫn đang hoàng nô sùng tiến lên” cũng

đâu có ích lợi gì cho đất nước Việt Nam?!

Tự xưng mình là “người cầm bút chân chính” mà lại đi viết những lời ngoa ngôn, xảo ngữ như thế thì chắc chắn: “Đur âm cuộc nội chiến tàn tàn vừa qua 1954-1975, còn lâu lắm mới ra khỏi tâm thức của người Việt Nam” là phải quá rồi!

Điều này chắc chắn là đúng, với ông Nguyễn Thượng Long và những-người-ở-phía-của-ông!

Không ai trách gì Eddie Adams, bởi vì ông ta là một người Mỹ.

Nhưng với Nick Út - “nhiếp ảnh gia nhân hậu (?)” mà hãng tin AP xưng tụng, thì lại khác; bởi vì ông ta là một người Việt Nam và sống dưới chính thể tự do, dân chủ của chế độ Việt Nam Cộng Hoà mà những người cùng trang lứa với ông ta phải đổ mồ hôi và xương máu để bảo vệ.

Vì một mục đích nào đó hãng tin AP xưng tụng Nick Út là “nhiếp ảnh gia nhân hậu”, Theo tôi, “tên thợ chụp ảnh ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản” là tên gọi đúng nhất cho Nick Út! ■

Những thách đố

(Tiếp theo trang 62)

của Chúa trong tâm hồn họ.

Thế gian càng sa đọa, càng tụt hậu về luân lý, đạo đức thì người có niềm tin Thiên Chúa càng phải sống

niềm tin ấy cách cụ thể và sống động để không những phân biệt mình với kẻ không có niềm tin, mà còn để lôi kéo những ai đang mê lầm ra khỏi nanh vuốt của sự dữ, sự tội nhờ gương sống chứng tá của mình. Đây là thách đố sống đức tin cho mọi tín

hữu chúng ta trước những nguy cơ đe dọa đức tin rất nghiêm trọng của thời đại tục hóa và tôn thờ vật chất ngày nay..

LM Phanxicô Xaviê
Ngô Tôn Huân ■

Gương sống đạo...

(Tiếp theo trang 73)

là “Tôi Tớ Chúa”.

Ngày 19/12/2009, Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI ban hành Sắc chỉ công nhận Cha Jerzy Popieluszko là Anh hùng Tử đạo. Lễ tuyên phong Chân phước cho Cha Jerzy Popieluszko được cử hành trọng thể vào ngày 06/6/2010 do Đức Tổng Giám mục Angelo Amato, Bộ trưởng Bộ Phong Thánh của Tòa Thánh chủ phong.

*

* *

Dưới đây là những lời nhận định của Chân phước Jerzy Popieluszko về sự sợ hãi:

“Lỗi lớn nhất của một tông đồ là sợ hãi, bởi vì sự sợ hãi làm gia tăng lòng ngờ vực đối với quyền năng của Thầy Chí Thánh, khiến trái tim chúng ta không còn rung nhịp, tiếng nói của chúng ta bị bóp nghẹt.

Người tông đồ không còn tuyên xưng đức tin của mình nữa. Vậy thì người ấy có còn là tông đồ nữa không? Người môn đệ nào không còn tuyên xưng đức tin của mình, người ấy tất đã bỏ Thầy mình và không còn tin vào Thầy nữa. Những người như vậy sự thật đang cổ võ bọn lý hình tiếp tục hành vi gian ác của chúng. Kẻ nào cứ mãi thỉnh lạng trước các kẻ thù của mình, kẻ ấy làm cho quân thù lộng hành hơn (Anyone who remains silent before his enemies emboldens them)”.

Chân phước Jerzy Popieluszko nói tiếp: “Nỗi sợ của một người tông đồ là đồng minh chính yếu của kẻ thù thúc đẩy kẻ thù mạnh tay hơn. Trong chiến lược “phát huy” chủ nghĩa vô thần, khủng bố là biện pháp hữu hiệu nhất mà mọi chế độ độc tài sử dụng để làm cho người tông đồ mất đi ý chí kiên cường chống lại sự ác. Mục tiêu đầu tiên họ nhắm tới là

đẩy người tông đồ vào thế im lặng vì sợ hãi.

Thỉnh lạng chỉ mang ý nghĩa tông đồ khi nào tôi không chùn bước trước những kẻ áp bức tôi. Đó là cách thỉnh lạng mà Chúa Kitô đã thực hiện, và với dấu này, Chúa đã tỏ lộ sự can trường của Người. Chúa Kitô không hề tự cho phép mình khiếp hãi...

Chúng ta chỉ phải sợ điều này là sợ làm bất cứ cái gì trong đời sống chúng ta phản bội Chúa Giêsu chỉ vì một vài đồng bạc để có được một sự an thân vô nghĩa. Đối với người Kitô hữu, lên án sự dữ, lên án sự hèn nhát, lên án sự dối trá, lên án hận thù, lên án bạo lực và lên án đàn áp... đều chưa đủ. Chúng ta trong mọi hoàn cảnh phải vừa là chứng nhân vừa là người bệnh vực Công lý, Chân lý, quyền tự do, tình yêu và lòng nhân hậu đối với những ai bị áp bức”. ■

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010

202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐỘ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẤN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👍 **Giá hạ nhất,**
- 👍 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👍 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👍 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👍 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Tin mừng giữa dòng đời

(Tiếp theo trang 79)

tuyệt vọng, vô nghĩa. Khi nào ta còn nhịp đập của trái tim, ta vẫn có thể yêu thương và như vậy cũng đã đủ để đời ta mang ý nghĩa tuyệt vời. Nhưng ta không bao giờ có thể thương yêu trọn vẹn; và như vậy mỗi ngày sống của ta trở thành một cuộc hành trình để đi xa hơn trên con

đường tình yêu, một hành trình đầy gian nan nhưng cũng đầy hứng khởi. Cuộc hành trình của niềm tin, đi theo Chúa Giêsu cũng là cuộc hành trình đi tới tình yêu. Vì chỉ qua dấu yêu thương mà thế gian có thể nhận ra chúng ta là môn đệ của Chúa.

Ôi dấu hiệu đầy diễm phúc, dấu hiệu tuyệt vời của môn đệ Chúa Giêsu: “Căn cứ vào điều này mà người ta nhận biết các con là môn

đệ của Thầy, là nếu các con thương yêu nhau.” Dấu hiệu thật dịu êm và tuyệt đẹp. Phúc cho những ai được mang dấu hiệu yêu thương này. Dấu hiệu gồm tóm cốt yếu của Phúc Âm. Dấu hiệu là bảo chứng cho hạnh phúc muôn đời, nơi ta sẽ không bao giờ còn rời xa Thiên Chúa, Đấng là Tình Yêu và là Nguồn Hạnh Phúc.

Biểu tình...

(Tiếp theo trang 65)

Giáo tham dự biểu tình cho biết các Linh Mục bận cấm phòng. Nếu quả thật như vậy thì lại càng đáng trách Đức Giám Mục Todd Brown đã vô tình hay cố ý không linh động thu xếp giờ giấc thuận tiện và không khuyến khích các mục tử tham dự biểu tình chống Obamacare mà chính Đức Giám Mục Todd Brown đã biểu quyết đồng thuận trong HĐGM! Riêng đối với kẻ viết bài này thì nếu trường hợp bất khả kháng phải lựa chọn đi lễ ngày Chúa Nhật hoặc đi biểu tình chống Obamacare thì kẻ hèn này sẽ không do dự ngần ngại bỏ lễ đi chống Obamacare vì thâm tín chính lương tâm và Thiên Chúa cũng muốn như vậy!

Một số dư luận không biết có ác ý hay không cho rằng các đáng bậc không chống Obamacare vì sợ mất quy chế “Bất Vụ Lợi” nhưng lý luận như thế là trốn tránh trách nhiệm mục tử, là phi lý vì quy chế bất vụ lợi chỉ ngăn cấm không được dùng tiền hiến tặng của người khác để ủng hộ cho

bất cứ ứng cử viên nào chứ không hề ngăn cấm quyền tự do tư tưởng chống người này hay ủng hộ người khác! Cũng có dư luận cho rằng các ngài không chống Obamacare vì chính một số các ngài đã từng bao che hoặc phạm tội molest trẻ con, đã đồng tính luyến ái nên không chống hoặc không dám chống! Lý luận

đó cũng không đúng vì “*Tinh thần thì mạnh mẽ nhưng xác thịt thì yếu đuối*”! Con người ta có thể vì yêu đuối xác thịt nhất thời mà phạm tội này tội khác nhưng không thể vì thế mà cam tâm đánh mất “ý thức” về sự tội sự ác! Bởi vì bao lâu người ta còn đánh mất ý thức về sự tội sự ác thì người ta sẽ cứ nằm lì trong sự tội sự ác mãi chứ không thức tỉnh đứng

dậy được!

Cuối cùng, xin lưu ý độc giả tín-hữu hãy khôn ngoan cẩn trọng xử dụng lá phiếu của mình vì nếu Tổng Thống Obama tái đắc cử tháng 11 sắp tới thì ông sẽ có cơ hội lựa chọn 2 thẩm phán phóng khoáng thay thế cho 2 vị thẩm phán Tối Cao Pháp Viện do đảng Cộng Hòa đề cử sắp nghỉ hưu. Lúc đó quý tín-hữu u mê chỉ quen với lối sống đạo trong nhà thờ do các đáng bậc vô tình hay cố ý đào luyện, chỉ biết chăm chăm cầu nguyện chờ sung rụng mà không chịu tận lực với những khả năng sẵn có Chúa đã ban cho qua bầu ơn của Chúa Thánh Thần sẽ tha hồ đọc kinh cầu nguyện, làm tuần cửu nhật, xin lễ cầu nguyện cho các thai nhi vô tội bị giết oan. Các hội đoàn

Công Giáo tiến hành sẽ tha hồ tạo thành tích đi khuyến bảo những phụ nữ có bầu đừng phá thai! Nhưng không biết nếu có phép lạ để các thai nhi không còn bị chết oan như hiện nay nữa thì tiền xin lễ có bị giảm sút hay không?

Nguyễn Xuân Tùng ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Bán Thân Rồi

Còn Gì Bán Nữa?

■ Thùy Linh

Mấy hôm rồi linh sinh chuyện hoa hậu, người mẫu bán dâm giữa lúc nền kinh tế suy thoái, lạm phát cao, doanh nghiệp nhà nước chết ngắc ngoải, đời sống khốn khó, nhất là với người nghèo.

Cùng lúc cũng đầy chuyện quan chức ăn cướp tiền thuế của dân, bị lộ thì đi trốn, dự án dùng tiền tài trợ của nước ngoài thâm hụt mà theo giải thích của lãnh đạo Việt Nam là “do hiểu lầm về cách chi tiêu” khác nhau.

Giữa lúc an ninh đất nước bị

coi thường luôn đặt dưới tiêu chí kiếm tiền bằng mọi cách: bán mặt biển Cam Ranh, Vũng Rô cho người Trung Quốc vào khai thác. Ngoài biển ngư dân bị Trung Quốc cướp tàu, cướp hải sản và thả về trắng tay mà các báo chỉ lên tiếng yếu ớt.

Giữa lúc cả bộ máy tuyên truyền lao vào tấn công một blogger và một cụ bà 82 tuổi vì lý do mơ hồ trên giấy tờ, trắng trợn trong ý định khi họ không chịu đi về phía “định hướng”.

Rất mệt mỏi. Toàn dân mệt mỏi. Cả đất nước bị đặt trong tình trạng

stress cao độ.

Thèm tiền

Mình bỗng thương Mỹ Xuân, Hồng Hà, Thiên Kim và các cô gái bị chà đạp thêm nhiều lần sau các chuyên án điều tra, bóc dỡ đường dây mại dâm này. Chính xã hội là nguyên nhân gây nên cơn “thèm tiền” đến điên loạn.

Nếu xếp thang bậc cho cơn thèm khát tiền thì quan chức đứng số Một. Họ bất chấp tất cả để lao vào kiếm tiền, các nhiệm kỳ chưa đủ còn bố trí cả vợ, con cùng tham gia. Hầu như không có quan chức nghèo, chỉ chưa là tất cả các quan chức đều có thể gọi là tỷ phú đôla mà thôi.

Hiếm có vợ con quan chức nào nghèo và không được học hành đây đó ở các nước phát triển. Thói xa hoa đã trở thành thương hiệu, đẳng cấp cho những người có tiền.

Càng xa hoa càng trở thành tấm gương để tạo nên một lối sống cho lớp trẻ “noi theo”.

Đắm chìm trong cuộc sống tất cả điên đảo vì tiền mà bảo tuổi trẻ nên có thái độ điềm tĩnh với tiền, vật chất thì khác gì rao giảng đạo đức suông? Rất ít người thoát khỏi tấm lưới bủa vây của tiền bạc.

Và để có được cuộc sống cho bằng người ta, tất nhiên cần tiền. Không thể kiếm tiền bằng các dự án, chính sách như quan chức, đại gia thì đương nhiên phải bán những gì mình có.

Một bên bán nhân cách, bên bán thân thể, đương nhiên mình tôn trọng người bán thân thể hơn nhiều.

Bán thân thể (có khi bán cho chính quan chức, đại gia, cán bộ bề ngoài đang lên án họ) vẫn là mức độ vi phạm nhân cách thấp hơn nhiều thói ăn cắp, dối trá, lạm dụng để vụ lợi...

“Hãy biết thương xót những cô gái trẻ bị vút vào cuộc sống vô minh, không lối thoát, không cơ hội,

Sinh hoạt xa hoa lên ngôi: phòng ngủ dát vàng ở Hà Nội

Việt Nam đang có cuộc chạy đua dùng hàng sang nhập ngoại

bị khi rẻ nếu không có tiền, và luôn bị biến thành con thú trong cuộc săn của những kẻ có tiền.”

Ai hơn ai?

Có hoa hậu, người nổi tiếng trong giới showbiz nào chịu lấy anh chồng nghèo hay toàn thấy cặp kè với đại gia? Mỗi tình ấy chả có gì để nói nếu đó là tình yêu, hay không là tình yêu đi chẳng nữa thì cũng là tính toán, đổi chác hai bên đều có lợi.

Cũng chả sao. Nhưng lâu nay các mối tình đó luôn được phủ bên ngoài, trên các phương tiện truyền thông như là mối tình lãng mạn, chân thành, trong sáng.

Vậy các cô gái kia bán dâm theo theo thời vụ, đương nhiên không vì tình yêu mà vì tiền thì có sao nhỉ? Mình thấy họ chân thành, trung thực hơn những người bán dâm theo hợp đồng hôn nhân.

Mà ví dụ gần đây nhất mà ai cũng biết là đơn thư tố cáo của bà Nông Bích Liên về đại biểu Đỗ Thị Huyền Tâm.

Vậy thì Mỹ Xuân, Hồng Hà và những người khác vẫn thực sự làm mình kính trọng.

Mình thương Mỹ Xuân dang dở chuyện chồng con và dự định sẽ mở công ty người mẫu, có cuộc sống an bình như tâm sự của đồng nghiệp của em trong bài phỏng vấn. Lê thời

người đời soi mói và đánh đập đầu khó cho em cơ hội sống lại cuộc đời mới chẳng?

Em không thể như đám quan chức bị lộ là có thể ra nước ngoài sống cuộc sống vẫn giàu sang như ai.

Em cũng không thể sánh với những kẻ tham

ô, tham những nhiều tỷ, tỷ đồng vẫn ung dung tự tại nói những chuyện đạo đức, và chả may ngã ngựa thì ra tù sau vài năm, nhà cửa vẫn chất ngất tiền tài, no đủ và hàng ngày lại rượu bia, tràn trề vui thú.

Giá mà có thể mình sẽ bắt các báo hãy nín lặng, hoặc hãy biết đau từng lời khi viết về cuộc mưu sinh của những người đang phải sống bằng “vốn tự có”. Và hãy phá bung sự bùng bít của những kẻ sống bằng “vốn ăn cắp” mà có được.

Hãy biết thương xót những cô gái trẻ bị vút vào cuộc sống vô minh, không lối thoát, không cơ hội, bị khi rẻ nếu không có tiền, và luôn bị biến thành con thú trong cuộc săn của những kẻ có tiền.

Bộ trưởng Đinh La Thăng chỉ cần “rút kinh nghiệm” về việc bổ nhiệm Dương Chí Dũng và các sai lầm của ông, thì Mỹ Xuân, Hồng Hà, Thiên Kim cũng chỉ cần nhẹ nhàng nói với thiên hạ rằng, hãy để các em được yên và cho các em rút kinh nghiệm. ■

Chưa quan chức nào nhận trách nhiệm cá nhân về việc bổ nhiệm ông Dương Chí Dũng

Kính Mời Độc Giả Vào Thăm Trang Nhà Diễn Đàn Giáo Dân:

<http://www.diendangiaodan.us>

<http://www.diendangiaodan.com>

<http://www.diendangiaodan.net>

<http://www.diendangiaodan.org>

**Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm Độc Giả mới.**

Hãy Chụp Giùm Tôi

Đừng khoe tôi, hỡi người bạn tài hoa,
Những tấm ảnh mang ra từ địa ngục,
Nơi bạn mới về rong chơi hạnh phúc,
Dù bao người vẫn tủi nhục xót xa.

Đừng khoe tôi hình ảnh một quê nhà,
Mà bạn nghĩ đang trên đà “đổi mới”,
Những thành thị xưa hiền như bông bưởi,
Nay bỗng dung rã rượi nét giang hồ.

Đừng khoe tôi những cảnh tượng xô bồ,
Những trụ lạc giờ vô phương cứu chữa.
Đất nước đã từ lâu không khói lửa,
Sao rạc ròi hơn cả thuở chiến chinh.

Đừng khoe tôi những yến tiệc linh đình,
Những phố xá ngập phồn vinh giả tạo,
Nơi thiếu số tung tiền như xác pháo,
Khi dân nghèo không muống cháo cầm hơi.

Đừng khoe tôi cảnh tụ họp ăn chơi,
Của những kẻ đã một thời chui nhủi,
Bỏ tất cả, trong đêm dài thui thủi,
Ngược xuôi tìm đường xăm xúi vượt biên.

Đừng khoe tôi những con phố “bung biển”,
Những quảng cáo, những mặt tiền nham nhở,
Những khách sạn ánh đèn màu rực rỡ,
Trơ trên bày, dụ dỗ khách phương xa.

Đừng khoe tôi chốn thờ phượng nguy nga,
Những dinh thự xa hoa nằm choán ngõ,
Những màu sắc lam, vàng, đen, tím, đỏ,
Đang uốn mình theo gió đón hương bay.

Đừng khoe tôi ảnh Hà Nội hôm nay,
Thành phố đã chết từ ngày tháng đó,
Khi bị ép khoác lên màu cờ đỏ,
Khi triệu người phải trốn bỏ vô Nam.

Đừng khoe tôi những cảnh tượng giàu sang,
Đã được bạn tóm càn vô ống kính,
Những hình ảnh mà kẻ thù toan tính,
Muốn tung ra để cố phỉnh gạt người.

o O o

Bạn thân ơi, **sao không chụp giùm tôi,**
Nỗi thống khổ của triệu người dân Việt,
Nửa thế kỷ trong ngục tù rên xiết,
Oán hờn kia đâu chết chẳng hề tan.
Chụp giùm tôi đàn thiếu nữ Việt nam,
Thân trần trụi xếp hàng chờ được lựa,
Hay bày trẻ mặt chưa phai mùi sữa,
Bị bán làm nô lệ ở phương xa.

Chụp giùm tôi đôi mắt mẹ, mắt cha,
Mà suối lệ chỉ còn là máu đỏ,
Khóc con cháu ra đi từ năm đó,
Biên dập vùi, đà tách ngõ u minh.
Chụp giùm tôi số phận những thương binh,
Đã vì nước quên mình trên chiến trận,
Mà giờ đây ôm hận,
Tắm thân tàn lặn đạn giữa phong ba.
Chụp giùm tôi hình ảnh những cụ già,
Bọn đầu nậu gom ra đường hành khất,
Để đêm đến, nộ hết tiền góp nhặt,
Đổi chén cơm dầm nước mắt nuôi thân.
Chụp giùm tôi xác chết những ngư dân,
Bị Tàu giết bao lần trên biển rộng,
Hay những chiếc quan tài chưa kịp đóng,
Chờ cha, anh lao động Mã Lai về.
Chụp giùm tôi thắm cảnh những dân quê,
Chịu đánh đập chần chê dù vô tội,
Hay cảnh những anh hùng không uốn gối,
Gánh đọa đầy trong ngục tối bao la.
Chụp giùm tôi mốc biển giới Việt Hoa,
Lấn vào đất của ông cha để lại,
Hay lãnh thổ cao nguyên còn hoang dại,
Lũ sài lang hèn nhát lạy dâng Tàu.
Chụp giùm tôi những nghĩa địa buồn đau,
Chúng tàn phá, chẳng còn đâu bia mộ.
Kẻ sống sót đã đành cam chịu khổ,
Người chết sao cũng khôn khó trăm đường.

o O o

Hãy **chụp giùm tôi hết những tang thương,**
Hình ảnh thật một quê hương bất hạnh,
Nơi mà bạn, xưa đêm trường gió lạnh,
Đã cầm hờn quyết mạnh dạn ra khơi.
Chiếc thuyền con, ca nước lã cầm hơi,
Mạng sống nhỏ đem phoi đầu sóng dữ.
Rồi tha phương lữ thứ,
Tháng năm dài, quá khứ cũng dần phai.
Lòng người chóng nguội ngoai,
Tháng Tư đến, có mấy ai còn nhớ!

Trần Văn Lương

Hồng Y Phạm Minh Mẫn và những người khác kể về Cha Bửu Diệp

Thưa quý bạn, về việc linh thiêng của Cha Phanxicô Xaviê Trương Bửu Diệp thì ở trong nước, cả lương cũng như giáo, hầu như ai cũng biết. Riêng việc ngài mất như thế nào và ai giết ngài thì chỉ mới là “nghe nói”, chưa ai biết rõ. Bởi vậy nên ngày 4/8/2011 vừa qua, Linh mục Phêrô Trần Thế Tuyên và Thầy Giuse Mai Đức Nhuận đã đi phỏng vấn để tìm hiểu thật chính xác về vấn đề này. Đầu tiên, họ phỏng vấn Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn, một “nhân chứng sống” nhỏ tuổi hơn Cha Trương Bửu Diệp nhưng ở cùng quê Giá Rai, Bạc Liêu với Cha Diệp. Sau đó, những ngày kế tiếp, họ phỏng vấn các nhân chứng khác, có những nhân chứng như sơ Marie Nguyễn Kim Ly, người gọi Cha Diệp bằng bác, rồi chị em bà Trần Thị Hương, Trần Thị Cảnh v.v... là những người đã từng bị lừa cùng với Cha Diệp và các giáo dân khác vào trong hầm lúa nhà ông Giáo Sứ, sau đó cha bị giết cách đây không xa. Đặc biệt, ông Ngô Minh Quang, một người năm ấy 21 tuổi, chính tay mình đã cùng với người cha dượng là ông Huỳnh Văn Sớ, chèo xuồng tới vớt xác Cha

Diệp ở cái ao nhà ông Giáo Sứ, đem về chôn cất trong phòng thánh nhà thờ Khúc Tréo (họ sợ cũng sẽ bị giết nên phải chôn giấu). Các nhân chứng này nay đã lớn tuổi nhưng hãy còn sống, những lời họ kể chắc chắn chính xác và cho chúng ta biết rõ ai giết Cha Diệp, giết như thế nào, tại sao lại giết. Xin mời quý bạn coi qua các cuộc phỏng vấn đó...

Phỏng vấn “nhân chứng sống” Đức Hồng Y Gioan Baotixita Phạm Minh Mẫn, Tổng Giám Mục Sài Gòn Cuộc phỏng vấn diễn ra tại văn phòng Đức Hồng Y lúc 10 giờ sáng ngày 4/8/2011. Hiện diện gồm có: Đức Hồng Y Goan Baotixita Phạm Minh Mẫn, Cha Roland Jacques, Cha Phêrô Trần Thế Tuyên và Thầy Giuse Mai Đức Nhuận. Đức Hồng Y làm chứng về đời sống của Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp trên ba phương diện: đó là một vị linh mục thánh thiện, một vị linh mục thương yêu, lo lắng cho đàn chiên, và là một linh mục dám hy sinh mạng sống vì các con chiên.

Sau đây là lời kể của Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn về bản thân ngài trước khi kể những chuyện về Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp mà ngài

và nhiều người khác là các “nhân chứng sống”:

“Tôi sinh năm 1934 ở Cái Rắn. Cha tôi được mọi người gọi là ông Sáu Hào. Mẹ tôi tên Quới. Cha tôi được lưu danh nhờ đào một con kênh, gọi là kênh “Ba Ngàn”, bởi vì kênh này dài 3,000 thước. Dân địa phương cũng còn gọi là Kênh Sáu Hào.

Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp ở Tắc Sậy. Ngài không phải là cha sở của chúng tôi nhưng hay tới lui thăm cha sở họ đạo tôi là cha Công và cha sở Hòa Thành lúc đó là cha Tứ. Mỗi khi có dịp như thế, các ngài thường đến thăm gia đình tôi.

Khoảng năm 1939, lúc đó tôi mới 6 tuổi. Trong một lần đến thăm, Cha Diệp nói với mẹ tôi: “Bà Sáu cho thằng Mẫn đi học kinh tiếng La Tinh và đi giúp lễ đi”. Mẹ tôi làm theo, cho tôi đến nhà thờ học kinh tiếng La Tinh và đi giúp lễ.

Mỗi lần giúp lễ là mỗi lần tôi nhìn thấy cha sở dâng lễ. Thấy ngài giờ Minh Thánh Chúa lên, tôi liền tưởng tới nồn cây chuối mà mẹ tôi xắt cho heo ăn vậy. Sau này, tôi suy nghĩ và lấy làm lạ rằng cha Phanxicô Trương Bửu Diệp không phải cha

sở của tôi nhưng ngài quan tâm tới thiếu nhi nên khuyên mẹ tôi cho tôi tới gần với Chúa qua việc giúp lễ.

Lần thứ hai, chừng 5 năm sau, tôi 11 tuổi, Cha Diệp một lần đến thăm gia đình tôi với các cha khác, bảo bố mẹ tôi: “Ông bà Sáu lo cho thằng Mẫn đi tu ở trường Cù lao Giêng đi, sau này làm linh mục”. Sau đó, tôi được cha mẹ gởi đi tu ở Tiểu chủng viện Cù lao Giêng. Cha Diệp là cha sở họ đạo Tắc Sậy nhưng rất thương yêu giáo dân các nơi và ngài lập nhiều họ đạo lẻ khác, trong đó có họ đạo Chủ Chí. Ngài xây nhà thờ cho giáo dân có nơi dự lễ rồi khai khẩn đất đai giúp dân có đất làm ruộng. Ngài giao cho ông nội tôi làm ông biện, trông nom nhà thờ và chăm sóc ruộng đất cho Nhà chung. Cả lương lẫn giáo ai cũng quý mến và kính trọng ngài. Năm tôi 11 tuổi và đã đi học ở Tiểu chủng viện Cù lao Giêng rồi, hè năm 1945 được đi theo các cha sở trong hạt, chèo xuồng từ Hòa Thành lên để thăm Cha Diệp ở Tắc Sậy. Năm ấy loạn lạc, tang thương khắp nơi, người ta phải bỏ nhà cửa, ruộng vườn đi đến các vùng an ninh. Tôi không chính tai nghe mắt thấy quý cha nói chuyện với nhau điều gì, nhưng sau này được biết là quý cha khuyên Cha Diệp nên rời bỏ Tắc Sậy để đi lánh nạn, nhưng cha không thay đổi quyết định ở lại với đàn chiên. Sau đó, chiến tranh tới hồi khốc liệt, gia đình tôi di tản lên Bạc Liêu. Cha Diệp ở lại và bị giết chết.

Tôi ghi nhận ba điều về Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp: Thứ nhất, ngài là một linh mục thánh thiện, luôn luôn nghĩ đến tương lai của Giáo Hội nên thường khuyến khích mọi người đi tu. Thứ hai, ngài là vị linh mục hết lòng thương yêu giáo dân, đi tới đâu là lo xây dựng nhà thờ và cả nhà ở cho lương cũng như giáo. Thứ ba, ngài là vị linh mục

một lòng sống chết vì đàn chiên.

Cám ơn quý Cha đã lo xúc tiến việc tuyên thánh cho Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp. Thực sự, cả người ngoại đạo và lẫn người vô thần đã tuyên thánh cho ngài từ lâu rồi. Khi tôi còn làm Phó Giám Mục ở Mỹ Tho, bà bí thư phường tại đó đã tổ chức thuê xe đò, mời bà con lương giáo đi hành hương, kính viếng ngôi mộ Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp tại Tắc Sậy, Bạc Liêu”.

Phòng vấn ông Đominicô Nguyễn Văn Đức và mẹ của ông là bà Huỳnh Thị Tú Ngày 14/8/2011, tại Họ đạo Chủ Chí và Đầu Sáu. Sở dĩ gọi là Họ đạo Chủ Chí bởi vì cách nay nhiều chục năm, vùng đất này thuộc về ông Cả Chí, thường gọi là ông Chủ Chí, từ đó có địa danh Chủ Chí.

Địa phận Chủ Chí nằm cách huyện lỵ Hộ Phòng tỉnh Bạc Liêu khoảng 15 cây số về phía Thạnh Trị. Nhà thờ cũ đã bị phá sập. Nền nhà thờ cũ bây giờ không còn dấu vết, dân cư đã xây cất nhà cửa trên đó. Nhà thờ mới đang trong chương trình xây dựng trên phần đất mới.

- Ông Đominicô Nguyễn Văn Đức: (Sinh năm 1936 và ông cho biết: “Tôi được Cha Diệp rửa tội năm 1945. Tuy nhiên, không còn tìm thấy bút tích rửa tội của tôi trong số 1643 người do Cha Phanxicô rửa tội trong 16 năm ở Tắc Sậy”. Ông Đức kể tiếp: “Cha Diệp vô nhà thờ Chủ Chí làm lễ hằng tháng hay đôi ba tuần một lần. Cha đến ăn uống và ngủ lại nhà của cha mẹ tôi tên là ông Nguyễn Văn Lễ và bà Huỳnh Thị Tú. Ngôi nhà này hiện nay chúng tôi đang ở. Ông Cao Trường Phát là tướng Cao Đài trong vùng hồi đó. Ông Mười Thính là cận vệ của ông Cao Trường Phát. Ông Mười Thính kể cho tôi nghe nhiều lần rằng không phải Cao Đài hay Việt Minh giết

Cha Diệp mà là hai tên lính Nhật đã bị giải giáp (tức bị tịch thu khí giới sau khi Nhật đầu hàng Đồng minh năm 1945 - ĐD) rồi nhập vào phe Cao Đài của ông Cao Trường Phát. Hai tên này đổi qua tên tiếng Việt là Cao Trường Thắng và Cao Trường Nguơn. Ba tên tất cả nhưng một tên nữa thì tôi không nhớ rõ. Thắng và Nguơn rất hung dữ và thù ghét Pháp vô cùng. Thấy Cha Trương Bửu Diệp hay lui tới với người Pháp, hai tên này bèn trả thù bằng cách dẫn lính Cao Đài của ông Cao Trường Phát, tới lừa Cha Diệp và giáo dân nhốt vô hầm của ông Châu Văn Sự ở Cây Gừa, đặng chát rom thiêu sống tất cả, rồi kêu Cha ra, chém Cha và xô xuống chiếc ao gần bên. Ông Cao Trường Phát nghe tin, nghĩ rằng ông đã nuôi ong tay áo, hai tên lính Nhật này giết người dễ dàng như thế thì cũng có lúc phản bội sẽ giết ông chẳng? Ông bèn bí mật ra lệnh cho người của mình giết hai tên Nhật mang tên Việt là Thắng và Nguơn này. Tên lính Nhật còn lại ông cũng âm thầm cho người thanh toán sau đó”.

- Bà Huỳnh Thị Tú, sanh năm 1905, mẹ của ông đức: Bà không nhớ nhiều chi tiết về Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp. Bà khóc khi nhắc đến Cha và tình thương của Cha. Bà nói: “Mọi chuyện đều do Cha lo. Áo trắng mặc khi rửa tội hay khi rước lễ, khăn tang hay hòm chôn người chết cha đều lo cho dân nghèo. Cha dạy giữ lửa bằng cách lấy trái ổi non, phơi khô, đốt lên rồi bỏ trong lon đập sơ lại, một tuần sau vẫn còn than đỏ”.

Phòng vấn ông Louis Lê Hữu Giàu, Sài Gòn

Ông Louis Lê Hữu Giàu sanh năm 1926 tại Khúc Tréo, huyện Giá Rai, tỉnh Bạc Liêu. Ông được rửa tội tại nhà thờ Khúc Tréo. Năm

(Xem tiếp trang 116)

Đồng tính...

(Tiếp theo trang 70)

Nói đến truyền-sinh là nói đến **tính-dục** (sexual ability). Hành-động theo ý muốn thể-hiện tính dục là **tình-dục** (sexuality). Tình-dục giúp loài người thi-hành nhiệm-vụ truyền-sinh. Sự giao-hợp giữa hai người khác phái-tính là **làm tình** (make love) gây khoái cảm cho cả hai người nên còn gọi là **giao-hoan**.

Loài người có ý-chí và lý-trí để tìm hãm, tiết-dục. Nếu không, người ta đi đến phạm-giới **dâm-dục** mà hậu-quả là bệnh-hoạn, đau-khô và tội-lỗi. Giáo-Lý Công-Giáo đề cập đến **Thập-Giới**, trong đó, có Điều-Răn Thứ Sáu : **Chớ làm” sự dâm-dục”**.

Nhưng **thế nào là “làm sự dâm-dục”** ? “-Đại Từ-điển Tiếng Việt định-nghĩa tính-từ DÂM-DỤC là ham muốn nhục dục quá chừng độ (*chủ ý nói về tư-tưởng*). Không thấy có danh-từ “ SỰ DÂM-DỤC ” (*để nói về hành-động*). Nhưng chúng ta có thể hiểu LÀM SỰ DÂM-DỤC là có tư-tưởng và hành-động thể-hiện TÌNH DỤC không bình thường. Thí dụ các cách LÀM TÌNH giữa hai người cùng phái-tính. (*Making love among gays or lesbians*).

Nhiều người hiểu lầm **sự giao-hoan** giữa vợ chồng là **làm sự dâm-dục**.

Thật ra, không phải. Vì nếu thế, chẳng lẽ mỗi lần vợ chồng kết hợp để thực thi nhiệm-vụ sáng-tạo truyền-sinh là một lần phạm tội dâm-dục hay sao ?

Thần-Học thể xác còn cho đó là việc làm thánh-thiện vì là hành-động cộng-tác với Đấng Sáng-Tạo (**Thiên Chúa**) trong việc sáng-tạo truyền-sinh.

Không phải chỉ có người bình dân, ít học thức, mà có cả người trí thức nữa. Trong bài **NÊN THÁNH**, Điện-Báo Cùng Chúa Vào Đời Số

14, CN Lễ Lá ngày 14-4-2011, tác-giả Khổng-Nhuận kể câu chuyện có thật ngay trong gia đình ông ta thế này: “ *Sau một tuần tĩnh tâm, bà xã tôi về nhà, tâm hồn hân hoan bay bổng, lâng lâng siêu thoát trong hạnh-phúc bỗng bênh.*

Vợ tôi chân thành chia sẻ : **Em đang cảm thấy thánh thiện quá, vậy chuyện vợ chồng thì tính sao đây ?**

Tôi hỏi nàng : **Này em thân yêu, trong thân xác em có một chỗ nào đó mà Chúa sợ quá, không dám cai quản, mà để cho Satan chiếm cứ và làm rối tung cả lên không ?**

Cô nàng khựng lại, suy nghĩ mông lung mà vẫn chưa tìm được câu trả lời.

Tôi hỏi tiếp : **Em nhớ lại đi, thân xác mình là đền thờ của Thánh Thần mà. Thánh Thần Chúa thấm nhập từng tế bào thân-thể ta làm cho toàn thân ta thánh thiện và tinh tuyền. Còn chuyện kết hợp vợ chồng thì anh em mình vừa kết hợp nên một xương một thịt mà cùng lúc đó kết hợp nên một trong Thần Khí của Ngài.**

Chúa trong em, Chúa trong anh, như thế chính Thánh Thần tình yêu nối kết vợ chồng ta nên một với nhau. Chúng ta vừa kết hợp trong thân xác vừa hoan lạc trong Thần Khí tình yêu của Ngài. Thánh ở chính chỗ đó, em hiểu chứ ?

Thế là cô nàng mim cười hân hoan, lòng nhẹ nhàng như cát đi một gánh nặng ngàn cân. “

3. Tại sao mà sinh ra Đtla ?

Khoa-học khám-phá ra: vì chủ-thể mang một số GENE khác phái-tính lẫn lộn ẩn-tàng trong mình. Số GENE này không đủ để làm khác biệt hoàn-toàn, định rõ phái-tính NAM hay NỮ mà cấu-trúc cơ-thể có các cơ-quan sinh dục bên trong

định giống như dịch hoàn, buồng trứng, dạ con , bộ-phận sinh-dục định giống bên ngoài như dương-vật, âm-hộ với những phát-triển các đặc-tính thứ hai về cơ-thể như lông, râu, nhũ-hoa, giọng nói, dáng đi v.v... Người Việt thường gọi đây là những người lại cái, á-nam, á-nữ.

Gene tạo ra khuynh-hướng, ý muốn và năng-khiếu.

4. Đtla có phải là một bệnh không ?

Đó rõ là một bệnh về GENE theo khoa-học. Nhưng tại đâu mà có người lại mang GENE bất thường như vậy ? Vấn nạn này khó mà trả lời. Nếu đó là hậu-quả của việc làm do cha mẹ thì con cái thật đáng thương. Nhưng đó rõ là do Tạo-Hóa an-bài, nên Đtla bản chất là vô tội. Nhưng đấng sư để sa vào đàng tôi.

5. Đtla sẽ phạm tội nào ?

Tôi là do cách sống của con người. Con người có lý trí có tự-do, có ý chí để làm chủ chính mình. Nếu buông thả, con người dễ sa ngã đi vào nếp sống sa đọa bất bình thường sinh ra TỘI.

Tội là vì cặp Đtla muốn thỏa mãn tình-dục mà làm tình với nhau bằng cách bất bình thường. Hậu quả là dễ mắc bệnh và truyền bệnh. Người ta mô tả những hành-động đó là THỦ DÂM, KHẨU DÂM, KÊ-GIAN (sodomite). Chử tắt tiếng Việt gọi là bđ.

Trong Thánh Kinh Cựu-Uớc có kể lại Thành Sodoma bị Thiên Chúa Thiêu Hủy, phạt vì TỘI SODOMITE.

Y-khoa hiện đại cũng cho biết Đtla dễ bị bệnh AIDE (do siêu-vi HIV) và các bệnh hiểm-nghèo khác truyền qua đường máu.

(Xem tiếp trang 98)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

CHÚC MỪNG

*Hân Hoan Chúc Mừng
Nữ Bác Sĩ Nha Khoa*

LÊ THỊ HÒANG OANH, DDS, PERIODONTIS

**Tốt Nghiệp Cao Học Phẫu Thuật Nha Khoa 2012
Tại Viện Đại Học Nebraska, USA**

Cầu Chúc Bác Sĩ Thành Công Trên Bước Đường Phục Vụ

CHÚC MỪNG

Ông Bà Lê Đình Hậu

Anh Chị Lê Đình Vinh-Vũ Thúy Hồng (Texas)

Anh Chị Lê T. Mỹ Linh-Nguyễn Quốc Khánh (Nebraska)

Anh Chị Lê Đình Danh-Nguyễn T. Diệu Hương (Florida)

Anh Chị Lê T. Kim Thanh-Lê Minh Thành (Nebraska)

ROOFING & SOLAR Power Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê (714) 531-4249

ROOFING & SOLAR Power

Quality from the top...

Lic.#: 870435 Bond and Insured!!!

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

SÁCH MỚI

Ban tu thư của Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân trân trọng thông báo cùng quý độc giả:

Chúng tôi gửi qua Đài Loan để in ba tác phẩm quý sau đây:

1.- **TÂM SỰ NƯỚC NON II** (Ngô Đình Diệm, Hồ Chí Minh và cuộc Chiến Quốc Cộng), tác phẩm mới nhất của nhà biên khảo Minh Võ

Sách dày 440 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ kim

2.- **MỘT THỜI ĐỂ NHỚ** (Những Sự Thật về Cố TT Ngô Đình Diệm và Nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam) tác phẩm đặc ý nhất của nhà văn Nguyễn Văn Lục, tác giả Hai Mươi Năm Miền Nam 1954-1975 do tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2010.

Sách dày 500 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ Kim

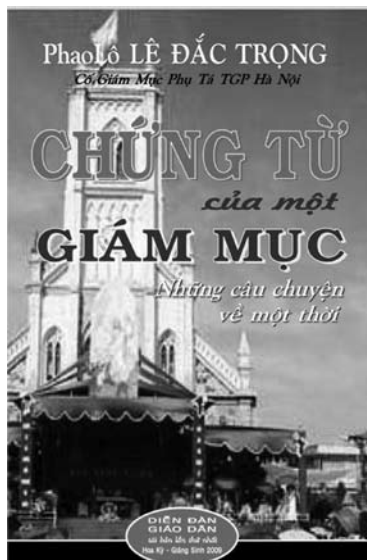
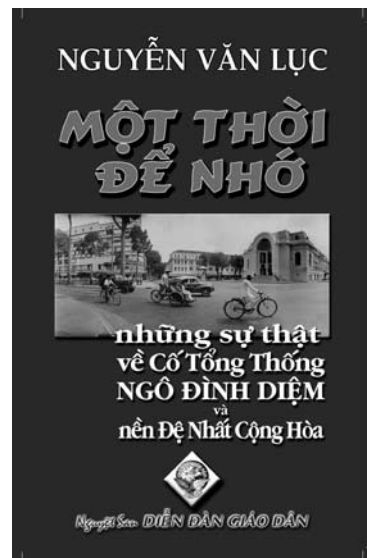
3.- **CHỨNG TỬ CỦA MỘT GIÁM MỤC:** Hồi ký có một không hai của cố Giám Mục Phaolô Lê Đắc Trọng. Tài liệu hiếm quý về các sử liệu lịch sử cận đại.

~~~~~
Độc giả muốn mua các sách, xin liên lạc với Tòa soạn Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân ở địa chỉ, số 14916 Dillow Westminster, CA 92683.

* Mua một cuốn xin viết chi phiếu 30 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây.

* Mua hai cuốn xin viết chi phiếu 55 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây. Như vậy nếu mua một lần hai cuốn quý vị sẽ tiết kiệm được 5 MK.

Trên đây là giá biểu dành cho những độc giả cư ngụ trên lãnh thổ Hoa Kỳ. Độc giả Canada xin trả thêm 5 MK và độc giả các Châu lục khác thêm 10 MK cho order một hoặc hai cuốn. Chúng tôi sẽ gửi qua dạng ưu tiên (PRIORITY) và quý vị sẽ nhận được trong vòng 3 ngày cho những vị ở Mỹ, 5 ngày ở Canada và 10 ngày tại các Châu khác.

Đồng tính...

(Tiếp theo trang 94)

6. Có cách chữa được Đtla không ?

Đã do Gene thì là một thứ bệnh hiện nay y-khoa chưa có cách chữa.

Nhưng, vì con người có ý-chí, có bản-năng hướng thiện, ý-thức sự việc TỐT, XẤU, nên chính đương sự phải tự tìm cho mình một cách sống tốt đẹp lành mạnh. Chẳng ai ngăn cản việc yêu-thương giữa hai người cùng phái-tính. Nhưng yêu thương nhau, giúp nhau nên tốt thì HẠNH-PHÚC, còn đưa nhau vào nếp sống bại-hoại sa-đọa, sinh ra bệnh tật thì sinh TỘI và VÔ-PHÚC.

Trong giới Tu-Hành, người ta đã thấy những người đồng phái-tính yêu thương nhau, giúp nhau nên THÁNH, tuy rất hiếm.

Nhưng thật ra NGŨA hơn TRI, tốt hơn là xa lánh DỊP TỘI vì thân xác con người vốn có kẻ nội thù trong mình chính là XÁC THỊT. Xác thịt yếu-đuôi dễ đem con người vào lối sống sa-đọa. Trong chủng-viện, trường đào-tạo các linh-mục, người ta thường cảnh-giác các chủng-sinh bằng câu: NULQUAM DUO, SEMPER TRES (đừng bao giờ cặp-kề đi đôi, luôn luôn đi bộ ba) để tránh Đtla có dịp xảy ra.

7. Tôn-giáo đối với Đtla.

Không kỳ-thị, mà còn cảm-thương họ. Luôn luôn tìm cách giúp cá nhân họ đi vào con đường thích hợp để họ sống hạnh-phúc, sống có lý-tưởng đạo hạnh, hợp LUÂN lành-mạnh. Không bao giờ khuyến-khích và chấp nhận Đtla sống chung như vợ chồng vì đó là xô đẩy họ vào dịp tội. Bí-Tích Hôn-Phối sẽ không thành, nếu một trong hai người nam hay nữ có khuynh hướng Đtla.

Giáo-quyền Công-Giáo sẽ không cho phép các LM cộng-tác với Chính-quyền trong việc ký Giấy

Giá-Thú cho cặp Đtla.

8. Xã-hội đối với Đtla.

Xã-hội xem họ là những người có cách sống bất bình thường.

Ở xã-hội Tây Phương, người ta biểu lộ tình cảm ra ngoài, nên hai vợ chồng ra đường khoác tay nhau đi song đôi là chuyện rất bình thường. Trái lại, Trong xã-hội Á-Đông, người ta thường che dấu tình cảm “*Tình trong như đã, mặt ngoài còn e*” (Kim Vân-Kiều)

Ngoài đường, không ai cặp kè khoác tay nhau đi song đôi, dù là vợ chồng.

Tây phương, hai người cùng phái mà cặp-kề khoác tay nhau đi trên đường phố hay nơi công-cộng là chuyện tối kỵ. Đó là bất bình thường, vì chỉ có các cặp Đtla mới làm như vậy.

9. Luật-pháp đối với Đtla

Trước kia, chưa hề thấy ở đâu, xã-hội nào cấm Đtla hay chấp nhận cho phép hai người Đtla cưới nhau thành vợ chồng, mặc dầu trong cặp Đtla người ta có thể nhận ra điều-bộ “*con trống, con mái*”. Nhưng mới đây, vì mị dân, giới lập-pháp ở nhiều quốc-gia muốn thu-hút lá phiếu nên có chiều hướng muốn và có nơi đã làm luật cho phép hai người Đtla thành lập gia-đình có hôn-thú như các gia đình bình thường. Hậu quả, rồi ra, địa-cầu thế giới sẽ trở thành một ĐẠI SODOMA CITY chẳng ?!

Người ta có thấy cặp Đtla nuôi con nuôi, hay “*con mái*” đi “*thụ tinh nhân tạo*” để có con. Nhưng các trẻ em này có thể vẫn là đứa con ngoại hôn hay là con nuôi đối với luật-lệ xã-hội.

Lại nữa, vì tổ-tông ăn TRÁI CẤM, nên con người ngày nay có tài biến-cải tác-tạo, làm phẫu-thuật và chích kích-thích-tổ để đổi giống

NAM thành NỮ và ngược lại.

10. Thái-độ khách-quan thế nào của người bình thường đối với những người Đtla. ?

Tình-ái giữa NAM và NỮ là một huyền-nhiệm. Tạo-Hóa phú-bẩm cho con người tình-cảm này kèm theo tình-dục để loài người cộng-tác với Tạo-Hóa trong việc sáng-tạo truyền-sinh. Tình-dục thôi-thức, quyến-rũ con người khác phái-tính kết-hợp để sinh-sản ra các thế-hệ kế tiếp. Đây là nhiệm-vụ thiêng-liêng cao cả. Nếu chỉ hưởng thú vui theo tình-dục mà không chấp nhận kết quả của hành-động dục-tình là ăn gian, phạm-giới, không chu-toàn nhiệm-vụ, không nhận-lãnh trách-nhiệm Đấng Tạo-Hóa đã ủy-thác, sáng-tạo truyền-sinh.

Những người Đtla yêu thương nhau cũng có khuynh-hướng kết hợp với nhau, chung đụng với nhau. Nhưng khốn nỗi, họ cùng một giới tính nên có cùng bộ phận sinh-dục như nhau bề trong lẫn bên ngoài. Vì thế họ không thể kết hợp mật-thiết với nhau một cách bình thường âm-dương hòa-hợp (giao-cấu). Họ tìm cách thỏa mãn thú-tính một cách bất bình thường. Nam với nam (gays) hoặc nữ với nữ (lesbians), nên để kết hợp mật thiết, để làm thỏa-mãn tình-dục lẫn nhau, họ phải thủ-dâm, khẩu-dâm, dùng dụng cụ tình dục hay trái, củ. Nhưng tất cả những vật không tự nhiên ấy đều vô giác, vì là tĩnh-vật nên chỉ tạo được hành-động bất bình thường gây nên tai hại cho cơ thể (truyền bệnh) và cho tâm hồn (bệnh về tinh thần, bệnh về tâm-lý).

Vì vậy, **những người Đtla thật đáng thương.** ■

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Con Lốc Chính Trị Ở **PARAGUAY**

Khi ngồi vào máy viết những dòng chữ này thì người dân Paraguay vừa trải qua một cơn lốc chính trị chưa từng thấy. Thượng viện vừa hoàn tất việc luận tội tổng thống

và đã truất phế ông vì cho rằng ông phải chịu hoàn toàn trách nhiệm sau biến cố đẫm máu vào thứ sáu ngày 15 tháng 6 vừa qua khi những người nông dân và cảnh sát đụng độ sau vụ cưỡng chế thu hồi đất tại

Curuguaty thuộc bang miền Đông Bắc của Paraguay. Vụ việc khiến 17 người thiệt mạng gồm 6 cảnh sát, 11 nông dân và nhiều người bị thương. Ngay sau biến cố này, bộ trưởng bộ nội vụ đã phải từ chức. Hạ viện Paraguay do phe đối lập kiểm soát đã tiến hành biểu quyết thông qua việc luận tội tổng thống vào ngày 21 tháng 6, và liền sau đó Thượng Viện đã tiến hành họp khẩn cấp để luận tội ông. Về phía Tổng thống Lugo, ông tuyên bố không từ chức nhưng sẽ chấp nhận mọi quyết định trong phiên luận tội. Trong 2 ngày họp bất thường để luận tội, hàng trăm ngàn người dân đến từ khắp các nơi trong nước đã đến tập trung trước Hội trường Quốc hội và dinh Tổng thống để ủng hộ vị tổng thống đáng yêu của mình. Tuy nhiên, các đối thủ chính trị của đương kim tổng thống đã bắt tay nhau để loại trừ ông dù ông không đáng bị luận tội. Sau khi bỏ phiếu để lại trừ ông và để vị phó tổng thống nhiếp chính, bên ngoài hội trường đã xảy ra xô xát và không biết trong những ngày tới chuyện gì sẽ xảy ra.

Các ngoại trưởng thuộc Liên Đoàn các quốc gia Nam Mỹ còn gọi là Unasur đã hiện diện ngay từ đầu của cuộc họp luận tội để ủng hộ vị tổng thống hợp hiến của Paraguay đã lên tiếng không thừa nhận người nhiếp chính. Nếu thế thì tình hình càng căng thẳng hơn. Tuy nhiên, liền ngay sau đó, vị tổng thống đã tuyên bố trên truyền hình là chấp nhận từ chức để vị phó của ông tiếp tục lái con tàu cho đến ngày tổng tuyển cử vào 20 tháng 4 năm tới vì ông tôn trọng phiếu đại cử tri và cũng tránh để Paraguay rơi vào tình trạng đổ máu và giám căng thẳng tình hình đang xáo trộn vì người dân sẵn sàng đứng lên để bảo vệ cho ông. Ông cũng không muốn Paraguay bị mất đi tiếng nói trên chính trường thế

giới khi các nước chưa công nhận vị tổng thống nhiếp chính vừa mới thay thế ông. Nhiều người dân đã khóc khi ông nói lời từ biệt và rời khỏi dinh tổng thống. Thế là hết. Sự nghiệp chính trị của ông đã kết thúc một cách đáng buồn chỉ vì một cuộc xung đột làm nhiều người chết và ông bị quy trách nhiệm vì là tổng thống của dân. Từ nay, cái tên Lugo của ông sẽ không được nhắc đến nữa. Người xưa đã nói thật đúng: “Dân vạn đại, quan nhất thời”. Mới ngày nào đây ông đắc cử tổng thống và được người ta ca tụng vang dội, thì chưa đầy 4 năm sau ông lại bị truất phế và ra đi buồn bã. Nhưng qua đó chúng tôi được hiểu thêm một điều là sống ở các nước dân chủ, những người làm lớn luôn nghĩ tới người dân và lo cho dân. Nếu làm lớn mà thiếu trách nhiệm với dân, với nước thì sẽ bị trừng trị ngay cả người đó là tổng thống chẳng nữa. Ba bộ máy hành chính lập pháp, hành pháp và tư pháp hoạt động độc lập và rất hiệu quả nên tránh được sự lạm quyền.

Xin chia sẻ thêm một tí về vụ việc xảy ra ở Paraguay vào tuần qua khiến nhiều người chết và đã dẫn đến con lốc chính trị này.

Curuguay là nơi đã diễn ra một cuộc xung đột đẫm máu giữa nông dân và cảnh sát khiến nhiều người thiệt mạng. Đây là nơi mà chúng tôi đã từng phục vụ ngay những năm đầu khi đặt chân truyền giáo tại Paraguay.

Nhớ lại những ngày ấy sao mà bây giờ mới cảm thấy rợn tóc gáy vì vào dịp vận động tranh cử của vị

tổng thống vừa bị luận tội, phía đối lập đã chỉ trích ông rất gay gắt và những người có liên quan đến ông cũng bị vạ lây. Vị linh mục người Paraguay cùng ở chung cộng đoàn với chúng tôi là bạn học cũ của vị tổng thống (mà lúc ấy chỉ là ứng cử viên) đã từng bị đe dọa bằng những phát súng dẫn mặt và bôi nhọ trên truyền thông rất nhiều. Khi chúng tôi đi dâng lễ ở các cộng đoàn quanh

vùng ấy, nhiều người đã hỏi chúng tôi thực hư thế nào về những chuyện bôi nhọ vị linh mục đang sống với chúng tôi. Tôi đã nói với họ chuyện đó không đúng và mọi người có thể đến trực tiếp giáo xứ chúng tôi để tìm hiểu cho rõ trước khi kết luận đúng sai. Những ngày sau đó trên đài phát thanh của quận Curuguay này của một dân biểu đối lập đã đe dọa chẳng những vị linh mục Paraguay mà còn đe dọa cả chúng

tôi khi họ nói sẽ giết cả linh mục Việt Nam! Khi nghe tin ấy, cha bề trên chúng tôi đã gọi điện và muốn chuyển chúng tôi đến một vùng khác vì sự an toàn nhưng chúng tôi đã từ chối lời đề nghị của bề trên vì anh em linh mục người Paraguay đang sống với tôi rất cần người liên đới và hiểu chuyện trước hoàn cảnh khó khăn này. Nếu chúng tôi chuyển đi nơi khác vì sợ, thì đồng nghĩa với việc trốn chạy và vô tình đẩy anh em vào thế tuyệt vọng vì không ai có thể giải oan. Cũng may là sau đó mọi sự đều tốt đẹp và tôi vẫn còn sống đến bây giờ dù trong thâm tâm lúc ấy cũng khá sợ.

Curuguay nơi chúng tôi từng sống là một vùng quê đang phát triển. Người dân ở đây đa số là nông dân nên rất hiền hòa và dễ thương. Cũng có nhiều dân thập phương mới đến nên cuộc sống có những xáo trộn và bất nháo. Đây cũng là vùng đất khá mất an ninh vì nhóm mafia hoạt động rất mạnh ở đây. Nhóm này điều khiển cả những cảnh sát biến chất để phục vụ cho công việc trồng và vận chuyển ma túy vì đây là một vùng đất rộng lớn và màu mỡ để

trồng marihuana (cây cần sa). Nhiều lúc đi dâng thánh lễ ở các giáo điểm truyền giáo cách nhà xứ khoảng 60 cây số, và ông trùm xứ có chỉ cho tôi thấy cả một cánh đồng trồng cây cần sa. Vì thế, nếu ai mà lỡ dại báo cho cảnh sát biết về việc vận chuyển ma túy thì sớm muộn gì cũng thiệt mạng. Có những ngày chúng tôi phải làm phép xác cho 5 người vì nào là tai nạn, nào là bị giết cách bí

(Xem tiếp trang 119)

ĐIỂN ĐÀN GIÁO DÂN

Bài viết về 30 tháng Tư của Huỳnh Thục Vy tại Sài Gòn

Huỳnh Thục Vy - Tôi sinh trưởng sau năm 1975 và gia đình tôi không có liên quan gì nhiều đến cả hai phía trong cuộc chiến tranh Việt Nam vì thế mối tương quan tình cảm của tôi với những sự kiện lịch sử và hoàn cảnh chính trị xã hội trong cuộc chiến hầu như rất ít nếu không muốn nói là không có. Những gì ít ỏi mà tôi được hiểu biết về nó chỉ đơn thuần là kiến thức. Đứng trong vị thế đó, tôi tạm thời có thể yên tâm rằng lập trường của tôi, và những gì tôi nói ra sau đây sẽ được hiểu một cách thiện chí và không bị gán ghép hay chụp mũ. Tôi không sợ bị chụp mũ, nhưng thiết nghĩ điều đó cùng với những nguy hiểm không có lợi cho sự tiến bộ.

Gần đây, tôi tình cờ đọc được một nhận xét của tướng William Childs Westmoreland- Tư lệnh Bộ chỉ huy cố vấn quân sự Mỹ tại miền Nam Việt Nam- về tướng Võ Nguyên Giáp của quân đội Bắc Việt như sau: “Of course, he was a formidable adversary.... By his own admission, by early 1969, I think, he had lost, what, a half million soldiers? He reported this. Now such

a disregard for human life may make a formidable adversary, but it does not make a military genius...”. Xin được tạm dịch là: “Dĩ nhiên, ông ta là một đối thủ (kẻ thù) ghê gớm.... Với sự thừa nhận của chính ông ta, đến đầu năm 1969, tôi nghĩ, ông ta đã mất nửa triệu lính? Ông ta đã báo

cáo điều này. Hiện tại, một sự coi thường mạng người như thế có lẽ sẽ tạo nên một đối thủ (kẻ thù) ghê gớm, nhưng nó không tạo nên một thiên tài quân sự....”

Dù chúng ta là ai, đứng bên nào của cuộc chiến, chúng ta cũng phải đồng ý với Westmoreland rằng, một chiến thắng quân sự dựa trên chiến thuật đẫm máu, coi thường sinh mạng binh sĩ chỉ có thể tạo nên một kẻ thù nguy hiểm chứ không tạo nên một thiên tài quân sự như nhiều người vẫn rêu rao. Câu nói

này của viên tướng Hoa Kỳ làm tôi suy nghĩ rất nhiều về sự “nguy hiểm” của những người Cộng sản Việt Nam. Họ nguy hiểm bởi họ là những người luôn hành động theo phương châm”mục đích biện minh cho phương tiện”, nghĩa là bất chấp mọi thứ, miễn đạt được mục đích. Đối với tôi, nó không chỉ là lời nhận xét về tướng Giáp mà là một câu nói nêu bật lên bản chất của những người Cộng sản Bắc Việt, và cả chế độ mà họ dựng nên. Và những việc họ đã làm suốt từ những ngày đầu có mặt tại Việt Nam đến nay, từ việc “trí phú địa hào, đào tận gốc tróc tận rễ” đến gần đây nhất là vụ cướp đất của nông dân đã chứng minh tất cả. Một kẻ đối địch ghê gớm có thể được hiểu theo hai cách.

Thứ nhất, đó là một kẻ thù đáng gờm, là đối thủ khó đánh bại vì có mãnh lực vũ trang, có chiến lược, chiến thuật hành động khôn ngoan... Nhưng khi nhìn xoáy vào chữ “formidable” mà Westmoreland đã dùng, tôi chú ý nhiều đến nghĩa “arousing fear” (gợi nên sự sợ hãi) . Với nghĩa này, nó gần giống với “terrorise” (làm cho

sợ hãi). Mà làm cho người khác sợ hãi có nghĩa là “khủng bố”. Chúng ta có thể hiểu theo hai cách về một “đối thủ ghê gớm” như tôi đã tạm phân tích ở trên. Nhưng biết đâu, cách hiểu thứ hai mới là điều mà ông tướng Mỹ kia ngụ ý? Xin hãy cho tôi tiếp tục trình bày mà tạm quên đi những mối thành kiến nào đó có thể đang dâng lên trong lòng quý vị. Khi căn cứ vào những dữ kiện lịch sử- những điều không thể chối bỏ, những điều đã được trải nghiệm

bằng chính xương máu của những người đã kinh qua cuộc chiến ấy - chúng ta sẽ có cái nhìn tường minh hơn. Riêng phần mình, với kiến thức ít ỏi về chiến tranh Việt Nam, tôi đã có thể tìm thấy những hình ảnh có khả năng “làm cho sợ hãi” của quân đội Bắc Việt qua nhiều biến cố như Tết Mậu Thân, và các “trận đánh” của đội Biệt động Sài Gòn như: “trận đánh” tàu nhà hàng Mỹ Cảnh, “trận đánh” cư xá Brinks...; và chưa kể đến những câu chuyện ghê rợn mà tôi từng được nghe những người già kể lại về vô số những “trận đánh” như thế vào trường học, khu dân cư, cầu cống...Đến nỗi, khi nghe nói quân đội Cộng sản Bắc Việt sắp vào đến ngã ba Cai Lang, thành phố Đà Nẵng, những người dân sống ở Đà Nẵng khi đó đã run cầm cập vì nghe tin đồn rằng người Cộng sản mà vào họ sẽ rút hết móng tay móng chân người dân. Đó có thể là điều sợ hãi thái quá, nhưng nó cho chúng ta thấy khả năng gieo rắc sợ hãi đến trình độ đỉnh cao của những người tự xưng là “quân giải phóng”.

Những ai đọc lịch sử, những ai có đủ lương tâm và tầm tri thức trung bình, đều thấy rằng, những cái mà quân đội Bắc Việt và những người “nằm vùng” gọi là “trận đánh” gây nhiều tiếng vang đều không nhằm vào những mục tiêu trên tiền tuyến, để giành chiến thắng quân sự trực tiếp mà đánh vào những nơi ăn chốn ở cốt để gây sợ hãi. Gây sợ hãi cho người dân nhằm làm xáo trộn xã hội, gây sợ hãi đánh vào tâm lý Quốc hội và dư luận Mỹ.... Ngày nay, ai đi qua đường Hai Bà Trưng, đều nhìn thấy “Bia chiến công trận đánh cư xá Brinks”. Cái mà người ta gọi là trận đánh thực ra là một cuộc đánh bom một nơi ở của cố vấn quân sự Mỹ ở miền Nam Việt Nam do hai thành viên Biệt Động Sài Gòn thực hiện. Điều mà họ gọi là “trận đánh”

saο tôi thấy nó hao hao giống cách làm của những kẻ khủng bố Hồi giáo cực đoan, chỉ khác một chỗ là họ không tự sát. Đối với thế giới ngày nay, những kẻ đánh bom như thế thật sự là những kẻ “nguy hiểm”, “ghê rợn”.

Ngoài cái cách thể hiện “formidable” như trên, quân đội Bắc Việt còn khiến người ta sợ hãi hơn gấp bội vì sự coi thường tính mạng binh sĩ của họ. Thông thường, con người sợ hãi những kẻ thù tấn công mình một cách tàn ác, nhưng người ta sẽ kinh hoàng đến rợn người khi biết về những hành động coi tính mạng của người phe mình như cỏ rác, cốt chỉ nhằm đạt được mục đích của kẻ chỉ huy. Người Cộng sản đã lấy chính nghĩa chống giặc ngoại xâm để lừa dối, tuyên truyền, kích động hàng triệu Thanh niên miền Bắc lao vào cuộc chiến như con thiêu thân. Chúng ta được nghe nói rất nhiều về những tấm gương đầy nhiệt huyết và sự hy sinh anh dũng của những người trẻ tuổi mới chập chững vào đời. Đối với những cái chết đó, tôi không có bất cứ tình cảm tích cực nào ngoài sự thương tiếc. Cả một thế hệ người đã bị lừa gạt vì không nhận chân được bản chất của chế độ, của cái chủ thuyết mà nó rêu rao. Ấu tất cả cũng chỉ là những sản phẩm lịch sử của một thời đại!

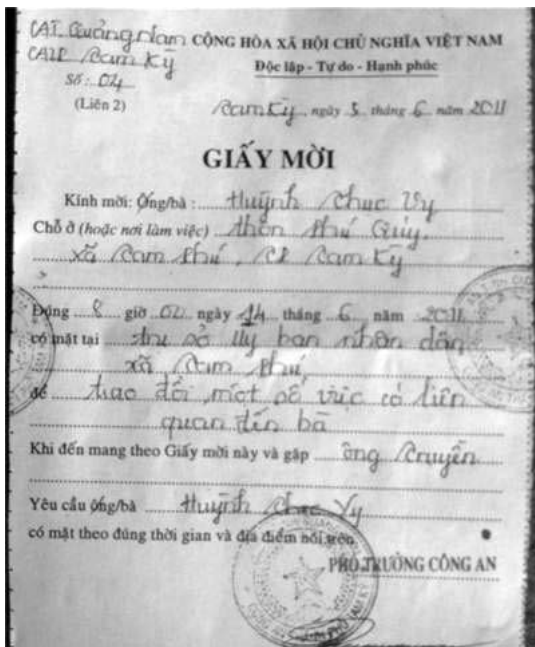
Đề rồi sau cái ngày “thống nhất” ấy là những chuyến vượt biên vượt biển của hàng trăm ngàn người, và đã có cả hàng ngàn người phải bỏ xác ngoài biển khơi; là những năm tháng bao cấp, đói khổ đến cùng cực; đến nay đỡ đói khổ một chút, nhưng dân Việt ta vẫn chưa thoát khỏi thân phận làm thuê, ở đợ cho thiên hạ; đặc biệt vẫn còn cam chịu làm thân dân phục tùng các ông vua Cộng sản. Thế nhưng bắt chấp cái thực tế đau buồn ấy, nhiều nguy hiểm về thống nhất, về “công lao chống

Mỹ cứu nước của Đảng” vẫn tồn tại ngay cả trong lớp người “có học” ở Việt Nam.

Thiết nghĩ một sự hy sinh chỉ nên có và đáng được ngợi ca khi đánh đổi với nó là một giá trị to lớn hơn. Bằng lập trường đề cao cá nhân, tôi cho rằng, mọi ý niệm: thống nhất, giải phóng dân tộc, kẻ thù...phải được đặt trong mối tương quan của chúng với những giá trị an sinh hạnh phúc thực sự của người dân. Suy cho cùng, mọi thứ bao gồm: thống nhất, toàn vẹn lãnh thổ, chính trị...chỉ là những phương tiện để đạt đến những giá trị nhân bản, để bảo vệ và phục vụ con người. Mọi định chế, mọi nỗ lực chính trị và xã hội đều nhằm vào cái đích đến quan trọng nhất của nó là CON NGƯỜI. Nếu mục đích cuối cùng ấy không đạt được thì mọi phương tiện kia chỉ là mưu đồ của kẻ lãnh đạo. Thật điên rồ thay cho những kẻ luôn hô hào “mục đích biện minh cho phương tiện”. Chúng ta biết rằng, việc đánh giá tính chính đáng của phương tiện tùy thuộc vào mối tương quan về bản chất của nó đối với mục tiêu. Nói rõ hơn, chúng ta không thể dùng một phương tiện phi nhân để giành lấy một mục tiêu nhân bản.

Kết quả là, “sự nghiệp giải phóng miền Nam và thống nhất đất nước” đã không khiến Việt Nam trở nên hùng mạnh hơn, dân tộc ta trở nên kiêu hãnh hơn; mà đơn giản chỉ là biến một miền Nam trước “giải phóng” hơn hẳn Hàn Quốc, sau gần bốn mươi năm thống nhất, cùng với cả nước lết đệt chạy theo sau cả Thái Lan. Nếu ta lấy cứu cánh là sự phồn thịnh của quốc gia, là an sinh hạnh phúc, là tự do nhân phẩm của mỗi một người dân làm chuẩn thì liệu sự thống nhất ấy có nghĩa lý gì?

Đó là khi vấn đề được đặt dưới lăng kính lý luận. Còn thực tế thì mọi sự đã quá rõ ràng. Cái mà người ta

gọi là “kháng chiến chống Mỹ cứu nước” ấy thực chất chỉ là để giúp Trung Quốc “đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng”. Hay như Lê Duẩn từng nói :XHC “ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc, cho các nước , cho cả nhân loại”. Nói cho rõ ra, đó là cuộc chiến giúp cho chủ nghĩa Cộng sản bành trướng xuống Đông Nam Á theo tinh thần Quốc tế Cộng sản bất chấp tinh thần dân tộc, là giúp cho Trung Cộng dễ dàng Hán hoá một Việt Nam suy yếu sau cuộc chiến tương tàn khốc liệt.

Đã ba mươi bảy năm trôi qua kể từ ngày “giải phóng”, giải phóng miền Nam khỏi mối quan hệ đồng minh với Mỹ để trở thành chư hầu hèn mọn của Trung Cộng. Sự thống nhất, sự giải phóng đó mới đau đớn làm sao! Gần bốn thập niên đã qua đi, dấu vết chiến tranh trên mảnh đất quê hương Việt Nam đã dần phai nhạt, nhưng những tổn thương của lòng người vẫn còn hằn sâu, thậm chí ngày càng sâu hơn. Thống nhất hai vùng địa lý nhưng vẫn vắng bóng một sự Hoà hợp trong tinh tự dân tộc. Vết thương cũ do cuộc tiến chiếm miền Nam chưa kịp lành thì chúng ta lại có thêm những chia

cắt mới : chia cắt giữa một bên là một nhóm người cam phận làm tay sai cho ngoại bang, với một bên là những con người yêu nước không khoan nhượng; chia cắt giữa một phía là nhóm người lãnh đạo Quốc gia cùng những kẻ ăn theo cố gắng bám giữ ngôi vị độc tài để tiếp tục nô lệ hoá người dân, với một phía là những người đấu tranh và chấp nhận hy sinh cho tự do và phẩm giá con người. Tôi vẫn nghĩ rằng, một con người trở nên dũng mãnh nhờ có ý chí. Một dân tộc trở nên hùng mạnh, cũng như vậy, phần nhiều dựa vào tinh thần và khí chất. Nhưng tinh thần và khí chất ấy chẳng thể có được nếu dân tộc ấy chia rẽ. Chính sức mạnh của tinh thần đoàn kết, sự Hoà hợp dân tộc có thể góp phần giúp chúng ta tạo lập một mãnh lực mới cho dân tộc.

Chỉ e Việt Nam vẫn sẽ tiếp tục bỏ lỡ những chuyến tàu thời đại nếu trong lòng dân tộc còn có những chia cắt chí mạng như thế. Nhưng thiết tưởng, sự Hoà hợp có khả năng xoá bỏ mọi ngăn cách, hàn gắn mọi vết thương, mang mọi người Việt về trong cùng một chí nguyện chỉ có thể đạt được trên tinh thần Hoà giải thiện chí, trên quyền lợi dân tộc và trên những nguyên tắc hướng thiện chứ không phải là sự thoả hiệp với cái xấu ác. Chỉ e những người Cộng sản Việt Nam quá u mê và tham lam để khởi động một chương trình Hoà

hợp, Hoà giải và thay đổi chính trị đầy tham vọng như thế. Chỉ e những người Cộng sản chẳng thể làm nổi những gì mà nhà cầm quyền độc tài Miến Điện đã làm. Chỉ e.... Bởi đến hôm nay, họ vẫn một lòng một dạ coi mối quan hệ với Trung cộng là “chủ trương nhất quán”, là “ưu tiên hàng đầu” như lời Tổng tham mưu trưởng quân đội nhân dân Việt Nam đã tuyên bố mới đây tại Bắc Kinh.

Mỗi năm tháng Tư về, bao nhiêu lễ lạt, đình đám vẫn diễn ra bất chấp mỗi hoài niệm về quá khứ vẫn nặng trĩu trong lòng nhiều người Việt, bất chấp mỗi ưu tư về tương lai đất nước vẫn canh cánh trong lòng những người có tâm huyết với đất nước. Những con người có lương tâm và tự trọng không bao giờ vui sướng được trong nỗi thống khổ to lớn ấy của dân tộc. Thử hỏi xương máu của hàng triệu con người đã ngã xuống trong cuộc chiến chỉ để tạo nên một Việt Nam thống nhất trong chia rẽ, thống nhất trong sự Hán hoá, thống nhất trong sự mất tự do và quyền làm người hay sao? Ba mươi tháng Tư- xin cầu nguyện cho tự do và nhân phẩm, cho sự Hoà hợp dân tộc và nền công lý.

*Huỳnh Thục Vy
Sài Gòn,
ngày 20 tháng 4 năm 2012* ■

Không Gian Xanh Ở ÂU CHÂU

■ Đoàn Thanh Liêm

Vào tháng Năm và Sáu năm 2012 này, tôi đã có dịp đi thăm viếng đến 4 quốc gia tại Âu châu, cụ thể là các nước Pháp, Bỉ, Đức và Ba lan. Vì đi xe lửa hay xe hơi do bạn bè chở, nên tôi có nhiều thời gian để ngắm cảnh tại các miền quê chạy dọc theo đường xe chạy. Vì còn là mùa Xuân, nên cảnh vật khắp nơi trông thật xanh tươi mát dịu, với hoa nở rộ muôn màu muôn sắc, chim chóc hót líu lo, mặc tình bay lượn dành kiếm mồi để mang về tổ nuôi con...

Đặc biệt nơi các công viên hay trên các đường phố trong các đô thị, tôi thật cháng ngợp mỗi khi ngắm nhìn những ngọn cây được cắt tỉa khéo léo thành những khối hình thật đẹp mắt - mà những phiến lá trông thật long lanh màu lục diệp phản chiếu tia nắng mặt trời ban mai - khiến dễ gây cảm giác nhẹ nhàng thoải mái cho hàng hàng lớp lớp khách du ngoạn lũ lượt kéo nhau lui tới như đi trảy hội. Trong bài này, tôi xin lần lượt mô tả về những phong cảnh đồng quê tôi đã đi qua - rồi đến những công viên

tại các đô thị nơi các bằng hữu thân thiết của tôi sinh sống - mỗi nhà tôi ở trong ít ngày khi mình đến thăm viếng tại gia (home visit)..

I - Miền quê dọc theo các trục lộ giao thông lớn ở Âu châu.

Vì không có nhiều thời giờ, nên tôi đã không thể ngừng lại để thăm viếng các làng quê, mặc dầu tôi rất thích tìm hiểu sự khác biệt trong lối sống của người nông dân tại Âu châu so sánh với hoàn cảnh sinh hoạt của giới nông dân tại quê nhà Việt nam - mà tôi đã rất quen thuộc trong thời niên thiếu lúc mình sống chung với cha mẹ và anh chị em ruột thịt ở vùng đồng bằng châu thổ sông Hồng trong tỉnh Nam Định thuộc miền Bắc nước ta.

Tôi đi ba chặng đường bằng xe lửa : từ Paris đến Bruxelles thủ đô nước Bỉ và từ Cracovie đến Varsovie thủ đô nước Ba lan, rồi lại đi khứ hồi từ Paris đến thành phố Lourdes là một địa điểm hành hương danh tiếng đối với người Công giáo khắp năm châu. Và một chặng đường khác đi bằng xe hơi do chị bạn Lê Nhất Hiền lái từ

Bruxelles đến Frankfurt nước Đức. Trong các chuyến đi kéo dài tổng cộng đến vài ngàn cây số này, tôi đều có điều kiện thuận lợi để tha hồ mà ngắm cảnh đồng quê dọc theo các trục lộ giao thông chính yếu của các nước Âu châu.

Cảm giác chung của tôi lúc ngắm nhìn các vùng quê trải dọc theo các trục lộ này, thì quả thật là nhẹ nhàng dễ chịu - một phần vì còn trong tiết Xuân, nên cây lá xanh tươi mơn mớn, thật đúng với lối miêu tả của văn hào Nguyễn Du : “*Cỏ non xanh tận chân trời, Cành lê trắng điểm một vài bông hoa*” - và một phần khác vì trình độ văn hóa tương đối cao của giới nông dân Âu châu, nên việc bảo quản môi sinh nơi thôn dã địa phương luôn được chú trọng chăm sóc chu đáo, khiến cho phong cảnh miền quê khá xinh đẹp, ít có bụi bặm rác rưởi như thường thấy tại vùng quê nơi những quốc gia kém phát triển đây đó ở Á châu, Phi châu và châu Mỹ La tinh.

Dĩ nhiên là vùng nông thôn ở các nước Pháp và Đức bên phía Tây Âu châu, thì rõ ràng là có vẻ sung túc phồn thịnh trù phú và gọn gàng sạch sẽ hơn nhiều so với ở Ba lan bên phía Đông Âu nhiều. Mặt khác, tại nhiều miền quê cũng lại mọc lên những nhà máy hay trung tâm giao dịch thương mại, nên ta khó mà phân biệt rõ ràng được đâu là ranh giới giữa thành thị với thôn quê. Nhưng tại nước nào, thì tôi cũng nhận thấy người dân và chính quyền đều hợp tác chặt chẽ với nhau trong việc xây dựng và phát triển hạ tầng cơ sở ở nông thôn theo một kế hoạch tổng thể về chỉnh trang lãnh thổ (plan général d'aménagement du territoire) được nghiên cứu bàn luận mô xê và rồi

được đem ra thực hiện một cách khá quy mô nghiêm túc.

II – Không gian Xanh tại các đô thị ở Âu châu.

Từ vài thế kỷ nay, các nước Tây Âu đã không ngừng phát triển về mặt kỹ nghệ và do đó cũng kéo theo cả một tình trạng đô thị hóa đến độ gay gắt ngạt thở - tạo ra sự căng thẳng bí bức trong đời sống của các tầng lớp thị dân. Vì thế, mà lần hồi các nhà làm kế hoạch phát triển đô thị đã phải chú tâm nhiều đến việc cung ứng những tiện nghi văn hóa xã hội và giải trí cho người dân sinh sống tại các đô thị. Và cây xanh được đặt trồng trên khắp các đường phố và đặc biệt nhiều công viên đã được thiết lập, được chăm sóc bảo quản hết sức chu đáo tươm tất. Mấy năm trước đây, tôi cũng đã viết bài “Người già và công viên ở Mỹ”; nay thì tôi muốn viết về chuyện công viên ở Âu châu hiện nay vào đầu thế kỷ XXI.

Trong cả chục thành phố mà tôi có dịp ghé qua trong chuyến thăm viếng Âu châu năm 2012 này, thì tôi đều ghi nhận tâm trạng rất lạc quan phấn khởi của người dân tại đây đối với việc xây dựng và bảo vệ cái không gian “Không gian Xanh” (Green Space) cho các đô thị, bất kể là thành phố này lớn nhỏ cỡ nào. Dưới đây, tôi xin ghi lại một số nét chính yếu về những điều tai nghe mắt thấy nơi những công viên và đường phố tại các đô thị ở Âu châu như sau :

1 – Tại vùng chung quanh thành phố Paris.

Thành phố Bourg la Reine là nơi gia đình bạn Phạm Xuân Yêm cư ngụ từ lâu thì nằm ở vùng phía Nam của Paris. Sát liền bên cạnh đó, thì lại có hai công viên đẹp đẽ nổi tiếng, đó là Parc des Sceaux và

Roseraie mà tôi có thể một mình thả bộ từ nhà bạn để đến chơi một cách thật dễ dàng, vì chỉ cách xa có chừng hơn một kilomet mà thôi. Parc des Sceaux bắt đầu được giới quý tộc thời quân chủ phong kiến thiết lập từ thế kỷ XVI và sau này đến giữa thế kỷ XIX thì được chính quyền địa phương mua lại và tiếp tục khuếch trương mở rộng và hoàn chỉnh cho đến hiện nay. Công viên rộng đến trên 180 hectares, nằm trên địa bàn 2 thành phố Antony và Sceaux gồm rất nhiều nhà bảo tàng, vườn ươm cây, hồ nước, hàng chục sân chơi thể thao, những khu cắm trại v.v. . .

Có bữa tôi đi suốt 4 -5 giờ vào trong các ngõ ngách, ấy thế mà cũng chưa làm sao tìm hiểu cho thỏa thích được tính hiếu kỳ của mình trước một công trình xây dựng tuyệt mỹ của bao nhiêu thế hệ người Pháp tại vùng ngoại ô Paris này. Bạn Yêm còn cho biết là bà Marie Curie, nhà nữ bác học lừng danh hồi đầu thế kỷ XX đã từng sinh sống gần như suốt đời tại thành phố Sceaux này. Vì thế mà mấy lần đi dạo ở đây, thì tôi cứ mừng tượng ra như mình đang bước trên những lối đi còn vương gót giày của nhà bác học này cách nay đến gần một thế kỷ lận.

Còn công viên Roseraie thì chỉ mới được xây dựng vào năm 1910, tức là cách nay một thế kỷ, nhưng lại rất đặc sắc là chỉ chuyên biệt về việc gây dựng về các loại hoa hồng thân thập từ nhiều nơi trên thế giới. Đặc biệt lại có cả mấy loại hoa từ khu vườn trong biệt thự nổi danh tên là Malmaison của nàng Joséphine một thời được Hoàng đế Napoléon Bonaparte rất sủng ái và phong tước làm Hoàng hậu hồi đầu thế kỷ XIX. Hai người bạn học

khác nữa của tôi là Võ Thế Hào và Cao Huy Thuần, thì nhà các bạn đó cũng ở gần khu vườn Roseraie này và hầu nhưng các bạn thường lui tới đây gần như mỗi ngày nữa.

2 – Công viên tại thành phố Bruxelles, thủ đô nước Bỉ.

Vào mấy ngày cuối tháng Năm, tôi lại đáp xe lửa TGV (Train à Grande Vitesse = Xe Tốc độ Cao) từ Paris đến Bruxelles để thăm anh chị Nguyễn Văn Tánh & Bạch Nhật. Anh chị đã ở liên tục tại đây từ năm 1970, nên rành rỏi hết mọi ngõ ngách của thủ đô nước Bỉ này. Tại nhà anh chị Tánh, tôi có thể đi bộ rất thoải mái dễ dàng đến các công viên dày đặc xung quanh khu vực phía đông nam thành phố. Tuy không được chăm sóc trau chuốt kỹ lưỡng như ở Paris, nhưng các công viên ở đây lại có rất nhiều hồ nước có trồng loại hoa súng (nénuphar) tựa như hoa sen, với nhiều loại vịt và nhất là những cặp thiên nga lông trắng muốt tung tăng bơi lội. Công viên được bố trí liền sát với những khu gia cư, tạo nên một khung cảnh thật hài hòa ấm cúng giữa thiên nhiên với con người. Có ngày, tôi rong ruổi tổng cộng đến 4 - 5 giờ suốt buổi sáng, rồi đến buổi chiều trong những công viên này – mà không hề thấy mệt nhọc.

Tôi đặc biệt chú ý đến khu vườn do tổ chức “Gia đình Emmaus” của giới Công giáo tại đây dành riêng cho những người mắc bệnh tâm thần đứng ra khai thác trồng rau xanh theo lối hữu cơ (organique) để vừa có thêm sản phẩm để cải thiện bữa ăn, vừa tạo dịp cho họ sống thoải mái lành mạnh ở ngoài trời chung với nhau. Nhìn thấy mấy người tuy ốm yếu đau bệnh, nhưng lại hăng say cuốc đất trồng rau và chăm bón hoàn toàn bằng

cỏ rác đã được ủ cho mục tơi trong các hố rải rác trong vườn, tôi thật phấn khởi trước sự biểu lộ của lòng nhân ái của cộng đồng địa phương đối với những người bị tật nguyền bất hạnh này. Nó làm cho tôi nhớ lại câu hát bất hủ của nhạc sĩ Trầm Tử Thiêng năm xưa : “ Tạ ơn Trên : Người vẫn thương Người”.

3 – Cây cỏ cũng rất xanh tươi ở Đức và Ba lan.

Bài viết tới đây, thì cũng đã dài rồi; nên tôi chỉ xin ghi thật ngắn gọn cái cảm nghĩ của mình trong chuyến viếng thăm bạn ở Đức và Ba lan vào những ngày đầu tháng Sáu như sau.

* Chị Nhất Hiền là bà xã của anh Trần Hữu Hải đã đến để chờ tôi về thăm gia đình tại khu vực thành phố Frankfurt ở trung tâm nước Đức. Việc chính yếu của tôi là đến thấp nhang trước mộ phần của anh Hải đã qua đời từ năm 2007. Anh Hải từng là một Giám đốc Hành chánh tại Công ty Thủy tinh ở Saigon trước đây; nhưng anh lại hết sức hỗ trợ cho những công tác xã hội mà giới thanh niên chúng tôi cùng hợp nhau ra tay thực hiện ở Việt nam. Tôi thật tâm đắc với sự đánh giá của anh Đỗ Quý Toàn tức là nhà báo Ngô Nhân Dụng khi nói về anh Trần Hữu Hải như sau : “ Đó là một tâm hồn thanh khiết” – nguyên văn tiếng Pháp : “C’est la

pureté du coeur”.

Di cốt của anh Hải cùng với của ông bà cụ song thân và người em trai đều được đặt trong những hộp gắn trên bức tường trong một nghĩa trang tọa lạc trên một ngọn đồi thấp ở vùng ngoại ô Frankfurt. Anh bạn trân quý của chúng tôi nay đã thật sự được an nghỉ trên vùng đất thanh bình tươi mát nơi đây – tâm hồn bay bổng thanh thoát, không còn bị vướng bận ưu phiền gì nữa với chuyện nhung nhieu của bạo lực hận thù do con người gây chuốc lẫn cho nhau. RIP.

* Tạm biệt gia đình anh Hải, tôi lại tiếp tục bay đến thành phố Cracovie là cố đô của nước Ba lan thuở xa xưa. Đây là một trung tâm văn hóa giáo dục lâu đời của Ba lan với rất nhiều Đại học danh tiếng và công viên khoáng khoáng xanh tươi. Gần đây có lò thiêu người Auschwitz kinh rợn, nhưng vì ít thời gian quá, tôi đã không thể đến coi được.

Việc chính yếu của tôi ở đây là để thăm viếng gia đình chị Trần Thị Lài là người bạn từng sinh hoạt gắn bó với nhau trong Nhóm Sinh viên Công giáo ở Saigon hồi giữa thập niên 1950. Chị Lài là trường nữ của cụ Trần Văn Lý nguyên Thủ hiến Trung Việt thời chính quyền Quốc trưởng Bảo Đại. Chị lập gia đình với anh Stefan Wilkanowicz

và theo chồng về sinh sống tại Cracovie từ hồi giữa thập niên 1960. Stefan nói tiếng Pháp khá trôi chảy, anh cho tôi biết luận văn tốt nghiệp Đại học của anh nhan đề : “L’émancipation ouvriere selon Emmanuel Mounier”. Và chúng tôi có dịp ôn lại những điều tâm đắc trong chủ trương của các triết gia nhân bản của Pháp hồi thập niên 1950 như Jacques Maritain, Grabriel Marcel v.v... Chị Lài nói : “Chúng ta đều là chiến sĩ với tâm hồn đồng điệu – (nguyên văn : militants, âmes – soeurs). Trong hai ngày ngắn ngủi sinh sống với anh chị Stefan & Lài, tôi có dịp trao đổi nhiều với cặp vợ chồng trí thức Công giáo mà có sự gắn bó thân thiết nhiều với vị Tổng giám Mục Cracovie là Karol Wojtyla mà sau này trở thành vị Giáo hoàng nổi danh Jean Paul II.

Vì bài viết đến đây đã dài rồi, tôi xin phép được tạm ngưng và xin hẹn sẽ tường thuật chi tiết hơn về cuộc viếng thăm Đức và Ba lan nằm trong khuôn khổ công cuộc nghiên cứu dài ngày của tôi về Xã hội Dân sự tại Đông Âu hậu cộng sản trong một bài sau vậy nha./

Washington DC
trung tuần tháng Sáu 2012
Đoàn Thanh Liêm ■

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

Lưu Ý:

Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check để Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn.

La Vang

(Tiếp theo trang 8)

(Isaiah 58:6). Đức Kitô cũng đã đúc kết sứ mạng của Ngài trong câu nói đầy ý nghĩa và súc tích: “*Ta đến để mọi người được sự sống và sự sống viên mãn*” (Gioan 10:10). Sự sống viên mãn không phải chỉ là ở đời sau. Nó là sự sống toàn thể trọn vẹn. Nó là sự sống trong yêu thương, trong công lý, trong tình người từ bây giờ và mãi mãi.

Ở bên Úc, có rất nhiều người hỏi tôi là họ phải làm gì khi nhận những lá thư hay những lời kêu gọi giúp đỡ giáo hội quê nhà. Nào là xây nhà thờ, sửa tu viện, tu bổ trung tâm hành hương, nâng cấp địa điểm truyền giáo.... rồi nào là giúp cô nhi, người tàn tật, kẻ neo đơn...v.v... Có nhiều người còn nói là họ rất sợ vô đoàn thể vì đó là những nơi bị xin tiền! Tôi trả lời với họ rằng chúng ta không nên vô cảm nhưng cũng không nên tạo một gánh nặng cho mình hay cho người khác. Tôi cũng nói thêm là trên hết mọi sự giúp đỡ, anh chị em hãy tham dự vào tiến trình công lý hóa cho dân tộc. Vì sao? Vì căn nguyên của sự nghèo đói và của những nỗi nhục quốc thể ở trong nước cũng như ở ngoài nước là hệ thống chính trị lỗi thời, là chế độ cộng sản tham nhũng, bất công và phi nhân. Tôi sẽ không bao giờ ngần ngại để nói lên sự thật phũ phàng đó. Tôi sẽ không bao giờ tách lia lý tưởng một Việt Nam phi cộng sản và một Việt Nam nhân bản ra khỏi sứ mạng giám mục của tôi.

Nhiều người Công Giáo quan niệm rằng, đạo và đời là hai thực thể riêng biệt. Chính vì thế, câu nói “*người Công Giáo không làm chính trị*” đối với họ đã trở thành sự biện minh cho thái độ vô cảm hay chủ trương không tham dự vào những

vấn đề xã hội và đất nước. Một số quý vị lớn tuổi ở đây chắc đã từng trải qua thời kỳ Việt Minh vào những năm sau Đệ Nhị Thế Chiến. Ở Bắc Việt, Đức Giám Mục Lê Hữu Từ, là một vị tiền nhiệm của Đức Giám Mục Nguyễn Năng hiện nay, đã có thời lập ra khu Bùi Chu - Phát Diệm tự trị với cả những đội vũ trang Tự vệ Công giáo, chống lại chính quyền Việt Minh do ông Hồ Chí Minh lãnh đạo. Đối với ngài cũng như rất nhiều giám mục miền Bắc trong thời kỳ đó đã không ngần ngại dấn thân cho quê hương và có thể nói vượt qua cái ranh giới thông thường của đạo và đời, tôn giáo và chính trị. Hôm nay, tôi không có ý hoài niệm về một quá khứ mà nhiều người trong thế hệ cha anh rất tự hào về giáo hội Việt Nam; tôi càng không có ý cổ võ một con đường chống đối bạo động dù đối với chế độ vong bản phi nhân. Tuy nhiên, khi lấy cuộc sống sung mãn làm mục đích, chúng ta không thể mặc nhiên để sự ác hoành hành không chế xã hội. Sự ác này không những thể hiện nơi cá nhân hay đoàn thể. Tôi cho rằng sự ác lớn nhất đang hoành hành trên đất nước chúng ta hôm nay chính là tà quyền và hệ thống chính trị đưa con người vào chỗ bế tắc.

Giáo hội là lương tri của xã hội hay là công cụ của chế độ?

Có nhiều người sẽ không đồng thuận với nhận xét và quan điểm ở trên của tôi. Họ dẫn chứng rằng: Việt Nam đã có ít nhiều tự do tôn giáo. Nhà thờ, dòng tu, chủng viện v.v... được xây cất tu bổ một cách rầm rộ. Giáo dân đi lễ không còn chỗ ngồi. Ôn gọi không còn chỗ chứa. Bây giờ, cái khó không phải là do chính phủ hay công cụ của họ như công an cảnh sát cơ động gây nên. Cái khó là do đời sống luân lý đạo đức suy

đồi của người dân, đặc biệt là giới trẻ... Tôi không phủ nhận những thử thách đến từ sự mất hướng đi, lối sống buông thả và hưởng thụ vô trách nhiệm của thế hệ hôm nay cũng như đã xảy ra cho thế hệ hôm qua. Nhưng tôi cho rằng những thử thách về đời sống luân lý vẫn ở mãi với chúng ta từ đời này qua đời khác. Cái khác là trong một xã hội bị cai trị bởi một tà quyền và hệ thống chính trị gian dối ác độc, những thử thách ấy mang một sắc thái tiêu cực và bi đát hơn. Khi một chế độ không cho giới trẻ một tương lai, không tạo cho họ một niềm tự hào, không cho họ cơ hội phát huy tài năng; khi một chế độ chỉ cho họ tiến thân qua thẻ đảng, khi chỉ có ‘*còn đảng mới còn ta*’ thì làm sao tránh được sự tuyệt vọng, sự mất hướng đi và sự bất cần của giới trẻ. Hãy cứ hỏi những cô dâu đi lấy chồng Đài Loan, Nam Hàn, những người lao động hợp tác ở Mã Lai, ở Arab Saudi và thậm chí ở cả Phi Châu, những người di dân bất hợp pháp ở Đông Âu, những em bị bán làm nô lệ tình dục ở Thái Lan, những người dân oan bị cướp đất, các công nhân bị bóc lột ở các hãng xưởng, những người trẻ trong các ‘*chat-room*’ v.v... Có lần đi Macau, tôi gặp một số bạn trẻ Việt Nam lao động bất hợp pháp. Họ bị đối xử tàn tệ mà tòa đại sứ Việt Nam hoàn toàn không can thiệp và thậm chí công đồng lõa với những đối tượng bất chính. Tôi không nghĩ là trong các nước không cộng sản không có những vấn nạn xã hội của họ – ngay cả trên đất nước Hoa Kỳ này. Nhưng một điều không thể chối cãi được là trong nước ta hôm nay, nhiều những hiện tượng tôi đan cử trên là vô tiền khoáng hậu trong lịch sử oai hùng của nước ta và là những nỗi nhục quốc thể cho những ai mang dòng

máu Việt. Những hiện tượng này là triệu chứng của một cơn bệnh trầm kha: một thể chế hoàn toàn băng hoại và dẫn cả dân tộc vào chỗ bế tắc.

Đức Giáo Hoàng Benedicto XVI có nhắc nhở cho người Công Giáo là “*Giáo Hội không làm chính trị nhưng cũng không đứng bên lề xã hội.*” Lịch sử Việt Nam qua nhiều thời đại đã minh chứng được sự dẫn thân của người tín hữu thuộc mọi thành phần giáo hội vào sự nghiệp bảo vệ và phát triển đất nước. Thế nhưng trong những năm gần đây, sự ru ngủ lương tri của giáo hội đã trở thành một hiện tượng phổ biến nằm trong chính sách công cụ hóa tôn giáo của chính quyền cộng sản. Các cụm từ như ‘*tôn giáo và dân tộc,*’ ‘*tốt đời đẹp đạo,*’ ‘*giáo dân tốt công dân tốt,*’ ‘*kính Chúa yêu nước*’ và ‘*đồng hành cùng dân tộc*’ đã trở thành những viên thuốc an thần để ru ngủ lương tri và vô hiệu hóa vai trò ngôn sứ của giáo hội. Khi “đồng chí” Lê Hồng Anh, thường trực Ban Bí Thư, đi thăm Đức Cha Bùi Tuần nhân dịp Giáng sinh 2011, “*ông bày tỏ tin tưởng đồng bào có đạo tiếp tục phát huy truyền thống kính Chúa yêu nước*” (nguyên văn của báo Sài Gòn Giải Phóng). Rồi sống sượng hơn nữa, “đồng chí” Nguyễn Thiện Nhân, Phó Thủ Tướng, tại La Vang năm 2010 đã ban huấn từ cho cả các giám mục Việt Nam về việc mà ông gọi là “*đồng hành cùng dân tộc.*” Cái điều mà người Tây phương gọi là ‘*elephant in the room*’ tức là điều ai cũng nhận ra là đảng đã tự tôn mình ngang hàng với dân tộc thay vì là ‘*đầy tớ của nhân dân*’ như họ vẫn rêu rao. Bằng chiêu bài đồng hóa đảng với dân tộc họ biến lòng yêu nước thành yêu đảng và chống đảng là chống lại dân tộc. Điều đáng buồn là liệu thuốc an thần này đang

làm ru ngủ và làm vô cảm lương tri của nhiều người Việt Nam, kể cả người tín hữu. Đồng hành cùng dân tộc không thể là đồng hành cùng chế độ, nhất là khi chế độ đó đang đưa dân tộc vào chỗ diệt vong.

Maria là nữ tì của chiều đại chính trực:

Quý vị thân mến,

Trở lại câu hỏi là chúng ta có thể đến với Mẹ La Vang trong nỗ lực tìm kiếm một tương lai tươi sáng cho đất nước và giáo hội hay không, niềm xác tín của tôi là đây là bổn phận của người tín hữu. Như người Công Giáo Ba Lan, cũng như ở khắp mọi nơi, chúng ta người tín hữu Việt Nam cũng cùng Mẹ để hành trình tiến về sự sống sung mãn cho đất nước và cho dân tộc. Ở trên, tôi đã chứng minh là đây là sự nhập thể hóa đức tin và là bổn phận Phúc Âm hóa môi trường xã hội của người môn đệ Chúa Giêsu. Bây giờ, tôi xin được hướng về chính Đức Trinh Nữ Maria như là một ‘*mẫu người lữ hành trong đức tin*’ và là một ‘*đầy tớ can trường của công lý.*’

Có lẽ đối với nhiều người Công Giáo Việt Nam, họ ít khi nào dùng hai cụm từ này để diễn tả hay suy niệm về Đức Mẹ. Trong gần 20 năm ở trong nước, kể cả những năm ở tiểu chủng viện Phaolô Xuân Lộc, tôi chưa một lần nghe các cha giảng về Đức Mẹ dưới hai danh hiệu nói trên. Thế nhưng tôi cho rằng đây là một kho tàng về Thánh Mẫu học mà chúng ta cần khai phá, nhất là cho những tín hữu Việt Nam trong bối cảnh của đất nước chúng ta hôm nay.

Phúc Âm thánh Luca đã mô tả là khi Maria bước vào nhà mình, bà Elisabeth được đầy ơn Chúa Thánh Thần đã thốt lên: “*Bởi đâu tôi được Mẹ Thiên Chúa đến thăm tôi... Phúc*

cho em là kẻ đã tin lời Chúa phán cùng em sẽ được thực hiện” (Luca 1:43,45). Maria được đầy ơn phúc không những vì là người được những đặc ân Thiên Chúa ban tặng. Bà là một người đã tin thác tuyệt đối. Bà là mẫu người lữ hành trong đức tin vượt trội hơn mọi người lữ hành khác. Abraham đã tin vào lời Chúa hứa khi ông bỏ tất cả để tiến về vùng đất hứa. Ông đã tin dù chẳng được thấy bằng chứng của lời hứa ấy. Abraham chẳng hề nhìn thấy con đàn cháu đống và cũng chẳng hề được bước chân vào vùng đất đầy sữa và mật ong. Ông tin khi không còn gì để tin và hy vọng khi không còn gì để hy vọng. Maria cũng thế. Bà cũng tin khi không còn gì để tin và hy vọng khi không còn gì để hy vọng. Ít ra ông Abraham khi phải chịu thử thách là đem con đi sát tế, Chúa đã nhận lòng tin và cứu con ông khỏi chết. Còn lòng tin của Maria thì bị thúc đẩy đến đường cùng. Bà phải chứng kiến con một mình bị sát tế trên bàn thờ thập giá. Đức tin của bà được chứng minh một cách tuyệt đối. Maria trên Núi Sọ đã trở thành một người lữ hành trọn hảo trong đức tin. Bà cũng là môn đệ trọn hảo vì đã bước theo con đường chân thiện mỹ của Đức Kitô cho đến cùng.

Còn Maria là ‘*đầy tớ can trường của công lý*’ như thế nào? Kinh Magnificat (Luca 1:46-55) cho chúng ta câu trả lời khi Maria ca ngợi Đấng đoái thương tới người nữ tì hèn mọn như Ngài đã luôn chúc phúc cho những kẻ khiêm nhường và đói nghèo nhưng luôn kính sợ Ngài. Những lời nói này đối với những người không hiểu lịch sử cứu độ thì có vẻ tổng quát và mơ hồ. Kẻ khiêm nhường và người nghèo đói theo truyền thống Kinh Thánh là những

người trung tín với giao ước bất chấp những thử thách. Họ không chỉ là những người mà nói theo tục ngữ Việt Nam là “ở hiền gặp lành” mà là kiên cường trong sự lạnh lùng chỉ gặp toàn sự dữ.

Khi người Do Thái bị lưu đày hơn 60 năm ở Babylon, rất nhiều tín hữu mất niềm tin trong tâm trạng tuyệt vọng hoàn toàn. Họ mất quê hương, mất đền thánh Jerusalem, mất hòm bia, mất chính quyền, mất quân đội và mất tất cả. Họ bỏ giao ước vì nghĩ rằng chính Thiên Chúa đã bỏ họ. Chỉ có một thiểu số giữ vững niềm tin và tiếp tục duy trì giao ước. Trong Kinh Thánh họ được gọi là ‘Anawim’ mà có thể gọi nôm na là ‘tàn dư còn sống sót’. Chính từ những ‘tàn dư’ này hay hình ảnh ‘gốc chồi Jesse’ mà Thiên Chúa đã tái tạo một Do Thái mới sau khi họ trở về đất hứa. Họ là những người sống theo sự công chính của giao ước. Họ là những người trung tín với đường lối Thiên Chúa ngay cả khi lộ trình này tưởng như chỉ dẫn đến sự thất bại, tủi nhục và tuyệt vọng.

Maria là nữ tì hèn mọn theo bước chân của những ‘tàn dư’ trung tín. Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II đã viết là “Anawim không phải một giai cấp xã hội mà là một sự chọn lựa của kẻ công chính.” Họ chọn con đường công lý và sự thật mặc dù bị thiệt thòi và bất bớ. Họ trung kiên theo giao ước dù bị kẻ có quyền bính ức hiếp. Như thế kẻ ‘tàn dư’ trung tín cũng là những ai sống tám mối phúc thật. Maria đầy ơn phúc vì Ngài là người nghèo khó, người hiền lành, người có lòng thương xót, người khóc lóc và khao khát chân lý... Maria đầy ơn phúc vì Bà trung kiên bước theo con đường của người Tôi Tớ Đau Khổ của Thiên Chúa. Đức Gioan Phaolô II kết luận

là “*Bài ngợi ca Magnificat đã nói lên vai trò của Mẹ trong cuộc chiến chống lại sự dữ và tà quyền.*” Mẹ là người đồng hành và liên đới với tất cả những ai đứng về phía công lý và sự thật.

*Chúa giơ tay biểu dương sức mạnh,
đẹp tan phường lòng trí kiêu căng.
Chúa hạ bệ những ai quyền thế,
Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường.
Kẻ đói nghèo, Chúa ban của đầy dư,
người giàu có, lại đuổi về tay trắng.
(Lc 1:51-53)*

Những lời này cho chúng ta thấy Thiên Chúa luôn đứng về phía ‘anawim’ của Ngài, tức là những người dù thiểu số và yếu hèn nhưng luôn kiên cường trong công lý và sự thật. Ngài sẽ chiến thắng trên những kẻ gian tà và phục hồi danh dự những ‘anawim’ của Ngài. Thiên Chúa đã thực hiện chiến thắng này nơi Đức Kitô, “*phiến đá mà người thợ xây loại bỏ đã trở nên tảng đá góc tường*”. Ngài đã thực hiện nơi Maria nữ tì hèn mọn cũng như tất cả những ‘anawim’ trung tín của Ngài.

Lời kết: Giáo hội là tiếng kêu trong hoang địa hay chỉ là tiếng chũm chọe kêu inh ỏi?

Quý vị thân mến,

Đức Mẹ La Vang đã đi vào tâm hồn của người Công Giáo Việt Nam và Ngài cũng đã đi vào lòng dân tộc chúng ta. Dù không phải như là người Ba Lan đã gắn bó với thánh địa Minh Sơn như là linh hồn của cả dân tộc, người Việt Công Giáo ở khắp mọi nơi hướng về Mẹ La Vang như là người đồng hành trong thăng trầm của lịch sử và là đáng phù hộ trong cơn thử thách. Lòng sùng kính Đức Mẹ không chỉ đưa chúng ta tới những hành động thuần túy tôn

giáo và lễ nghi như đi hành hương, dâng hoa, rước kiệu, cung nghinh v.v... Với bốn phạm ‘nhập thể hóa’ Tin Mừng và ‘Kitô hóa’ môi trường, lòng sùng kính Đức Mẹ cũng như lòng yêu mến Chúa thôi thúc chúng ta tìm cuộc sống sung mãn cho tha nhân. Chính vì thế, chúng ta không thể chỉ đến với Mẹ qua những hành động thuần túy tôn giáo mà không noi gương đáng là ‘anawim’ của Thiên Chúa. Maria là người lữ hành trong đức tin và là nữ tì trung tín của triều đại chính trực. Lòng sùng kính Mẹ thách thức chúng ta cũng phải làm đầy tớ và là chiến sĩ của công lý và sự thật trong cuộc chiến muôn thủa chống lại sự dữ và tà quyền.

Vào ngày 15 tháng 8 tới đây, theo như tin tức của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam thì sẽ có nghi lễ đặt viên đá đầu tiên để xây Vương Cung Thánh Đường tại La Vang. Đây là một biến cố quan trọng thể hiện lòng sùng kính Mẹ và là một biểu hiện đặc thù của đức tin Công Giáo Việt Nam. Nhưng tôi nghĩ rằng chúng ta không dừng lại ở một hình thức bên ngoài và nhất là tạo nên một biến cố để trang điểm cho chế độ. Nếu Kitô giáo mà mất vai trò ngôn sứ thì nó bị thuần hóa và trở thành công cụ của chế độ. Lúc đó, chúng ta không còn là tiếng kêu trong hoang địa nữa mà sẽ là tiếng chũm chọe kêu inh ỏi (1Cor 13:1); lúc đó chúng ta sẽ như muối không còn mặn nữa mà chỉ còn chờ ném ra ngoài đường cho người ta đạp lên nó (Mat 5:13).

Nói tóm lại, lòng sùng kính Đức Mẹ La Vang không thể tách lìa với bốn phạm xây dựng một xã hội theo giá trị của Phúc Âm. Sứ mạng của Đức Kitô là đem sự sống sung mãn cho con người. Người Kitô hữu chúng ta không thể chỉ dừng lại trong những hành động tôn giáo mà không

kiếm tìm sự sung mãn của đồng loại và nhất là của đồng bào. Như Mẹ Maria là nữ tì trung tín, xin cho mọi người Công Giáo Việt Nam trong và ngoài nước cũng trở nên đầy tớ của Tin Mừng, của công lý, của sự thật trong cuộc chiến chống lại sự dữ và tà quyền. Tôi xin phỏng theo lời của Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolo II để kết thúc bài chia sẻ:

Xin Mẹ La Vang toàn thắng nơi quê hương chúng ta.

Xin Mẹ toàn thắng ngay cả

qua những đau khổ và thất bại của chúng ta.

Xin Mẹ cho chúng ta đừng nản lòng tranh đấu cho công lý và sự thật,

cho tự do và nhân phẩm của con người.

Xin Mẹ đem lại chiến thắng của ánh sáng trên tối tăm, sự lành trên sự dữ,

chí nhân trên cường bạo và đại nghĩa trên hung tàn.

Cùng Mẹ La Vang, chúng ta hãy

tiến bước về tương lai tươi sáng cho dân tộc và cho đất nước.

+Vinh sơn Nguyễn văn Long
OFMConv,
Giám mục Hiệu tòa Tala và Giám mục Phụ tá TGP Melbourne, Australia.

Washington DC, USA, ngày 16 tháng 6 năm 2012.

(Xin cảm ơn ông Hoàng Nguyễn ở Melbourne đã giúp hoàn chỉnh bài chia sẻ này) ■

Viết từ Canada

(Tiếp theo trang 14)

- Trong thời hạn này, dân chúng được tự do chọn và chuyển đến vùng kiểm soát của bên này hay bên kia theo ý muốn.

- Trao trả tù binh và thường nhân bị giam giữ.

- Không được đem quân đội, nhân viên quân sự, vũ khí vào VN. Có thể đổi hay thay thế không quá 50 người mỗi tháng. Không cho ngoại quốc lập căn cứ quân sự.

- Thành lập Ủy Ban Liên Hợp hai bên để thi hành Hiệp Ước và Ủy Ban Giám Sát và Kiểm Soát Quốc Tế gồm đại diện 3 nước Ấn Độ, Canada và Ba Lan.

Kèm theo Hiệp Ước Ngưng Chiến còn có **Bản Tuyên Cáo Chung Kết** không có chữ ký của phái đoàn nào, nhưng được coi như tất cả các phái đoàn đều thỏa thuận, trừ hai phái đoàn Quốc Gia VN và Hoa Kỳ. Hai phái đoàn này công bố tuyên ngôn riêng.

Bản Tuyên Cáo Chung Kết có 14 điều. Quan trọng nhất là Điều 7 dự trù tổng tuyển cử tự do tại VN vào tháng 7-1956, tức 2 năm sau ngày ký Hiệp Định.

Điều 9 của Tuyên Cáo nói tới việc không chấp nhận những sự phục thù cá nhân hay đoàn thể đã

Bàn giao bót Hàng Trống, Hà Nội

tham gia tranh đấu ở bên này hay bên kia.

Hiệp Ước ấn định như thế nhưng chẳng bên nào áp dụng nghiêm chỉnh, ngoài các điều khoản liên quan tới ngưng bắn và phân vùng.

Hiệp Định Genève 1954 là kết quả của một sự dàn xếp giữa các đại cường Anh, Pháp, Liên Xô, Trung Cộng. Mỹ giữ thái độ không chống không ủng hộ. Việt Minh và phe Quốc Gia đã ngậm đắng nuốt cay, bất lực nhìn những kẻ khác quyết định số phận của mình. Không một phe VN nào muốn đất nước bị chia đôi. Việt Minh nghĩ rằng họ đang kiểm soát được đa số lãnh thổ, trừ

các thành phố lớn. Nếu có một cuộc ngưng bắn tại chỗ, họ sẽ có nhiều lợi thế. Phe Quốc Gia đề nghị quân hai bên rút về những vùng tập trung tạm thời, dưới sự kiểm soát của Liên Hiệp quốc, trong khi chờ đợi một cuộc tổng tuyển cử tự do. Phe Quốc Gia có lợi thế riêng trong việc đang kiểm soát những thành phố lớn, Hà Nội, Hải Phòng, Huế, Sài Gòn, tất cả các thành phố khác ở miền Trung và miền Nam, trừ Quy Nhơn nằm trong Liên Khu 5 của Việt Minh. Ngoài ra, phe Quốc Gia cũng rất quan tâm tới sự an toàn của giáo khu Phát Diệm. Khu này được Giám Mục Lê Hữu Từ thành lập từ những

năm 1946, 1947, được bảo vệ bằng một lực lượng quân sự riêng, không cho Việt Minh đến quấy phá, cũng không cộng tác với Pháp. Nhiều lãnh tụ Quốc Gia, trong đó có Ngô Đình Nhu, Lê Quang Luật... bị Việt Minh truy bức và không muốn sống trong vùng Pháp kiểm soát, đã đến nương náu tại khu tự trị Phát Diệm. Đến năm 1949, khu tự trị mới cộng tác với chính quyền Quốc Gia vừa được thành lập.

Vì vậy, việc chia đôi đất nước khiến phe VN nào cũng bị thiệt hại. Hai bên đều cố tranh đấu nhưng không thể thay đổi ý định của các đại cường. Khi biết việc chia đôi đất nước là điều không thể tránh, đại diện Việt Minh Tạ Quang Bửu đưa đề nghị lập giới tuyến ở vĩ tuyến 13 với ý định đặt Huế và Đà Nẵng vào nửa phía Bắc. Dĩ nhiên Pháp và Anh không chịu. Phạm Văn Đồng đề nghị nhích lên vĩ tuyến 16. Chu Ân Lai thỏa thuận với Mendès France và Molotov phân vùng ở vĩ tuyến 17 để khai thông hội nghị và áp lực Việt Minh phải chấp thuận. Dù phải nhận một giải pháp bất như ý, trái với tham vọng của họ, Việt Minh phải làm bộ hân hoan ca ngợi chiến thắng và hòa bình, trong khi bắt đầu soạn đường lối hành động cho tương lai: chiến thắng trong cuộc tổng tuyển cử được dự trù 2 năm sau, và khi cần, sẽ phát động một cuộc đấu tranh võ trang mới để chiếm miền Nam.

Tổng tuyển cử để thống nhất đất nước là đòi hỏi và hy vọng của phe cộng sản. Họ tính toán rằng tại miền Bắc họ có thể kiểm soát dân chúng hầu như 100%. Ở miền Nam cũng vẫn có người ủng hộ họ, chưa kể những cán bộ nằm vùng do họ gài lại sẽ thực hiện công tác tuyên truyền, vận động, phá rối và cả tổ chức gian lận cục bộ trong cuộc bầu cử. Như vậy chắc chắn họ sẽ có đa số phiếu

và họ sẽ thống nhất đất nước dưới sự thống trị của họ. Họ đã sốt sắng liên lạc với chính quyền miền Nam từ 1955 để hối thúc thi hành tổng tuyển cử, kêu gọi các chính phủ đã tham dự hội nghị Genève làm áp lực với chính phủ Việt Nam Cộng Hòa (danh xưng chính thức của miền Nam từ 26-10-1955) để chính phủ này phải tôn trọng hiệp định, nhất là điều khoản tổng tuyển cử. Khi VNCH quyết liệt từ chối, cộng sản mở chiến dịch trên khắp thế giới tố cáo VNCH và Mỹ vi phạm hiệp định, có tình kéo dài tình trạng chia đôi đất nước.

VNCH công bố chỉ chấp nhận tổng tuyển cử khi nào dân chúng cả hai miền có tự do như nhau, có sự thông thương và tự do bỏ phiếu không sợ một áp lực nào, dưới sự kiểm soát hữu hiệu của Liên Hiệp Quốc. Xét về thực tế, lời biện minh này có cơ sở. Nhưng cũng cần xét thêm về mặt pháp lý để xem việc từ chối tổng tuyển cử có vi phạm Hiệp Định Genève hay không.

Trước hết, Hiệp Định Ngung Bản chỉ do đại diện của Pháp và Việt Minh ký, đại diện chính phủ Quốc Gia VN không ký. Phe Quốc Gia chỉ bị ràng buộc về những gì liên quan tới quân sự, vì Quân Đội Quốc Gia được Quốc Trưởng Bảo Đại tạm thời cho đặt dưới sự chỉ huy của Bộ Tư Lệnh Quân Đội Viễn Chinh Pháp tại Đông Dương (các thỏa ước quân sự 30-12-1949 và 30-12-1950). Pháp không có quyền quyết định nhân danh Quốc Gia VN về các vấn đề có tính cách chính trị. Hành động trái nguyên tắc này phải được coi là lạm dụng lòng tin (abuse de confiance).

Thứ đến, việc tổng tuyển cử được nói trong Điều 7 của Bản Tuyên Cáo Chung Kết. Bản Tuyên Cáo này coi như được đương nhiên chấp thuận (tacitement consentie) nhưng không có chữ ký của bất cứ

phái đoàn nào. Riêng hai phái đoàn Quốc Gia VN và Hoa Kỳ đã ra tuyên ngôn bày tỏ sự không đồng ý. Tuyên Ngôn do Ngoại Trưởng Trần Văn Đỗ công bố nói rõ: *“Việt Nam long trọng phản đối việc ký kết Hiệp Định cùng những điều khoản không tôn trọng nguyện vọng sâu xa của dân Việt. Chính phủ Việt Nam yêu cầu Hội Nghị ghi nhận rằng Chính Phủ tự dành cho mình quyền hoàn toàn tự do hành động để bảo vệ quyền thiêng liêng của dân tộc Việt Nam trong công cuộc thực hiện Thống Nhất, Độc lập và Tự Do cho xứ sở”* (1). Khi một chính phủ không ký văn kiện chung và công khai tuyên bố chống lại nội dung của văn kiện đó, tại sao lại có thể bị kết án vi phạm hiệp định, không tôn trọng cam kết?

CUỘC DI CƯ TỪ BẮC VÀO NAM

Chiều điều 14, khoản d của Hiệp Ước Ngung Chiến, dân chúng có quyền tự do chọn vùng sinh sống trong thời hạn 300 ngày, dân miền Bắc đã lũ lượt tìm cách vào Nam ngay sau khi Hiệp Định được ký kết. Dân các thành phố Hà Nội, Hải Dương, Hải Phòng may mắn nhất, vì nếu muốn đi Nam, họ có thể đi ngay từ thành phố của họ, không gặp trở ngại gì, lại có thể bán đồ đạc, xe cộ, nhà cửa trước khi đi, dĩ nhiên với giá vừa bán vừa cho. Trong khi đó dân ở các thành phố cộng sản đã tiếp thu, nhất là ở các miền quê xa xôi, việc đi Hà Nội hay Hải Phòng để từ đó vào Nam không phải là chuyện dễ dàng. Trước hết, họ phải bỏ lại tài sản, nhà cửa, ruộng vườn. Kế đó, phải thoát được những ngăn chặn trá hình hay công khai của Việt Minh. Dù vậy, khắp nơi, đặc biệt vùng đồng bằng Bắc Việt, dân chúng vẫn kéo nhau đi Nam từng đoàn từng lũ, bất kể những khó khăn và nguy hiểm.

Tôi đã được chứng kiến cảnh dân quê, đặc biệt từ Bùi Chu, Phát Diệm, Ninh Bình, lũ lượt kéo nhau đến thành phố Nam Định, trên đường đi Hà Nội để xuống Hải Phòng vào Nam. Theo Hiệp Định, Hải Phòng được chính quyền Quốc Gia và Pháp cai trị thêm 300 ngày trước khi trao lại cho Việt Minh. Mỗi ngày có hàng ngàn người đến tạm trú trong nhà chơi có mái của trường Lê Bảo Tịnh, chung quanh nhà thờ, nhà xứ và nhà người quen. Họ không tạo ra những vấn đề ăn ở, vệ sinh, trật tự. Họ ngừng ở Nam Định như chỗ nghỉ chân hoặc đợi người nhà. Mỗi đợt chỉ tạm trú một hai đêm rồi kéo nhau đi, nhường chỗ cho đợt khác. Họ tự lo việc ăn uống và dọn dẹp. Chính quyền gửi đến nhiều cán bộ nam nữ gọi là giúp dân, nhưng thật ra là để thuyết phục những người này quay về, đừng đi Nam nữa. Cán bộ tí tê là tại sao lại bỏ cửa bỏ nhà, bỏ mồ mả ông bà tổ tiên để đi đến nơi xa lạ, không biết tương lai sẽ ra sao. Họ còn dọa rằng chính quyền tay sai của Pháp Mỹ trong đó rất hung ác, chuyên môn hứa láo và bóc lột dân lành, rằng nay nước nhà đã độc lập rồi, chỉ hai năm nữa là tổng tuyển cử thống nhất Nam Bắc, chẳng lẽ lúc đó lại bồng bế nhau về có phải là phí phạm thời giờ, của cải và khó ăn khó nói với bà con ở lại. Nhưng những người đã quyết đi không nao núng vì những lời tuyên truyền, dụ dỗ. Có vài trường hợp đành giật, níu kéo giữa cán bộ và dân ra đi, khiến

Hà Nội 1954. Bán tổng tháo vật dụng trước khi di cư

Ủy Hội Quốc Tế có văn phòng ở Nam Định phải đến can thiệp. Nói chung, những người đi sớm đều đi được vì cộng sản không dám làm mạnh lúc đó để tỏ ra tôn trọng Hiệp Định. Ngoài ra, họ cũng chưa có kế hoạch ngăn cản vì việc dân ùn ùn bỏ đi xảy ra quá bất ngờ, ngoài sự ước tính của họ. Thời gian sau, việc ngăn cản người đi Nam được thực hiện có bài bản. Ai đi trễ sẽ gặp rất nhiều khó khăn và cũng khó đi lot.

Sau ngày Việt Minh tiếp thu Hà Nội, 9-10-1954, Hải Phòng

trở thành nơi duy nhất phải đến trên đường đi Nam. Vào thời gian cao điểm, tháng 4-1955, mỗi ngày Hải Phòng đón nhận khoảng 2,000 người đến từ các nơi. Trong khi đó có trên 70,000 người đang đợi các chuyên tàu và máy bay. Tàu của hải quân Pháp và Hoa Kỳ mỗi ngày chờ hàng chục ngàn người vào bến Sài Gòn. Khoảng 70 phi cơ quân sự Pháp, không kể máy bay của Air Vietnam, được trưng dụng, lập cầu không vận chở dân di cư vào phi trường Tân Sơn Nhứt. Ngày 26-5-1955, tàu Gascogne của Pháp là chuyên tàu cuối cùng chở 888 người di cư tới Sài Gòn. Dân di cư từ

Bắc vào Nam có 533,868 người đi đường biển, 243,657 người đi bằng máy bay. Nếu tính luôn công chức, quân nhân và gia đình, thêm những người vượt tuyến bằng phương tiện riêng, tổng số dân di cư lên tới trên 800,000 người.

Cuộc di cư 1954-1955 là cuộc bỏ phiếu bằng chân của trên 800,000 người dân miền Bắc cương quyết rời bỏ chế độ cộng sản để đi đến vùng do chính phủ Quốc Gia kiểm soát. Nếu dân được đi tự do, con số này sẽ cao hơn nhiều. Nên nhớ rằng

dân số miền Bắc lúc đó, tính từ vĩ tuyến 17 trở ra, chỉ có khoảng 13 triệu người. Khi gần một triệu người bỏ đi, cộng sản VN mới thấy dân không yêu họ như họ tưởng. Miền Bắc mất đi một tiềm lực nhân sự lớn. Đa số dân có học và có khả năng cao về doanh thương và công nghệ ở các thành phố lớn đều đi vào

Nam. Ngoài ra, cộng sản còn bị mất mặt về phương diện tuyên truyền. Vì thế họ phải nguy biện rêu rao rằng đa số người di cư là giáo dân Công Giáo, bị các cha cố tuyên truyền, dụ dỗ đi Nam, số khác là những kẻ có quyền lợi gắn bó với Pháp và những kẻ phản quốc theo gót thực dân đế quốc Pháp Mỹ. Lý do tôn giáo đúng một phần nhưng vì đức tin, không phải vì dụ dỗ mê hoặc. Ngoài ra, giáo dân dù chiếm phần đông cũng không phải là tất cả. Sự thực, dân miền Bắc đã thấy tận mắt cách cai trị độc tài, tàn bạo, dối trá của Việt Minh, đã ném mùi tiền cải cách ruộng đất qua những cuộc đấu tố, dù mới chỉ

là những bước dạo đầu nhẹ nhàng nhưng đã đủ làm dân khiếp sợ. Họ đã thấy chủ nghĩa cộng sản vô thần đang được từ từ áp dụng, giết dần giết mòn truyền thống văn hóa của dân tộc. Đó là lý do khiến người ta bỏ miền Bắc di cư vào Nam. Bỏ hết để đi vào một miền đất chỉ hứa có tự do, không hứa thiên đàng hạ giới. Số người di cư đã vượt quá mọi dự đoán. Người Pháp dự trừ có 60,000 người. Thủ Tướng Ngô Đình Diệm chỉ hy vọng 100,000. Thực tế đã có 860,000 người chạy cộng sản vào Nam (2).

Ngày 11-5-1955, Việt Minh tiếp thu thành phố Hải Phòng. Luật Sư Lê Quang Luật, Đại Biểu Chính Phủ Quốc Gia tại Bắc Việt, rước một hộp đất miền Bắc vào trong Nam, chấm dứt sự hiện diện của chính quyền Quốc Gia Việt Nam tại miền Bắc.

Cuộc di cư 1954-1955 của gần một triệu người từ Bắc vào Nam vừa là một gánh nặng vừa là một chiến thắng đầu tiên cho miền Nam. Số người đông đảo này, tuy mới chỉ là một tầng tầng nổi, đã chứng tỏ sự oán ghét của nhân dân đối với chế độ cộng sản. Nó cung cấp nhiều bộ óc, nhiều bàn tay để cùng đồng bào miền Nam xây dựng một xã hội tiến bộ vượt xa xã hội miền Bắc. Nó đóng góp xương máu để bảo vệ miền Nam. Nó tạo sự thông cảm, hòa đồng Bắc Nam qua tiếng nói, tập tục, hôn nhân, thức ăn thức uống. Nói tóm lại, con người và văn hóa đồng bằng sông Hồng đã được đem vào đồng bằng Cửu Long để hòa hợp thành một văn hóa mới: văn hóa Việt Nam thống nhất. Không cần sự áp đặt bằng súng đạn như năm 1975.

CUỘC TRÓN CHẠY CỦA GIA ĐÌNH TÔI

Là dân thành phố ở lại sau khi Việt Minh đã tiếp quản Nam Định từ tháng 6-1954, gia đình tôi chưa có

quyết định dứt khoát đi hay ở. Chúng tôi nhiều lần sững sờ vì những vụ ra đi bất ngờ của những người thân quen. Việc đi Nam được giữ bí mật, không ai nói với ai, đôi khi được giữ kín với cả anh chị em ruột. Buổi sáng khi thức dậy, nếu thấy nhà hàng xóm đóng kín cửa, không một tiếng động, không một bóng người, là biết nhà đó đã đi rồi, đi rất sớm, bằng xe hàng hay bằng phương tiện nào khác lúc trời chưa sáng hẳn. Lúc đó người ở lại vừa buồn vừa phân vân. Đi hay ở? Đi thì phải bỏ lại hết và làm cách nào để có thể sống nơi xa lạ? Lịch sử tái diễn với những cuộc vượt biên 20 năm sau.

Đến tháng 11-1954, bố mẹ tôi mới mới sửa soạn đưa gia đình di cư vào Nam. Yếu tố quyết định là việc cán bộ kinh tế đòi xét nhập xưởng tiểu công nghệ của bố mẹ tôi vào công ty hợp doanh với nhà nước. Bố tôi biết đây là thủ đoạn nhà nước kiểm soát trước rồi chiếm hữu sau. Suu cao thuế nặng đã bắt đầu đè trên tư nhân. Tôi có chiếc xe đạp “demi course” rất nhẹ bằng duras do Đức sản xuất, chiếc xe tôi dùng đi học và đã đạp tới tận Thái Bình để thu tiền hàng. Khi sửa soạn di cư, tôi đem chiếc xe thân yêu ra bán ở chợ trời. Khi vừa ngã giá 800,000 tiền cụ Hồ với người mua thì một cán bộ mặc sơ-mi nâu, đeo sắc cốt, xuất hiện ngay sau lưng và đòi tôi đóng thuế 400,000. Tôi không bán nữa, đưa xe về để lại cho một người bà con với giá thấp hơn, nhưng không bị mất tiền thuế cao đến vô lý như vậy. Ngay lúc đó, tuy mới chỉ là một đứa con nít 14 tuổi, tôi đã nhận ra thật khó sống với mấy ông Việt Minh này.

Gia đình tôi phải đi Hải Phòng làm hai đợt. Đợt đầu bố tôi dẫn tôi và hai em trai đi theo. Mẹ tôi, chị họ tôi và hai em nhỏ phải đợi đi đợt sau. Chúng tôi đi xe hàng lên Hà

Nội rồi từ đó đi xe hỏa xuống Hải Phòng. Hà Nội đã được Việt Minh tiếp thu từ tháng 10. Muốn đi Hải Phòng phải có giấy phép vì là đi vào vùng địch còn kiểm soát. Rất may bố tôi đã dự liệu và có giấy phép đi mua hàng. Địa điểm ranh giới giữa hai vùng kiểm soát là ga Đồ Xá thuộc tỉnh Hải Dương trên quốc lộ số 5. Tại ga này, trước khi sang vùng địch kiểm soát, mọi hành khách đều bị lục xét tỉ mỉ. Nhiều phụ nữ và trẻ em bị lột quần áo để khám xem có dấu vàng và tiền Đông Dương Ngân Hàng trong người hay không. Vàng và tiền Đông Dương bị tịch thu hết. Nhiều người khi bị lột hết vàng và tiền đã khóc lóc quay về, không dám đi Nam khi chỉ có hai bàn tay trắng.

Bố tôi biết trước chuyện này nên đã nghĩ ra cách dấu vàng rất hiệu quả. Ông cho ba anh em chúng tôi đi guốc mộc. Mỗi chiếc guốc được đục hai lỗ xuyên chỗ đóng quai. Mỗi lỗ có một lượng vàng lá Kim Thành được cuộn lại và luồn vào. Sau đó quai guốc được đóng lại bằng đinh và che lỗ. Bố tôi còn lấy nước muối xoa trên đinh để làm cho đinh dễ xét trông như đinh cũ. Thế là ba anh em tôi với ba đôi guốc có thể mang theo 12 lượng vàng. Chỉ khổ cho tôi phải canh chừng các em, một đứa 10 tuổi, một đứa 7 tuổi, để chúng đừng tiết lộ bí mật và đừng đánh rơi guốc từ trên xe lửa. Riêng bố tôi, ông còn đánh lừa cán bộ bằng một mảnh khác. Ông cuốn giấy bạc 100 đồng Đông Dương trong những điều thuốc lá được rút ruột, rồi ấn lại chút thuốc ở hai đầu. Ông bỏ 15 điều thuốc có tiền vào vào phía trong bao thuốc thơm Du Kích hay Điện Biên, 5 điều phía ngoài là thuốc thật. Ông tinh bơ rút thuốc hút trước mặt cán bộ, đôi khi còn mời cán bộ hút một điều cho vui. Nhờ có chút vốn liếng nhỏ mang theo, gia đình tôi mới dễ xoay sở trong những ngày đầu đặt

chân đế Sài Gòn.

Đến Hải Phòng, bố tôi giao chúng tôi cho một người anh họ của ông đang ở trại tạm trú để nhờ bác trông coi chúng tôi trong khi bố tôi trở lại Nam Định đón mẹ, chị và hai em tôi. Chúng tôi ở với bác và anh Thanh con bác tại căng (camp) Hạ Lý nằm giáp ranh thành phố Hải Phòng. Đây là một khu trại được dựng với hàng trăm lều vải lớn của quân đội, có thể cung cấp nơi tạm trú cho hàng ngàn dân di cư trong thời gian làm giấy tờ và chờ tàu hay máy bay chở vào Nam. Trong thời gian ở trại, chúng tôi được phát gạo nhưng phải tự túc mua thức ăn. Bên cạnh trại, mỗi buổi sáng có những người buôn thúng bán bưng đến bán rau, thịt cá và gia vị. Việc ăn ở kể như tạm ổn. Đối với tôi chỉ có hai nỗi khổ. Một là lều vải nhà binh tỏa hơi nóng, mùi vải bố rất ngọt ngạt khi trời nắng và nền đất lầy lội sũng nước khi trời mưa. Hai là sự mong ngóng từng giờ từng phút bố mẹ tôi từ Nam Định đến đoàn tụ với chúng tôi. Tôi đã nghĩ nếu có chuyện gì xảy

ra khiến bố mẹ tôi không đi được, tôi sẽ dẫn các em trở về, không thể đi Nam khi không có bố mẹ.

May mắn thay, chỉ một tuần sau, bố mẹ, chị và các em tôi đã đi lọt và có mặt ở Hải Phòng. Bố tôi hú hồn vì thoát được bàn tay công an. Tối hôm trước ngày bố tôi về lại Nam Định để đưa nốt gia đình đi đợt hai, loa phát thanh của khu phố đã gọi rõ tên bố tôi và tổ cáo bố tôi đi vào vùng địch để nhận công tác gián điệp cho địch. Nghe tin này, bố tôi cùng gia đình rời khỏi nhà ngay trong đêm. Sáng sớm hôm sau lấy xe đi Hà Nội ngay. Công an không trở tay kịp nên bố tôi đã thoát và gia đình tôi mới được đoàn tụ.

Ở Hải Phòng, bố tôi đưa mẹ con tôi đến ở nhờ nhà một người quen tại phố Dinh. Trong thời gian lo giấy tờ và chờ đi Sài Gòn, chúng tôi có dịp thăm viếng Hải Phòng, thành phố lớn thứ nhì của miền Bắc. Chúng tôi đi thăm chợ Sắt, phố Khách, nhà hát lớn, đi lễ nhà thờ phố Dinh..., nhìn cảnh thành phố đìu hiu chờ ngày đổi chủ.

Ngày 8-12-1954, chúng tôi được xe nhà binh chở từ điểm hẹn tại nhà hát lớn Hải Phòng tới phi trường Cát Bi. Từ đó chúng tôi được máy bay cánh quạt của Air Vietnam chở vào Sài Gòn. Lần đầu tiên tôi được đi máy bay, được một cô chiêu đãi viên mời nước ngọt miễn phí. Ngung vì ly nước có “gaz” và bị máy bay nhồi lên nhồi xuống, tôi đã ói ra mật xanh mật vàng, quên cả nhìn xuống quê hương miền Bắc để nói lời giã biệt.

58 năm đã trôi qua. Tôi vẫn chưa về thăm lại quê hương miền Bắc. Nếu Trời cho có ngày tôi về được, thì chắc cây đa bến cũ con đò đã khác xưa! Và người cũ sẽ còn lại ai không?

---

(1) Tài liệu trích từ “Hiệp Định Genève 1954” của Nguyễn Anh Tuấn. Loại sách Tìm Hiểu Chính Trị. Sài Gòn 1964.

(2) Những con số ghi theo Huỳnh Văn Lang trong bài nói chuyện tại Westminster, Hoa Kỳ, 8/11/2008 ■

Lá cờ & nhà thờ

(Tiếp theo trang 23)

bạo, không phải do người dân bản địa, mà do chính những người Việt đã từng tị nạn CS hay mang danh tị nạn CS hoặc được định cư từ sự bảo lãnh, bảo trợ của người tị nạn.

Tại không ít nơi sinh hoạt giải trí hay văn nghệ Cộng đồng bên ngoài nhà thờ, nhà chùa, **Cờ Vàng Ba Sọc** cũng bị đẩy lui dần rồi vắng bóng hẳn khỏi các khu vực lễ hội của người Việt tị nạn CS, trong khi chính lá Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ ấy lại tiếp tục nhận thêm nhiều sự ủng hộ nồng nhiệt của các quốc gia mà người Việt tị nạn đang sinh sống qua các nghị quyết công nhận và tôn vinh từ các viện dân cử ở những nơi ấy.

Những người Việt chống **Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ** ở hải ngoại lập luận rằng, biểu dương Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ là “chính trị” phe phái, là đưa chính trị vào tôn giáo, vào Cộng đồng, Cộng đoàn, gây mất đoàn kết và tạo bất bình cho tuổi trẻ!

Điều gì và ai gây mất đoàn kết, có lẽ cần xét lại! Nhưng bảo tuổi trẻ bất bình thì xin hỏi: Tuổi trẻ nào vậy? Có phải là tuổi trẻ con cái của hàng triệu nạn nhân CS vô thần đang tị nạn chính trị nơi đất khách quê người không? Hay đó là đám “tuổi trẻ xâm nhập” từ nhiều ngõ ngách khác nhau được cài cấy vào các tổ chức cộng đồng và được điều động bởi hàng lô cán bộ “kiểu vận” lưu manh ẩn mặt mai phục đằng sau?

Hơn nữa, ai dám chắc là hiện nay

không có những nố “quốc doanh hải ngoại” đang tiếp tay làm công cụ tận diệt **Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ** trước khi thủ tiêu lý tưởng quốc gia dân tộc nơi các tầng lớp người Việt tị nạn?

Khách lạ tham dự các lễ lạc của người Việt hải ngoại chắc không khỏi thắc mắc vì sao dân tị nạn Việt Nam không có lấy một biểu tượng thiêng liêng cho dân tộc mình, Tổ quốc mình hay ít nhất cho thân phận tị nạn của mình! Nghẹn ngào, chẳng biết trả lời làm sao!

Chúng ta trốn chạy cờ máu, lẽ nào lại quay đầu phụng sự cờ máu, lá cờ đã và đang tiếp tục nhuộm máu hàng ngàn, hàng vạn đồng bào vô tội! Và rồi, chúng ta sẽ lấy gì thay thế vào để chứng minh chúng ta là dân tị nạn Cộng sản (chứ không

phải là dân chết dói tha phương cầu thực), và cũng để chứng minh rằng chúng ta vẫn còn nặng lòng yêu mến và gắn bó với Quê hương, Dân tộc?

Lưu vong có là vong bản hay không đây? Tủi nhục biết mấy khi chúng ta tự khước từ căn cước tị nạn của mình trong khi nhà cầm quyền CSVN khước từ *quyền* làm dân của chúng ta!

Vàng đỏ vs đỏ vàng giữa Hà Nội

Có lẽ chúng ta không quên hình ảnh lễ chào đón Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Nhơn nhận chức TGM Phó Hà Nội tại Nhà Thờ Chính Tòa Hà Nội ngày 07-05-2010, dọn đường cho ĐC Nhơn lên ngôi trên ngai Tòa Tổng để Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt đi chơi chỗ khác vì Đức Tổng Kiệt đã “không làm (hay nói) điều gì vi phạm Giáo Luật”!!! Tại sao trong lễ nghênh đón này lại có hiện tượng băng-rôn nền vàng chữ đỏ vượt trội và che khuất cái băng-rôn nền đỏ chữ vàng kia đi, chắc mọi người Việt Nam đều hiểu, ngoại trừ... cán bộ kiêu vận hải ngoại. Người Hà Nội đã từng sống dưới sự thống trị độc ác man rợ của CS mang danh VNDCCH (1954-1975) rồi CHXHCNVN từ

Nơi tiền đường nhà thờ Chính tòa Hà Nội

năm 1975, ở đó mọi người dân đều giống như Trần Dần “*bước đi không thấy phố thấy nhà, chỉ thấy mưa sa trên màu cơ đỏ!*” Mưa sa nước mắt và máu!

Khi trương những băng-rôn mang tính “đôi kháng” đầy “nhay cảm” như vậy, người CG Hà Nội hẳn ý thức việc làm của mình và sẵn sàng lãnh chịu trách nhiệm về việc làm ấy. Họ cố ý gửi đến mọi người hiểu mọi người Việt Nam một thông điệp rõ ràng về tâm tư, ý chí và nguyện vọng trong sáng của họ

chứ không có cái ý ỡm ờ “ai muốn hiểu sao hiểu”.

Từ hình ảnh trên, chúng ta có thể rút ra lời kết luận rằng, người Việt hải ngoại nào cảm thấy dị ứng với **Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ**, có lẽ tốt nhất hãy tự tước bỏ tư cách tị nạn của mình đi và hãy trở về Việt Nam chung sống với Cộng sản để khởi vương vào cái “thói đời” của người Việt hải ngoại đấu tranh chống chủ nghĩa cộng sản vô thần, vô luân, phi nhân và phi nghĩa đang phẫn dân hại nước!

Nhưng “sứ mạng” kiêu vận chưa hoàn thành, nhiệm vụ “luồn sâu, mai phục và đánh phá” là trường kỳ! Chưa thể vinh qui bái tổ lúc này, phải không, các ngài “kiêu vận”, “chuyên viên tình báo chiến lược hải ngoại”? ■

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Cha Bửu Diệp

(Tiếp theo trang 93)

lên 10 tuổi, khoảng năm 1936, Cha Trương Bửu Diệp gửi ông vào Tiểu chủng viện Cù lao Giêng. Chỉ được một năm, ông không nhớ rõ lý do, không tiếp tục học tại Tiểu chủng viện Cù lao Giêng nữa mà năm sau, tức khoảng năm 1938, ông được Cha gửi lên Sài Gòn, học tại Tiểu chủng viện Thánh Giuse đường Cường Để lúc trước. Được hai năm, cha ông tức ông Lê Hữu Ánh mất, ông rời chủng viện rồi về nhà luôn.

Không lâu sau đó, mẹ ông dời nhà về Tắc Sậy sống với bên ngoại. Ông trở thành người gần gũi với Cha Diệp, chèo xuồng cho Cha đến các họ đạo lễ như Gành Hào, Chủ Chí để làm lễ và ông cũng giúp lễ cho Cha.

Thời kỳ 1945-1954, Pháp trở lại Đông Dương, Nhật bị giải giáp, đồn của Pháp đóng trên Hộ Phòng chỉ cách Tắc Sậy hơn hai cây số. Đây là thời gian vô cùng loạn lạc và tang thương. Những phe nhóm chính trị ở vùng đó như Cao Đài, Thổ (tức người Miên gốc Khơ-me) và Việt Minh xuất hiện, tranh chấp ảnh hưởng để hùng cứ vùng đó. Nhiều người nơi khác tản cư, riêng họ đạo Tắc Sậy và cả Khúc Tréo, bà con không đi vì trông cậy vào Cha Phanxicô. Chính ngài đã tạo nên một sự ổn định tương đối và là chỗ dựa cho cả lương lẫn giáo ở đây. Thịnh thoảng, lính Pháp đi ngang qua bảo vệ an toàn cho họ đạo, nhưng khi họ rút về đồn rồi thì lại có về bắt an. Ông Giàu cho biết các chức sắc trong họ đạo đề nghị ngài rời vùng Tắc Sậy lộn xộn này, lên Bạc Liêu cho an toàn bản thân. Nhưng ngài từ chối, ngài nói rằng ngài được Chúa sai chẵn dất con chiên, chiên ở đâu thì người chẵn chiên ở đó, chủ chiên không bỏ con chiên.

Biến cố tháng Ba năm 1946

Ông Giàu kể, một buổi sáng tháng 3 năm 1946, có một tốp lính mặc đồ trắng, trương cờ trắng đi trước để nếu gặp lính Pháp thì đó là dấu hiệu họ đã đầu hàng, nhưng phía sau lại trương cờ có hình con mắt tức cờ Cao Đài. Tốp lính đến lừa mọi người cả lương lẫn giáo từ khu Đất Thánh cho tới khu quá nhà thờ, trong đó có Cha Phanxicô, các bà phước và giáo dân, đông hơn một trăm người. Chúng dẫn xuống Cây Gừa, cách đó chừng hơn ba cây số, lừa vô hai lằm lúa, một lằm gồm Cha, các bà phước và những người công giáo. Lằm kia thì đa số là người ngoại đạo. Lúc đó là khoảng sau 12 giờ trưa.

Cha bị mời ra ba lần. Hai lần đầu, mỗi lần chừng mười lăm hay hai mươi phút. Cha trở vào, không nói gì cả. Lần thứ ba, Cha không trở lại, sau này mới biết là Cha đã bị giết và xô xác xuống ao nhà ông Giáo Sự.

Đến khoảng chập tối, có người mở cửa cho mọi người về và bảo rằng lo tản cư đi, đừng có nán lại, hễ còn nán lại là sẽ bị giết hết. Bà con tản cư ngay trong đêm hôm đó. Ông Giàu đưa các di phước sang bên kia sông, vào các nhà trống ở tạm rồi lên Hộ Phòng báo cho lính Pháp biết. Họ xuống và mang các di phước lên Hộ Phòng an toàn. Việc đi lấy xác Cha Phanxicô, tản liệm và chôn cất ngài thì ông Giàu cho biết ông không có mặt, chỉ nghe nói là người ta tìm thấy xác Cha dưới ao, mang về Khúc Tréo và chôn cất Cha trong phòng thánh nhà thờ Khúc Tréo.

Gương hy sinh vì con chiên của Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp đã ảnh hưởng tới đời sống công giáo của ông Giàu rất nhiều. Ông luôn luôn đi đọc kinh và giúp kẻ đau ốm, bệnh tật. Ông sẵn sàng tham gia làm nhân chứng sống cho việc tuyên thánh của Cha Phanxicô Trương

Bửu Diệp.

(Cuộc phỏng vấn này do Linh mục Phêrô Trần thế Tuyên thực hiện lúc 4 giờ chiều ngày 20/8/2011 với sự phụ giúp của anh Thịnh ở nhà thờ Lạc Quang, ĐT di động: 01265452323).

Tường trình ngày 15/8/2011, lúc 2:30 chiều ÔÂng Phêrô Ngô Minh Quang, Khúc Tréo, xã Tân Phong, huyện Giá Rai, tỉnh Bạc Liêu, sanh năm 1925 và được Cha Diệp rửa tội tại nhà thờ Khúc Tréo. Tuy nhiên, không tìm ra bút tích rửa tội.

Ông sanh ra và lớn lên ở Khúc Tréo từ 1925 cho đến 1951. Năm 1951, 26 tuổi, ông đi lính ở Bạc Liêu thời ông Sáu Hào, cha của Đức Hồng Y Mẫn làm quan. Rồi ông đi lính ở Sa đéc năm 1952. Năm 1954 về lại Khúc Tréo sinh sống cho đến ngày nay.

Ngày Cha Diệp bị giết chết năm 1946, lúc ấy ông Quang đã 21 tuổi. Một số bà con Công giáo ở Tắc Sậy chạy tránh nạn chiến tranh xuống Khúc Tréo và thông tin cho biết là Cha Diệp đã bị bắt và bị giết chết ở Cây Gừa, gần lằm lúa nhà Giáo Sự. Cha ghê của ông là Huỳnh Văn Số, người Công giáo, rất tốt và rất thương Cha Diệp, khi nghe hung tin bèn kêu ông đi để lấy xác Cha Diệp về chôn cất. Hai người chèo xuồng suốt quãng đường xa chừng năm cây số, đến nhà ông Giáo Sự ở Cây Gừa.

Tới nơi, ông thấy Cha Diệp chết trần truồng, nằm úp mặt, đang bênh bồng trên mặt chiếc ao không sâu và cũng không đầy nước. Cha bị chém hai nhát, một nhát phía trên sọ đầu, một nhát phía sau ót nhưng không đứt lia. Óc Cha chắc đã bị cá ăn hết. Ông Số và ông rửa ráy cho Cha rồi mang lên xuồng chở về Khúc Tréo vào khoảng xế chiều. Hai người mang xác Cha vô nhà ông Biện Thơ. Biện Thơ là ông biện thời

bấy giờ.

(Biên: người lo công việc cho nhà thờ và họ đạo, ngoài Bắc gọi là ông Trùm - ĐD).

Biên Thơ là cha của Chín Phước, tức Trần Đại Phước, sau này làm trưởng đồn quốc gia đóng ở Tắc Sậy. Biên Thơ lấy áo dài khăn đóng của mình mặc cho Cha. Ông cũng lấy bộ ván ngựa tốt ở nhà đóng hòm cho Cha và chôn cha trong phòng thánh nhà thờ Khúc Tréo.

Ai giết Cha? Tại sao lại giết? Ông Quang kể rằng ông Chủ Cận ở Đồng Gò chiếm đoạt đất đai của nhà thờ ở Tắc Sậy. Cha Diệp nhờ điền địa của Tây đo đạc, bắt ông Chủ Cận phải trả lại phần đất lấn chiếm. Ông Chủ Cận thù ghét Cha, bèn trả thù bằng cách xúi Cao Trường Phát là tướng Cao Đài lúc đó rằng Cha Trương Bửu Diệp thân Pháp, duy trì giáo dân ở Tắc Sậy để giữ đất cho Pháp, có ngày Pháp sẽ đem quân tiêu diệt quân Cao Đài của Cao Trường Phát. Theo ông Ngô Minh Quang, có lẽ Cao Trường Phát đã cho lính dưới sự dẫn đầu của hai tên Nhật Bản đã bị giải giáp và đổi sang tên tiếng Việt là Cao Trường Thắng và Cao Trường Ngun, đến lừa Cha, các di phước và giáo dân vào hầm lúa nhà ông Giáo Sư ở Cây Gừa để thiêu sống. Nhưng Cha đã tự ý xin chết thay cho mọi người nên giáo dân được thả và mọi việc đã diễn ra như vậy.

Cha Diệp khi còn sống thường đến nhà thờ Khúc Tréo làm lễ. Ai cũng thương yêu Cha. Ông Ngô Minh Quang nói rằng khi ấy ông 21 tuổi, nghe tin Cha bị giết chết thì tức tốc đi với cha ghé tới Cây Gừa lấy xác chứ không hề nghĩ đến nguy hiểm.

(Linh mục Trần Thế Tuyên ghi nhận tại nhà ông Ngô Minh Quang lúc 14:30 ngày 15/8/2011).

Ông Huỳnh Văn Lập tức Ba Lập, Tắc Sậy, lúc nhỏ giúp lễ Cha

Diệp. Sinh năm 1935, hiện bị tai biến mạch máu não nên không thể cung cấp chứng từ mạch lạc được. Ông chỉ nhớ đâu nói đó và làm chứng những điều như sau: Cha Phanxicô Trương Bửu Diệp có lòng thương người đặc biệt. Cha thương cả người có đạo và người không có đạo. Ông nhớ là thỉnh thoảng Cha kêu những người nghèo khổ không có gạo ăn vô nhà thờ Tắc Sậy và Cha cho người nấu cơm, đãi họ ăn no nê. Cha thường lo cho giáo dân có đất đai làm ruộng để sinh sống. Người ta lấn đất nhà Chung, Cha kiện lên tới đồn Tây. Người ta phải trả đất nhưng thù ghét Cha, có lẽ vì vậy nên tìm cách xúi Cao Trường Phát giết hại Cha.

Cha làm nhiều phép lạ lắm: chính cháu của ông bị kinh phong giật, ông mang vô mộ phần của cha, xô nó nằm lên mộ Cha và cầu xin Cha. Nó hết bệnh cho tới bây giờ.

Soeur Marie Nguyễn Kim Ly, cháu họ kêu Cha bằng bác

(Phòng vấn ngày 5/8/2011, tại Tòa Giám Mục Long Xuyên)

Soeur Marie Nguyễn Kim Ly sinh năm 1940. Gia đình soeur nấu cơm cho Cha Diệp và sống trong nhà xứ với Cha. Chính Soeur cũng có mặt trong đêm Cha bị giết chết tháng Ba năm 1946. Vì còn quá nhỏ, không biết gì nhiều, nhưng Soeur Marie Kim Ly cũng xin nói những gì mình nhớ:

Cha Phanxicô rất thương người nghèo. Mẹ soeur cho biết là Cha Diệp không cho nấu đồ ăn ngon, vì Cha nói “còn nhiều người nghèo khổ hơn mình nữa!”. Cha Phanxicô Diệp thực sự chết vì đạo, vì đàn chiên Chúa giao. Cha mẹ soeur nói là người ta bảo Cha phải bỏ Tắc Sậy thì dân mới chịu di tản. Khi dân di tản thì người ta sẽ biến nhà thờ và giáo xứ thành mặt trận đánh nhau. Cha không đi, người ta

bắt hết và đòi giết hết. Nhưng Cha đã hy sinh, một mình chết, để bà con sống và di tản đi khỏi giáo xứ. Cha luôn giữ mình thánh thiện. Lúc nào cha cũng mặc áo dòng đen và siêng năng lần hạt và đọc kinh dữ lắm.

Bà Trần Thị Hương tức bà Tư Phẩm

(Tuồng trình ngày 16/8/2011)

Sanh năm 1933 tại Tắc Sậy. Cha Fx. Trương Bửu Diệp rửa tội cho bà năm 1943. Gia đình ngoại giáo, nhưng cha mẹ gửi con cái đến học với các bà phước ở Tắc Sậy và được rửa tội. Bà có người anh thứ ba tên là Trần Văn Nghĩa và người em gái thứ bảy tên Trần Thị Phụng cũng được rửa tội trước cha mẹ mình.

Năm 1946 giặc già và ly loạn. Một buổi sáng sớm khoảng sau Tết, lính mặc áo trắng, đến lừa giáo dân từ Đất Thánh cách nhà thờ chừng hơn một cây số vô nhà thờ. Từ nhà thờ họ lừa Cha, các bà phước và giáo dân vô Cây Gừa cách đó chừng ba hay bốn cây số. Hai em trai của bà là Trần Văn Nhân và Trần Văn Ân đi coi bò trong đồng, nên không bị lừa chung.

Không nhớ tháng nào nhưng nhớ là sau Tết vì đất nứt nẻ khô ráo đi đau chân lắm, lại có nhiều rom. Không biết bao nhiêu người nhưng khá đông chừng bảy hay tám chục người. Đến nơi, bà bị ở chung một chỗ với các bà phước. Cha mẹ bà ở chung với Cha Fx Trương Bửu Diệp. Cha mẹ bà kêu la kiếm bà. Bà được cho đi sang với cha mẹ. Đang khi chạy sang với cha mẹ, bà bị một tên lính Nhật chặn lại, đưa dao dài và bèn vào cổ, bà té bẹp xuống đất. Lính người Việt Nam nói gì với tên lính Nhật bà không biết và bà được vào chung chỗ với cha mẹ bà.

Chừng 8 giờ sáng, Cha bị mò ra ngoài chừng 15 hay 20 phút. Cha trở vô không thấy gì là buồn phiền hay

lo lắng chi hết.

Người ta chắt rom rạ chung quanh lùm lúa nhà ông Giáo Sự và biết chắc là họ sẽ đốt cháy tất cả. Cha bị mời ra lần thứ hai khoảng 10 giờ sáng. Khi trở vào, mặt Cha đỏ như bị đánh hay bị tát. Cha bảo mọi người ăn năn tội và cha giải tội. Anh ba Nghĩa của bà nói với cha mẹ bà: “Thôi, cha má hãy rửa tội đi để rồi tất cả cùng chết với Cha và được lên thiên đàng chung”. Cha mẹ bà bằng lòng. Anh ba Nghĩa xin nước nơi người lính canh, nói là để uống, nhưng đưa cho Cha Diệp rửa tội cho bà nội bà, cha bà tên Trần Văn Năng, mẹ bà tên Dư Thị Lượm, em trai bà tên Trần Văn Nuôi lúc đó 7 tuổi, lấy

tên thánh là Phanxicô Xaviê, và em gái bà tên Trần Thị Cảnh lúc đó 4 tuổi, lấy tên thánh Anna. Sau này, Cha Huỳnh Minh Ký ở Bạc Liêu đã làm phép bù cho cha mẹ và hai em của bà.

Lần thứ ba Cha bị mời ra khoảng 2 hay 3 giờ chiều. Cha không trở lại. Đoán là Cha đã bị thủ tiêu. Khá lâu sau đó, chừng 7 giờ tối họ mở cửa cho mọi người ra về nhưng dặn phải bỏ Tắc Sậy, nếu không sẽ giết hết không còn con đò. Người ta quay về thu gom đồ đạc và tản cư. Hôm sau, mọi người được tin là cha đã chết. Người ta đi lấy xác Cha ở cái ao chỗ nhà ông Giáo Sự. Có nhiều người đàn ông thương

mến và nóng lòng đi phụ tìm xác Cha, trong đó có ông Năng, cha của bà. Họ mô tả: Cha bị chém từ phía sau ót, chết trần truồng và úp mặt. Người ta bỏ Cha lên xuồng chờ về nhà ông Biện Thơ ở Khúc Tréo và chôn Cha trong phòng thánh.

* Ghi chú: Lần phỏng vấn này có cả bà Trần Thị Cảnh ở xã Vĩnh Hiệp, huyện Vĩnh Châu, tỉnh Bạc Liêu lên Cái Răng Cần Thơ thăm chị (tức bà Trần Thị Hương, người đang được phỏng vấn). Cả hai đều đồng ý về những điều kể trên.

- Linh mục Phêrô Trần Thế Tuyên ghi chép ■

Cơ lực chính trị...

(Tiếp theo trang 101)

ân. Cứ khoảng 3 tháng là phải đổi thẩm phán, cảnh sát trưởng và công tố ở vùng này. Gần 2 năm ở đó mà chúng tôi chứng kiến đến 5 lần thay đổi như vậy.

Paraguay là một quốc gia đất rộng người thưa nhưng việc phân bố đất đai không đồng đều do nạn tham nhũng từ nhiều chục năm nay. Bởi thế, việc xảy ra chuyện mâu thuẫn đất đai giữa những nông dân và các tài phiệt luôn diễn ra hàng ngày vì người nông dân ở đây chiếm đến hơn 80% dân số. Người nông dân tuy rất

thật thà, chất phát nhưng khi bị đẩy đến bước đường cùng thì họ không hề sợ gì cả. Sau vụ thảm sát khiến 17 người chết trong đó có 6 cảnh sát và 11 nông dân, tất cả người dân đã đồng loạt đứng lên “đòi nợ máu”. Cũng may là Hội Đồng Giám Mục và các vị bề trên của các Dòng tu lớn đã kêu gọi người dân bình tĩnh chờ công lí. Nhiều luật sư nói với chúng tôi rằng giữa các cuộc xung đột căng thẳng ở đây thì chính tiếng nói của những bậc tu hành, chứ không phải là của những vị lãnh đạo chính quyền, luôn được người dân lắng nghe vì họ có niềm tin vào Thiên Chúa. Họ còn nói thêm rằng một bài giảng,

một bài phát biểu của một linh mục thánh thiện có tác dụng mạnh hơn cả một sư đoàn trước những xung đột chính trị vì người tu hành không làm chính trị mà chỉ là sứ giả của hòa bình. Một số giáo dân ở đó có điện thoại cho chúng tôi vì người thân của họ cũng bị giết chết trong cuộc xung đột đẫm máu đó và có ý định trả thù, nhưng chúng tôi khuyên họ nên bình tĩnh để chờ công lý vì nếu trả thù thì sau đó sẽ lại vào tù, rồi thân nhân của người chết sẽ lại tiếp tục hành động trả thù kế tiếp và họ đã lắng nghe. ■

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG

CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân chủ Quảng cáo dưới đây

Á Đông Super Market	87	Nha Sĩ Khấu Tuyệt Lan	120
Ana Pharmacy	96	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
BS Trần Thị Thành Hoài	61	Nhà Hàng \$ 1.99	34
BS David Phạm Nam Huân	68	Paracel Seafood Restaurant	Bìa 4
BS Dương Khổng Tước	96	Phở Tàu Bay	45
BS Joseph H. Nguyễn & Associates.....	68	Phở 14 Washington DC	86
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52	Roofing & Solar Power	48
Bolsa Ward Medical Clinic Inc.....	Bìa 4	Sách mới: Tâm Sự Nước Non II	97
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 4	Sách mới: Một Thời Để Nhớ	97
Cali Home Finance	53	Sách mới: Chứng Từ Của Một Giám Mục	97
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61	Saigon City Market Place	44
Đồng Nai Pharmacy	35	Seafood World	76
East West Bank	69	Sunrise Window Tinting	52
Manna Pharmacy	96	Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
Mile Square Dentistry	35	Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics	Bìa 3	Tobia Casket	53

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$50 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : \$45 (Canada \$50; Châu Âu \$70; Á và Châu Úc \$80 US)

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số : .....

Muốn có các số cũ (nếu còn): .....

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC. và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sút mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

- * **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẦN Y TẾ v.v...**
- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.
- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.
- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.